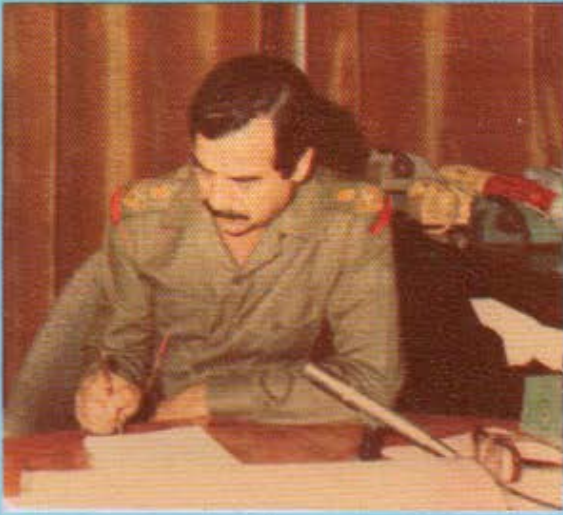

وو شهس پر شنگدار

به بئ خوبه ستنه وه به بئ دوودلی و به بئ ترس

بنووسن نه گهر چئ دهولت رازی بئت یان رازی

نه بئت له وهی ده بنووسن . . .

سهره کی فهرمانده

صدام حسین

لهم ژماره بیدا

تۆمارس جهنگ

- ۲ - أحمد علي شريف
- ۴ - صلاح الدين عزيز
- ۸ - بهاء الدين أحمد
- ۱۰ - سيروان
- ۱۲ - جلال ملا حسن
- ۲۸ ی نيسان
- ۷ ی نيسان
- صدام حسين پالەوانی
- هه موو شتيك . . . چيروك
- سروودی شوڤش . . . شيمر / وهرگير

● شانۆگههس

- ۱۴ - أحمد سالار
- ۳۰ - حسيب قره داغی
- ۳۴ - طلعت سامان
- ۳۹ - عمر علي أمين
- ۴۲ - محمود زامدار
- ۵۲ - نازاد بهرزنجی
- ۶۴ - ياسين قادر بهرزنجی
- کاتی ههلو بهرز دهفری
- فهتاره
- چه پکی گول
- خه پان و خرپن
- شانۆگهريه کی ژهراوی / وهرگير
- گوله کان بو کی / وهرگير
- شاعیر و داهینهرو کولونیل / وهرگير

● لیکۆلینه وهس شانۆیهس

- ۶۹ - شهمال عمر
- ۸۴ - نهرو صالح دهلوی
- لیدوانیکی هونهری
- دوژمنی گهل

● پهخنهس شانۆیهس

- ۸۹ - أحمد محمد نابلاخي
- ۹۳ - محسن محمد
- چيروکی ته مسیلی ژالهو
- مۆنۆدرامای سروودی خوشه وستی

ژماره ی

نایبه ی

شایۆ

٢٨ ی نیسان روژیکی پرشیان

● احمد علي شريف ●

روژی بیست و ههشتی نیسان. ئەو روژه پرشیانگدارە بە لە میژوووی گەلی عێراق و
 لە ئەوێ عەرەب دا که هەردەم رووشاکی بەرەو هەمسو لایەکی نیشتمان و نیشتمانی
 گەورە عەرەب دەوێتیت و ناسوی هیواد ئاوانە سەوزو گەشەکان گەشەر دەکات.
 ئەو روژه میژووویەدا، لە گوندێکی کەناری رووباری دجلە، کۆرپەیکێ نوورانی
 بیری هاوێشە نامیزی ژیاڵەو، چاوی رووی لە جیهانیکی بەرین و فراوان و پر لە
 ناوات و هیوادا مەل هێنار، لە لانکە خەبات و تیکۆشان دا گەورە بوو.

سنگداری میژووی عیراقه

ئەو کۆزپە نوورانییە، سەرکردەى دانائو بلیمەت و لێهاتووێ بەرەبەیانى ۱۷ گەلاویزی سالی ۱۹۶۸دا شۆرشى مەزنى گەلاویزى عیراقى مەزنە، ھاوێزى تیکۆشەر صدام حسین، کە ھەر لە بەرپا بکەن و بە شۆرشیکى سێ-یەوێ کاررانی دیکتاتوربەت لا مندالییەو لە نیو خویندن و تیکۆشان دا قاتل بوو، ھەستى بە ستم و سێتەمگەری کاررانی سەردەمە کۆنەکانى عیراق و نیشتمانى عەرەب دەکردو، ئەمەش وای لى کرد ھەر لە مندالییەو بچتە کۆزى خەبات و تیکۆشانەو، دژ بە فرمانرەوایەتى پاشایەتى و ئەلقە لە گوی و بە کرێگىراوکانى ئیمپریالیزم و کۆتەپەرستان دا.

سەرکردەى دانامان لە سالی ۱۹۷۹دا بە سەرک کۆمار ھەلیژیرا لە لایەن ئەنجومەنى سەرکردایەتى شۆرشەو بوو بە فرماندەى گشتى ھیزە چەکدارەکان. ئەو بوو لە ماوێ ئەو چەند سالەدا. بە پیری دانایی و لێهاتوووییەو سەرکردەى عیراق و عیراقیەکان دەکات و لە سەرکەوتنیکەو بۆ سەرکەوتنیکى تریان دەبات، ھەر لە جەنگى دژ بە کۆمپانیا ئیمپریالیزمەکان و، جەنگى دژ بە جاسوسەکانى بیگانەو، خۆمالى کردنى نەوت و بنیاتنان و پەرسەندنەو بگرە تا دەگاتە جەنگى پیروزی قادسیەى صدام، کە ئەو بوو ھوت سال و نیو، رژیمنى ئاخواندەکانى قوم و تاران بەسەر وولاتەکەمانیان دا سەپاندووە.

لەم جەنگەدا سەرکردەى دانائو لێهاتووێ عیراق ئەوێ سەلماند کە گەلى مەزنى عیراق بە ھوى سەرکردەى لێهاتووانى بەرێزیەو توانای ئەوێ ھەبە ئەک ھەر ھەشت سال پان دە سال دژ بە باى زەردى قوم و تاران بچەنگیت و سەرکەوتن بەدى بەئینت، بەلکسو توانای ئەوێ ھەبە ھەموو سەردەمیک دژ بە باى زەردى قوم و تاران بچەنگیت و ناوت و ھیواى چاوچنوکی و دوژمنان و ناحەزان پووچەل بکاتەو و ئالای سەرکەوتن لەسەر لووتکەى بەرزى عیراق دا بەرزو بلند بکاتەو.

لەم رووانگەوێ بەرێزی بیست و ھەشتى نیشان... بوو بە رۆژى وەرچەرخانى نوێ لە میژووی گەلى عیراق و ئەتەوێ عەرەب دا کە لەو رۆژە پیروژەدا سەرکردەى پالەوانمان خەباتگێر صدام حسین «خوا بیساریزیت» چاوی بۆ ژیان و گەل ھەلھیناو بوو بە نیشانەى سەرکەوتن و بەرەو پیشەوێ چوون بۆ گەل و نیشتمان و ئەتەو.

دیسارترین بەلگەش ئەو بوو کە لەگەل چەند ھاوێزیەکی حزب دا، لە سالی ۱۹۵۹دا لە شەقامى «الرشید» تەقیان لە دکتاتور عبد الکریم قاسم کردو پیکایان و لەو کارە پالەوانەدا، سەرکردەى دلیری نیشامان تیکۆشەر صدام حسین پێى بەر گوللەبەکی پاسەوانەکانى دکتاتور کەوت و گوللە لە ناو لاقى دا مایەو، بەلام لەگەل ئەویش دا کە بریندار بوو توانای لە بەر چاوی کاربەدەستانى ئەو فرمانرەوایەتى بە خۆى دەرباز بکات و بۆ تیکۆشان و خەبات و درێژەدان بەو خەباتەى کە ھەر لە مندالییەو چوو بەرێزیەو لە دوور وولاتەو سەرپەرشتى بکات و، ھەردەم لەو شوینەو چاوی لە چارەنووسى گەلى عیراق بوو.

ئەو بوو پاش ئەوێ خویندنى بالای لە وولاتیکى برادا تەواو کردو پاش ماوێسەک بۆ خاکی نیشتمان گەرابەووە لەگەل ھاوێزیەکانى حزب دا پەرەیان بە تیکۆشان داو چەندان جار لە لایەن کاربەدەستانى ئەو سەردەمەو لە بەندیخانە توند کراو و نازارو ئەشکەنجەى دیوہ. بەلام ئەو بەرەبەستانە نەباتوونیو وورەى پى بەر بدن و لە ھیواو ئاواتى خۆى پاشگەز بکەنەو، ئەو بوو بە شیوہیکى پالەوانانە توانیوینى لە بەندیخانە دەرباز بیست و پەرە بە خەباتى نەینى بدات و سەرپەرشتى تیکۆشەرانی حزب بکات، بە مەبەستى بزگارکردنى گەلى عیراق لە فرمانرەوایەتى بەکرێگىراو ئیمپریالیزم.

ھەر ئەو خەباتەى بوو، کە لەگەل ھاوێزیانى حزب دا توانیان لە

تاریخچه

نازادى و

سەر پەستى

● صلاح الدين عزيز ●

دوای تەواو بوونی شەری جیهانی دووهم و سەرکەوتنی دەولەتانی هاو پەیمانەکان «الحلفاء» بە سەر ئەلمانای نازی داو بزگار بوونی جیهان لە ناخۆشترین جهنگ و درێژترین جهنگ لەو کاتەدا میللەتانی جیهانی بە گشتی و میللەتی عەرەب بە تاقیەتی چاوەڕوانی ئەوەبوون کە ئیتر بزگاریان دەبێت لە داگیرکردنی ولاتەکانیان لە دەست دەولەتانی بەشداربوو لە جهنگ، بەلام وا دەركەوت کە ئەو دەولەتانە کە دەولەتە عەرەبەکانیان لە ژێر دەسلاندا بوو لە کاتی جهنگ دا وا بە ئاسانی نامادە نەبوون کە خاکی عەرەب بەجێ بهێڵن و بیگەڕینتەووە بۆ گەلی عەرەب.

بەلسی دوای ئەوەی کە جهنگ تەواو بوو وا دەردەكەوت داگیرکەرانی دەیانەوێت خۆیان زیاتر بچەسپێن ئەمەش شتیکی سەیر نییە چونکە ئیستعمار هەر ئیستعمارە و گورگیش هەر گورگە و گەر کەوێی مەریش لەبەر خۆی بکات و داگیرکەر بە هیچ جوریک لە داب و نەریشی پرسی خۆی لا نادات. ئەوەبوو دوای بەستنی چەند کۆنگرە بەکمی فراوانی دەولەتە بەشداربووەکانی جهنگ بریار درا کە نیشتمانی عەرەبی دابەش بکەیت بە سەر ئیستعماری فەرەنسی و ئینگلیزی دا ئەم کارە نا لە بارەى دەولەتانی الحلفاء ئەوەی دەرخست کە هەرچی ئەو گفت و پەیمان و بەلێنانه هەبوو کە بە میللەتی عەرەبیان دا بوو هەمووی دروو دەلسە بوو.

سان روژی له دایک بوونی

رۆله کاسی گهلی عه‌ره‌ب بۆ ئه‌وه‌ی نیشتمان و گه‌ل له داگیرکه‌ران و کۆنه‌په‌رستان بزگار بکریت. ئه‌وه‌بوو له ٤ ی نیسانی سالی ١٩٤٧ له شاری دیمه‌شق چهند هه‌شالیکی تیکۆشه‌ر که له هه‌موو ولاتانی عه‌ره‌به‌وه هاتبوون بۆ به‌ستنی کۆنگره‌یه‌ک له پیناوی دامه‌زاندنی حزبیکی عه‌ره‌بی که بیته پینیره‌وی جه‌ماوه‌ری میله‌تی عه‌ره‌ب.

ئه‌وه‌بوو له ٧ ی نیسانی ١٩٤٧ حزبیکی نیشتمانی له دایک بوو ئه‌ویش حزبی به‌عسی عه‌ره‌بی سۆشیالیست بوو که هه‌موو گه‌لی عه‌ره‌ب چاوه‌بروانی له دایک بوونی بوون.

به له دایک بوونی حزبی به‌عسی عه‌ره‌بی سۆشیالیست روژیکسی نوی له سه‌ر نیشتمانی عه‌ره‌ب هه‌له‌هات و شه‌وی تاریک و زۆرداری له سه‌ر نیشتمان به‌زاند.

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که جه‌نگ بارو دوخیکێ نا هه‌مواری خوێقاندبوو له ناوچه‌ی عه‌ره‌بدا به‌لام بوو بووه هوی ئه‌وه‌ی که گه‌لانی جیهان و گه‌لی عه‌ره‌ب به تایه‌تی چاویان بکریته‌وه‌و داوای مافی خوێیان بکهن بۆ ئازادی ولات و گه‌لی عه‌ره‌ب، بویه ده‌یان ریکخه‌راوی سیاسیان پینک هینابوو به‌لام ئه‌وه‌ی راستی بیته‌ ئه‌م ریکخه‌راوه‌ سیاسیانه له سه‌ر به‌شه‌ره‌تیکێ پته‌و دامه‌زرا‌بوو و هیزیکێ کاریگه‌ری ئه‌وتۆی نه‌بوو که بتوانیته‌ به‌ره‌نگاری داگیرکه‌ران بیته‌وه‌و به‌ره‌ره‌کانیان له‌گه‌ل دا بکات. داوای ئه‌وه‌ی جه‌نگ کۆتایی پێهات و داگیرکه‌ران نیشتمانی عه‌ره‌بیان له به‌ینی خوێیان دا‌به‌ش کرد رۆله نیشتمان په‌روه‌زه‌کانی عه‌ره‌ب بیری ئه‌وه‌یان کرده‌وه که ده‌بیته‌ حزبیکی جه‌ماوه‌ری له نیشتمانی عه‌ره‌بدا له دایک بیته‌ و بیته‌ حزبی

حزبی به عسی عهره بی سوشیالیست هر له یه کهم رۆزی دامه زانندهیه وه ئه وهی خستوووه پیش چاوی که ئه بیت له پیش هه موو شتیکه وه گه له و نیشتمان بزگار بکریت له داگیرکه ران و ئیستعمارو خاک و سامانی گه له بگه ریته وه بو ده ست خو ی .

بێگومان ئهم کارهش وا سووک و ئاسان نه بوو له بهره ده م حزبکی وادا که تازه له دایک بوو بیت و هاتیته مه یدان ی تیکوشانه وه به لام حزبی به عسی له گه له ئه وه شدا به تیکوشانی بی پایانی خو ی و رۆله نه بهره دکانی یه وه هه قاله تیکوشه ره کانی هه میشه ناماده بوو بو خو به خت کردن له پیناوی سه ره به سنی و نازادی گه له و نیشتمانی عهره ب، ئه وه بوو سال له دوا ی سال په ری ئه سه ندو ئه ندامانی زورتر نه بووو رۆله کانی عهره ب به هه زاران ده هاته ریزی ئهم حزبه تیکوشه ره وه چونکه ده یانترانی که حزبی به عسی یه که مین حزبه که دا کوکی له مافه ره واکانیان ده کات و بهره ر بزگاریان ده بات .

رۆله نه بهره دکانی حزبی به عسی هه میشه وه کوشی نه ره بهره کانیان ده کرد له گه له داگیرکه راندا و به هه زاران رۆله ی قاره مانیان خو ی به خت کرد له پیناوی ئامانجه کانی حزب و گه له دا .

حزبی به عسی هر له یه که مین رۆزی دامه زانندهیه وه ده ستی کرد به خه بات و تیکوشانیکی بی وچان له پیناوی سه ره به خو یی و بزگاری خاک و نه ته وه ی عهره ب دا و ده یان جار هه لسا وه به خو ییشان دان و شو رش هه لگه یه ساندن دژی داگیرکه ران .

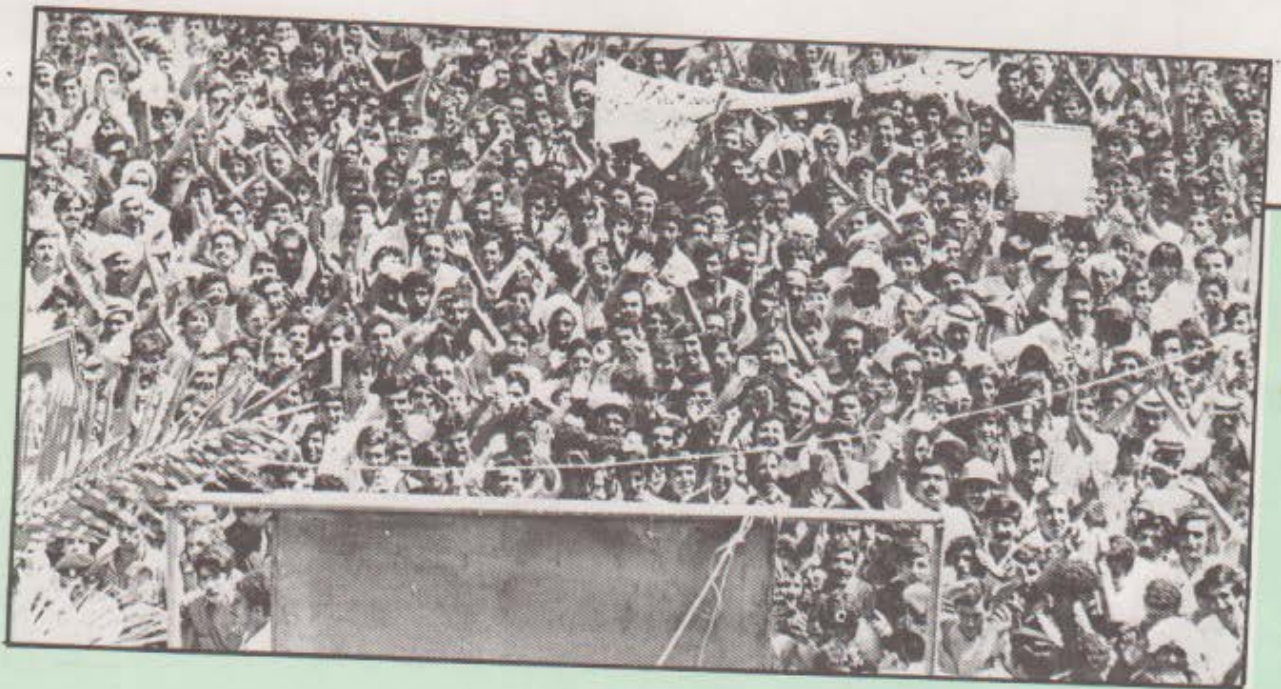
دوا ی ده یان سال له خه بات و تیکوشانی حزبی به عسی توانی به ها و په یمانی حزبه نیشتمانیه کانی ئه و کاته ی عهره ب شو رشی ۱۴ ی گه لاویزی سالی ۱۹۵۸ له عیراقی خو شه و یستمان به رپا بکات و ته خت و تاراجی حوکمی مه له کی کونه په رستی سه ر به ئیستعماری ئینگلیزی سه رنگوم بکات و عیراقی خو شه و یستمان له داگیرکه ران بزگار بکات، به لام ئه وه نده ی بی نه چوو کونه په رستان قاسمی دیکتاتور له شو رش و حزب هه لگه رابه وه وه ده ستی کرد به کوشتن و گرتنی هه قالانی حزبی به عسی و به هه زارانی لیبان فری دایه به نایخانه کانه وه و تووشی هه زاره ها ئیش و ئه شکه نه چه ی کردن و

بارو دۆخی عیراقی گه راننده وه بو سه ر دۆخی جارانی و کونه په رستان که وته وه خو یان و سه ریان هه لدا یه وه بو پیلان و مژیسی خو یی گه له عیراق و سامانه کانی . به لام رۆله نه بهره دکانی حزب به هیچ جو ریک کۆلیان نه دا و به ندیخانه و کوشتن و برین چاویانی نه ترسان و له سه ر خه بات و تیکوشانی خو یان بهره وه ام بوون و بزگارکردنی گه له و نیشتمانیان له ده ست کونه په رستان و حوکمی دیکتاتوریه ت له پیش هه موو شتیکه وه دانابوو و بریاریان دا بوو که ولات بزگار بکهن و گه له نازاد بیت .

ئه وه بوو له ۸ ی شو بانی سالی ۱۹۶۳ حزبی به عسی شو رشیکی مه زنی به رپا کرد و ولاتی له دیکتاتوریه ت و کونه په رست نازاد کرد و جاریکی تر میلیه ت بو زا یه وه که وته خو شی و شادییه وه به لام به داخه وه دو ژمنانی حزب و گه له له جموجو لی نا هه مواریان نه که وتن و هر خو یان مه لاس دا بوو که شو رش له ناو به رن ئه وه بوو له ۱۸ ی تشرینی هه مان سال دا عبد السلام عارف هه لسا به کوده تاسیه کی ناله بارو ره ش شو رشی ۸ ی شو بانی له لانک دا سه ره بری و گه له و نیشتمانی جاریکی تر خسته تاریکی و ناخوشیه وه .

به لام حزبی به عسی، حزبی جه ماوه ری گه له ی عهره ب، ئه و حزبه ی که ناسرا وه به نازایه تی و دلیری و کۆل نه دان، دو ژمنان نه یان توانی چاویان به ترسینن و له خه بات و تیکوشانی بی وچانی خو یان رایان بگرن گه رچی تووشی هه زاره ها ده رده سه ری و کوشتن و برین و زیندان بوون ئه وه بوو هه قالانی تیکوشه ری حزب له بهره به یانسی ۱۷ ی گه لاویزی سالی ۱۹۶۸ دا شو رشیکی نیشتمانیان به رپا کرد و ولاتیان له کونه په رستان بزگار کردو له ۳۰ ی گه لاویزی هه مان سال دا به یه کجاره کی شو رش له دو ژمنان و کونه په رستان و سه ر به ئیمریالیزم پاک کرایه وه و نیشتمان رۆزی نازادی و شادی به سه ردا هه له بات و به تیشکی رووناکی تاریکی چند سالی پیشووی به زانند .

حزبی به عسی حزبی جه ماوه ری به رینی عهره ب، حزبی هه موو رۆله به شه ره فه کانی عیراقه و توانی دلیرانه و به ماوه یه کی

کەم دواى بەرپاڤوونی شورشی ۱۷ - ۳۰ی گەلاویژی مەزن
ئاوات و ئامانجەکانی گەل بەهینتە دی.

حزبی بەعسی ئەو حزبەییە کە بەیانی ۱۱ی ئاداری هینایە
کاپەووە گەلی کوردمانی کرد بە ساحیبی مافی نەتەوایەتی خۆی و
ئوتۆنۆمی یی بەخشی حزبی بەعسی ئەو حزبەییە کە سامانی
گەلی لە دەست ئیمپریالیزم سەندەووە گەرانیدیەووە بو گەل
ئەویش بە خۆمالی کردن ی ئەوت لە ۱ی حوزەیرانی سالی
۱۹۷۲دا.

حزبی بەعسی ئەو حزبە تیکۆشەرەییە کە وا هەشت سالە
رێبەراییەتی گەلی عێراق دەکات بو بەرگری کردن لە خاک و
شەرەفی دژ بە ئێرانی دژمنکارو خۆمەینی زۆردار.

حزبی بەعسی حزبی گەلی عێراق و هەموو جەماوەری
تیکۆشەری عەرەبە، ئەو حزبەییە کە وا لە سالی ۱۹۸۰وێ تاهەکو
رۆژی ئەمڕۆمان گەلی عێراق و هەموو رۆڵە بە شەرەفەکانی
عەرەب و جیهان لە ژێر ئالای شەکاوەیدا راوێستاون و
دەجەنگن و دلێرانە دۆژمنان تیک و پیک دەشکێنن و ناهێلن
دۆژمنە فارسەکان بەستیک لە خاکی عێراقی پێرۆز داگیر کەن . .
حزبی بەعسی ئەو حزبەییە کە هەقانی تیکۆشەرمان و شۆرە
سواری لێهاتوومان کاکە صدام حسین . . خواپەرێزیت . .
سەرکردایەتی دەکات و رۆژ لە دواى رۆژ بەرەو سەرکەوتنی
نوویی دەبات بو هینانە دی ئامانج و ئاواتی گەلی عێراق و
هەموو نەتەوای عەرەب .

چەپکی گۆلی رازاوە پیش کەش بە هەقانی تیکۆشەرمان سەرکە صدام حسین بە بۆنەى یادى

دامەزراندنی حزبی شورشگێڕمان حزبی بەعسی عەرەبی سۆشیالیست .

سلاو لە هەموو هەقالاتی حزبی پێشەرمان حزبی بەعسی عەرەبی سۆشیالیست بە بۆنەى یادى

دامەزرانیەووە .

سەرکەوتن بو شورشی ۱۷ - ۳۰ی گەلاویژو حزب و گەلی عێراق . مردن و سەر شوریش بو

دۆژمنان و داگیرکەران .

ئێتر لە سەرکەوتنیکەووە بو سەرکەوتنیکى تر .

سەدەم حەسەين پائە وانسى گشت سەركە وتەنە كانمانە

● بهاء عبد الرحمن أحمد ●

له رۆژی ۱/۳/۱۹۸۸ که به قونساغیکی نوینی بهر په رجدانه وه ده ژمیردریت، که عیراق به هیزنیکي له راده به دهر و کاریگر توانی نه وه بجه سینیت که ده سه لاتی به توانای ههیه، ههرگیز دوژمنی چه پهل و مه لاکان بیربان لی نه کردینته وه.

نهم هیزه له کانیاوو له نهنجامی بیرى سه رکرده ی قاره مان صدام حسین و رهنجی بی هاوتای تهو بازوه فابریقه سوپایانه ی فابریقه ی حوسهینه.

دهسته و ناقمه گنیزه و ویژه که ی خومهینی هه ره کو جاری جارن دهستی دایه شکات کردن و نامه نووسین و گریانى به کول و هاوار کردن به نهنجومهینی ناسایشی ده ولته تان، به پارانه وه دهست ماچ کردن و داواى پارمه تی کردن، که سیان نه هیشته وه، له ده ولته تانه وه بیگره تا ده گه بته نهنجومهینی ناسایشی ده ولته تان.

نهم ناقمه گه وچه ی تاران وا بیر ده کاته وه گوایه گریان و فرمیسک و هاواری فریاسه وتن له خنکان و گنچه ل رزگاریان ده کات، یان وا ده زانن نهم جوړه ریگایه په رده ده خاته سه ر تاوانه کانیان و ناوی پیس و به شی خوژبان لای گه لانی سه رزمین سچی ده کاته وه، چونکه نیستا گه یشتونه قناعت و بر وایه کی ته واره وه که هه مووشت له کیس نه ماوه له دهست دهرچووه، زیانیسک که ههرگیز چاک و پر نه کړیته وه، دۆراندنیسک که سه رو تهخت و بهخت و تاراجیان تیادا ده چی و نه مانیان زور نزیک بوته وه.

ده سزانن هو ی سه ره کی هیزو تواناو ده سه لاتی عیراق له چی یه وه یه، هو ی راسته قینه ی سه رکه وتنه نایاب و سه رسور هینه رانه که ی جهنگاوه رانی عیراق له بهر ج هو یه که، ده زانن عیراق قاره مان و سه رکرده و باوکی دل سوژی خوژبان ههیه، نه ویش هه فاللی داناو نیکو شه رک صدام حسین ه.

نیتر بازارگانه کانی جهنگ له قوم و تاران له گه ل هه فاله کانیان، زایونیزم و نه سه دی خابن، چی یان به دهسته و چی یان بو ده کړیت، بیانو و درو و ده له سه نه سو په نای بو نه بن، به لام هیزو بیری دروست و پاکانه ی عیراقیه کان و به سه رو کایه تی کاک صدام حسین ه.

میشک و دلی فراوان و گه وری توانی بو سه رانه سیری دنیا بجه سینیتی و دووپاتی بکاته وه که عیراقیه کان راستن و له سه ره ق بهرگری له خاک و مروی نهم نیشمانه ده کهن و ههرگیز بو ار ناده نه دوژمنان و تاوانکاران زهفر به خاک و په نجه ی مندالی عیراقیه کان بیه ن.

چونکه صدام حسین روله ی نهم گه له به و پاشه رۆژی پر شنگدارو کامه رانیان خستونه نه ستوی خو ی و عیراقیه کان هه موو خوشی سه رکرده ی نهمه کدارو نازای خو یان ده و ی و پاشه رۆژی منداله کانیان و هیمنی و نارامی وولات له شه خسی کاک صدام حسین دا ده بینن.

نیترانه کان ههروهک له مانگی ئاداردا بینیمان بو جاریکی تر ده ستیان کرده بو ردمان کردنی شاره کاتمان له به سه ره و خانه قین و مه نده لی و سلیمانی و پایتهختی شیرینمان به غدا.

وایان زانی عیراق توانای نه وه ی نی یه، دهستی قورس و گرانی خو ی له شاره کانیان بو هیشتی و تاران و قوم و شاره کانی تریان به موشهک بو ردمان بکات، نه وه بوو، ههروهک ده زانن ماوه ی ههشت ساله عیراق سه بر و نارامی گرتوه، نیتران له وانه یه نهم سه بور ی یه ی عیراق به جوړیکی تر لیکبدا ته وه.

به لام عیراق وه لامیانی دایه وه وهقی خو یه تی، ده بی نیترانه کان دم کوت بکرین، بو نه وه ی بزائن هیز نی یه له دنیا دا بزی پیکه نین له مندالانی عیراقی بدزیت. عیراق وه لامیان دایه وه، به هیزو توانایه کی قورستر، به ئیراده و بر وایه کی پته وتر، شاره کانیان بوون به که لاه، ماله کانیان به سه ریان دا روخیترا، خومهینی و ناقمه گه وچه که ی بو کونیک ده گه ران که خو یان تیادا هه شار بده ک، نه وه بوو جاریکی تر فرمیسک و هوړی گریان و هاوارو پارانه وه بیان دهستی پی کرد.

عیراق قاییل بوو به وه ستانی بو ردمان کردنی شاره کان به لام به شهرت و شور و نیکی به هیزو سه رکه وتوانه، نیترانه کان ناچار بوون مل که چ بکهن و ههرگیز نقه له ده میان نه په ته ده ری، چونکه ده زانن نه گه ر قسه بکهن بو یان خراپتر ده بی.

عیراق هه سه رکه وتووه، چونکه سه رکرده ی داناو هوشیارو نازای خو ی هه به و گه له که ی خوشیان ده و ی و هیزو تواناو بر وایان له هیزی سه رکرده که بیان که هه فال صدام حسین ه.

هموو شتيك له پيئاوي جهنگ دا

«سيراوان»

ئەمڕۆ لە ولاتی عێراقمان دا، هموو كەسيك له مەزنیەتی جەنگی رەوامان دژی ئێرانی دەست درێژكار
 هاوبەشی دەكات... لاوان له مەیدانی شەر گیانیان لەسەر دەستیانه، ئاڤرەتانیش بە زێرو خشل و پارەو
 همسوو جوژه یارمەتی ییكیانهوه... تەنانەت مندالەكانیشمان هاوبەشی دەكەن!
 بەلام ئەم مندالانە چۆن هاوبەشی دەكەن؟

باوکی مووچەخۆریکی. بچووکە... لەگەڵ دیتەوه بۆ مالهوه، ئەم
 خیرا بە پیری یهوه دەچیت. لەبەردەمی دا قنج و قیت رادهوه ستیت و،
 دەست دەكات بە وتەوهی ئەو هونراوه و سروودانەي که فیران
 کردوه!
 وهکو: سروودی: «بابە صدام چیت بۆ هیناوين؟»
 «صدام، چاومانە»

«فریشتە» ئەو رۆژه که بە خەخل لەگەڵ دایکی دا چوو بۆ بازار،
 چاوه گەشەکانی بە دووکان و کوگاکان دا دەگێرا. هەر لەگەڵ
 سینی پێك شیرینی بە دی کرد، خیرا دەسته بچکۆلهکانی بۆ راکیشاو،
 خۆی له دایکی هەل سویو،
 وتی: دایه گیان حەلوا دەخوم
 - بەسەر چاوی دایه

لەگەڵ همسوو دیربکیش دا، بەگوێرەي مانای هونراوه که دەسته
 بچکۆلهکانی رادهوه شینیت و، پەنجە باریکهکانیشی رادهگریت. له
 دینیری «بابە صدام، تۆ چاومانیت». دەست دەبات بۆ چاوه
 جوانهکانی خۆی... «بابە صدام، تۆ گیانمانیت». دەسته
 سێ کەلهکانی دەخاته سەر دلە گەرمەکی.
 ههمیشه وینەییکی بچووکي «بابە صدام» یش بەروکهکی
 رازاندوتەوه.

«فریشتە» کچیکی مندال و ناقانەو نازداری دایک و باوکی یەتی...
 له باخچهي ساویانە. ئەم خیزانە گوزەرانیکی مام ناوەندیان هەیه،
 لەگەڵ ئەوهش دا کچه خوشهویسته که بیان داوای هەر چی پێك
 بکات... هەول دەدەن بۆی بکرن و، دلە ناسکۆلهکی نەشکین...
 بەتایەتی لەبەر ئەوهی تا بلێت قەسە قوت و خوشهوه، زیرهکیشه...
 جیگای شانازی یانە.

که لهوتنی سرووده خوشه‌کائی ده‌بینه‌وه باوکی و دایکی له خوشی دا
ده‌ی‌گسرنه باوه‌ش و، تیرتیر ماچی ده‌کهن و، ده‌لین: «سه‌ری وه‌للا
سه‌روک چاومه‌نه، گیانمانه، ژیانمانه.»

ئه‌و جاره که فریشته له‌گه‌ل دایکی دا له بازار بوو، هه‌ر که چاوی
به بووکه شووشه‌ییکی چاوشن و پرچ دریز کهوت... له دووکاتیکی
ورده‌واله فروش دا داندابوو، هه‌ناسه‌ییکی بو هه‌ل کیشاو، خوی
نووساند به دایکی‌یه‌وه، دهستی کرد به پارانه‌وه:

- دایه گیان تا ئه‌و بووکه شووشه‌ییم ده‌ویت!

- کچم له ماله‌وه بووکه شووشه‌ت هه‌یه.

- نانا... ئاخ‌ر ئه‌وه‌ی ماله‌وه بچووکه... پیسه... پرچی نی‌یه!

- ئاخ‌ر ئاقل پارهم پی‌نه‌ماوه

- ده‌باشه به‌خو‌رایی بوم به‌ینه! بچم بی‌هینم؟

دایکی دهستی کرد به پیکه‌نین و، وتی:

- که‌رائی به‌خو‌رایی نامانده‌نی!

دهستی کرد به گریانیکی به کول و، فرمیسی رشت!

به‌دهم گریانه‌وه سه‌یری بووکه شووشه‌که‌ی ده‌کردو، به دایکی

ده‌وت:

- دایه گیان، ئه‌ها... ئه‌ها تماشام ده‌کات! به‌خوا هه‌ر ده‌مه‌یت.

دایکی له‌بهر خویسه‌وه وتی: «الحکم لله، الحکم لله»...

به‌ناچاری بوی کری.

فریشته که بوو که شووشه‌گه‌وره‌که‌ی گرتنه باوه‌ش... له خوشی دا

له‌وانه بوو «بال بگریته‌وه». دهستی کرد به باری کردن له‌گه‌لی دا. که

ده‌ی‌خسته سه‌ر پشت، چاوی لیک ده‌نا... که هه‌لی ده‌سانده‌وه،

چاوه شینه‌کائی ده‌کرده‌وه... ئه‌پیشی له خوشی دا هه‌ر تریقه‌ی

ده‌هات.

ئه‌وه‌نده ئه‌و بووکه شووشه‌ جوانه‌ی خوش ده‌ویست، شه‌وائیشی

له‌گه‌ل خوی دا ده‌ی‌خه‌واند... تاوینک به‌یی ئه‌و ئارامی نه‌بوو.

ده‌بوایه هه‌میشه له باوه‌شی دا بوایه!

ئه‌و روزه‌ش که ئه‌و خیزانانه‌ی کویونه‌وه، بو‌ئه‌وه‌ی زیرو پاره

پیشکه‌ش بکه‌ن، بو‌پشتگیری کردن له جه‌نگی ره‌وامان... سه‌ره‌کی

خوشه‌ویست، کاکه «صدام» له ناویان دا دانیشتیوو.

فریشته دایک و باوکیسی په‌کنیک بوون له‌و خیزانانه... ته‌نانه‌ت

له‌و کاته‌ش دا بووکه شووشه‌ جوانه‌که‌ی هه‌ر به باوه‌شه‌وه بوو.

هه‌رچه‌نده له ماله‌وه زور له‌گه‌لی دا خه‌ریک بوون، تا نه‌ی‌هینیت...

به‌لام که‌لکی نه‌بوو... به‌دهم گریانه‌وه ده‌ی‌وت!

بابه «صدام» پی‌ی ناخوش نی‌یه... خویسی بووکه شووشه‌مان بو

ده‌کریت.

له کویونه‌وه‌که‌دا ده‌ست کرا به خویندنه‌وه‌ی هونراوه‌وتاری

نیشتمانی. هه‌موویان لای سه‌روکی نازیز په‌یماتیان نوی کرده‌وه،

خوین و گیان و مال پشت گریی جه‌نگی ره‌وامان ده‌کهن... تا ئیرانی

دوژمن و ناله‌بار سه‌ر داده‌نه‌وینی‌و، لووتی له قووردا ده‌چه‌قیت.

ئه‌مجا ده‌ست کرا به کوکرده‌وه‌ی پاره‌و زیرو ناومالی گران به‌هان.

هه‌موو په‌کنیک له‌و خیزانانه له خوی ده‌ویست ده‌ئه‌وه‌نده‌ی دیکه

زیرو پارهی هه‌بوایه، بو‌ئه‌وه‌ی هه‌مووی پیشکه‌ش بکه‌ن.

فریشته هه‌روا ورد ده‌بووه له ژن و پیاوه‌کان که زیرو پاره‌کانیان

پیشکه‌ش ده‌کرد... له‌بهر خویسه‌وه ورته‌ی ده‌هات. حه‌زی ده‌کرد

ئه‌میش وه‌کو ئه‌وان شتی‌ک پیشکه‌ش بکات! له پریک دا سه‌رنجی له

بووکه شووشه‌که‌ی باوه‌شی دا... سه‌ریکی راوه‌شانندو، به‌ئه‌سپایی

دانی خسته سه‌ر لیوی خوی!... دیاربوو بریاریکی دا.

هه‌له‌سپاه سه‌ری‌و، ورده‌ورده بو‌لای «سه‌ره‌ک» رو‌پشت... بووکه

شووشه‌که‌شی هه‌ر پی‌بوو!

له‌بهر ده‌می‌دا راوه‌ستاو، به‌ده‌سته بچکوله‌که‌ی سلاو‌ییکی

سه‌ربازی‌سانه‌ی بو‌کرد. ره‌نگی سوور هه‌ل گه‌رابوو. چاوه

جوانکیله‌کائی ترووکاندن و، به‌ده‌نگیکی ناسک و به‌جوش ده‌ستی

کرد به خویندنه‌وه‌ی «بابه‌ صدام».

ئه‌وه‌نده به‌ جوانی‌و دل پاک‌ی سرووده‌که‌ی خوینده‌وه، سه‌ره‌ک و

دانیشتووه‌کان هه‌موو بو‌یان له‌ چه‌پله‌ دا.

رووی کرده سه‌ره‌ک... ده‌ستی بو‌راکیشاو،

وتی: - بابه «صدام» من مندا‌لیکم... زیرم نی‌یه... پارهم نی‌یه...

هه‌ر ئه‌م بووکه شووشه‌ جوانه‌م هه‌یه، ئه‌وا پیشکه‌شتانی ده‌که‌م...

به‌خه‌خل چوو بو‌لای کومه‌لی زیرو پاره‌کان و، بووکه

شووشه‌که‌ی له‌لایانه‌وه دانا!

«سه‌ره‌ک» به‌ رو‌وییکی گه‌شه‌وه... به‌هی‌واشی بووکه

شووشه‌که‌ی هه‌ل گرت و، له‌سه‌ر کومه‌له‌ زیرو پاره‌کان دای‌نا.

فریشته‌ی گرتنه باوه‌ش... ئه‌ملاو ئه‌ولای ماچ کزد... رووی کرده

جه‌ماوه‌ره‌که‌و،

فه‌رمووی: «ئه‌و گه‌لی مندا‌له‌کانیشی قاره‌مان بیت... هه‌رگیز

نابه‌زیت».

سروودى شۆرش

● جلال ملا حسن خوشناو ●

شاعىرى شۆرشگىرو خوشەويستى و جوانى - هيلانە فاكارسكو له ۳۱ ئىسرېنى يەكەم سالى ۱۸۸۶ز له شارى «بوخارست» له دايك بۇوۈو له بىئەمالە يەككى ھەرە ئاودارو خانەدانى «رۇماتىيا» يە، ھەروا ئەو خىزانە ھەر لەكۆنەو لەبواری زامىارى ئىتتىمائى و وىزەيى دا دەستىكى پالايمان ھەبووۈو ئاوبانگيان دەرکردوۈو.

زىرەكى و بەھرى هيلانەى شاعىر لە يەكەم كۆمەلە شىئەرەكانى بەدىئار دەكەوى كە بە چاھى گەبائىدن بە ئاوينىشانى «گورانى بەرى بەيان» كە ئەمەنى شاعىر نەگەبشتوۈ ھەقدە سال.

ئەو كۆمەلە شىئەرە تا بلىى بەھىز بوو، ھەموو دىئەرەكانى پىر بوون لە وشەى جوانكارى و ھەستى ناسك و پىر سۆزى دىلدارى و خوشەويستى ئەتەوابەتتى پاشتەقۇنە، تا سەرنجى «كۆرى زانىارى فەرەنسى» رادەكېشى و پەستىدى دەككات و رىسز لە شاعىر دەنن، ئەويش بە پىش كەش كردنى پاداشنى ئەرشون دىپرۆزەى وىزەيى

بوو. شاعىر لە پىش كەش كردنى بەرھەمە بە نۇخەكانى بەردوام بووۈو چەند دىوانىكى تىرى بەچاپ گەباندوۈو ھەك:

۱ - دىوانى دەررون پاكى
۲ - دىوانى تىشك و ناگر، كە لە سالى ۱۹۰۳دا بەچاھى گەباندوۈو.

شىئەرەكانى ئەو شاعىرە ھەرگىز دراون بۇ سەرزمانى فەرەنسى و گەلى لە زمانەكانى ئەوروپى، ھەروا شىئەرەكانى پاداشنى «جول فالرەى فەرەنسى ھەرگرتوۈو.

ھىلانەى شاعىر تەنھا شاعىر نەبوۈو بەلكو چىرۆك نووسىكى كاراھەلى ھاتتو بوو، لەبواری چىرۆك نووسىندا دوو بەرھەمى بەچاپ گەباندوۈو بە ئاوينىشانى:

۱ - نوشتەى ئەفسونائى
۲ - شەوانى رۇزھەلات

ئەمەش نەمۇنەبەك لە شىئەرە شۆرشگىرەكانىتى

ئەى ھاو وولاتى ئەزىزم:
سەير بكة لەشكرى رەش تى دەپەرى
خاك و خوليان لەژىر پىندا وا ئەلەرزى
زەپۆش^(۱) سوورەو
قەلەرەشە برسپەكان و ھەك ھەورى رەش

لە سوورەو
گفەگشى رەشەباى توند
دەنگى جنك و شەرى دژوار
تىكەل بوون لەگەل رەھىلەو شەستە باران
ھەروا ھورىباى جەنگيان پى بە

بايرانمان، شهيدانمان
 خويان، چهكيان
 له گورستان راته پيرن
 وهكو چاران
 داستانيكي دليرانه
 تومار دهكهن
 دهبا من و تو همومان
 بو نيشتمان
 وهك شهيدان
 له ميداني بهرگري دا
 گيان فيدا بين
 گيان فيدا بين

تى بينى:

تم باسم له پرتووكى «اسرار العالم» «الجزء الثالث عشر»
 نووسيني ماموستا كمال فوزي له و گوفارهش له پنچاكان له لبنان
 چاپ دهكرا له پرسراوى قدرى قلعچى بوو

۱۱ - زه پوئش: الجو

بو خوراكي لاشه ي مردوو
 بهرى ناسمانيان ته نيوه
 سوار چاكان
 پرو به پرووى دوژمنى ناپاك
 وهكو پولا وه ستاون و راته وهستن
 چهكه كانيان نه خه نه كار
 تا سهركه وتن وه دهست دينن
 ده سهر كه روله نازاو به جهرگه كان
 به زامدارى له ميداني جهنگى رهوا
 دينه ده رى
 نه رى تا نه و روله نازاو نه بهردانه
 له پيناوى خوياندا دوژمن ده شكينن
 نالا بهرز ده كه نه وه
 به خوينى گهش

مژده ي سهركه وتن نه روينن؟
 تو نه ي هاووولاتى چيته؟
 نانهوى له ميژووى سهركه وتنيكى
 وا گهوره ناوت تومار بكه ي
 توش مهست به، مهست
 له پيناوى سهركه وتنيان
 خو راگر به هر وهك نه وان
 كه شهيدان شهيد ده بن
 سهريان بهرزو سهركه وتوونه
 كدل وپهلى جهنگيان هرگيزاو هرگيز زهنگ
 ههل ناهينى

ناوى پيروزيان له لاپه رى ميژوودا ناسرپته وهو
 هر نه مينى

نايا نه زانى داگيركهرى تاوانبار
 گهر مزارگاي بايرانمان
 گوڤرى بهرزى شهيدانمان
 پى شيل بكا

کاتن ههلو

بهرز ههفری

«ئازایه تیه کانی محمود خدری هه مه وهند ئیلهام به خشی ئەم شانویی به»

نووسینی: أحمد سالار

کهسانی شانویی به که:

سعید، شیخ مه محمود، عه ره ب عیدی، دادوهر،
راویژگار، والی، نیردراو، کابتن، ئەندامی «۱»
دادگا، ئەندامی «۲» دادگا، شایهت، سولتان،
چارچی، ناله بی بان، قوماندان، که ریم به گه،
وهردیان، بهند، گولاله، ره شه با، به فر، هه له کوک،
دهنگ، موسیقاژه نان. . شاعیر.

«به چند ئەکتەرێک گشت ده وره کان ده گیرێ»

بهیت بیژ، گورانی بیژ، ئاههنگ ساز، ههلو،
سواره جه و امیرو، گولی، فهقی قادر، که سی به که م،
که سی دووهم، که سی سی به م، که سی چواره م، شیخ

«شانوو هۆلی بینهران دهبه ره شماليکی کوردهواری،
به چیخ و مافوورو بهره لبادی خو مالی ژوورو لایه کانی
بی دهرازی نریتهوه، گولنکهی ناههنگ هه لده واسریت، چراخان
ده کریت، میخه کبه ننگ و ملوانکهی سمل به سهر ده رگای هاتنه
ژووره وه وه هه لده واسری، بون و بهرامه بلاوده کریته وه، له لای
سه رووه وه دهستهی موسیقاژنه نان و بهیت بیژو گورانی بیژ له سهر
سه کویه ک داده نیشن. له بهره میانه وه سه کویه کی لاکیشی نزمتر
بویاری کردنی ته کتهره کانا داده نریت. ته کتهره کان به دم
ووتنه وهی گورانی «گولانه سوورهی سهر کولمی یارم و
گه شایه وه بو حالی زارم» دینه سهر شانوو گپه ره وه که له م
شانویی به دا خاوه ن ناههنگه، به خیرهاتنی میوانه کان ده کات و،
سهر بهرشتی بهیته یاری به که ده کات.»

بهیت بیژ: چرا هه لکه ن. موم داگیرسین، نه ناوه روشن که ن،
بخوور بسوتین. گولاو پیژین، گولنکان هه لخن، ده روزه
والا که ن، شهربهت به خشنه وه، ده مان شیرین که ن، خوان
پرازیته وه، بهرات به سهر که ن ده ست له کویه بگپه ن به شی
زارولان بنسرن، چاوان روشن که ن دلان پر مهیل که ن، کوره
که س بی بهش مه که ن، نه فرتهی خودا له شهپتان بکه ن. هزارو
یه ک سلاو له دیاری نوری چاوان پیغه مبهری نه وه ل و ناخر زهمان
بکه ن.

«سه لاوات ده دن و ده ف ده زه نری و سه مای ده رویشی ده که ن»
ناههنگ ساز: ده ک به خیرین بان چاوان و دیدارتان به خیر، میوانه
نازیزه کان، ناههنگی نه مشه ومان، به بونهی پیک شادبوونی جووته
دلخووازیکی به کجاره عه زهت خوازه وه یه، ده می سال بوو
چاوه پروانی نه روزه بوون. نه ناخ، نه داخ، نه حه سهرت ما له
توی سینه یاندا پهنگ نه خواته وه. هه موو عالم به م عه شقییه پر
له نازاره یان زانی بوو. گشت ناوایی به که ناگیان له سواری
سه ودا سهر بوو، که بهر له ناووه نگی لیدانی چوونه جهنگه کی.
هه لو بنه یه کی کردو ناویری له گولنی دایه وه ووتی «جیلهی
نه سپ و دهنگ و هه رایه»

هه مووان: «سرود»

هه رایه کورگه ل پاله وانینه

ری پاکه وه که ن نه و جه وانینه

وا هه لمه تیان برد یاران به دهسته

شاخ و کیو له ژیر پینانا پهسته^(۱)
سواریه: گولنی، کچی گولنه خان و مانه که م. نیگه ران نه بی، وا وادهی
لاواندنی خاکه، هه ر کاتی له یاران دوانه که و تم، نه وه شایانی به تو
شادبوون ده بم.

گولنی: سواریه گیان، دل له دل نه دهیت، نه گه ر توم به سهر نه سپه
شینوه نه پینایه، نه و رووو دلی هاتنه سه یرم نه ده بوو، خوا
دهستی به بالته وه بی.

سواریه: گولنی سه برکه، به م تفهنگه وه چوئم، گولنی قوزم «پیده که نی»
گولنی: بی چاوانی بی. نوری محمه دی شریف.

«دهنگی سر ووده که»

ناههنگ ساز: میوانه شیرینه کان، گشت شتی ناماده یه،
موسیقاژنه کان، گورانی بیژ.

بهیت بیژ: «بهی ده بری» وادی به وادی، تهختی مورادی.

ناههنگ ساز: توم له بیر نه چووه. نه وهش لالوی بهیت بیژ.

بهیت بیژ: موم و زین، ناسرو مال مال، زه مییل فروش، قه لای
ددم، له شکری، شیرین و خوسره و، شیرین و فهرهاد، له یلی و
مه جنوون، خه جی و سیامه ند، برامی مه لا زیندیان، لاس و
خه زال، مومی نالان. هه موویان ناماده یه.

ناههنگ ساز: زور چاکه، که واته با جاری گویمان له ناوازی بی.
پاشان خوا که ریمه و نه و ده مه بریاری له سهر ده دهین «گورانی و
موسیقا»

سواریه: خه لکینه من سواریه، نه و سواریه م که به لیتی وه فاداریم به
گولنی داوه.

یه که م: مه به ست چی یه؟

سواریه: داستانیکم بو کردوونه ته دیاری دهستم.

یه که م: دیاره داستانه که ش داستانی نازایه تی یه.

سواریه: له و ماوه یه دا داستانیکم له هه لوی سه رکرده مه وه فیر بووم،
بویه کردوومه ته گول دهستم و تا لالوی بهیت بیژ شه دهی بو
لارکاته وه و دهستیکی بو له گوی دانی و دهسته که ی تر به مشتووی
خه نه جهره که یه وه ده ست به گپه رانه وهی بکات. بهیتی کاتی هه لو به رز
ده فری.

هه مووان: «گورانی»

کاتی هه لو به رز ده فری

یه خه ی که ساسی داده دری

له تروپكي بهرزو بالا

گوراني سهر بهرزي ده چري.

بهيت بيژ: وادي بهوادي، تهختي مورادي، خواردي كاردی، نووستني لبادی، ناوی ديمهكي، سيهري كهپهكي، نووستني بادوستي، مهلاي گهرميني، فغني كويستاي، توبالي بهملي نهو ماموستايه ي نه مام لي زاني. ده گيرنه وه ده لين: هه بوو نه بوو، كهس له خوا گه وره تر نه بوو، له پينه بهر خوشه ويست تر نه بوو، تا له م پاله وانه نازا تر نه بوو.

گوراني بيژ: «حهيران» گه لي براده ران، نه من دو عايه كي ده كم، نهنگو برين ثامين، خودايه سهر يان خعي، نهوي عيشقي پاكزه، نهوي گيان فدای گه ل و خاكه.

هه مووان: «به دهف ژندن و سه ماوه» ثامين، ثامين.

يه كه م: مهرگ له چاوه گه شه كاني هه لو بهرز فربه كانه وه، كوچيكي سهر بهرزيه، نهو مهرگه تيشووي فرينه بي نامانه كه به تي، هه لمهت و په لاماردانيكي شيرانه يه، كلپه و شالووي ناگريكي پر له سووتاني عذرهت خوازانه يه، چريني گورانيه كه كه هه رگيزاو هه رگيز چريكه دنيا پر كه ره كه ي كپ و خاموش نابي.

دو وه م: كاتي هه لو بهرز ده فري. زه ماني نهوق بوون و بي ده ربهستي به جي ديلي.

سيه م: هه لو يه كچار له دايك ده بي و يه كچار يش ده مري.

چواره م: هه لو پشت و په ناي بي ده رنه تانانه، خه م خوري كلولانه. ناههنگ ساز: لهو ساتنه ي هه لو ناوزهنگي لي ده دات و جلهوي نه سپه كه ي شلي توند بووني هه لگه راني سه روو ژووراني سهخت و عاسي ده كرد، دهسته و گه ردي ساتي دل ناو خوار دنه وي به تارامي ده بوو، خوا ده بووه ميوان.

دو وه م: كازيوه بوو، نه وه نده ي نه ما بوو شه بهق بدات، لهو ده مه دا بوو تاله تالي پر جي گزنگ شه ونمي سه ر گز وگيا به هه لم و هه لا بكا.

«سه مای له دايك بوون و، ناوازي ژيان»

يه كه م: له دايك بوو.

دو وه م: مرگيني

سيه م: مرده مان ده كه وي

چواره م: شوين: گوندي قه ره تاموره.

هه مووان: محمود خدر

«بينراوي بيدهنگ، دهست بي كردن»

دو وه م: نه سپيگ به گه ردي ناسو وه دباري دا، نه رمه غار، ره وتيكي جوان، ناوي دا، توزي كرد، نه سپيكي شه و رهنك، له جه رگه ي ناسو په مه ي يه كه دا توايه وه، پاشان ده شنا به وه. هه ردو تيكه ل بوون، له ساوردانه وه يه دا ياله خاوه كه ي كه رويشكه ي ده كردو گوته گه نمه قه نه هاري ده كرد به نيخه ي ناسو خامه كي به رهنك كه وه و گه رده سر كه سر كه به كه ي بي ده نه خشانند. خودايه لهو ياله ي ج چه پكه خوريكي ساوا بوو، خودايه لهو چاوانه ي كه به ته ماشا به كي هه زار كويزه كاني ده ته قيه وه.

يه كه م: خه لكيه چاو له ناسو بيرن.

دو وه م: خه لكيه ته پل و دهف بين، ناههنگ سازكهن، چاوي بهد دوور خه نه وه.

«بينراوي ناههنگ و سه ما»

چواره م: نه سپه كه وه ناسو بوونه دوو رهنك، بوونه دوو بالي بالنده به كي نيسك سووك، گه ردي بهرزي چاوه گه ش، وا له شه قه ي بالي دا، گشت گه وانه هه وره كاني ژير گه ردي و بالي خست، نه ها چاو بو زه وي شه قاري تيشوويته ده گيسري، واده به تي، وا ديه وه، نه ها باراني كه بارانيكي جوانه، سه يري دلويه كاني بكن، خه لكيه كي تمه باراني وا جواني ديهو! دلويه كاني ده برسكينه وه، بي ده كه نن، گويتان له قاقاو قريوه ي ني به؟

«بينراوي كوشش كردن»

بهيت بيژ: تا چه من پيرانه سه ر نه صلي درهختي لانه دا

فه رعي تازه خوره م و بهرزو بلند بالا نه بوو

يه كه م: سالي «۱۹۲۴» هه له قه ره تاموورين.

دو وه م: ناسمان تارو ته مه.

ناههنگ ساز: كاتي سه ر خيل و سه رداري سه ر بو كوچ و مالنواوي گه و ره كزه كه نن، خه م ميسواني هه مووانه، به روكي گه و ره

«دەنگ دەنگ»

پەكك: كاپتن! كاپتن بۇ ھاتوۋە؟
ھەلۇ: كورگەل قېتىم كەنەۋە، با ئەۋ كافر با بەكە ساسى نەمبىنى.
كوا. ئادەي. خەنجەرەكەم لەبەرۇك نىن، مشوۋەكەي لە
مشم نىن.

كاپتن: نېستا چۈنى؟

ھەلۇ: نابىنى بەرامبەر سەگ چەند قېتىم؟

«سرودى بەرى بەيانە روناكە ئاسۇ دەۋوتىرى»

ئاھەنگ ساز: شايتىكى عەيان گېراپەۋە.

شايت: ئىتر كاپتن لەچى دا بە لەچداۋ چروچاۋى سەد ئەۋەندەي تر

سەگسار بوۋ شەقتىكى لەپاشوۋى خۇي ھەلداۋ، لوتى شۇر كوردو

كشاپەۋە، خوا بەۋ بەرزەپەۋە شايتە لەچەمە بەلقە رەت نەبوۋ بوۋ،

ھەلۇ گيانى سباردو شوين كاروانى ياران كەوت.

ئاھەنگ ساز: ئەۋە دوا شەقى ئەۋ دلاۋەرە بوۋ بەپاشوۋى بەرىتائىي

ئاگەۋرەۋە.

«مۇسېقا»

دوۋەم: ئاي لەۋ رۇژانەي دىرى بەلەشكەرى عوسمانلى دەداۋ،

دروپنەي دەكردن. بەسۋارى ئەسپەكەپەۋە ئەسەرۋ ئەۋسەرى

دەكرد. بروسكەۋ تىرىشكەپەك بوۋ. دەتگوت پەكەم قولبى بارىنى

ھەۋرى پەلەپەۋ رۇژھەلات و رۇژئاۋا ئەسەرۋ ئەۋسەر

پىدەكات،

سېيەم: ئەي كە كۈنە مشكى لەۋالى مومسل بە باب الطوب كورد.

«خەمناكى و شىن و واۋەپلا»

پەكەم: بەقورباتان بىم، شىۋەن، شىۋەنى بۇ پەكەن.

چوارەم: ئەۋە ھەيەت خانى گەرميانى ھات، بەرد دەكات بەئاۋ.

دەنگەكان: بەرم لى لى، ھاۋار لۇلۇ. ۋە لى ۋەپلى.

سېيەم: نەمردوۋە. ھەلۇ نامرتى. ھەلۇ سەرخەۋ دەشكىنى.

«لاۋاندەۋە»

قەلغانى زەرەدە، ماينى «رۇن دىنى»

ھەۋرى لە سەرى با دەپشەكىنى

شەرىف مەكوژن لاۋى گەرمينى

چەندم پىدەگوتى مەچۈ قەلانى (<)

شىنكەكەم حوكمە شەش خان دەتگاتى.

بېچوۋك دەگرى، خەم دەپنە مۇتەكەپەكى زەبەلاح و تەنگ بە
ئاھى سىنەي ھەموۋان دەگرى، پەنگ بە ۋوشە دەخواتەۋە.
پىتەكانى سكاللا دەخكىنى، رېنگاي ھەست دەرېرىن قات
دەكات.

پەكەم: ھەۋرىكى چەككەۋ خۇرى تاساندوۋە، بەزى سەربېۋە.

دەنگەكان: با كوروكال كۈين، با ئەسپ زىن كەن، با فېشەك لەغ

لەخۈپەن ئەۋەي شۇرە سۋارە، با مىلى رېنگاي گېرگرتوۋى خۇرى

نەۋرۇز بېگىۋى گۈي خۇر لەناۋچەۋان خا.

سېيەم: با مەرگ و ھەناسە ساردى قەلاچۈكەين، با سرودى ژيانى

راستەقېنە بەگەرۋى پىراۋە بلىنەۋە.

چوارەم: كاتى تىرى ھەلۇ دەئەنگۈي، بۇ كېرۋى ناخىكى قوۋل

لەنىۋان پەراسوۋەكەنەپەۋە بەرزەپەۋە، نالەنالىك شىرو بەۋرۋ

پلنگان زەنەقېان لى دەچىۋ ئەزۇنۇ يان دەشكى.

«پىنراۋى مەرگ و ئاۋازى ئەللا ۋەپسى»

پەكەم: گيان دەدات.

ھەموۋان: ھەي پۇ، ۋەي پۇ، بەرم لى لى، ھاۋار لۇلۇ.

دوۋەم: ئەسپە شەۋرەنگەكەي گلارۋىپەتى، مىخى لەپىشە

ھەلەكشاۋە. بەكەس داين ناكىرى، ياخى بوۋە سەردەكېشى،

رۋو لەدەربەندى بازيان كوردوۋە، سەر بۇ پىسەرەگروۋن پلند

دەكات، سەمكولانەپەتى چەخماخە دەدات.

«گۇراتى و سەما»

ئاھەنگ ساز: لەۋ ئان و سەعاتى گيان دانەدا، حاكەم رساۋاكەي

ئىنگىلىز دەھات و دەچوۋ، لەلەپەن چاۋچىۋكە چەككەكانەۋە ھەۋالى

گيانەلەي ھەلۇيان پىگەپاندا، چاۋەرۋانى مۇدانە لە باخەل نانى

چاۋشۇرپان بوۋن.

«مۇسېقا»

ھەۋالەبەر: گەۋرەم جەنابى كاپتن.

كاپتن: وات. ھا.

ھەۋالەبەر: ئەۋا دەمرىت. لە غەرغەرى گيانەلەداپە.

كاپتن: محمود خدر، ئاۋا. ھەلۇ... «پىدەكەنى»

ھەۋالەبەر: ۋوتەم تا زوۋە با مۇزە بەبەگم پەدەم.

كاپتن: فەرى گود، دەچم تا بزانم بەراز چۈن دەمىرى.

«حيله‌ی نه‌سپ»

ناهنگ ساز: نه‌وحيله‌ی نه‌سپيكي ره‌سهنه، پنه‌ندي پساندووه. وا به‌ده‌ماوه‌نديكي پر له هه‌ورو تم و هه‌لادا هه‌لده‌گه‌ري، ژور هيلانه‌ی بازو هه‌لويان كه‌وت، چياكه بووه‌ته كو‌مه‌له پشكو‌يه‌كي جهرگه‌ی كوره‌ی ناسنگه‌رينكي مه‌چكه پولان، ياله شه‌و ره‌نگه‌ی وا به‌سینه‌ی خوله‌ميشی ناسمانه‌كه‌وه سه‌مايه‌كي مهرگ و ژيانه‌وه‌ی دل ناگه‌رينانه‌ی به‌وانه كردووه و روزه‌لات و روزه‌لواو مه‌شق بی‌ده‌كات

«سه‌ما»

ده‌نگه‌كان: باران باری، ناسمان سامال بوو، گشت نه‌ستیره‌كان له‌شینه‌ی رسته ملوانكه‌يه‌كي مرواری سه‌ر سینه‌ی كچوله‌يه‌كي خه‌پان كه ده‌خزیشه چالی نیوان مه‌مكولانه‌وه و ختووكه به‌گیان ده‌دات، ناوا جریسه جریسیان بوو، چاو شارکیانه، نه‌وه حوته‌وانه‌يه، كاروان كوژه، نه‌وه گه‌لاویشه، هه‌موویان هه‌ر گه‌لاویشن، تریفه تریفیان سو‌مای چاوی ناشقان تالان ده‌كات.

ناهنگ ساز: هه‌ر له ژووانی پر له نو‌خه‌ی خاتووزین و كاكه مه‌م ده‌كات، كاتی به‌روو سووری ده‌چته دیوانی په‌روه‌دگارو به‌روو سووریه‌وه ده‌سته و ملانی په‌كتری ده‌بن.

«موسيقا»

سوارة: گوئی گیان له‌وه قه‌د پالانه بنواره، ته‌ماشاشه‌وه گولاله سوورانه سه‌رنجی ناو جهرگی سووتوسیان بده. ده‌زانی بو بووه‌ته زوخال؟

گوئی: ئی! باشه گولاله هه‌روا نه‌بووه!

سوارة: ده‌لین له‌داخی دووره نازیزی ده‌روونیان ره‌ش هه‌لگیرساوه.

گوئی: كام نازیزیه‌یه وا كسپه‌ی له جهرگی هه‌لساندوه؟

سوارة: به‌هاری ته‌من كورت و جوانه‌مه‌رگ.

به‌یت بیژ: سالی دزو جهرده بوو، به‌راده‌به‌كه پیشتر نه‌بوو،

كو‌رپه‌له‌ی به‌ر سینه‌ی دایك و کلی چاویان له‌چاو ده‌فران، نه‌وه

ساله‌ بوو، نه‌وه ده‌مه بوو، رومیه‌كان، به‌هاری خاکی به‌به‌یان

كرده خوارده شه‌رای مهرگ و وه‌بشوومه‌پان. ئیتر به‌هار نه‌هاته‌وه

چاوی گولان کوزرجه ووه.

سواره: نهو نالیش خوینی نهو.

گولنی: نامانه، نهوانه مهلی، خه یالت مه نالوزینه، پشت بهو پیر
سمایلی کلاو قووجه بهه کتر دهگین.

بهیت بیژ: چ خهم، چ ناخ، چ داخ، چ خهم شکین، چ دهوایه،
شنه بایه، وهی له کوستی رهنج بهیا چون، وهی له زامی بو
یهک نه بسون، خوا یکسات سواره و گولنی خانم نه چن وهک
چون، نهوانی چون، له یاد تانه سرگوزشته ناکامیه کی
خاتووزین و کاکه ممی؟

«موسیکا، بیناوی مام و زین»

زین: «من وام دهوی له دووره وه خویمی نیشان دهم

گیانم به دهوریا بگهرینی و هیچ نه نیم به دهم

بهم عشقه پاکه وه وه کو دوو کوتری بهه هشت

لهم خدلکه دوورکه وینه وه، رووبکه یته بهه هشت^(۳)

«مام بیخوده وه به ناگا دینه وه»

مام: نه ری چاوم ره شکو پیشکه ناکا؟ نهو خاتوو زینه،

زین: مام، نازاد بوویت.

مام: نه مردم و به دیدارتان شاد بیوم، به لام دواپی نه فسمه.

گهردم نازادکن

زین: مام گیان له بیرته که بو به کم شهو نوم دی.

«موسیکا»

مام: هم دوو دله رووناکه و هم عشقه پاکه له دنیا دا بهر ناهین.

گورانی بیژ: خه نجره بو دله گهر راست دهوی

ناخ ممی تیا به نهک بهری که وی

با دهست له مل کهین، به که جاری به

نه رای بیگانه و نه به دکاریه^(۴)

سواره: گولنی گیان نهو دهر و که به تم ناده بی.

گولنی: دهر و که؟ فرمو و سواره گیان. بو چپته؟

سواره: له ناو چهوانی به بهستم، با گشت دنیا بزانت ناشقی نوم.

گولنی: بو نه یان زانیووه!

سواره: له وه دهچی و له من وایه.

«موسیکا»

بهیت بیژ: شهوی له یلا بهه جنوونی دهووت بروانه حالی خوت

به خورایی له کیست دا هه موو عقل و که مالی خوت.

نهویش جواپی دایه وه: نه گهر تاقهت هه به له حضی

له نیو ئاونه بروانه حسن و جهمالی خوت^(۵)

ناهنگ ساز: نه سپه که دهر که و نه وه، گه بیسته جهرگی ناسو، مانگی

چوارده هه مینی به تووره یی ناوچه وان کرد بوو نه ستیره کانی

له یل و مه جنوونی شهوی قهری به تالی یالی مسیک بوی

هونیو وه، رهنگیکی دروست کرد بوو پیشتر نه بیناویو،

دووم: گشت جهم و جوگو و رو بارو زه ری او دهر یا لووشه کانش،

به ناسمانیشه وه نهو رهنگی دهنواند

دهنگه کان: خه لکینه وایه معراج، دنیا چراخان کهن، خوا میوانه،

مژده له دلی بیگه ردا دابنی.

«سه مای دهر ویشی»

گولگولی سوورو سهی خال خالی خاکی رهش نه لی

پودره یی روخسارو سورمه یی رشتنی چاوانته

پیره مه گروون تاجی شاهانه یی به سه ره رزی فراند

تم ده ماونه داگری مه حجوبی هه ورامانته^(۶)

بهیت بیژ: جا گه لی برادران

له بازبان، لانه ی بازو هه لویان

دهسته دهسته شو ره سوارانی نازا

ناگرو پولا.

عوسمانلیه کان، عجمه کان

چاربان نه ما کولیان دا.

ناهنگ ساز: ده سیک سال بوو عوسمانلیه کان چاوی تمه کاربان

لهم وولاته بریبوو چه ندین فیل و چه ندها داو و ده لهسه، له

سالی «۱۸۳۰» وه که وتنه هیرش بردنی دزدانه، جاری

به ناوی غزا وه جاری به ناوی ناسایش راگرتنی تمیراتوریه

رسوا به په ننگ بووه که یان بو چه ندهمین جار له شکره که یان

له داوینی تووره بسوون و رق هه لسانی کورده کاندایه چوکدا

هات. گهر په یمان به ستنه ترسنوکه که یی رووسیا یی قه پسه ری

نه بووایه نهوا تاکه تهنه نگچه کیان به دهسته وه نه ده ما. نه ی

داستانه که یی پاشای ره واندر

نیک و پروسکی سولتانه گور به گوره کانشی هینایه وه شهقه شهق.

بهمه وان: میژوو بو چه ند جاری خوی پیشان ده داته وه، نه وه تا سالی

«۱۸۵۱».

«بيناړای بیدهنگ»

دهنگ: هه شرت، هو کورگه ل، روژنيکه و نه مرو، جام پر بي لي لي
 نه رزي، وا داگير که رنيکي خوانه ناس، له نه نازه ي
 به در کړدوه، جا نه و که سمي شهره ف و خواو خاکسي
 خوش ده وي، شيري حه لالي دايکي خوي خواردوه،
 دست داته تفهنگ و، روژنيکه و نه مرو. دنا قهرداري
 خواو خاک دهن، کوره عه شرت هاواره.

«ته پلي سواړي»

سواره: ناي گولي گيانه کم
 گولي: هر له خوت دني تفهنگ له شان کړدن و شه ده لار دانان
 سواره: هاکا به سرکه وتووي هاتينه وه.
 گولي: ناي له و روژه.
 سواره: دهن گوليکي نالي نه و به هارنم بو له پرچمت ده ي.
 گولي: هممو گولي دونيا ها نم تويشه به ربه له پشتني، کوليروم بو
 کړدوي.

«بيناړای جهنگ و شه هيدبون»

شاعير: پلي به يوکي تازه ي که شه و هم گه هاته سر نه عشم
 نه لي خوي بو وه طهن کوش و له ربي عيشقي منا نه زيا
 وظيفه م بو له پيناوي ولايکا سرم به عشم
 که توي په روره کړد بو من له داويني چياو که زيا
 نه گه خوي گه و ره به عشمي پيت هه تيوي بي بي پلي: رو له
 له من فرميسکي ويست باوکت، له توش داوا نه کا توله^(۷)

«حه يران»

ناههنگ ساز: هه وال، هه وال، ريگاو باتيان نه ني، ته نغيان به
 له شكري عوسمانلي هه لچنيوه نه و هتا سولتان هه لچوه.

«موسيقا»

سولتان: قوماندان، راويزکاران
 دهنگ: به لي، به لي، سولتان سه روره مان.
 سولتان: چيان ده وي ريگره کان؟ ها ها چي بي فرمان؟
 راويزکار: گه ورم سولتان، سيهري خوداي ميهره بان هر نيستاکه
 فه زمان بده بو هيرشي قه لاچويان.
 سولتان: که واته فرمان
 «دهنگي ده هول و جارچي و قه ره بالغي»

جارچي: به ناي خواو عه زمي سولتان، غه زايه بو سر کافران،
 فرمان، فرمان.

«گوراني هه دروونه دروونه دروونه، ده سكي داسم به پروونه»
 سولتان: ها والي نه فنه دي، تو نه لي چي؟

والي: گه ورم محمود خدر.

سولتان: ني؟

والي: نه وه سه رداريانه.

سولتان: بانگي بکه، ربي بکه ون.

محمود: که واته والي مني ده وي.

نيردراو: به لي قوربان.

محمود: چي ليم ده وي؟

نيردراو: نيوه ريگه تان لي نه گرتوون.

محمود: ريگه! نيمه نه نها پاريزگاريمان له خاکمان کړدوه.

نيردراو: نيستا چي ده فرموون؟

محمود: ده وي بي چي که کيش به چينه سه راکه به وه؟

نيردراو: به لي تکام وايه داواکي به چي بينن

محمود: با وايي. به لام له کوشک و سه راي خويداو له نايو نه و

هه مو سه ربازو جه ندرمانه يدا سل له تفهنگي من نه کاته وه. قه يناکه

ده چم.

«موسيقا»

«قه لا قه لا و چاوشارکي و چه پله ريزان»

والي: ها محمود ناغا، به مره جانم نيسته سل نه کړدي من نيسته
 به خسرت که م؟

محمود: «نامبازي والي ده بي و خه نجه رکه ي ده خاته سه رملي» تا
 خه نجه ر به به روکمه وه بي هر من سولتانم، خه نجه ريش

نه ما هر سولتان خوم، چونکه نايبي دايتم.

«گوراني»

عوسمانليه کان خراپترين ريگايان گرت به ر.

هه مووان: شه و باري شه وان خم و داخه

شه و کاتي سه ره لداني جه زي ناخه

به لام ده رزي نازني ره شي بليله به

نالو هاوارو وا وه يله به

به که م: ده بي که ي بي روژ بينه وه؟

همه‌موان: ئەو دەمەپە لە چەمخاخی تەنگەوێ ژۆز بێتەو.

سروودی شاخی رەنگاو رەنگی گۆزێه

گەرەم سۆلتان توندوتیژی

راویژکار: کوا سەلتەنەت؟

کوا دەسەلات؟

دووهم: بۆ ئەستانە بێ دەربەست بێ سۆلتانەکی دەستەپاچەو بێ

زەبروزەنگ، وا کەنەفت بێ؟

«گۆرانی چووینە گۆزێه با بچینەو، سەر بەسەرپۆشی شینەو»

مرووف وەك درەخت چۆن رەگی ژبانی لەناخی زەویداپە بەهەمان

شینەو هەر کە هەلکەنرا رەنگ و رووی ئەگۆزێ، یان دەبێتە کۆترە

کیویلەپەك و ئەم کیوو ئەو کیو ئەکا.

«سروودی خواپە وەتەن ئاواکە»

«دەنگە دەنگ»

جارچی: فەرمان، فەرمان، ئەستانە فەرمان، فەرمان فەرمان،

ئەستانە فەرمان.

همه‌موان: فەرمان فەرمان ئەبەراپەو، کۆیرەوهری و خاکی ساری

نەبەراپەو، کۆیرەوهری و دەردەداری نەبەراپەو.

«گۆرانی و سەماو موسیقای ئەفەریقایی»

فەقی قادر: نازیز سەیرانگای بەهاران وەشەن

سەرەرای گوزار نازارا وەشەن

جەتۆی باغچەیی باغ صەمن خیابان

سەحەرگە هە نالەیی هەژاران وەشەن

ئاهەنگ ساز: بۆ ئەفەریقا نێردران و دوورخرانەو. فەقی قادری

هەمەوهند پەکیك بوو لەسەر خێلەکان و شاعیری هەق پەرسی و

نیشتمانی بوو. لەشاری بەنغازی لیبیا بە ئاوارەیی سەری نایەو.

چوارەم: کئی حەقاییەتی گولالەو رەشەبای ئەبیستوو؟ ئەگەر ئەتان

بیستوو ئەوا من بۆتان دەگێرمەو. منیش بۆ ئەمانەت ئەئیم لەباو

گەرەیی خۆم بیستوو ئەدەیی باپیرە گیان بەقوربانت بێ

باپیرە: سالتی بەو عەبام رەشەبایەك هەلی کرد، چ رەشەبایەك، دنیا

دەیکان ووتیان.

پەكەم: دنیا ئاخەر ئەبێ، دەست و دەنگی نزا بەرزبوویەو

دووهم: دنیای ژێرەو زەبەر کرد.

سێیەم: چاوجاوی نابێتی. شەوی تاروو نووتەكە

چوارەم: چنگ بەهەر دارو دیوارو پەردوویەکا دەکات، لەبن بالی

دەنی و دەیدا بە دەم گەردەلوولەو.

سێیەم: لەوهدا نی بە گەردەلووکە بە گرداندا دەداو رەووز بەکۆلی

رەووزدا دەدات، خوا هاوار

باپیرە: چوونە بێج و بئاوانی ئەم دوژمن کاری و غەزەب گرتن و

توورەبوونەو، سەری گۆلەکەیان دیەو.

گولالە: من گولالە سوورەم و نیشانەیی رەنگ سووری

خۆشەویستی و خوینی یارانم و مژدەیی سەرەتای بەهارم، دلخوازان

دینە سەیران و داوینیان بە من دەنەخشین، لەلای من بازو

گلەیی و سکالاکانیان بەگۆیی یەکترا دەچرپین.

رەشەبا: من رەشەبام و پێویستم بەم سەرگوزشتە ناسک و پەر

لەنەزاكەتە نی بە من لێم ئەترسن. لە گیفە گیشتا ترس ئەرووی و

گورگی هار بە بیرا دینی.

گولالە: بۆیە پێت دەئین روو رەشە. ئەی ناوی خۆت نازانی هەي

رەشەبا

رەشەبا: بەئین بێ لەرەگ و ریشە هەلت کیشم، تۆوت لەزەوی

بیرم، من و تۆو ئەم بەهارەمان بمانی.

باپیرە: وەیشوو مە رووی دا، گولالەکە بوو خولیاو ژانی ناشقان و

سەرەستان، دلاوهران، دل لەسەر دەستان لەو دەمانەدا

کەهەموان چاویان لەکەل بریبوو ئاسویان لە چاوانیاندا

دەروان، چاوەچاوی خۆری نەروژیان بوو، مووجیزە

روویدا، گولالە ئالەکە لەسەر رەقترین و سەختترین بەردی

دوا تۆپک چاوی کردەو.

سێیەم: ئاسو سوور بوو

پەكەم: ئاسمان پەمەیی.

دووهم: چیا یاقووتی.

چوارەم: خۆر ئەرخەوانی.

همه‌موان: نارنجی... ئال... ئال... گولالەکە.

بەیت بێژ: تومەس خۆری بەگۆلەدان کردوو و گەردنی لەگەردنی

ناو، بۆیە دنیا لەرەنگی ئەوا تیاووتەو.

ئاهەنگ ساز: رەشەبا فیری کرد دەبی رەگ لەرەقەنا داکوتی

تاجاریکی تر بەو مەرەبە نەچیت. لەووە دوا هەرکەسێ شەیدای

گول و خاک و خۆرو باران بووایە لەخواوە لەچاوانیا چاوی

هه‌له‌هینا.

فهقی قادر: ساقی‌یان سه‌رمه‌ست باده‌ی خوماره‌ن

مه‌ستان نه‌ووروچ وه‌صل دیداره‌ن.

ناهه‌نگ ساز: سالی «۱۸۹۶» دا کورگه‌ل چوونه دیداری خالو فهقی

قادر، هه‌لو پیشه‌وایانه. شته با شیداره‌که چرا هه‌لو اسراوه‌کانی

ناو خیه‌ته‌که دیلانی پی‌ده‌کردو، رووناکیه‌که چاوه‌چاوی له‌گه‌ل

ده‌کردن.

فهقی: ها کورگه‌ل دیاره کاریکتان به‌ده‌سته‌وه‌یه، ره‌نگه بریارتان

دایی، ها وانی‌یه؟

مه‌حمود: وایه قوربان

فهقی: سواره ئیستا چونه؟

مه‌حمود: دوینی ئواره سه‌بری زه‌ریای نه‌کردو له‌به‌رخویه‌وه نه‌دوا:

«ده‌نگی شه‌پول به‌چراکه‌یه‌وه ته‌ریک ته‌بی»

سواره: له‌هه‌ر لایه‌که‌وه سه‌بری تم زه‌ریایه نه‌که‌م له‌پرچ و په‌رچه‌می

گولئی نه‌کات. ئه‌ویش پرچی وایه زور ره‌شه، به‌لام چهند

ره‌نگی نه‌نوینی، له‌دوو‌روه‌وه له‌نزیکه‌وه. له‌به‌ر خورا خه‌نه‌یی،

یان وه‌سه‌می، شینیکی تۆخ وه‌که ئه‌و ئاسمانه تۆشم

خوش ده‌وی، ئیوه‌ش ئاسمان ته‌ستیره، خور، بالنده ئیسک

سوکه‌کان، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی بونی گولئی لی‌دی و له‌وه‌چی

خۆشم ده‌وین گولئی گیان وا چاوم له‌پوله بالنده‌یه‌کی ده‌ریایی‌یه،

ته‌وه‌تا به‌سه‌مایه‌کی په‌ری ئاسایانه دین و ده‌چن و بال

له‌شه‌پوله‌کانی دم خور ده‌دن و په‌که په‌که گه‌ردن

به‌رزده‌که‌نه‌وه، ئه‌وسا له‌شه‌قه‌ی بال ده‌دن و له‌شینایی

ئاسمانه‌که‌دا ده‌تویته‌وه. تۆبلی‌ی دلایان پیم نه‌سووتی و رازو

نیازم به‌خواو گولئی نه‌گه‌یه‌نن. هۆ بالنده‌کان کوچی خیرتان پی،

ئامانه نیوه‌و خوداتان هه‌ر که بالنده‌یه‌کی چیاپتان بینی هه‌والیکی

گولیم بولی بیرسن. سه‌بینی دیمه‌وه دیدارتان، هه‌والم لیتان

ده‌وی. داوین گیرتان ده‌بم. خوییه ئاویری له‌هه‌ناوم په‌ریوه

بم زه‌ریایه کلپه‌و بلیسه‌ی ناکوژینه‌وه حه‌رفیکم له‌کن گولئی و

هه‌وارگه‌ی گولئی وه‌بگاتی. نه‌للا: هه‌موو گیانم گولئی نه‌گرئی،

هه‌تا چاوپرکا هه‌ر گولزاره چاوه‌هه‌ر شیکدا هه‌لبه‌یتم ده‌بیته

خه‌رمه‌نی گولئی. هه‌ر وه‌شه‌یه‌که بیستم ده‌بیته خۆشترین

توقلانه‌و مزگینی، هه‌ناسه‌م بون به‌خشی گیانی وه‌نه‌وشه‌و نیرگزو

میخه‌ک، بونی میخه‌ک به‌نه‌که‌ی په‌روکی گولئی نه‌که‌م، ئای له

من و وای له‌گولئی‌خاتم و داخ له‌ئاواریه‌ی.

فهقی: ئاوییه ئاویری ته‌وین، سواره په‌کیکه له‌وانه‌ی ته‌شقه‌که‌ی زیاتر

نازای کردوه.

مه‌حمود: له‌هه‌موومان په‌له‌تریه‌تی بو چوونه‌وه وولات.

فهقی: نیشتمان نازیزه‌وه خۆشه‌ویستیش کانیساویکی نه‌ولانه‌وه

هه‌واره‌یه. کورینه‌ گولئی له‌حاجی قادری کویی بگرن:

حاجی شاعیر: ووتم به‌به‌ختی خه‌والوو وه‌ره ته‌تویی خوا

له‌خه‌وه‌سته زه‌مانی بچینه‌وه‌ولا

گورپی به‌هاری‌یه ئیستیکه شاخ و داخی وولات

په‌له‌لاله‌وه نه‌سیرین و نه‌رگی شه‌هلا

له‌گرمه‌گرمی سه‌حاب و له‌هاژه‌ی باران

چیاپه‌ پر له‌هه‌راو نه‌وایه‌ پر له‌سه‌دا

په‌له‌سه‌یل و گولآوو کانی رووی زه‌مین

په‌له‌برق و برقه‌ی بروسه‌کی جوی سه‌ما^(۸)

فهقی: نه‌مه سه‌ره‌تایه‌کی شیعره‌که‌یه‌نی

مه‌حمود: نه‌وه‌نده‌ی تر گوری به‌ئاره‌زووه‌که‌مان دا

فهقی: سوزی ئاواریه‌یه کانی حاجی قادری کویی له‌نه‌سته‌مبول

ئاواره ده‌بی به‌م شیعره‌خه‌می ده‌دایه‌ دم باوه. کاکه مه‌حمود

چیت ووت؟

مه‌حمود: کاک و باب و کهسه وولات. لالو گیان چ راسپارده‌به‌کتان

هه‌یه.

فهقی: نه‌گه‌ر به‌ئاسنایه‌ته‌وه ده‌مگوت مشتێ خۆل. تا بیکه‌مه

سوورمه‌ی دی‌یه. نه‌وه‌نده‌م لیتان ده‌وی، جاریکی تر دارو

به‌ردیان لی‌بکه‌نه‌ ناگر، کورینه‌ شه‌وه‌قلای میرده، شه‌وه‌په‌ری‌دا

برۆن. ته‌ستیره رابه‌رتان پی، سه‌ره‌ه‌لپرن بیان ناسته‌وه، نه‌مه

حه‌وته‌وانه‌یه. نه‌وه.

«موسیقاً»

مه‌حمود: تا نه‌فس بیت و بچی، نابی راوه‌ستین، بیینه‌خوانی

قل و دال له‌وه چاکتره به‌خسیری که‌ساسی و ئاواره بوون بین.

هه‌مووان: هه‌لو نابینه‌خوانی قل و دال.

سواره: هه‌ر که‌ویستی به‌رز به‌فری.

«موسیقاً»

«شهوه»

مهحمود: ئەو ئەستێرە دەبینن؟

یەكەم: بەئێ.

مهحمود: سەیری ئاسۆ دوورەكە بكەن.

سواره: بەری بەیانە

«سروودی پراپنە لەخەو هەستن»

«بێنراوی خەون»

گوئی: سواره گیان کە ی هاتتەوه؟

سواره: پێم نەووتی.

گوئی: خەون بوو.

سواره: وەرە با باسی بیاپان و زەریات بو بکەم.

گوئی: هەر چاوم لەبێرێ وە بوو.

سواره: گوئی گیان نالین زەریاو بیاپان گەورەن.

گوئی: ئە ی وای نین؟!

سواره: با. بەلام هەمووی هیندە ی ئەو چاوه بێ ئامانە نای.

گوئی: وەرە شتیکت بو بگێرەوه.

سواره: کوایت... گوئی.

«رانی پەری»

جەوامیر: کاکە سواره خەوی خیر، نۆرە ئیشکته.

سواره: خوا بەخیری بگێری.

یەکیکیان: چاک خەوتین.

مهحمود: کە خەو هات بێ خەوی ناوی، ئیمە زەویمان راخستوووه

ئاسمانمان بەخوماندا داوه. ئەرنی کاکە سواره خیرە بزە ئەنگری.

ها کورەکەم.

سواره: گەورەم جەوامیر لێ تیکدام.

مهحمود: حالی بووم، بۆیه. خوا یار بێ ئەوەندە ی ئەماوه پێک

شادین.

جەوامیر: خالو گیان هەر چەند بیری لێ دەکەمەوه، خەریکە بان

بگرم.

«تاریکی»

ئێشی سەختە گل ئەکا هەردوو گلێنە ی چاوی کورد

دەردی بێ دەرمانە دەردی قەومی لێ قەوماوی کورد^(٩)

«موسیقیاو ئاوازیکی کوردی»

یەكەم: ئەرنی لاله گیان خەلکی ئەم ئاوازییە ی؟

کابرا: چیت لێم گەرەکە؟

دووهم: پێم نالێ ی، ئایە پاشماوه ی ئەو خێلە ی دوورەوه خران،

کونیوه کەوتن؟

کابرا: نازانم. تۆ کیت؟ کۆیندە ریت؟

سواره: ئەلێ ی چی؟

یەكەم: ئەلێ نازانم.

جەوامیر: داگیرکەر وای لێ کردوون، سل لەسپەری خۆشیان

بکەن.

سواره: بۆنیان ناکەم.

«گۆرائی خالە ی رینوار»

مهحمود: ئادە ی کورپنە هەستن، رینگایەکی دوورمان لەبەرە.

ئاهەنگ ساز: هەنگاو بیاپان و چۆلەوانەکانی پێچایەوه، هەنگاو

رینگاکانی هەندەلسووشی قوورسای گۆری هەنگاو زەمینی

ماندوو کردبوو، وای لێ هات کەوتتە سەر رینگایەک دەریان

بەشوینەکان دەکرد. ئێتر ئەستێرە ی بەیانیان دەدا یە دەست

مانگى دەم كەل، شەويان بەرۈزەوۈ گرى دەدا، وەك ئەو
بالىندانەي كاتى بەپەرۈشەوۈ لەشەقەي پالئى گەرميان و
كۆيستان كۆردن دەدەن. شەويكى سەرەتاي بەھار بوو، ئەو
دەماتە بوو باي دەشت بۇنى گزۇگىي تازە سەر دەرھىتراوى بو
دەھىناين، بو سەيەكمان بو نۇردوويەكى دوزمن نابوۋەو.
گەبشتە ئاستى ئىمەو دەنگى قازو قولنگان دېرى بەھىمنى
ئاسمان داو ئىمەش دېرمان بەنۇردوۋەكە دا
«دەنگى جەنگە»

مەحمۇد: ئەو بەخسىرە مەيكۇژن، چەكيان كەن، قوماندانەكەيانم
بو بىنن.
جەوامىر: فەرمانتە

مەحمۇد: بو ئەوۋى راسپاردەبەكى پىسا ھەوالەي بابى ەالى كەم.
بېريان خەمەو تەتەر و مەغۇل و ەجەم چۆنى لەم ھەواردا لووتيان
لەبەردى ئەلحەدى داو.

«مۇسېقا»

مەحمۇد: كۆرپتە راوەستن دەست لەسەر دلتان ئىن. ئەوۋە نىشانەي
گەبشتە سەر رېگاي نىشمانە. كۆرپتە بۇنى خاك دەكەم.
ھەمووان: بۇنى خاك، بۇنى سەل و گولۇو، بۇنى رەشەرەيخانەي
گۆيسوانەي مالى چاوكەژالانە. بۇنى پونگەي گۆي چەمەكەي
خوار مالانە.

سوارە: ئەوۋە گولەبە.

جەوامىر: چۆن؟

سوارە: ئەي چاوتان، لەو چىپايانە نى بە سەريان بەسەرى خۆرەو
ناوۋە تىكاي دىدارى يەزدانپانە.

مەحمۇد: ولئى ئىمە پىر لەلالەو نىرگس و بەيىوتە.

سوارە: ئەوۋە كانىەكەي ژوور ناوايى بە، چاوى قرژالى لەچاوا لېئە،
تېر ئاۋ بخۆنەو.

ھەمووان: چىرىكەي بازان، سىرەي ھەلۇيان

قاسپە قاسپى كەو، وادەي بەيانيان

گۆرانى بېژ: بۇنى گزۇگىيا، ھازەي شەتاوان

خېرنەي بازنى، قولى نازداران

شە شنى وەرد، رووى مېرگوزاران

بەھەشت ئەبەخشى، بەدل عوزاران

سولتان: ھاتوونەتەو؟

وەزىر: ئەك ھەر ھاتوونەتەو. بەلكو دىنايان كۆدۆتە پشكۆبەك
سولتان: بەراژن.

راۋىژكار: قوربان با جارنىكى تىرش لەگەل ەجەمدا بەك كەوين تا
رېشەكېشيان ئەكەين.

سولتان: ئىستا لە كام ناۋچەن؟

وەزىر: وەك والى پىي راگەياندووين لەھەموو لايەكەو سەريان
دەرھىناو.

سولتان: دېندەن. چارىيان دەكەم.

«مۇسېقا»

«گۆرانى گۆلى ەمەرم گۆلى، سەرەت و مالم گۆلى»

بەكەم: چاۋچۆكەكان دووركەوتەوۋەكەي ئەمانى بەھەل زانپوۋ.

دوۋەم: شىر لە بېشە نەبى، رېوى ئەرز ناپكىشى.

سېنەم: بۇيە گۆلى دلبەرى سوارەي دەستەراستى ھەلۇيان ناپە دەم
گورگ

بەكەم: پەلپان بەستو رەوانەي كۆشكى واليان كۆرد.

ھەمووان: بەر لەسوارە ھەلۇ پىي زانى.

سوارە: كاتى ھەلۇ تۈرپەبوۋايە، كەس نەيدەوۋىرا سەيرى ناۋچەوانى

بكات، ھەردوۋ چاۋى دەبوۋە دوۋ دەرياي ژىلەمو، ناۋچەوانى

چەخماسخەي ئەدا پۇلاي لەمستا بوۋايە دەبوۋە ئاۋ لەنىوان

پەنجەكانىوۋە دەچۆرايەو.

مەحمۇد: ئاۋا. ئەم كەلەبە نەچىتە ژىرگل كەوشى رېخانە پىرېژن

بەسەردارو سەرۋەرەكانيان ماچ دەكەم. ئادەي كورگەل، سوارە،

ئىۋە ئەوبەرى زى بگرن.

سوارە: فەرمانتە.

«تارىك بوون و رووناك بوونەو»

كەوتنە سۇراخ، والى لەكۆشكەكەي خۇشپا، بوو بوۋە سەگى

چوارچاۋ لەگەل ھەر ئاۋزەنگى لى دانىكدا داستانىكى ئازايەتى دەھاتە

بەرچاۋ

بەكەم: جەنگى سالى «۱۷۸۷» كۆمەك لەبابانپانەكان دژ بەوالى

عوسمانلى

دوۋەم: جەنگى سالى «۱۸۱۹» بەھەمان شىۋە كۆمەك لەئەورەحمان

پاشا

سېنەم: جەنگى سالى «۱۸۳۴» كۆمەك لە ئەحمەد پاشاى بابان

چوارهم: جهنگی سالی ۱۸۳۶، که دوا جهنگی بهرگری بابانیه کان
بوو دژ به عوسمانلی

«دهنگی توپ»

دهنگ: محکمه.

سروکی دادگا: ناوت؟

شیخ سعید: محمد سعید کوری شیخ محمود، ناسراو به شیخ
سعید پیران.

س. د: خه لکی کوی؟

شیخ: «پالو» به لام له «خنس» داده نیشم.

س. د: ته مهنت؟

شیخ: له شهست به رهو ژوره

س. د: تم خائنه نازاوه بیان له به شیکی زوری تم وولاته دا
بلاو کردوه تهوه

شیخ: نازاوه چی نین و نامانجی ته ته وایه تی خومان هیهو سهرومالی
له رینی دا ده به خشین. نیمه خائین نین.

«موسیکا»

س. د: بیگانه پیی کردون

شیخ: خومان کردومه.

س. د: بوچی هه ولتان دا شاری دیار به کر بگرن؟

شیخ: تا زمانی دروزن بیرین و مه چه کی دز بشکیتین.

«موسیکا»

ناههنگ ساز: له ۲۷ی جوزهردانی سالی ۱۹۲۵ دا دادگای
خوین مزیان بریاری خنکاندن شیخ سعیدو هاو ریکانی دا. تهو
رؤزه له زیندانا «عهره ب عیدی» ای لاوک بیژی به ناوبانگ که تهویش
فهرسانی مردنی به سهردا درابوو. عهره ب عیدی چی سوزی
لاوکه کابته، چی سهرگوزشتهی مردایه تی بوو همموی له گیانی
تهو لاوکه تی تهو رؤزه دا کوکرده وهو همسو به نده نازادبخوازه کانی
جیهان له دهوری قال و به لاوه تا تهو دم پی بوژانه وهو ده رگاو دیوارو
زنجیری کوټ و پیوه ندی توه وهو.

«لاوک»

ره ره لی لاوولی لاوولی لاوولی لاوولی لاوولی

سواره مهزنی به من مهزنی

سهرت له پولا چنگ له ناسنی

تهو جهنگه وینهی نازایه تی و بهرگری که ی پاله وانانی قه لای

دم دم بوو که له رژیانی شا عه باسی ره ووشت سووکدا
رووی دا، ته وانه ی مهرگی سه به رزیان هه لیزاردوو پشتیان
له سهر شوپی کرد.

گولی: «له ناو چه پکی رووناکیدا ده رده که وی» له کونین، وا
هه وانه ی نه ستانم ده که ره له کونین دلاوه ره کانم، سواره
له کوی؟

«موسیقای فولکلوری»

بهیت بیژ: هه بوو نه بوو، بوژوو مرد کفنی نه بوو

هه لیان گرت، ریگا نه بوو

دایانته نا جیگا نه بوو

ده یاننا به بن میچه وه

دانی ته چوو به ریچه وه

ته یاننا به تاقه وه

چاوی ته چوو به زاقه وه

گا سوور پاله وان بوو

می سوور مه له وان بوو

حه مه سوور ناشه وان بوو

قاله سوور باخه وان بوو

تاله سوور ده رگاوان بوو

به لئی گوینگرانی خوشه ویست سواره ووتی یاره کهم نایمه.

ناههنگ ساز: جا سالی ۱۸۶۷ی زاینی بوو، له شکره که ی نامیق

پاشا شکست بوو.

هو ریوی ریوی .. هوو

ریوی بی تیمان .. هوو

شهریکی شهیتان .. هوو

عه له که سموره .. هوو

له ده شتی چوله .. هوو

ناههنگ ساز: به تورک و فارس که وتنه دژایه تیه کی درنده تیان،

به نازلیه تی هه ردوو کی تیان کرده کونه وه. دواچار په نایان بو

فیل و که له که بازی برد. ته وه بوو عه جه مه کان سالی ۱۸۸۵

له لایه ن محمد حسین خان حسام المملکه وه جه و امیر

کوژرا.

«ده ف ژه نندن و کوته له»

گورانی بیژ: دایک به قوربان قولوی زینه که ت

چه کمه می مووصلی پر له خوینه کهت
دایک به قوریان رۆزی بی کهست
تیره قی هه لئه ساو ده مانجه می دهست
دایک به قوریان هه می لاو هه می لاوت
سوار فری دانی دهشتی زه هاوت

«زهنگ»

سواره: له تاقی نیوه رۆدا ده گه نه ئیره، چند نه فیری ژندرهمیان
له گه لدا نارووه به خه پالی خویان تم شوینه دوره دهستمانه.
گولنی له گه رووی نه ههنگه و شیریندا بی دهسه نموه.
جهوامیر: سواره گیان تم بیشه چره زور چاکه. هه که گه شسته
ناستی نه و قامیشه لانه می نه و به رهوه، بانگیان لی ده کهین و لیان
دهرته پهرینه په نا نه و تاویرانه می لاریگا.

سواره: بهر له هاتنیان بهک دوانی بچنه پشت نه و پاله. تارگیای
هه له هاتنیان نه مینی. نه وه نه می نه ماوه فیشه که بهرته بهر.
مه محمود: کورینه ده می ساله چاویان له و ولاته بریوه،
«کورنی له دور ده بهستن»

ناههنگ ساز: سه رته به رۆژه لات ناسان دهستی بی کردو
کوتایی به کهش به مرگینی ده ران. به ریشاتی هه لپی تم
و ولاته می بوو. جهنگی تیک نالی جیهانی بهرپا بوو له رۆزی
پینجی مانگی سه رما وزی سالی ۱۹۱۴ دهستی به داگیرکردنی
به سه ره کرد.

«دهنگی هه راو هوریا»

هه لۆ: له «شعیبه» به رهنگاریان بووین، نیازی گرتنی شاری «کوت»
یان بوو، به لام به شکاوی کشانه وه. له یاد تانه؟
به کهم: نه و رۆژه بوو که سواره و هاوه له کانی گه پشتن.
هه لۆ: ئافهرین.

دووم: سواره ئامبازی سه ری نه و شهستیر به دهسته بوو که نه وه نه دهی
نه ما بوو بکه و یته کارو دهست بوه شینی.
چواره م: دهک ئافهرین سواره، هیشتا خوینی شهستیر به دهسته که
له خه نه جهره که می ده چورا، زور به هیمینه وه باسی داستانی
سه ندنه وه می گولنی ده کرد.

بهیت بیژ: گه لی براده ران. له ناو دهستی عاشقان، جهر به زهی وه کو
سواره نی وه نابی. هه که بیینی تارماییان ده که کوت، بهرچه قی
رینگا کهوت، کانی دیسان زه نه قیسان چوو، له گه ل به کهم

دهست ریزا بوو ژندرهمکان په کیان کهوت، بی په ل بوو بوون،
به کی له وان وستی راکا گولنی گرتی، نه می هیشته ده رچی و گیانی
دهرکا، تا گه شسته سه ری دیان: زور حه په سان، گولنی قورتومی
دهر هیناو دایه دهستیان

سواره: بووی گولنی!؟

گولنی: نه می گولنی دهستگیرانی تو نی به؟

سواره: دهک به خوی بالات بم گولنی، ئاده می با پرۆین.
جهوامیر: خیرا که با مرده به هه لۆ به دین.

«گورانی»

به تهنهنگی برنه و سهنگه ر چوله کهم
تم شه ره له سه ر نه رم و نۆل نه کهم

ناههنگ ساز: سالی «۱۹۲۰» ته سه ره و نه وه سه ری و ولات بوو
به شالوینکی ناگری قین و توله، رۆژ رۆزی به ستنی فیشه که لغی
راست و چه می سه رستگ بوو هه لۆ سویندی خواردوه تاهه رگ
به عه ردی دا نه دا دهست هه لئه گرتی. چاوه کانی چریسه که
چریسه کیان بوو، به ته ماشایه که و ولاتیکی ده بیینی و میرووله به کی
لی وون نه ده بوو. سه ریریکی چاوانت بکر دایه، دنیات لیوه
ده دی.

کاپتن: باینت بزانی چیان ده وی. داوا له له ندنه ده کهم بریاری
لیخوشیوتان بو ده رکات.
هه لۆ: ها به وه فه نی؟

کاپتن: بو نالی حاکم؟

هه لۆ: خوا حاکمه.

کاپتن: ئیمه به زه یمان به تیوه دا هاوتوه وه، ئیمه رزگار که ری گه لانین.
هه لۆ: به زه بی! هیشتا وا که ساس نه بووین تا پیوستمان به به زه می
نیوه بی. جگه له وه می نیوه چی ئیمه ن؟ خالوان، ماموان،
ها. هاوتیشتمان، هاوتاین، هاو بیسر. چه ز نه کهم نه وه
چاک بزانی ئیمه چاومان به ناگری تهنهنگ کردوته وه و به یاروت
گوشکراوین، به لام ها ته مانه می پیت ده لیم به زیاده وه هه واله می
له ندنه می بکه.

کاپتن: ده لیم فه رمانی لیخوشیوتان بو وه ده گرین، ته گه ر کز
دانیشن و دهست به کلاوه کانتانه وه بگرن.

هه لۆ: له وه ته چی درهنگ تی بگهیت، هه رچه ند زور شه یانی.

کاپتن: ده ته وه می دوژمنایه تی به ریشاتیای گه وره بکهیت. دیاره

لهخوت رانه بښي

هلؤ: لهم رؤوه زهوى بو نيمهيو ناسمانپش بو نيوه. كاپن وا نهچم
لبادى له نهوت هلده كيشم و گرى تى بردددم و به پاشوى
نهسپه كه ميوه ده كم و زه نهقى دوزخ ده بم، نادهى كورگدل
ناوزه ننگى ليدن.

«موسيقا»

شاعير: نهو ناگرهى له دلعموه بهر ده بيته كفته كم
تا دوژمن نهكا به خهلؤز، شمرته پف نه كم^(۱۰)
هلؤ: ليره دا پشويهك ده دهن، تويشه بهر كاتان بكه نهوه.
سواره: فهرموون. «كوليره دهردىنى»

هلؤ: نهرى جهوامير ديار نه بوو.

سواره: لهوه نهچى شيكى نايتهوه. نهو به تيرى دوو نيشان ده پيكنى
جهنگ ده كات و چيزى راوشكاريشى لى ده بښي.
هلؤ: نهرى سواره زور به چيزهوه كوليره كه نهخوى. پرسيارى:
نهرى به... ست. گولئى كراوه؟

سواره: نهوه خاله گيان چونت زانى. نهى ناگاي لى بوو له سر دلّم
دانابوو.

هلؤ: خوا يار بى نهوه نده تان نه ماوه. كورپنه گولئى له خالوى خوتان
بگرن. دمه موى قسه په كتان بو بكم. كورپنه هميشه به گرتكى
كيشه كان وه بگرن چاوى بكن بهسه د چاو، چنده دوژمن
لاوازي هر به ناسان وهرى مگرن. نهكن له خوبايى بن. هر
ههنگاويك هلئى ده نيتهوه ههزار حساب بو ههنگاوى ده راز بوون
بكن. متمانه به گشت كه سيك مه كن. قسه دلان بخه نه
قولئى گرى كوليره به كه وه به خوتان نه بى به كه س نه كرينه وه.

لهجه نگا كوشتنى سرى گوره مبهستان بى، چونكه شيوانى
ريزه كاني دوژمنى پشويه. نازا نهويه زياتر بهرگه بگرى،
جهنگاوهر خوښى شاده ماري برددواميه، هر كاتيكيش كه وتنه
نيسوان چنگى دوژمنه وه، نهوه وادهى ته قينه وهى په كچاربه بو
جى هيشتى دوو ريسان روو كرنه راسته رى بى گومانى و
بى دوولئى. هوو كورگدل: نه موى سبهى كورى نازا بښم،
يان شهدهى پشودان ده كه پنه وه، يان له ناستى ناوچه واندا گولئ
رهنگى ده كه ين، چاك له چاك و دهست و بازوتان وردبشه وه،

نيستاش وادهى پشو و چاندانيكه، نهگر كه منى سرگوزشته به كى
خوش رووداويكى له ياده با بوماني بگيرينه وه. نهگر نيشه نهوا
من به سه رها ته كهى ناله بى پانتان بو به ياد ده كه موه. ناله بى پان
دنياس له نوردوه كاني عوسمانلى كردبووه چه رمه چوله كه، هر
رؤوه جهه نه ميكي بو داده خستن، به ناسايه تى نهو جاره بيان
كه قات و قرى تى خستن:

قوماندان: ها ناله، تو نهو ناله بهى كه به ناوه نيانت منالان
خهولى نه خست. نيستا چوڻى؟ نهوا بريارى كوشتت به سر دا دراوه.
ناله: جا چى بووه! تو بو خوت شپزه كردووه؟
قوماندان: نهى نازانى تاويكى تر ملت به پته دا ده كم.
ناله: هر نهوه نده؟

قوماندان: جا چى ده مينئى؟

ناله: پاشان
قوماندان: هيچ داوا به كت نه به

ناله: با.

قوماندان: چى به؟

ناله: په كه مين په ته كه نال بيت، دووه مين خوم له ملي كم.

قوماندان: بو؟

ناله: تا وا بزائم ملم له قولئى خه جى چاوه له كى خانوماندايه.

قوماندان: گالته ت بى دى، نه مه ياساى سولتانه.

ناله: دلته ربه كهى منيش ياساى خوايه. منيش له سولتان گه وره ترم.

چونكه له سر ياساى خوا شينوى كوتايه هل پزاردوه.

قوماندان: ئى؟

ناله: توش زور كهرى. نادهى خير اكه نهوپه تهم به نه دهست تا

ناره زووه كم به سه رنه چووه، ناي كه ناره زوويه كى خوشه،

نه لالا. «په ته كه له ملل ده كات»

شاعير: نهو ناگرهى له دلعموه بهر ده بيته كفته كم

تا د وژمن نهكا به خهلؤز، شمرته پف نه كم

همموان: گوربهى به هاره، خيل بهر وه زووره

ناسمان ساماله، يال زهردو سووره

زايه لهى زهنگه، خه ندهو قاقايه

رؤزى به وبهخته، بيته وه مايه.

ناههنگ ساز: كاتى ئيمپرياليزم دهست له بښي نه ته وه بهك ده نئى،

گهرا دهخات وهك شیرپه نجه تهنه دهكات، بهر لهگشت شتی
دلبراوکی و گومان له گیان دهروون کریمی یاندا دهروینی.

«موسیقیا»

سواره: جهوامیز بهمردی ژیاو بهمردی سهری ناپهوه.

شاعیر: بهسهر کیوی نه راراتندا بهلاوک پیره میرد سهرکهوت نهلی

شوینم کهون کورگه له شوی سهرکهوتنه نه مشو

ههلۆ: نهو توره کهی پاشوی ولآخه ههلرین.

کریم بهگ: که لهی کی به؟

سواره: دهک دهست خوش.

کریم بهگ: کاپتن «بۆن»

ههلۆ: کریم بهگ بهر لهگشت شتی دهی نهو پهیکۆله ههلکیشین

که له پامان چهقبوه، نهوسا دهکهوینه ری، لهمانهی ناوخو وهک

کریمی دارهخوره. زوو فریای نهکهوی شهخسه داری کرمول

دهکات.

کریم بهگ: فهرمودهی تویه. برینداره کانمان چاک بوونه توه. وا

بزاتم نیر وادهیتی.

ههلۆ: سهینی چیشهنگاو له مورتکه دهییین.

کریم بهگ: کاپتن بۆن؟

ههلۆ: دهیکۆژین.

«سرودی سهماو موسیقیا»

ههلۆ: گشت ریگایه گیان لی دههیننه وه پهک.

ناههنگ ساز: ههر ههناسه پهکی ههلۆ، بورکانی بوو له نارنجوک،

چهندهیان کردو چهندهیان کوشی، نه یانتوانی گهردی له ههلگوردی

وهی کهم که نهوه نه یانتوانی چریسکه پهک له بیانی بدزن.

بهیت بیسز: گهلی براده ران. نیسه سه بهرزو کامه ران. کی

خوازی بیسه کهی به فرو ههلکه کوکی نه بیستوهه، نهو لالوی

بهیت بیژتان دهست پی دهکات.

به فر به ههلکه کوکی ووت: ههلکه کوکه پرچنه چپه له مان و ژنه،

چوپام کهوتسه بنه، کاتی به فر خوازی بیسه ده کرد نهو له کهبی

نه ماندا سربوو. نه ده گونجان. به فر رقی له به هارو ژیا نه وهش

ده سوو، بویه خواستی سربه وهی وه رزی به هاری بوو، نهک

نه وهنده به لکو تیکدانی یاسا سروشت و ژیان ههر له پای

ناره زوو پهکی تاپه تیدا.

ناههنگ ساز: لهو ده مانه دا له گهلی شوینی عیراقد، گه لیک

له فهرمانده کانی ئینگلیز کۆژان. وهک: کولونیل نیل حاکمی

سیاسی موسل. کاپتن ووکر. پیرسون، بارسن، له زاخو کاپتن

ویلی، کاپتن ماک دونالد له نامیدی. کاپتن سکوت له ئاکری

کاپتن لويس، میچهرد سنبر، لیفتنت روسن له مزوری، کولونیل

لیجمنی له فهلووچه له لایین شیخ ضاری بهوه کۆژا. کاپتن لوید

له به عقوبه. کاپتن ریگلی، کاپتن برادفیل، نیوتن، له مقدا دیه

کۆژان. کاپتن پوکسانان، جون بیشر، کاپتن سالمون له کفری

له شورشی ئیبراهیم خانی ده لۆدا کۆژا. کاپتن مان، میچهر

توربری، له کوفه کۆژان، کاپتن پیرسن به دهستی گوپانه کان

کۆژا

یه کهم: دهست خوش، دروینی چاک.

ناههنگ ساز: دادپرسیته وی شیخ مهحمودی حه فیده، حاکمه کانی

نهم داد گسایه گشتیان ئینگلیزن، شیخ مهحمود بهم

تاوانانهی خواره وه گونا هبار کراوه: یه کهم

یه کهم: یه کهم: چهک ههلگرتن دزی به ریتانیای گهروه و رزاندنی

خوینیکی زورو بوونه مایه ی زیانیکی گهروه.

دوهوم: دوهوم: داگرتنی بهیداخی به ریتانیای گهروه و دراندنی.

شیخ مهحمود: من له گهل نیوه له جهنگدا بووم، متان به دیل

گرت و له به نیدیخانهی ئیوه دام که دوزمنی من و کوردن. له بهر نه وه

بی گوسمان دوزمن بو دوزمن بریاری چاک نادات. مئیش بهو

حوکمه ی ئیوه رازی نیم و به ره وای نابینم.

یه کهم: بهلی به فهرمانی نهم عیزت ئالای به ریتانیای داگرت و

دراندنی.

شیخ مهحمود: بهلی من فرمانم به داگرتنی ئالای به ریتانیادا.

دادوه: بریار: له بهر دوزمنایه تی به ریتانیای گهروه کوشتن و ئازاوه

نانه وهو داگرتنی ئالای به ریتانیای گهروه، دادگا بریاری

خنکاندنی دا.

ناههنگ ساز: شیخ دوا ی بیستی نهم بریاری دادگا نه په شوکا.

نهره ی بهردا، به لکو به وینه ی ئازاترین دلاوه ههلمه تی برد،

هیچی به دهسته وه نه بوو ته نها مشککی و جامانه که ی نه بی. نه ویشی

گرتسه رسنگی «گرینه اوس»

«موسیقیا»

هەلۆ: ئیمە خویمان سەردارو سەرورەری خویمان هەلەدەبزیڕین، ئیمە شیخ بەسالارمان دەکەین. بەریتانیا بە ج هەقیق ئەو مافی دەست نیشان کردنە بەخۆی دەدات. ئیمە پەنجە بەچاوی باوکی بەریتانیا دا دەکەین. با ئەمجارەش خویمان تاقی بکەنەو. ئەمە نەرزو ئەمە گەز، ئەمە ناوچەوان و کەلەمی ئیمە ئەوێش هەموو هیزی بەریتانیا.

سوارە: گۆلی کچی گۆلی خان و مانەکەم. ئەم ئیوارە بە پەنجە دەگری
 گۆلی: تۆزی هیواش، لولەمی تەنگ نی، پەنجەمی منە.
 سوارە: ئی گۆلی گیان بۆت باس نەکردم.
 گۆلی: سوارە باسی بەندیخانەت بۆ بکەم؟
 سوارە: ئادەمی گۆلی گیانەکەم.
 گۆلی: رۆژیکیان وەردیانەکە کردی بەهەرا.
 وەردیان: ئەوا رینگادراون نامە بنووسن.
 گۆلی: پاشان کەوتە سەرنجدانی بەندەکان، کابرایەکی بەستەزمان،
 وەک درەختی دەم کورە خەلۆوز داپاچرا بوو، بەوی وت،
 وەردیان: تۆ زۆرچاکە تۆ نامە بنووسە. بەلام ئەگەر بزانی بۆکی
 ئەنووسی ئەوا پەکەم کەس رینگات دەدەم.
 گۆلی: ئەو بەستەزمانە ئەک ناوی خوا ناوی خویشی لەبیر
 برابوووە.

سوارە: ئەی تۆ؟
 گۆلی: چیم بنووسایە؟
 سوارە: پیویست بەنامە ناکات ئیستا گشت نامەکانی خوا لەبەک
 تەماشای چاوەکانتا دەخوینمەو.

گۆرانی بیژ: «گۆرانی»
 شیتان شیت دەبن دەچنە میری سوور
 خو من شیتی تۆم بەخواو بەرەسوول
 سوارە: گۆلی گیان ئەزانی هەر کاتی سەیری ئاسمانم ئەکرد،
 لەخواوە بێخود دەبووم و بەدەنگی تۆ بەناگا دەهاتمەو.

«موسىقا - فلاش باک»

گۆلی: سوارە، ئەوا چاوم لیتە، چاوەکانم زۆر تیز بوون، ئەو دیوی
 گشت دیوارەکان دەبینم، دەبینم چەندە ئەم دۆنیایە گەورەو
 فراوانە چەندە روشنە، چەندە خۆر بەتین و مەزنە. دەریاکان
 چەندە زۆرن چیاکان چەندە بلندن. سوارە سەیرم کە ئەها

چەند کەلەگەت بووم، بنمیچی بەندیخانەکەم بەجی هیشتووە،
 وا دەست لەگومەزی ئاسمان دەدەم. سوارە با کتۆبەفریکی
 سەرچای قەندیلت بەدەم دەست یان چەپکە هەلەبەکی ئەو
 زۆزانە، سەیرمکە وا پرچم بەسەر ئەرارانا شوێر کردووەتەو.
 بۆنی خێلە کۆچەرەکان دەکەم.

«موسىقا و سەما»

بەیت بیژ: گەلی برادەرەن. دۆستان، ئازیزان، چاوبەلەکان، ئەبرۆ
 کەوانان، کەزبە لولان، کەلەگەتان، گەردن کیلان، شیرین
 زوباتان، بەماریفەتان، لەداستانی هەلۆکەمان گەیشتینە ناستی
 ئەم ساتەمان.

سوارە: گۆلی مژدە بێ، هەلۆ بێی و وتم. ووتی وادەبەتی.
 گۆلی: کەمی؟

سوارە: ئەم بەیانە لەگەڵ شەبەقی دا خۆی هاویشتە سەرپشتی
 ئەسپەکەمی سوورە سووری روومەتی بوو. بەلی گەورەم.

هەلۆ: سوارە سەیریکى ئەم چیا سەرکەشانی بکە، دەبی ئەو چاک
 بزانی، کە ئەوانەمی مەشقی چوونە سەرچیا دەکن، بەر لەکالەمی
 ئاسن لەبێکردن، بەر لەپێشوا هەلکێشان، دلنیایی پۆلەین
 لەبیریاندا دەچەسپین. کووری و سەختن و رەووزو پێچەمی
 پشت شکین و، لیزی فیزی چێژ وەرگرتی ساتی گەیشتی
 شۆنی مەبەستیان بێدەکات. ئارەزوویەکی ئەوەندە بەرزیان
 بێدەبەختی کە لەتەنگ و تاری گۆریشدا دانامرکینەو. ئەگەر
 مروف بیهوی لەخەزانی ئەمانیشدا چاوبەتسێرین گۆلی
 نوبەهاری گەشینی هەلەهینی، سوارە وەرە سەیری چاوانت
 بکەم، ئافەزین عەشق ئەبێ وایی، ئەو چاوەکانی گۆلی بە
 لەچاوانتا رواوە. ئیتر شایستەمی ئامانەتیکى پیروزی، وەرە
 پێشەو هانی سنگم

«سروودەکە دەست بێدەکاتەووەو سلاوی کۆتایی
 دەکەیت»

پەراویزەکان:	۵ - مەحوی
۱ - پیرەمیرد	۶ - جەمدی صاحیبقەرەن
۲ - بەیتی شەریف هەمەوێند	۷ - گۆران
۳ - پیرەمیرد	۸ - حاجی قادری کۆبی
۴ - پیرەمیرد	۹ - سەلام
	۱۰ - پیرەمیرد

شانو

قەتارە

ژێهەرت
بۆ
منداڵان

هەوانامە ی کتێب

KURD ARSHIV

حسب قەرەداخی

جیگا:

لەسەر شانۆ مایکی هەزارانە پیرەژنیکی نوورانی دانیشووەو خەریکی چینه . سەماوەریک دانراوەو قورنی یەکی لەسەرەو تفاقی

چالینان دانراوە، کچیکی جوانکیلانە . ناوی قەتارە یە - سینی یەکی بەسەر دەستەو یە قاپیکی لەسەرە، روو ئەکاتە مانی داپیرەو لە دەرگا

ئەدات:

دایره: کی به له ده رگا نه دا؟

قه تاره: دایره گیان قه تارم کچه که می مامه یارم.

دایره: نهوا هاتم قه ته گیان

به خیری بی بانی چاوان.

«دایره ده رگا نه کاته وه قه تاره ده چینه ژووره وه سینی به که دانه نی»

دایره: قه تاره خان چیت هانیوه؟

قه تاره: دایره نه ت زانیوه؟

چیشتم بو تو هیناوه «سهری قاپه که هه ل نه دانه وه»:

وهی. . . تو زیکی رزاوه!

دایره: نوی به خیری بی نه شمبله نیک سووکه می خنجیله

بو دایره ت بمینی

چیشتی خوشی بو بینی

دانشه کوری می دایه «رووی تی نه کات»:

ناده می چیت له بهردایه؟

قه تاره: جلی کوردی شهنگ و شوخ

موری جهرگی و سووری توخ!

دایره: «ده ستیک نه هینی به شان و ملی قه تاره دا»:

ماشه للا چهنندی جوانی

تو خوت گولی باخانی

قه تاره: «ده ست بو سینی به که نه بات و:

فرموو نانه کت بخو

دایره: «ده ست به خواردن نه کات:

کیزم دانشه مهر

نم شهو بو تو، راز نه کم

باسی دوو دلخواز نه کم

«دایره هه ندیک به خواردنه وه خه ریک نه بیت دوا می به زیاد بوون

نه کاو، سینی به که نه خاته لاره و فوویه که نه کات به سه ماوره که داو:

دوا می خواردن چا زور خوشه

چای چاک ده رمانی هوشه

«دانه نشیت و» هه بوو نه بوو. . . قه تاره

نه می گولووکه به هاره، . . .

له سه ر شانو له لایه کی تره وه دیکور سهر چاوه و دارو

دره خته و کچی کی «لادی ری نه نگ» دانشتوه و به

گورانی به وه:

پار بوو نا له م سهراوه

ده نگت چریکه می نه هات

دنیا دهنگی نه داوه «به ده ست هینا ده کات».

کولی ریواسم بی بوو

کوشم پر له چنور بوو

پرجم، با، شانه می نه کرد

رومه تم پاک و سوور بوو

که من گه یستم لات

گورانی به کت بریوه

ناره می ماندوو بوونت

به فه قیانه سریوه

توزی چوویتنه نه ولاوه

رووی خوت له من شارده وه

قه ست له گه ل نه کردم

تا تیر تاوم خوارده وه

«له کاتی نم گورانی به دا کوریک. . . جلی کوردی له بهردایه و

له سه ر ناوه که به به کرده له گه ل گورانی به که دا نه جوولیت و هینا

نه کات. نم کوره ریساوره و بو کاریکی مه زن نه چیت که خه لکی

ناوای بی یان سپاردوه»

کور: ماندوو نه بیت کچی جوان

نه وه له کوی وه هاتی؟

کچ: کچی شوانی نم دی به م «هینا نه کات بو دی به که له دیکوردا له

دوره وه دهر نه که ویت»

کور: نه می نافه رین به زاتی

کچ: نه می تو به ره و کوی نه چیت

ناماده و گورج و گولی،

خوت لی هه لکردوه و

جهر به زه و توندو تولی؟!!

کور: له م لایه وه هاتوم،

نه چم تا نه و چیا به

هه واری خه ونی خوشه و

په ری بارانی تیا به

سالمان زور ناسه وابه
کينلگه تينوو بى تاوه
گولاله سوورى بهد بهخت
رهنگى له روو براوه
نامهى تاواييم بى به
بو پدى خانى باران
به بالى هموريشا بى
بيت بياريت وهك جاران

«شمجا دست نوبات بو كه مەرى و تويشە به ره كهى نه كاتوه له
پيش دەم كچه كه و خويداراي نه خات، نان و گويزى بى به:

فەرموو پاروويەك بەخو
فەرموو شەرمى بى ناوى
بەخوا، كه عبەكه ج ناكات
دوو قسەو نان و تاوى
كچ: تويشە به رەت كرده وه
نان و گويزت داناوه
بو پيشوازي رهنگ و رووت
ناخى دلم كراوه
كور: دلت بو من كرده وه
بیمه دلدارى جوانيت؟
بیم به شیعرو بهسته
بو ناوازو گورانيت؟
كچ: لهم سهراوو كانى به
كهى بيته وه چاوربیم
له گەل پەرى باراندا
منیش بو لای نيوه ديم.

«داپيره وه قەتاره دەرده كه ونه وه...»

قەتاره: نى داپيره

داپيره: كچى خوم.

با هەلسم دەستم بشوم

«هەل ئەستى دەستى نەشواو وشكى نه كاتوه دینه لای سه ماوه ره كه وه
دوو چا بو خوى و قەتاره تى نه كات و دینه وه سه رازه كهى

كورەى جەريەزه و نازا

رووى كرده لووتكهى چيا

ناگرىكى كرده وه
ماوه بهك له وى ژيا.
قەتاره: دوواى، دوواى داپيره
كورە له وى چى ليهات؟!
تابا بارانى هانى
بو كينلگه و باخه كانى؟!..
داپيره: بەلنى بەلنى قەتاره
هەورينك ناسمانى تەنى
خوى دا له گەردنى شاخ
بەخوڤ بەلەى داباران
بو ناو مەزراو بو ناو باخ.
قەتاره: ئەى كورە كه چى ليهات؟ «به وركه وه»
داپيره: تو مندالى نازانى
ئەو چون بارانى ساتى!.

«ديمن دینه وه سه ر كچه كهى كه له سه ر كانى به كه دانيشتوه...»

كچ: «به گورانى به وه»: پاربوو تا لهم سهراوه

سوژت چى ريكهى نه هات

شاخيش دهنگى نه داوه

پەريت له دەستى درنج

بەرداو كه ونه ديارى

سواری بالى هەورت كرد

وقت ئبتر بيارى

تويش به رينجكهى باراندا

خوشى خوشى هاتيه وه

دنيات له كوئى خوت نا

به روژو به ساتيه وه

درنجى داخ له دلش

رينگهى هەموو لى بريت

هەرچى نه خشى رينگه بوو

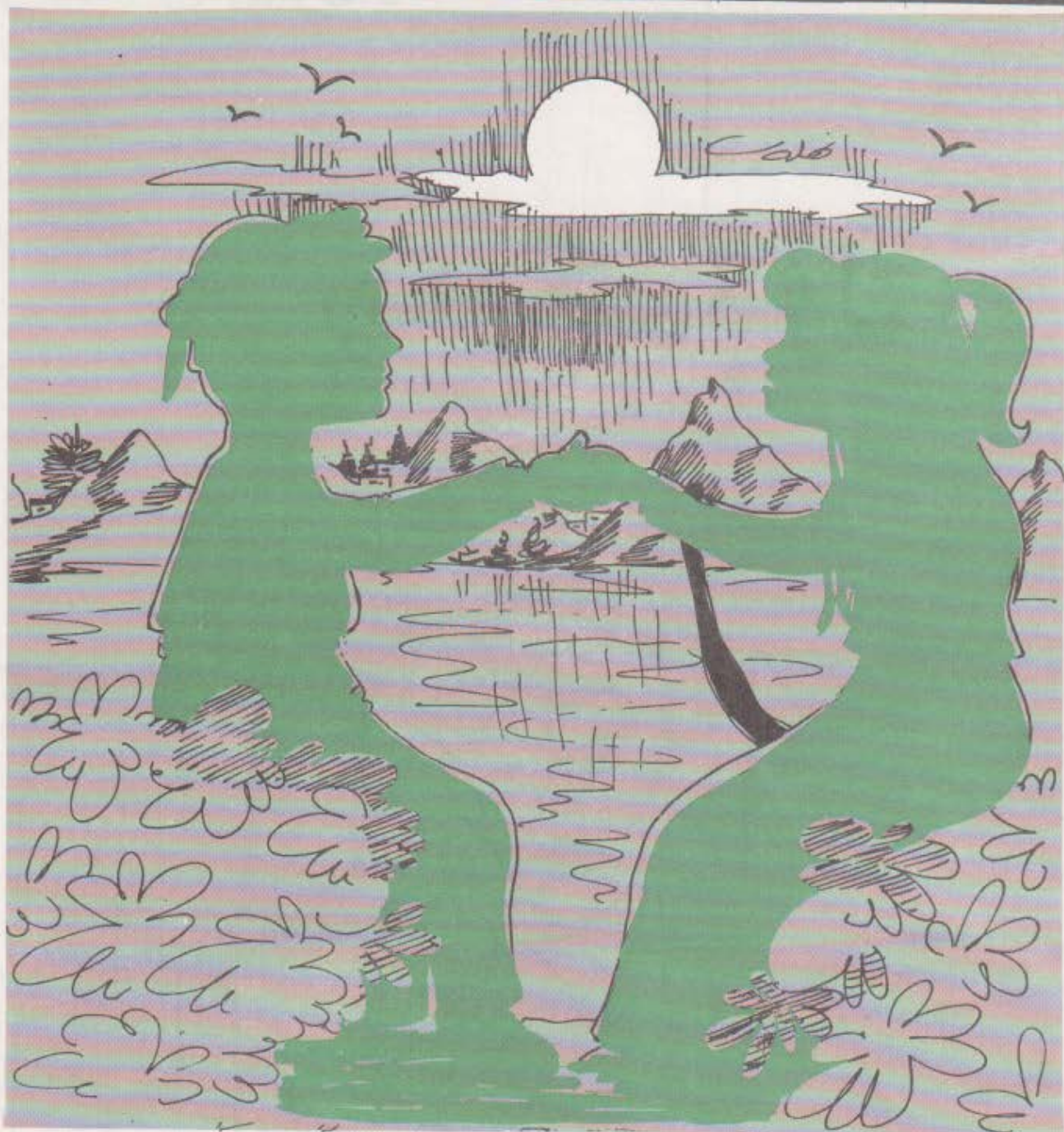
هەموويانى لى دريت

منيش هەر چاوه رينتم

ناخو بلنى بيته وه؟!.

لەم سه هەن و سهراوه

كه مى بحەسيته وه!

کوره نه هاته وانى...

کوره بوو به قوربانى

«روو نه کاته قه تاره»: کچم خورايى نى به...

نان و نازدى هانى.

لهم کاته دا قه تاره به سه رسامى به و ده نواريته داپيره.

دهستم له گهر دنت کم

به ره و ناواى بروين

وه کوو گولاله سووره

خومان به ناونگ بشوين.

«ديسه ن دینه وه سه داپيره و قه تاره، داپيره راوه ستاوه و دست به

دهستدا نه دا:»

کاره کتیره کان:

- نه کتیر

- ریکوردهر

- «۴» بینهر.

چہ پکی گول

نووسینی: طلعت سامان

«مىزىك، چەند گۇقارو كىتېپ و رۇننامەسى لەسەردايە . . .
تەلىفونىك . . . كورسى بەك . . . تەلىفون ليدەدا . . . ئەكتەر دىت . . .
پىاويكى تەمەن «چىل سالەيە . . . سېورت، چ لە شىپواز، ج لە
رەقتار . . . بوتلىك «ويسكى لە دەستدايە . . . ئەختىكى لە پەرداخىك
دەكاو نۇشى «دەكات . . . ئىنچا تەلىفونەكە ھەلدەگرى . . .»
ئەكتەر: ئەلو . . . بەلى . . . «دىيارە دەنگەكە ئافرەتەنەيە» بەلى ھوم -
خومم . . . توخووا . . . زور سوپاس . . . ئەى چۈن، چۈن لە يادت
دەكەم! نا، نا بىرۋا بىكەن . . . تۈۋەك ئەوانى دى نىت . . . بە شەرەفم،
لە ئەوروپاش . . . ئەورو . . . پا . . . لە وىشدا، لە ئىسو ئەو ھەموو
كىزۋلە ئاسكائەدا . . . ھەر ھەر لەيامد نەكردى . . . ئەھا بەو . . . بەو
شەرەفە . . . بەلى، بە چاوت قەسەم . . . دۈنى گەرامەو . . . ئاھە . . .
بزانە، بزانە لە بەغداو تا پارىس نەوستان . . . بەلى، بە فرۇكە، ئەى
خو بە سواری كەر نا . . . بەلى يەكسەر . . . وەللە . . . ئەمجارە باشم بۇ
نەلوا . . . ھەر تۈانىم دە ولات بگەرىم . . . دو مانگ . . . بەلى . . . چى
بىكەن، ئەگەر زوو نەگەرامەو، كارگەكان دەوستان و ئىشى خەلك
دوا دەكەوت . . . ئا خوشت دەزانى من بو ئەو خەلكە . . . «دەيدانە قاقا»
ئەى چۈن! چۈن بى قىدىو دەگەرىمەو! «بىكەننىكى ئىرانە» نوى
ترىن مۇدىل . . . سى سىيەتم . . . نا دوو نا . . . سى سىيەتم بەلى تازە
مۇدىلە . . . پارەكەى؟ بەلاش . . . وادانى بە خۇرايىم چىنگە كەوت، بە
كامىرەو فلىم و كەلوپەلەكانى . . . نىكەى يەك و نىو . . . نەمگوت . . .
بەلى، بە لاشە . . . لە تۈلكەى ھەرزاترە . . . بىست فلىم . . . لەوانەى
پىرەمىزدانىش دەخەنە، دەخەنە سەما . . . گۇقار؟ ھەر لىى گەرى . . .
لە ھەر باغچەى گۈلىك، لە ھەر گىئالەبەرى جۈوتى ئا، گشتى بە
شىۋەى چىرۈكن . . . ئا، ھىنام . . . دەزاتم . . . مەبەست رۇمىوو
جولىتە . . . بەلى گىئانەكەم . . . سىكس جەرگم سىكس . . . بەلى
ئەمرىكىش . . . ئالىم! ئىستا بە كورتى، وەكو گوتم، لە ھەر باغچەى
گۈلىك و بە شىۋەى چىرۈك و كارەكتەرەكانىش لە ھەموو
رەگەزىكن . . . لە رەشەو بەگەر تا سى و سوورو زەردو بەگەر ھەتا
شىن و مورىش . . . كچى ئەرى و اللە ھەتا سەگ و ورچىش . . .
«دەيدانە قاقا» چىرپە لە ھۆلەكە پەيدا دەبى و ئەكتەر ھەستى بى
دەكات» پەلە مەكە كە بەيەك گەبىتىن، بە كردار ھەمووت نىشان
دەدەم . . . «قاقا» ئارەزووى خوتە . . . بەلى گىئانەكەم بەلى . . . ھەر
ئەومان بو دەمىتتەو . . . «چىرپە پتر دەبى» خوا - خوا حافىز . . .
پاشان . . .

بىنەر ۱: «ھەلدەستى» توخو ئەمەش بوو شائوگەرى!
ئەكتەر: پىت دەلىم پاشان . . . «توند تەلىفونەكە دادەخات» ئەو چىە!
كەس ھەيە، تا من لەسەر شائوئا بىم، لە ھۆل دەرجى؟
نەخىر . . . من . . . من ھەر ئەو ئەكتەرەم كە . . . «لەگەل تارىكى دا
«مۇسقىايەكى فۇلكلورى رومانسى . . . شائو روناك دەبىتەو
«ئەكتەر، دەخوئىتەو، بە رووالەنىكى رومانسىئەنى «شىا و رەقتار
دەكات. زەنگى تەلىفون . . . ھەلو . . . بە قوربان توى! چۈنى؟
خوشى گىئانەكەم . . . ئىشتا؟ دلەكەم، گۇران دەخوئىتەو . . .
بەلى . . . ھا ئەو تەسا . . . مەم و زىن؟ دۈنى لىى يۈمەو . . . ئا،
دلەكەم . . . نامەيەكى دىم بۇت نووسىو . . . گىئانەكەم . . . تەنيا . . .
بە پىنگاى نامە، ئەگەر ئەوئىش ئەگەر نەختى گرى دلم
خاويىتەو . . . باشە . . . ھەست راگرە . . . «نامەيەك دەردىنى و
دەيخوئىتەو نازدارەكەم . . . دەزانى بۇ ئەم ولانە دەپەرستم؟
چۈنكە شوخى وەك توى تىبانە . . . نازدارەكەم دەزانى بۇ
دەتەرستم؟ چۈنكە خۇنچەى ئەم ولانەى لە ناختە خوئى ئەم
دەشت و چىايە . . . «لە رىكسۇردەرەو چەپلەبەكى «توند
دەبىستىن . . . لەگەل تارىكىدا چەپلە نامىتىن . . . رووناكى «ئەكتەر
گەراۋەتەو دۇخى جارانى» بەلى من ئەو ئەكتەرەم . . . بەلام . . .
دەقى . . . شائوگەرى بەكە، نووسەر، ئا، دوورنىبە بىنەران،
دەقەكەيان بە دل نەبى . . . ھە . . . با واز لەم دەقە بىنم . . . ئەگەرچى
نووسەر . . . دەى دەى ئەگەر تۇرا يانى چى! گرىنگ ئەو بەيە
چەپلەكەم لەكىس نەچى . . . گرىنگ ئەو بەيە چەپلە بۇ من لىدرى . . .
بۇ من . . . «دەست دەداتە بوئلە وىكى بەكە، دىيارە لە دەق
دەردەچى» «نەختى لە مېزەكە دوور دەكەوئىتەو، پەرداخە نۇش
دەكات» «كارىكاتىرانە دەورى سەرخوشىك دەبىنى . . . نەختى
«پىدەكەنى، پاشان نەختى دەگرىت و لەپر دەوەستى» بەلى . . .
ئەمەيە سەرەتاو بىتەى گشت ئارەق خورى . . . لە سەرەشاو،
پىكەنن و رابواردن . . . «پىدەكەنى و سەمادەكات» پاشان گرىان و
قىغان و مال وىرانى . . . «دەگرىت و لە خوى دەدا» ئاخ . . . ئاخ
چەند لاويكى قۇز بووم . . . جۈانتىرىن كچ مەمنونم دەبوو . . .
چەند پارەو سامانم زۇر بوون . . . بەلام، ئىستا، ھا ئەو تەسا . . . لە
سەر ساجى عەلىم . . . بە درەمىك دەلىم كاكە . . . ھىچم ئەما . . .
تەنيا كەللەبەكى بەتال و بوتلىكى پىر . . . «لە ناكاو» خەلكىتە وەك
من مەكەن . . . ئەكەن ئارەق بلخونەو . . .

بينه ۲: ناموزگاری منداڻ دهکا! بهسه دروژن . بهسه .

بينه ۳: چون به يکي بروا بکهم، خوی سرخوشه .

ټکتهر: من دروژنم! من سرخوشم!؟

بينه ۱: بهلی تو .

ټکتهر: «ته ماشای تم لاو نهولای دهکات . به چه ساوی» سهیره!

بيگوسان مهبه ستیان منه . تینساگم . من . نو .

ټکتهره ی . که . که دنيا م دهه ژاند . بينه کرنوشيان بو

ده بر دم .

ريکوردەر: پنجم . هر وا له رهوشته هره بهرزه کانی تم ټکتهره

بليمه ته . راستگویی به . بويه، پر پارمان دا، خه لانی

دهرگای گشتی راستی و دروستی پیشکش بکهم .

ټکتهر: نهی چون! کس نه نه نه نازانی . پنجمه مين خوو رهوشتم

راستگویی به . من وا ناسراوم . بهلام وا دياره . بزانه کوتمه

چ زه مانیک!؟ کس نه بوو گومان له راستگویی بکا . نا . نا .

دياره، دلنیا . له دهره يئانه که دا کم و کورتی هه به . سندان له

نه خشه و پلانی دهره يئانه را . گرنکه خوتم . خوتم . «خوی

ناساده دهکات بو نواندنی دهوری ماسوستايه ک» قوتایی به

خوشه ويسته کانم . جگهر گوشه کانم . نازایی هه تا له

خويندنيشدا . پيوسته . بهلی . به نازایی به رهو کتیه کان .

برون . کورپه کانم . زانست نازایی و چاو نه ترسی گهره که . له

ناقئ کرده وه مه ترسن، نازابن . قویبه مه کن . ناپاکی به،

دزی به . نه وهی له قوتابخانه ی بچو کدا قویبه بکا، له

قوتابخانه ی گهره شدا قویبه ده کا . نه وهی نه مرو قویبه بکا،

به یانی دزی ده کا . نه وهی قویبه بکا . «به شيوه يه ک هه تا بينه

پيیکه کن» باوک و دایکی ده . ختکينم . پنده که نی، بهلام خيرا

سارد ده يئته وه چونکه هه ست ده کا له هولسه که شتی بو

ده هاویژن . . نه وه چه!؟

بينه ۱: دابهزه هه ی ساخته چی، دابهزه

بينه ۲: لال به هه ی فيلبازی، بی شهرمی، ترسنوک .

ټکتهر: بو من! تم ناوو ناتورانه بو من!؟ به من، من!؟ جا و ره،

شیت نه بم! منی بليمه ت و ليهاتوو، وام بی بلین! من . نو .

نهو . ټکتهره ی . که . که .

ريکوردەر: سيوو به کم . له کوتایی پیشکش کردنی خه لاته کان

به سه ر ټکتهره ی ناسراوو خوشه ويستی گهل . هونه ر مهندي

داهينان و زانست و نوځوازی . خویمان، به سه ر به رزو

به خسه وهرو شادمان ده زانين . که دوا خه لاتی پیشکش

بکهم . گه وره کانم . دوايه مين خه لات و هونه ر مهندي

گهل . «له گهل موسيقادا چه پکی گول له سه ره وه ی شاتوډا دپته

خواره وه . ټکتهر زور به دلشادی ريزه وه ده بگريت بوئی

ده کا . پاشان ده چه ميته وه و ماچی ده کات .

ټکتهر: بهلی من . نهو هونه ر مهنده م .

بينه ۳: نهو هونه ر مهنده بووی . بهلام، تینسا نه . هه ی

قيديو .

ټکتهر: «پاش پيکه يینی ناو هول» نا . نا . نهو خه لکه به سه هوو

چوون . من، نه گوراوم . ناشی، هه رگيز . دوورنیه نه وان

گورابن و من نه ميزانیه وه ! هه لبه ته نه وان گوراون . هه .

واته . دهرگای تپ له گوئی گادا خه وتوون . ناگایان له م

نالوگوره نه . واته . له ناو چووین . بهلام نه . نایی من

له ناو بچم . من، نایی . با واز له هه موو شتی بینم . نووسه رو

دهره يئنه رو تپ . با له خوتمه وه، له داهينان و نه خشی خوتمه وه

ده ست بی بکهم . بهلی . زور زور له تپه که دهرم ده کن .

قيروسيا . با فلسيکم نه ده نی . کار وا بروا تپيش قه لاش

ده بی . تازه نه واو، فهوتان . بهلام . بو . من به فوتیم؟ من،

یانی، له گهل تپيکی تردا، نووسه ر يکی تردا، دهره يئنه ر يکی

تردا . کار ده کم . کام تپ لای بينه ران خوشه ويست بوو،

له وی ده بسه نه ندانم . نه واو . زور چاکه . هه . من

بروخيم! «بيرده کاته وه» چون ده ماری تم خه لکه بگرم؟

هه ستیان بو خوتم را . بکيشم!؟ چون مووی له شیان زه ق را .

ترم: «بيرده کاته وه . خه نده يه ک ده بگری» دوزيمه وه . شت

هه به له م که لله يه ده ربازی! «به شيوه ی دانايه ک به لام

کاريکاتيراته» نهی . نهی ليمه ت . بيورن . نهی . نهی

ميلله ت . نهی له گ، له گ . بيورن . نهی . گه، گهل .

باواز له م هه ش بینم . شتيکی تر . نهی که لله بليمه نه که ه

شتيکی تر . ها!؟ دوزيمه وه . «به سه ساکردن لاسای منال

ده کاته وه» تيمه منالی جوانين . ناواتی نيشتمانين . هه تا

دواي

بينه ۱: تینسا دانابهزی! «دوو بينه ر دپته سه ر شانو»

بينه ۲: بيزار بووین .

ئەكتەر: بەلام.

بىنەرۋ۳: بۇ دەرەۋە دەي.

ئەكتەر: «بە ئازار» بەلام، ئەكتەر. راستى. ھونەر.

بىنەرۋ۳: زىمانت بىگرە - «ئەۋىش دېتە سەر شانۇ»

بىنەرۋ۲: شانۇكتە ئاۋەگل كىرد. خىرا.

ئەكتەر: بەلام، من.

بىنەرۋ۱: «دېارە كوتانى دەۋى! «ھەرسى بىنەرەكە پەلامارى دەدەن»

ئەكتەر: ئەي ھاۋار. فرىا. فرىا.

بىنەرۋ۲: راۋەستىن. «دېتە سەر شانۇ» پەلە مەكەن.

ئەكتەر: زۇر سوپاي، فرىام كەۋى. بەراستى تۇ، رىزى ھونە.

بىنەرۋ۴: خواھافىزىز. تەۋاۋ. دەۋرت تەۋاۋ. ھىچ مەلى.

كاكى خۇم، تەۋاۋ. لاپەرەكانت گىشى رىسۋا كران.

كەلكى ئەم شانۇبەت ئەما.

ئەكتەر: من! رىسۋا!

بىنەرۋ۲: بەلى تۇ. برالە، رىزىگارت بەسەرچوۋ. زۇر بەي

بىنەرۋان خۇيان بوۋنەتە رەختەگر.

ئەكتەر: چۇن؟ رەختەگر! جا. لەۋە. باشتر. ھەيە؟

بىنەرۋ۳: بەلام رەختەگرى دولەنگىونا.

ئەكتەر: رەختەگرى دولەنگىونا! نىناگەم! جا، لەۋە، باشتر ھەيە؟

بىنەرۋ۱: «نەخىر. بەلام، بۇ ئەكتەرى ۋەك تۇ. پىر مەترسىن.

ئەكتەر: «ھىرۋ گىزىۋە» چ، چۇن، بو!

بىنەرۋ۲: لەمەۋلا كەس پىروات پى ناك.

ئەكتەر: بە كى، بو، من. بە. من!

بىنەرۋ۳: بەلى بە تۇ.

ئەكتەر: چۇن، لەبەرچى پىروام پى ناكەن؟ من، مېنىكى. من.

مېنىكى

بىنەرۋ۴: «ۋاز لە مەنمېنىكى بېنە. تۇ چۇن دەتۋانى بېنەر بەۋە قايىل

كەي كە ئارەق خراپە؟

ئەكتەر: دەت. دەتۋانم.

بىنەرۋ۴: بەلام خۇت ئارەق خۇرى!

ئەكتەر: من!

بىنەرۋ۳: بەلى تۇ. چۇن دەتۋانى رىگاي راستىيان پىشان بەدەي؟

ئەكتەر: دەت. ۋا. نم.

بىنەرۋ۱: بەلام خۇت خوارو خىچى. ئەم خەلكە ھەموو

دەتسانى.

ئەكتەر: بىگومان دەم. دەمسانى. من. ناۋ. بانگم.

بىنەرۋ۲: بە خراپە بىلاۋبۇتەۋە.

ئەكتەر: ناۋا! ۋام لىھات؟ با ۋام لى بىت. كەچى.

لەگەل. لەگەل ئەۋەشدا. ئەمە شىكىۋە. ئەۋ شىكى تىر

ئىۋە. ناپى، نواندىن. ۋ. ژىيانى تايەتى ھونەر مەند

ئىكەل. بە يەك. بەك بەك.

بىنەرۋ۴: دەيى ۋابى. ئەمىرۋ كەس ئامادە نىبە گۈي بىگرىتە

دورزىك ۋانەي راستگۈيى فېرىكا.

ئەكتەر: بەلام من. من.

بىنەرۋ۳: لال بە.

بىنەرۋ۱: قسەت ئەما.

بىنەرۋ۲: يا اللە، بۇ دەرەۋە.

ئەكتەر: بەۋ جۇرە، رىزى ھونەر مەندانتان دەگرنا! دەزاتم من،

دلىيام، ھۇبەكە. لە. ئەقامى ۋ نەزائىتتە. ئەگەر. مېزۋوى

پالەۋانان بىخوئىنەۋە، ئەگەر مېزۋوى ھونەر مەندان بىخوئىنەۋە.

ۋام لى ناكەن. ئىستا دلىيا بووم. كە ئىۋە، گىشتان، نەزاتىن.

پىرون ئۇسكار ۋايلەد، رامبۇ. بىخوئىنەۋە. خۇ من. لەچاۋ.

ۋان. شىرم. بەلام. ئەۋان، چۇنكە ئەۋروپايىن چۇنكە

خەلكە كەي. ھۇشيارن. بىزانە. چۇن رىزىيان دەگرنا.

كەچى. مېنىكى. چۇنكە، لە خۇتاتم. شىرىكى ۋەك.

من. چۇنكە. من. لە چاۋ. ۋان. شى. شى. رم.

بىنەرۋ۱: راست دەكا. بەلام. سىنگە شىرى پىشت ما.

كەر.

بىنەرۋ۴: بە قسەي من بىكە. شانۇ چۇل كە.

ئەكتەر: من. شانۇ چۇل كەم؟

بىنەرۋ۲: كورە خۇ لە نامى برە دەرى!

بىنەرۋ۳: دەفن دەي.

ئەكتەر: «ھىمىنى، لەپىر دەسانچە بەك دەردىنى» ئەۋەي بىتە پىش

دەبىكۇزم ھەموۋتان دەكۇزم. ئەۋەي شانۇم پىروخىنى، دىنباي

بەسەردا دەروخىنىم. ئەۋەي بە من، بە ھونەرم قايىل نىبە، با

خۇي لە ھۇل دەرچى، بەلى، من ھونەر مەندىكىم تا دىنيا

ماۋە جەساۋەرم دەمىنى. ئا. ئە. دىسارە، دلىيام، ئەمە

پىلانە. ئىشى دۇز مەكانمە. ئاخ. ۋاللە بىزانىن چىتان پى

۳۷ - بەيان

دەكەم؟ بزائىن تووشى چ داويكتان دەكەم؟ چ بيريكتان بۇ
 ليدە دەم... «بە تەوسەو پيدەكەنى» ھەرگىز لە من نابەنەو...
 چونكە من... بە پىچەوانەى زۆربەى ھونەرەندان، جگە
 لە نەينى بەكەنى پىش پەردە... نەينى بەكەنى پىش پەردەش
 دەزانم... ھەر ئەو شە... ھۆى مانەووم. نا، ئەمە پىلاتە...
 پىلانكى لاواز لە چەند ئەكتەرىكى بى نىرخ و بى بەھرە...
 «پىدەكەنىت تەواندن لەسەر شاتۇدا ھونەرە... بەلام لەوئىش
 ھونەرتر... مانەو بە لەسەر شاتۇ... تەپچرانەو... جا...
 بەھەر... ھۆيكە بى... گرىنگ نە... لەسەر شاتۇم و
 بەس... گرىنگ ئەو بە پىنەر بخافلىنى... دلى خوش كەى...
 بەلى... دلم خوشكە دلت خوش دەكەم... بەمخافلىنە...
 دەتخافلىنم... جا ھۆيكە چ دەبى، چون دەبى، فت...
 گرىنگ نە... «پىدەكەنى» بۇ دەروە... ئەو ەى مى ناوى بۇ
 دەروە... خىرا «تەماشائى ھۆل دەكات» دەبىن، كەس
 دەرنەچى... گشتيان، لەبەر من ھاتوون، تەنيا بۇ ئەو ەى بە
 پىنم شادىن... چونكە من... ئەكتەرى ناو دارو خوشە...
 وىستى... گەلم... «تەواو شەكەت دەبى» كەس ھە بە پلى
 وا... نە... ؟

پىنەر ۱: «بەلى... من دەلیم وانە...»
 پىنەر ۲: «دەرزە...»
 ئەكتەر: ئەمە پىلانە... ئەكتەرە لاوازەكان...
 پىنەر ۳: «شانۇ چۆل كە...»
 ئەكتەر: «با ھۆل چۆل بى...»
 پىنەر ۴: «ھىز بەكاردىن...»
 ئەكتەر: «ھەمووتان دەكوژم...»
 پىنەر ۵: «ھەلتەدەواسىن...»
 ئەكتەر: «تەفروتونان دەكەم... دنيا تان بەسەردا دەروغىنم... پىرو
 منال و چاك و خراپان زەھرخوارد دەكەم... ئاگرتان
 بەسەردا دەبارىنم... خويستان دەمژم...»
 پىنەر ۶: «سى پىنەر كە پەلامارى دەدەن» راوستن... دەدچىنە
 لای پىنەرەكان و چرپە دەكەن... روو لە ئەكتەر دەكەا جارنى
 دەمانچەكەت پىنە...
 ئەكتەر: بەلام... لەراھى خوا... دەترسم...
 پىنەر ۷: «بروا بەكە... تەواو... دەمانچەكەى لى دەسنى و چەپكە

گولەكەى دەداتى» فرموو...
 ئەكتەر: «دەدەپەسى» ئەو چە! بۇ من! من، مىكى
 پىنەر ۳: «واز لە منمىكى پىنە...»
 ئەكتەر: ئەى چى پىنم... ؟
 پىنەر ۴: «ھىچ مەلى...»
 ئەكتەر: ئەى چى... چى بەكەم؟
 پىنەر ۵: «بەجەمىو...»
 ئەكتەر: من، بەجەمىو، عەبە، ئاگونجى... من... بەك بەك «بۇ
 چوار پىنەر كە دەجەمىو» سوپاس... سوپاس
 پىنەر ۳: «ھەستەكەكە ھەستە... لەو شەدا... بەسەھو چووى...»
 ئەكتەر: من، مىكى وا... بەسەھو بچم... يا... ئەچم... كەسى
 تر ماو... ؟ بۇ كى تر بەجەمىو؟
 پىنەر ۲: «چەمانەو تەنيا بۇ دوو لایەن دەبى...»
 ئەكتەر: تەنيا دووان! كوان، لە كوین، كىن؟ بەكەم... ؟
 پىنەر ۱: «خوایە...»
 ئەكتەر: ئو، خوایە لە گونام خوشى... من كردم، تۇمەيكە...
 تۇبە... دووم؟
 پىنەر ۴: «گەلە...»
 ئەكتەر: «گە... گە... گەل؟ كوا، لەكۆى بە؟ نازانم! نایىنم!
 پىنەر ۴: «ئەو لە چ دەگەرى؟!»
 ئەكتەر: «گە... گە... گەل... گەل؟»
 پىنەر ۴: «وەرە برام وەرە... دەستى ئەكتەر دەگەرى و دەبیانە بەردەم
 شانۇ، ئەو تا گەل...»
 ئەكتەر: «ئەماتە!... بە خەندەبەكى دلسوزانە دەجەمىو
 رادەوستى... پىنەر بەرپىزەكان... بىبورن... تەواو
 ئازارتان... ئەگەر چى من زىاتر... من خوم وانىم...
 بەلام... خوزیا سەت خوزیا... ئىو و دەبسون...
 گولەكەيان بۇ دەھاویرى، شەو شاد...»

خەپان و خىپىن

۱ - خەپان : بېچوۋە ورج

۲ - خىپىن : بېچوۋە ورج

۳ - مام رېۋى : رېۋى

۴ - مام ورج : ورج

● تامادە كىردنى - عمر علي أمين ●

خەپان : بەلى بەلى دېمەنى ئەم ئاۋچەپە دىگىرە .

خىپىن : ئىتر ھەموو جارىك بۇ راۋە ماسى دىين بۇ ئىرە .

خەپان : بەلى بەلى ھەم راۋو، ھەم سەيران .

«لەم كاتەدا دەزوۋى قولاپەكانيان لە پەكتىر نىزىك دەبىتەۋە»

خىپىن : ئاى ! ئەۋە چىيە خەپان؟

خەپان : چى بوۋە؟

خىپىن : دەزوۋى قولاپەكانمان زۇر لە پەكتىر نىزىك بوۋنەتەۋە .

خەپان : ئاى خىپىن ! قولاپەكەى من قورس بوو قورس .

خىپىن : مېنىش مېنىش . قولاپەكەى مېنىش قورس بوو خەپان .

خەپان : دەۋا ديارە ماسى قەپالى لى گرتوۋە ، با رايكىشىن !

خىپىن : يەك دوو . . . ھەرىكى !

«ھەردووكيان لەپەك كاتدا ، قولاپەكانيان رادەكىشىن ،

دەبىنن ھەردوۋ قولاپەكە پەك ماسى گرتوۋە ، واتە

ماسى يەك بوۋە بە ھەردوۋ قولاپەكەۋە .»

خىپىن : ئاى ! ئەۋە چىيە خەپان؟ خۇبە ھەردوۋ قولاپەكە يەك ماسيان

گرتوۋە !

خەپان : ئەۋە لەۋ كاتەدا كە ماسى يەكە بويان ھاتوۋە ، ھەردوۋ قولاپەكە

لە نىزىك پەكتىرەۋە بوون .

خىپىن : كەۋاتە بوۋە قەپالى كىردوۋە بە ھەردوۋكىياتدا .

خەپان : بەلى بەلى .

خىپىن : باشە خەپان ئىستا ئەم ماسى يە بۇ كاممان دەبىت؟

«گۆمىكە لە ئاۋ دارستانىكدا .

دەنگى مەلى ئاۋ دارستان دەبىستىت .

خەپان و خىپىن ، سەردارى بارىكيان بە دەستەۋەپە دىين بۇ راۋە ماسى

كات : بەيانىە ،»

خىپىن : ئەھا خەپان ! ئا ئامە گۆمەكەپە كە وتم .

خەپان : ئەمەپە گۆمەكە؟

خىپىن : بەلى ئەمەپە .

خەپان : كەمىكىش دوۋرېۋو خىپىن ، چونكە دەمىكە بە رىگاوېين .

خىپىن : ئاخىرە كىۋ ماسى چاكى تىداپە خەپان ، بوۋە وام بە چاك زانى

بىين بۇ ئىرە .

خەپان : دە چاكە ، مادام ماسى چاكى تىداپە ، ئىرە راۋە ماسى يەكەمان

دەكەن .

«لە كەنارى گۆمەكە لە نىزىك پەكتىرەۋە دا دەنىشىن و قولاپەكانيان تامادە

دەكەن»

خىپىن : ھا خەپان ! ئەۋە ھەۋىر ، بىكە بە قولاپەكەتەۋە .

خەپان ، بە دەم ۋەركىرتىۋە - سوپاس .

«ھەۋىرەكە دەكەن بە قولاپەكانىئەۋە ، دەى خەنە ئاۋ ئاۋەكەۋە»

خىپىن : خەپان باش و رىسابە ! ھەر كە قولاپەكەت قورس بوو ، بان كە

راكىشىرا ئەۋە ۋا ديارە ماسى قەپى پىا كىردوۋە ، توش گورج رايكىشە .

خەپان : ئەى چوئ .

خىپىن : بە راستى ئەم دارستانە دېمەنىكى جوانى ھەپە خەپان !

خه پان : دياره بو من نه بيت .

خرپن : نهی بوجی بو من نه بيت؟

خه پان : ناخر قه پالی کردوه به قولایی مندا

خرپن : قه پالی کردوه به قولابه کی منیشدا

خه پان : ناخر نهی بو من بيت .

خرپن : نه خیر نهی بو من بيت .

خه پان : خرپن ! با نه بیته ناخوشی ، ماسی منه .

خرپن : نکا نه کم ماسی منه .

خه پان : نه خیر هی منه خرپن .

خرپن : نه خیر هی منه خه پان .

خه پان : خرپن هیچ پیوست به قره قر ناکات ، نه ها تو سه برکه نه وه مام

ریوی به وا به ره و تیره دیت .

خرپن : نه نجا با بيت . نه و چیه تی به سه رمانه وه ؟

خه پان : نه و نه که یه به دم راست .

خرپن : دم راست ؟

خه پان : به لی . نه و خوی ماسی به کی به کاممان دا ، بو نه و که سه

نه بيت .

خرپن : دوی که میک - باشه .

ریوی : دیت - روزتان باش بیچوه ورچه خر پلانته کان !

هردو وکیان : روز باش مام ریوی .

ریوی : له وساره که نیوه مشت و مرتانه ، من له دوروه گویتان لی

ده گرم .

خه پان : ده باشه مام ریوی مادام له مشت و مره که مان تی گه پشتوویت

نکایه کمان هه به .

مام ریوی : فرموون .

خه پان : تو نیستا یه به دم راستی نیمه ، نه م ماسی به هی کاممانه ؟

ریوی : دوی هه لگرتنه وه سه برکردنی ماسی به که - نای نای ! خونه مه

ماسی به کی منه .

خه پان : ماسی تو ؟

ریوی : به لی ماسی منه .

خرپن : چون ماسی تو به ؟

ریوی : من سه عاتیک له ممو پیش هاتم بو راه ماسی . له م گوته دا نه م

ماسی به م راو کرد ، به لام نه وه نده ماسی به کی فیلباز بو له ده ستم در چوو

خوی فری دایه وه ناو ناوی گوته که .

نه مه ماسی منه .

خرپن : به راسته ؟

ریوی : نهی گویا سه عه ته ؟ جا له بهر نه وه بیچوه ورچه کان ، هیچ

پیوست ناکات بو ماسی به کی وا بی نرخ که هی که سیششان تی به دلی

به کت . سه شن . من زوریش سوپاستان نه کم که بو تان گرتمه وه .

خواتان له گدل .

«ریوی ماسی به که ده بات و به فیکه لیدان و خوشیه وه ده روات .

خه پان و خرپن به رقه وه سه بری رویشته که کی ده کن و چه مولی لی

ده نین»

خرپن : هه ناسه یه که هه لده کیشیت - داخه که م ! به خوا ماسی

چاک بو !

خه پان : ماسی چاک !

گورانی کورس -

ناکوکی تالی له دوا به رهنج و گهنج نه دا به زا به .

نه نجامی ناکوکی وایه بو ناحز قازانچی تیا به .

خرپن : دهی خه پان با ده ست بی بکه یه وه .

خه پان : به چی ؟

خرپن : به راه ماسی به که مان . گوته که ماسی زوری تیدا به .

خه پان : به لام خرپن بو نه وهی نه م جارش و امان لی نه یه ته وه ، با

که میک دور له یه کتره وه دانیشین .

«که میک دور له یه کتره وه داده نیش . . . هه بر ده که ن به

قولا په کاتیانه وه دهی خه نه وه ناو ناوه که»

خرپن : به راستی نه و ماسی به کی گرتمان قه له و بوو .

خه پان : کی ده لیت نیستا له نوش قه له وتر ناگرین ؟

خرپن : باشه خه پان مه تلکت لی دا ده نیم بزانم نه زانی ؟

خه پان : فرموو .

خرپن : به گورانی وه : -

بیزانه چی به خوشه مه ته لم

بیری لی بکه وه مه لی ته مه لم

گیان له به ریکه مه له وانی گو م

زور جازان دیوته نه روو بارو چوم

بی لاق و ده سته بی چر په وه هه سته

له شه پول برین وه کو مقه سته

بالیشی هه به به لام نا فری

زاریشی هه به هه رگیز نا فری

پووله که له پشت ناتروکنی چاوی
به تورو قولاپ دهچته راوی
نهگر ناتوانی هیشتا بی ناسی
دهت خمه ناو تاو دهت کم به ماسی
خهپان: به گورانیهوه -
مهم خهره ناو تاو مهمکه به ماسی
تهوهی تو دهلیت پیی دهلین: ماسی.
هردوکیان: پیی دهکنه.

وله کاته دا ده زوری قولاپه کانیان له په کتر نریک بوتهوه
خهپان: نهها خرین ده زوری قولاپه کانیان له په کتر نریک بوتهوه.
خرین: من ههست به قورسایهک ده کم.
خهپان: میش منیش!

خرین: ماسی به خهپان ماسی به! .. یهک .. دوو .. هرسیکی!
وهردوکیان به په کوه قولاپه کانیان راده کیشن ..
دیسانهوه یهک ماسی بووه به هردوو قولاپه کوه

خهپان: گرتمان خرین گرتمان! ماسی به کی چاکه!
خرین: لهوهی پیشووتر قهله و تره خهپان!

خهپان: نای ..! ..! ..! تهوه چی به ..؟ دیسانهوه به هردوو قولاپه
گرتوویه تی؟!!

خرین: بهلی قه پالی کردوه به هردوو قولاپه کدها، چونکه دیسانهوه
له په کترهوه نریک بیوونهوه.

خهپان: پاشه خرین هم جاره بو کاممان؟
خرین: بو من.

خهپان: نهخیر بو من.

خرین: نهخیر بو من.

خهپان: نهخیر بو من.

خرین: نهخیر بو من.

خهپان: خرین! دیسانهوه مهیکرهوه به بهزم! تهوه مام ورج وا
به رهو کیره هات، تهو ته کهین به دم راست. بزاتین هم بو کاممانی
دانه نیت.

خرین: ناخر ته میش وه کو مام ریویمان لی دهکات.

خهپان: نه خرین نه. هم وامان لی نکات.

خرین: به چیدا ده زانیت؟

خهپان: بهودا ده زانم، مام ورج، ورجهوه له خو منانه.

مام ورج: دیت روتان باش بیجوه ورجه نازداره کان!

هردوکیان: روتان مام ورج!

خهپان: مام ورج هم ماسی به مان راو کردوه .. بو به قولای
هردوکیانهوه من ته لیم بو من و، خرین ته لیت بو من. وا نیستاش
جه نایت ته کهین به دم راست. تو تهی دهیت به کاممان؟

مام ورج: سیری ماسی به که دهکات و دهستی لی دهات و نهجا
سیری خهپان و خرین دهکات و دهستی دههینی به سیراند او نهجا
ده لیت!

مام ورج: بیجوه ورجه جوانه کان! هم ماسی به مادام بووه به
قولای هردوکیانهوه؛ تهوه رهنجی هردوکیانه. له بهر تهوه هی
هردوکیانه.

خهپان و خرین: به بهک دهنگ - هی هردوکیانه؟
مام ورج: بهلی، هی هردوکیانه.

خهپان: خرین راکهی مام ورج جوان و په سنده. من قایلیم.
خرین: منیش بهلامهوه جوان و په سنده خهپان. منیش قایلیم.

خهپان: زور سوپاستان ده کهین مام ورج!

خرین: مام ورج دهوا نیمهش بریارمان دا، بچین له سهر تهو گرده
ویشارهتی لایهک دهکات، ناگریکی بو بکهینهوه، ترش و خوی به کی
جوانی بکهین و بی برزینین و جه نایشت بیته میوانمان و هرسیکمان
به په کوه بیکهچ به سیران و بیخوین.

خهپان: به چه پله لیدانهوه جوانه جوانه زور. جوانه!
ماسی مالی سیرانه!

دنهجا به دم وتی هم شیره انهوه، خویان کو ده که نهوه ماسی به که
هده گرن و، چیلکه کو ده که نهوهوه هرسیکیان ده کهونه رویشتن!

خرین: جوانه جوانه زور جوانه ماسی مالی سیرانه.

خهپان: دهی بهین بو تهو گردانه دهی برزینین لهویانه

خرین: مام ورجیش له گه لمانه میوانی نازیزمانه

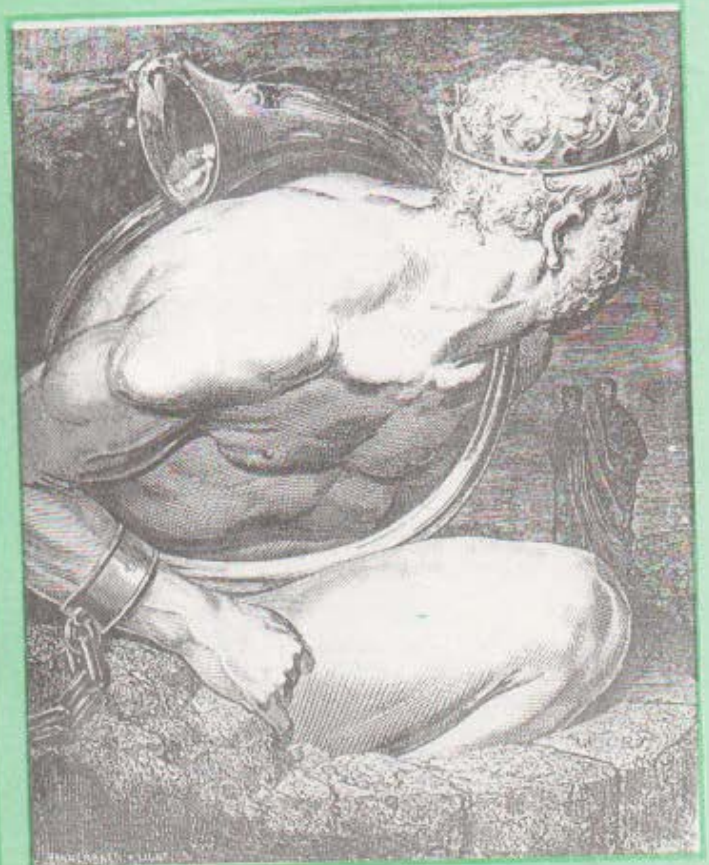
خهپان و خرین: مام ورجیش له گه لمانه میوانی نازیزمانه

«دهچته ده رهوه»

خانزگه ریه کی

تههراوی

- نووسینی: پوشکین
وهرگیرانی: محمود زامدار
سیناریوی دهرهینان: کریم عثمان

وشهیهک

(موزارت و سالییری - یاشانوگرهیهکی
زههراوی) ناکیکه لهو مهرگهساته شیعریبیانهی که رهمخهگران
به (مهرگهساتی بچووک) ناوزهدی ئەکەن و ئەشیکەن به چوار
بهشهوه:

(سوارهی چردو - موزارت و سالییری - میوانه بهردینه -
زهمانوهندی له چاخی بهتاوا).. ئەم مهرگهساتانه که به قهواره
بچووک و به نرخ و بهها مەزەن، سەرنجی رهمخهگرانی کۆن و
نۆی راکیشاوه و بوته مایهی پیلهیهکی قورس و جوانیش له
شانوگره شیعریبیدا. بووشکینی نهمر، دوو جوړه ئادهمیزاری
جیامان بو ههلههخات.. موزارتی بلیمەت و رهفتارو دل و
دهروون سادمو پاک، سالییری کینهدارو خوځوړو رزډو
دهمامبازو رزډو!!

«سروشتی ئەم نمایشته شانوییه ناناسایییه»

شویننی پینشکەش کردن: هولیکی بهرینی
چوارگوشهیه. تهختهیهکی بازنهیی لهناوهندی
هولهکهدا جیگیربووه.

دیکور: تهها تیشک پیکی دههینیت

رووناکی: کومه ئامیزی رووناکی بزوک له باننایی هولهکهدا
ووک کاسیرای تهلهفریونی دین و دهجن، ئەم هات و
چوونه بهشیکی گرنگه له تهواوکردنی کاری ئەکتهرهکان
بوهر ئامیزی رووناکی کهسیکی تایهتی تهرخان کراوه
بو جولاندنی.

ئیکسسوار: ئامیزی نیشاندەری فانوسی سیحری بو نیشاندانی
چهند تابلویهک، ئەکتهریک .. ئەم کاره جیبهجی ئەکات.

بنمیچی هولهکه بههتی ئەستوری چنراو لهشینوهی داوی
جالجاولکهدا تهنراوه

چهند دهمامکیکی ههلواسراو.

بیانویهک لهسەر چوار رهمومه راکراوه بو مهبهستی بزواندن
لهجنگهیهکهوه بو جیکهیهکی تر.

کۆسه ئی کهمانچه بههولهکهدا ههلواسراون ولهولاوه چهند
ستاندیکی نوتهی موسیقا لهگهڵ جانتای کهمانچهکاندا دابهش
کراون.

موزارت و سالیری که هر دو پالنهوانی نهم
شانوگهری یمن بقوماشی سیرا جل و بهرگی ناسایی
موسیقاره جیهانی یه کانیان له بهردایه، به لام رنگی
موزارت سبیهو سالیری ره شه.

موسیقار: بهگشتی بریتی یه له سیمفونیاکانی هونرمهندی
بلیماتی موسیقای جیهانی موزارت...

هولکه بهئاوازی سیمفونیا شیومن نامیزه که موزارت
پهنگاه هولیکی تاریکی ره شه... تهخته بازنهیی که بهرنگی
سبی بویاخ کراوه، له هرچار گوشه ی هولکه وه په یزه ی
سپی رهنگ هه لکشاهه تا نزیک بنمچی هولکه، داوی
جالجالبو که میش بهئاسمانه وه چاومروانی که وتنه خواره وه
دست پی کردنی نمایشته که دهکات...

دهرگای هونی تاریک واکرایه وه باوشی بو چهکی بینر
کرده، ری نیشاندهری بینران پنشیان دهکویت و بهرو سهر
تهخته بازنهیی که میان دهبات تا به پیوه رابوو وستن، له ولشه وه
چه ند بینرک بو چوار گوشه کان و سهر په یزه رهنگ سبی یه کان
دهرین تا دهگته پله ی سهر وه.

موسیقای شیومن نامیزی موزارت هه بهر بهردوا مه نه ی که واته
نهکته رمانی نهم نمایشته له کوین!!!

(سالیری) به سهر کوریسینکه وه له ناوهدنی دیواری بشته وه
راگیر بووه، نهکته ری کارگه ری فانوسی سحری تابلوی ژماره
۱۰، که بریتی یه له موسیقار نهیکی پیوه ندر او، نهم تابلوی
به سهر و سیمای نهکته ره وه دیاره و پاشان هه مو دیواره که ی
گوتو وه ته وه...

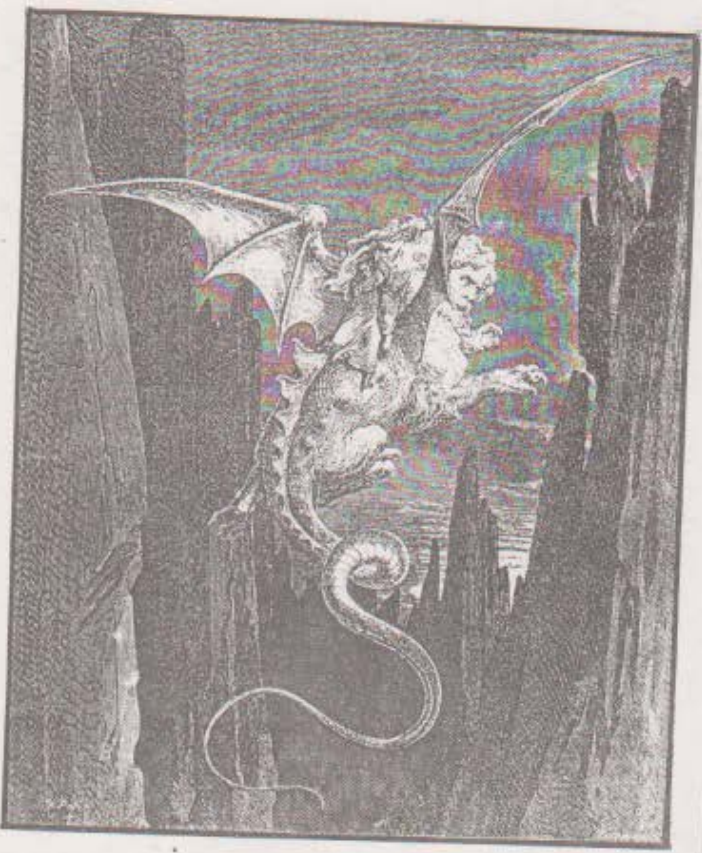
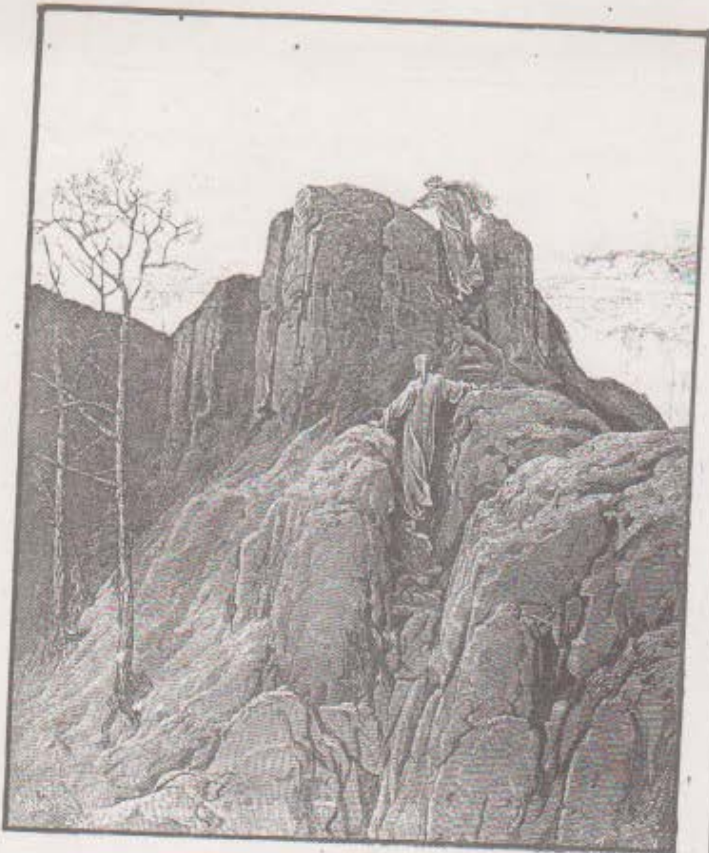
.. سالیری:

(نهم دوو دیری یه که می نهم دایلوژه شیریه
به تومارکردن و سه داوه دینه بهرگویی بینه)

هه مو نه لین:

[هیچ حه قیقته تیک له سهر نه رزا نی یه
که چی حه قیقته هه تا له ئاسمانیشا ونه]

(به چه ند جارک دووباره بوونه وه ی نهم دوو دیره و تیکه لبوونی

لهكامل موسيقاكه دا پهته داوی جالجالوکه بهرددبینهوه بوسهر
بینهرانی راووستاوی سهر تهخته بازنهیییهکه
سالیری:

(داددبسهزی و شینوهیهکی تاییهتی لهراووستاندا
وهردهگرت و بهرددوام ددبیت)

نهمهیان سهباردت بهخوم و لهلای منا

ووک پهیزدی سادهی موسیقا روون و نائسکرایه لهروژی
لهادیک بوونمهوه. حهزو کزوفتم
بو هونهر سهری هه داوه.

(تابلوی فانوسهکه ددگوردی بو ژماره ۲۰ که بریتییه له
چهند بهرییهک بهناسمانی بیگهرددوه له شهققه
یال ددندن.

موسیقا ددبینه نوزگنیک کیلتایی)

که منال بووم. نورکنی نیو کونه کلیناکه مان له هارژنی
نه دا.

گویم . شل . شل . شل نه کرد

له چاوانمهوه فرمیسکی شیرین ریکه ی نه بهست ههرزو و وازم
لهکه مه ی بیهوددی منالیتی هینا مونج و ههراسان بووم
له و زانسته سهیرانه ی که له سهر هونهری موسیقا بوون.

بهویه ری که له رهقی و فیزبایی بهوه لینی لاتهراز بووم

(بهردولای بیانوکه هه نکاو ددبیت ووک بهیهوی شتی
بزه دی.)

ته نیاو بهس رووم کردد موسیقا

یه کهم هه نکاو زور سهخته

یه کهم ریچکولش زور به ترس و سام

کشت و دیشوومه کاره ساته کانم بری

نهو پیشه یه کردد یه که یهک

تا هونهری له سهر راست بیته وه

بووم به هونهر وهر

(راست و ریک راددودستیت و خوی بهیه کی له په تی
ددمکه کانداهه لدهواسی)

قامکه کانم ته و او شلک و نهرم بوون

ورددکاریم به خشیه کویچکه م

له ددکنه کان لا ته ریک بووم

ووک رامانی برین پیچیک بو لاشه ی بهرددمی
ناوا . له موسیقا رامام

پابهندی هارمونی بووم. به قهد بهندبوونم به زانستی
جه بره وه.

(پارچه موسیقایه کی هارمونی هاوشانی نهم دیمه نه
دبئی. رهنگه کان به هوی سی ئامیره وه رهنگی زهر دو
سه وزو سوور دبه خشنه رووکارو پشته وه ی سالیری. تا
خه ونه سه وزو سوور دکانی بخه نه بوو)
نا نه وساته.

که به ته وای له و زانسته شارمز ابووم

توانیم. خوم بخه مه نیو باوشی

به هه شته خه و الوکه ی داهینان

شتم داهینا

به لام به کی. به لام به نهینی

بی ته وای خه ون. به شکومه ندی و کهورمی بیینم
که لچار. که

دوو یا سی روز له نیو شان شینه که ما

کوشه گیر بووم

خه وو خوراکم هه راموش کردوه

چیژم له دلزایی و له فرمیسکی سروشان و درگرتوه

کشتی به ره هه مه کانی خوم سووتاند

به ساردی یه که وه. چاوم بری یه بهروراکانم

نه و ددکنه اش که دامهینان

به کلپه و کریکه وه

له نیو دوو که لیک تهرچکا ون بوون

(تابلوی ژماره ۳۰. نیشان نه دریت که بریتییه له چهره
دوو که ل و که سیک لاتی ته ریک.

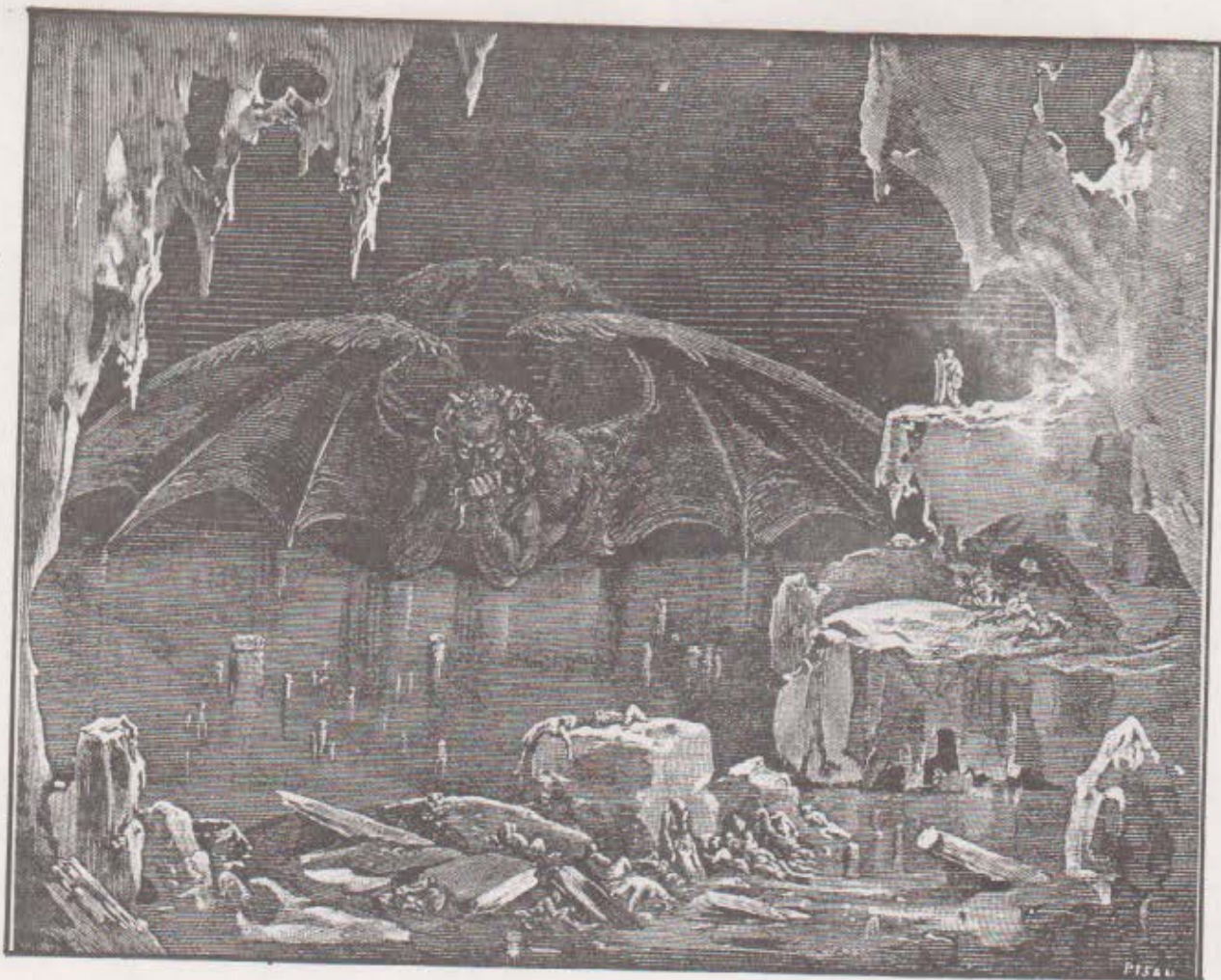
دایلوچی تاددکاته (شوینی نه که وتم) به سه داوه به ددکنی
سالیری ددبیستری)

چی بلیم کاتی که (کلپوک) سه ری هه لدا

نهینی یه تازدکانی خوی بو درکاندین

نهینی یه قول و سحر او ی یه کان

نه وانه ی که له بهرایی فیربووم. توورم دان

نهودی که بووه مایهی خوشهویستیم
 هه موو نهودی که بووه مایهی گهرمایی بروام
 بی رارایی، به گشت هیزیکمهوه

شوینی نه که وتم

و دک چون یه کی گومرا نه بیت و
 به قسهی یه کهم رینواریکی لایده نه کات و
 ری نه گوری و ریکابه کی تر، نه گریته بهر
 (لیردا هاتوته وه سه رخوو به دهنگی خوی ئاسایی
 قسه نه کات.. ورده ورده به لای ده مامکی دووه مدا
 که نمونهی لووت به رزی ده که یه نی دهروات و مامه له ی
 له ته کدا ده کات).

له نه جامی و جان نه دان و نه سه روتنه وه
 تو نیم، له بواری به ریلآوهی هونه ردا
 ئاستیکی بهرز بو خوم په پاکه م.
 که وره یی و شکومه ندیم بو که وته سه ره تانکی
 له نیو دلی خه لکیشا

شوینی داهینانه کانی خوم کرده وه
 زور به خته وه هر بووم
 به شینه یی چیزم له داهینان و سه رکه وتن و شکومه ندی و هر گرت
 هه رئاوایش.. چیزم له

به ره م و سه رکه وتنی دوست و هه فاله کانی
 نیو بواری واقور هینه ری هونه ری و هر گرت
 بپرای.. بپرای جاران مانای رژی و به رجاوته نگیم نه نه زانی
 (لیردا دهنگی سوور به سه ر شوینی کرداردا زاله موسیقای
 نه م دیمه نه ش به شیکه له «نه فیجینیا له ئولوس» ی کلیوک
 نه زه نری)

نا.. بپرای بپر -

تا نه و کاته ش که (بنیتشین) بوی لوا
 کوچه کی خه لکی دروکه و ده نی پاریس بزرینگینی
 تا نه وساته ش، که بو جاری په که م
 کو بیستی په که دهنگه کانی (یه فیجینیا) بووم
 کی نه بویرا بلی

(دایلوژی داهاوو توماردهکری بهسەرداوه تابلوی ژماره «۴» یش که بریتییه له چەند مارکی تیک ئالوو نیشان ئەدریت.. ئەکتەریش لەگەڵ دەمامکەدا تەواو یەکانگیر بووه..)

کی ئەیویزا بێ:

ئەم سالییە سەراژە

روژی لەروژان هەرزو رۆدو خویری بووه

مارەزەردی بووه خەلک خستویانەتە ژیر پی

ئەمیش بەهیوا برانیکەوه، خۆل و جەوی کروشوووه؟

کەس.. کەس ئەیویزا..

کەچی ئیستا - خۆم دانی پیاوینم -

«بەدەنگی ئاسایی..

دیتەوه سەرخوو..»

ئیستا من رۆژم و هەست بە بەرچاوتەنگی ئەکەم

بەهیز زۆر بەهینم.. بەنازارووه هەستی پی ئەکەم

ناخ.. ئەی ئاسمان

(تومارکراو بەدوو بارە بوونەوه..)

کوا داد، کاتی که بەهرەدی پیرۆز ئەبەخشیت

کاتی که بلیمەتی نەم، ئەبەخشیت.

- هیچ بەخششی بو ئەقینکی هەلایساو

بو لەخۆبووردن بو ئەرکی بی ئامان، بو نەسرموتن،

بو لالانەوه، نییە

بەلکو بو روئسکردنەوهی عەقڵیکی شیت

نا عەقڵی بەرەللایەکی بی کار؟

(لەدیواری لای راستی هۆلەکەوه، لەگەڵ دەنگی هارژنی

موسیقیایەکی گەلی جەنجالەوه، چەند رەنگیک لە ئامیری

رووناکی یەکانەوه و رۆژم دەبەن و ئەوناوه دەکەنە تیشکی

رەنگاوردنگ، موزارتی مەزن دەردەکەوی)

سالیی: ئۆه.. موزارت.. موزارت (تیشک دیتەسەری)

موزارت: ها.. ها.. وا ئەمبەینیت! بربارم داوه نوکتە یەکی سەیرت

بو بکیرمەوه.

سالیی: تو لێرە .. لەکەبەوه؟

(لێرەدا بێنەری سەر بازنە تەختەیی یەکە دەبەنە بەشیکی

سەرەکی پیکهینانی جموجوولی ئەکتەرەکان و گرنگینی

جموجوولیان دەبیتە بنەرمەتی نمایشتەکە بەوهی جارێک

بەلای سالیی دا وەردەگەزین و جارێک بەلای موزارت دا)

موزارت: هەرئیستا هاتم.. شتیکم لەدەو ئەمەوی بوتی

باس بکەم

لەپریکا که لەبەردەم مەیخانەکە ، رەت بووم گویم لەدەنگی

کەمانچەیک بوو.. ئەه.. ئەی هاوریم سالیی گیان بێرای بێر،

تو گوئی بیستی شتیکی وا بی ئرخ ئەبوویت.. کەمانچە ژمنیکی

کویر، لە مەیخانەیی (فۆیک سپەیت) دا، کەمانچەیی ئەژمنی..

شتیکەو ناچیتە عەقڵەوه!

نەمتوانی خۆم راگرم، وا ئەو کەمانچە ژمنەم

بو هیناویت، تا هونەرەکەیی خۆیت پی نیشان دات...

(لەدیواری لای چەپی شانۆدا ئەکتەریکی کەمانچە

بەدەست بەرز دەبیتەوهو کارگەرانێ رووناکی بەگورجی

دەگەنە سەری و بەدەری دەخەن، بەم پی یەش بێنەران وان

لە موزارت و سالیی دەهینن و بەرمو لای ئەو کەمانچە

ژمنە لائەکەنەوهو گوئی ئەگرن)..

(پارچە موسیقای دۆن جوان ئەژەنیو

لەولاشەوه موزارت پی ئەکەنی)

(کە سالیی قسە دەکات دیمەنی لای راست تەواو

ئەبیت و بێنەران بەلای سالیی دا لائەکەنەوه)

سالیی: چون؟.. ئەتوانی پی بکەنی؟

موزارت: ناخ.. سالیی: بەراستتەو ناتەوی

بە شداری ئەم پیکەنێنەم بکەیت؟

(تابلوی ژماره چوار له سرو سیمای سالیری دانتهریت که بریتی به له شاخیک. که سیک له سر تر و پکه و که سیک تریش دمیوهی سرکه وی و له دامینی دا شه که ته)

سالیری جا بو پیکه نم. کاتی که مه رایگه ریکی ساخته کار دیت و رووی (مادونا) ی روقانیم بو له شیونینی. بو پیکه نم کاتی که جادو که ریکی هیچوو بووچ. به قسه.

به ره سیک (دانتی ته لیکیری) نه بزکینی. برو. برو. برو. دمرکه و. مامه ی پیره. لاجو له بهرچاوم
موزارت: بو وهسته. بگروه نم پیکه بو چاوی من نوش که (دیمه نی لای راست کوتایی دی به کوزاندنه وهی نامیزی پرووناکی به کان...)

سالیری نیستا تو میزاجت تیکچوو. وا نه پروم و وختیکی تر دیمه وه لات
سالیری جیت بو هیناوم:

موزارت: نانا. هیج. بهر له ماو دیک شه وی. بینه و بهی کی کوشنده دایکرتم.

(رووناکی شین دکشی به سر موزارت دا...)

دووسی شت به میشکما رابورد

نمبرو دانیشتم وره شنووسم کرد

هزم کرد، گویم له رای تو بیت

که چی تو دست به تال نیت

سالیری: ناخ خ. موزارت. موزارت...

که یی نوم بوکراوه، دانیشه واکویم بو شل کردوویت

(سالیری بیانوکه پالده نی و هله دستیتته سه ری و نیوهی

له شی ده کانه موزارت)

موزارت: هرچی بهک بی بینه بهرچاوت

هرچونی بیت با من له نیستا به داوه

بیم به لایکی دندار - زورنا به لکو نهختی

له کهل کچوله بهی شوخا

یا له کهل هاو ریکا

بام بلین له کهل تودا بام

من سه رسو دو دنگوشادم

که چی له پریکا

(تیشکی سه ردم و موزارت ده بیته سووریکی تیر

له ولا شه و کارگه رانی پرووناکی هه ریه که تیشکی

شین ناراسته ی دم و چاوی خوی و بینه ده کات.

به رادیه که بینه شه و کویر ده بی و هه وی رزگار بوون

له و تیشکه ناراسته کراوه نه دات. دهنگی

موسیقی که ترسناک به رادیه کی ناساز بهرز

ده بیته وه)

تارماییه کی ناگه مان دادی... یا شتی له چشنه

به هر حال گوی بگره.

(موزارت به که مانچه پار موسیقی که شیون نامیز

نه زه نی نامیری رووناکی به کانیش ده که ونه دله راوکی

به ناو کون و که له بهری هوله که دا وک سه مایه کی

تیشکار له گهل زه نینه که دا بکه ن)

سالیری: هه... تو نه مت بو هیناوم

له مه یخانه که وه ستایت.

گویت بو پیره کویره که مانچه زه نه که گرت

(دمه ته قه ی دا هاتوو، به تو مارکردن دیت بهر گوی،

له ته که ده که که دا سالیری ده که ویتته حاله تیکی

هستیریا وه)

ناخ خوابه

تو. تو موزارت گیان. نرخی خوت نازانی

موزارت ها. بیت جوان بوو؟

سالیری: نای چاند قوول و به تام بوو

(موزارت تووشی حاله‌تی گرزبوون ده‌بیت
هه‌لدسینه سه‌ر پیانوکه‌و به تومارکردنی وتهی
دووییه‌وه ده‌لی)

شکومه‌ندی نایا به‌و هه‌لگزانه نه‌توانی
ناستی هونه‌ر به‌رزکاته‌وه؟
نه‌ء.. بېرای بېر

موزارت گیان، تو خواوه‌ندیت، خواوه‌ند
که‌چی به‌خوت نه‌زانیه‌و
من نه‌زانم.. من

کاتی که نه‌م شوینه ون نه‌بې
ناستی هونه‌ر دانه‌به‌زی
که‌سپیش له‌نیوانمانا نامینتی، تا جی‌ی نه‌م بگریته‌وه
چ سوودیکتی تیاموه
نه‌م له‌فریشته‌ی به‌کی پاک نه‌کات

موزارت: هم م م.. به‌راسته‌ه.. له‌وانه‌یه
به‌لام خو اوهندیکتی که‌ندل
موزارت: خوشحال نه‌بم

که چه‌پکی گورانی ناسماناوی بوهیناوین
تا دوو.. قوول به‌رموازه بگری
دوای نه‌وهی که‌لی تاسه‌و نارمه‌زووی بی‌که‌لکی

سالی‌ری: (رووناکتی له‌سه‌ر موزارت نامینتی.. سالی‌ری
به‌ته‌نھا ده‌مینیت‌ه‌وه، نامیری پرووناکتی به‌کان وروژم
ده‌به‌نه‌ سه‌ری، نه‌میش له‌سه‌مایه‌کی شیتانه‌دا
به‌ده‌نگیکتی تومارکراوی ناساییه‌وه:)

له نیو دتی نیمه‌ی وه‌چی مه‌رگه‌و نه‌مان دا
وروزاند.
ئاوا با ون بیت!

وریابه.. چاوه‌دیتم
نه‌ء.. ناتوانم له‌رووی چاره‌نووسم بووه‌ستم
ناقیردنه‌وه‌که، وا نه‌خوازی، رایگرم

چه‌ند زووتریش بی، نه‌وه‌نده چاکتره
(تومار به‌سه‌داوه.. ده‌مامکینکی شیوه درنده دیته
به‌رچاوی سالی‌ری و مامه‌له‌یه‌کی نه‌هریمه‌ن ناسای
له‌که‌ل دکات:)

نه‌کینا هه‌موومان ته‌فرو تووانو رونه‌چین
کشتمان، نیمه‌ کشت ره‌بهن و یارانی موسیقا

ئا نه‌مه‌ته زه‌هره‌که
نه‌و دوا دیاری‌یه‌ی شوانه وینه‌که‌م
هه‌زده‌ ساله بو کوی نه‌روم
له‌ته‌ک خو‌ما هه‌مکرتووه

(هیندی.. هیندی دهنکی سالی‌ری ناسایی له‌که‌ل
ده‌نگی تومارکراودا تیکه‌ل ده‌بسه‌وه تا ده‌نگه
ناسایی به‌که‌ی زال ده‌بیت
تابلوی ژماره «٦» دیته سه‌ر نامیری قانوسه‌که‌و
ده‌دات له‌سه‌ر سیمای سالی‌ری که‌بریتی به‌ له
بازیکی درنده‌و بری به‌که‌سیکدا کردووه.)

هه‌ر له‌و ساته‌وه‌دیش
که‌لی جار ژیان له‌لاما بووه به‌زامینکی قوول و به‌رکه‌ی
ناکرم

سالی‌ری: نه‌ء، هه‌رته‌نیا من چیژ.
له‌ شکومه‌ندی به‌کی رهنک به‌ریوو، ودرناکرم
سوودی چی‌یه، که‌ر موزارت به‌زیندوویی
بمینیت‌ه‌وه‌و هه‌لگزیته سه‌ر تروپکی که‌ی، به‌یژدکانی

که ئی جار، بیدار، له کهل دوزمنا

له سه سه یه که خوان دانیش تووم

هه رگیزاو هه رگیزیش

کووم نه داودته، چریه ی هه لفریواندن

(تابلوی ژماره ۷، ده خریته روو که بریتییه

له وینه ی فرینی دوو پهری و له خواریشه وه

جهنگه لیکه ماریکی قهف نه ستوور زمانه ی بو

ده رگیشاون..)

هه رچه ندهیش من ترسنوک نیم

هه رچه ندهیش، به قوولی هه ست به سه ره شووری نه که م

هه رچه ندهیش من ژیانم زور خوش ناوی

که ئی جار، رابابووم

ئای .. خواست و نارمزووی مرگ، جهند ئازاری دام

جا چیه، گه ئاده مزاد بمری..

وام نه زانی، رهنکه ئهم ژیانه

که ئی به خشی چاوه نوور نه کراوی بوم هه لگرتبی

کی نه زانی!!

له وانه یه دلزایی و سروشان و شهوانه ی پر له داهینان دامگرت

رهنکه (هایدن) ی نوی

شتیکی نوی دابهینی

تامن.. جیزی ئو مرگرم

هه ره که چون، له کهل

شه به تکیکی دهه جانی ئاهه نکم سازدا

رهنکه وام زانیی دوزمینی ئاله بار بدوزمه وه

له بهر زاییه فیژداره کانه وه، بوم دابهزی

ئازاری ئاله باری..

نه وساته، دیاری شوانه وینه که م به فیرو ناروات

من راست بووم

له نه نجامدا دوزم و سیحری نوی و پر له سه راسیمه ی

(هایدن) م دوزیه وه

(دوو باره دهنگ توماری سه دایی ده کرت.. تیشکه کان

به په له به یه کدا دین و ده چن زهنکی کلینتا تیکه له به

موسیقاییه کی چری ترسناک ده بن..)

وا نیستاش.. ده رفه تم بو ره خسا

توش ئه ی به هره ی پیروزی خوشه ویستی

نه رژیته نیو پیاله ی دوستایه تی..

(دیمه نی دووم)

(دوو تیشکی شین له لای راستی دیواری راستی هوله که ی

داوه یه که تیشکی زهر دیش له ناوه ندی دیواره که ی داوه که

پیانو که ی ئی دانراوه.. یه که تیشکی تری شین له لای چه پی

دیواره که.. موزارت و سالیری نزیکن له یه که وه له سه ر

تهخته ی پیانو که دوو پیاله ی قهواره گه وه دانراوه..

له نیو سه ری هه ردوو کیاندا ده مامکیک هاتوته خواره وه

ترسناکه.. بینه ران له م کاته دا روویان به لای رووداوو

وینه کانی ئهم دیواره دا و مرگیزاوه.. تابلوی فانوسه که

ئه مجاره که ژماره ۹، وینه ی مرو فیک نیشان ئه دات

له شینوه ی درنده دا له سه ر ئانیکی دانیش تووه

چاو مروانی و هیشوو مه ی ئی ده کرت، له به رده می دا لاک

مروف که وتوووه.. موزارت سه ری ناوته پیانو که و یاری به

پله کانی ده کات..)

سالیری: چیه.. ئهمرو بو وا به غه مگینی ئه تبینم

موزارت: من.. نا نا

سالیری: به راستی موزارت گیان تو له شتی دلت رهنجاوه

خوراکیکی نایاب و عه بیکی زور به چیژ له به رده ممانه که چی تو

بی دهنگ و دوشدا ماوی

موزارت: من دانی ئه نیم.. ئهم نزاو لالانه وه مه م نیگه رانم ئه کا

سالیری: بو؟ ئایا خه ریکی دانانی موسیقاییه کی شیوه نامیزی..

له که یه وه

موزارت: سی هفته ئه بییت، ریکه وتیکی سهیره، ئه ی بوم باس

نه کردووی

سالیری: نه

موزارت: كهواته گوى بگره... بهر لهنى ههفته درمگانى
كهرامهوه مال پينان وتم يهكى لهمنى برسپوه... چى نهوى...!
نازانم، بهدرىزايى شهو بېرم ئىكردوه
نهى نهو كهسه كىبى؟ چى ئنهوئم...؟

بو بهياني هممديس هاتجوهوه مالهوهوه لهمنى برسپوو... رۆژى
سىيهم لهنيو حهوشهكردا
لهكهل منالهكهما ياريم نهكرد، بانكيان كردم دهرجووم و پياويكى
رهمشپوشم بينى

(لهم كاتهدا تيشكهوانهكانى تر له لاي ديوارى تهنيشت
دهرگاي هولكهوهوه سهرو ههيكهلى پياويكى رهمشپوشى
خه ميارى هيمنى روشن دهكهنهوه... زياترپيش رهنگى شين
بهكار دههليزن بو ماوهى دوو دهقيقه له تهك موسيقاتى
خه ماوى دا به دهردكهوى و پاشان ديارنامينى موزارتپيش
بهردهوامه لهگيرانهوه دا...)

موزارت: به سه لارى بهوه سلأوى ئىكردم... داوايشى كرد پارچه
موسيقاتيهكى نويزى شيوهناوى بو بنووسمهوه روپشت،
يهكسهر دانيشتم.

(موزارت ديتته سهه پيانوكهوه بههيمنى و له سههرمخو چهند
ئاوازيكى خه مگين له پيانوكه دهردينيت...)

سهرقانى دانانى موسيقاته بووم

كهچى لهو رۆژهوه، نهو كبرا رهمشپوشه نههاتوتهوه
كهچى من زور شادمانم.

چونكه مايهى داخه، واز له كارهكهم بهينم.

ههچهنه پارچه موسيقاتهشم تهواوكردوهوه

كهچى لهورۆژهوه...

ساليارى: چى...؟

موزارت: ناتوانم ددان بهوه دا بينم

ساليارى: بهچى...؟

موزارت: نهوزهلامه رهمشپوشه، بهشهوو رۆژ ئارامى ئى

ههلكرتووم بو ههركوى ئهچم، وهك سينيهرم شهكويهته دوام...

(موزارت ههلهستهتى و بهجواردهورى بينه راندا دهگهري و

شهوحالهته كابوو سىيهى كبراى رهمشپوش بهسهرى دا

هيناهه بهسورانوهوه دهري دهبرى و تيشكهوانهكانيشى وهك

ئاميرى وينهكرتنى تهلهفرزيون بهدوايهومن تا كوئايى

هاتنى دوو دبرى دوايى دهكاتهوه لاي پيانوكهوه
ساليارى...)

ئينستا ههر ئينستا له بهرچاومهوه لهتهك ئيمهوه لهپشت
ئهم خوانه، دانيشتوهوه...

ساليارى: دهبيهرموه... ئهم ترسه منالكارانهت لهچى؟ واز لهم
وتهويه بهكهكهت بينه... رۆژيكيان (بو مارش) بىي وئم: گوى

بگره، ساليارى گيان:

كهه رهمشپوشى داىگرتى

يهكسهر سهرى شامپانياكه ههلهچرينه

يا دهس بكه به خوئيندهوهى «شووكردنى هيكارو»

موزارت: (ديتتهوه سهرخوى...)

بهئى... بهئى... (بو مارش) هاور يت بوو توش، بهئى تو (تارارات)

بو شهوهوتيهوه بهراستى شتىكى مهن بوو... مونتيفيكي تيدا

ههيه، ههرجارهى كه نهختى دلم خوش بى دووبارهى

شهكهمهوه... نا نانا... ناخ خ خ

(وهك كارصهساتى... يان مهركهساتى... يان تاوانىكى

بىركهوتيتيهوه... ئهري ساليارى گيان راسته گوايه بو

مارش زههري دهرخواردى يهكى داوه...

ساليارى: (دهشلهزى) بىروا ناكهم... چونكه ئهم بو ئهم جوهره

كارانه نههشيا زور كىل و گهوج بوو.

موزارت: بهراستى بو مارشى بليمهته

وهك من و تو... بهلام بليمهتى بهدكارى لهتهك يهكا ههلهناكهن...

ئهى وانىيه؟

ساليارى: بو... تو... واى نهبينى؟

(لهم كاتهدا تيشكهكان لهشيوهه ههوره بروسكهدا لهتهك

موسيقاتيهكى خيراى سامناكدا بهشيوهه ئىدانى خيرا

دهكهونه گياني موزارت و ديواركهه پشتى و جارچارهش

سهرو سيمائى تاوانى ساليارى نيشان ئهدهن لهسهريشهوه

دهمامكهكه دهكهويته جموجول چونكه كاتى نهوه هات كه

ساليارى زههركه بكاته نيو پيالعهكى موزارتهوه...)

فهرموو، ههلهده

موزارت: (پيالعهكه ههلهدهگرى و دهينوئى)

نوش... ئەى ھاۋرى، لەچاۋى بىرايەتى نىوان مۇزارت و
ساليرى... رولەى ھارمونيائى من
ساليرى لەسەرخو... لەسەرخو بە... تۋا بى من
ھەلتقوراندا

مۇزارت: (بەشتەمالەكە فرى ئەداتە سەر خوانەكەو بەرمو
پيانوكە ھەلدەگەرى...)

ساليرى گيان... بەسە ئىتر من تىربووم
كوى بگرە... ساليرى گيان... ئەمە پارچە موسيقتا
شيوەننامەكەيە...

(مۇزارت دەست بەزەننىنى موسيقتا شيوەننامەكەى

دەكات و لەولاشەو سەدای دەنگى

تۆماركراۋى ساليرى داۋ خویشى لەتەنىشتى پيانوكەو لەپىشتى
مۇزارتەو دەست بەسەمايەكى ومخشيانە دەكات و بەدەنگ و
لەش ھاوار دەكات...)

ساليرى ئەم دانە فرمىسكانە، بۇ يەكەمجار ھون ھون لەچاوم
دائەرزى...

خوشەو ناخوشيشە...

وەك بلىنى: ئەركىكى قورسەم جى بەجى كىردىنى وەك چۈن،
گازىك، ئەندامىكى نەخوشى جەستەمى قىرتاندىنى.

ئەى مۇزارتى ھاۋرىم (پتر دەنگى بەرز دەبىتەو)

ئاۋر بۇ ئەو فرمىسكانە مەدەرەو

لەسەر ژەنن بەردەوام بە

خىراكە، رۇحم پرى سازو ئاۋازى ھەمە چەشەنە بگە
مۇزارت: (ۋادىيارە ژەھەرەكە خەرىكە كارى خۇى
بكات...)

خۇزىا ھەموو كەسى بىانتوانىايە

بەم جورە، ھەست بە ھارمونيائى بگەن!

بەلام نە... چونكە گەر ۋابوايە،

جىھان نەتەبوو... كەسى ۋايش نەتەھات

تا خۇى بۇ گوزەرانى رۇزانەى ژيان تەرخان بكات
ھەموو لايەكەيش، خۇيان بۇ ھونەرى رەھاو ئازاد
تەرخان ئەكرد (بەم وشانەو ھاۋار دەكات و لەسەر
ژەننىش بەردەوامە)...

مانەتەى ئىمە زور دەگەنن

ئىمەى بەختەمورى بىكار
كە بەچاۋىكى سووكەو،
سەيرى بەرزەوئەندى تەسك ئەكەين
ئەى ۋانىيە؟

من نىستا نەختى شەكەتم... كەشەئەمى داىگرتووم

(خاۋ دەبىتەو ھەلدەستىتە سەرىپى و پيانوكە جى

دەھىلى بەرمو لای دىۋارى ناۋەندى سەرمەو

ھولەكە... تىشكەۋانەكان دواى دەكەون... تا

لەشيوەى مەسىحى لەخاج دراۋدا بەناۋەراستى دىو

اردكەو ھەق دەبى و زەنگى كلېتاۋ ھارمونيائى

شيوەن نامىزەكەى بەرزەبىتەو...)

ۋا ئەروم، سەرخەوى ئەشكىنم... خوات لەگەل...

ساليرى: (تەنھا لەم لا ئەمىتەو - سەرنجى بىنەران

دابەشە بۇ دىۋارى لای راست و دىۋارى ناۋەندى

سەرمەو)

ئەم خەوت، خەۋىكى درىز ئەبىت، مۇزارت گيان!

بەلام ئەبى تۋ راست ووتبى؟

نالوى من بلىمەت بەم؟

(بلىمەتى بەدكارى) دوو شتن بەيەك ھەلناكەن... تىچىو...

ئەى پۇناروتى؟ يا ئەمە سەربىدەيەكى نارمواۋ كەوج و

نەزانە...؟

كەچى داھىنەرى فاتىكان، پياۋكوژنەبوو...؟

(تىشك لەسەر ساليرى لائەجى... ھەموو تىشكەۋانەكان

لاى لاشەى رەق بوۋى لەخاج دراۋى مۇزارت ي بلىمەت

كۆدەيىفەو، وەك بىانەوى بەتىشك شيوەنى بۇ بگىرن

ماۋەى سى دەقىقە ئەم دىمەن بەردەوام دەبىت، پاشان، دوا

تابلوۋى قانۇسى سىحرى كوتايى بەو مەرگەساتە دەھىنى و

تىشكەكان دەكشىنەمو تابلوۋى ژمارە ۱۰۰، دەخاتە سەر

گيانى مۇزارت كە برىتىيە لە لەمەسىحى لەخاج دراۋى

بەپەرى و بالدار تەنرو كە بەرمو ئاسمان سەرى دەخەن و

موسىقائى شيوەننامىزەكەش ھەر بەردەوامە... دىمەنەكە

بەم شىۋەى دەمىننىتەو تا دوايىن كەسى بىنە ھىندى

لەھولە دەردەچنە دەرمەو، ئىتر نازانن كوتايى بە ئەم

مەرگەساتە ژەراۋى بە يان سەرتايە...)

گولہ گان بو کی؟

● وەرگیرائی: - نازاد بەرزنجی ●

● نووسینی: محی الدین زەنگەنە ●

کاراکتەرەکان... «دایک، کور، دوو تافرەت، سی پیاو»

پوشیوه، سېحریکی تاییه تی پی بەخشیوه، شالیکی رهشی له خوری دروستکراوی به شانیدا داوه، جگه له جانتا ژنانه که ی دهستی، جانتاییه کی بچووکی جل و بەرگی پی یه، دپته باخچه که کوره که ی که ته مەنی نزیکه ی بیست سالیک دە پی به دوایدا دپت، که دین کوئره گان دەفرن، کوره که به دوا کوئریکیاندا راده کات نا بیگریت... کوئره که دەفریت و له شەقە ی پال دەدات»

«باخچه یه کی ئاوه دانه دەوری ساختومانیکی بەرزی داوه، نهها رووی پیشه وه ی ساختومانه که دیاره که پەنجەرە ی فراوانی هه یه و پەردە کانی دادراونه ته وه، کورسی یه کی دارینی جوان هه یه به سهی رهنگ کراوه، به یانی رۆژیکی پایزه، تازه خور هه لپهاتوه، کوئره کیۆیله گان له نیو گیاکاندا خه ریکی دان خواردن، خاتمیک ته مەنی جل و دوو ساله خاوه ن جوانی یه کی تاییه تی یه، بەرگیکی رهشی

کور: «بەخەمەوه» فری .. بەداخەوه .. چەند حەزەدەکم کۆتریکم هەبی.

دایک: «شالەکه دەدات بەسەر کورسی بەکەداو بە تەواوی کورسی بەکە دەپوشی .. جانتای جل و بەرگەکش لە ژیریدا دەشاریتەوه» .. وەرە .. وەرە ..

کور: «لەنی نزیك دەبیتەوه» من خوشم دەوی، کەچی ئەو منی خوش ناوی، هەمیشە لەدەستم رادەکات.

دایک: «جێی خۆی لەسەر رکورسی بەکە دەکاتەوه» دابنیشە کورم .. دابنیشە ..

کور: لێرە؟ لێرە بەکتری دەبیین؟

دایک: بەلێ «پاشان» بە دلت نێرە؟

کور: «هیشتا بە پێوه، چاویک بە شۆینەکەدا دەخشینی» لەوه دەچی .. شۆینیکی خراب نەبی.

دایک: بەلکو خوشە .. دەبی بلێی شۆینیکی خوشە.

کور: جا وایە؟

دایک: تەماشای بەکە .. چۆلەکەو کۆتروگول و ئاو و درەخت و خور .. خۆرینکی گەرمی بەسوز .. تیشی خۆیمان پێ دەبەخشی .. ئاھ .. شۆینیکی ژیاوە «یان پر ژیاوە».

کور: ئیرە .. ئیرە .. وەکو تۆ دەلێی .. شۆینیکی خوشە.

دایک: وەکو من دەلیم؟ ئەی خۆت ناتوانیت هەست بەوه بەکەیت؟ کور: ها .. نازانم.

دایک: «بە تازارەوه» ئاھ .. «بێ دەنگی .. کورەکە لە شۆینەکە رادەبیت» .. ها .. بە دلتە؟

کور: «ئاگای رویشتووه» وا .. وایزانم .. وایزانم بەدلەم.

دایک: وایزانیت؟ واتە .. دلنیا نیت ..

کور: دەشوبهیت و .. ناشوبهیتە سەر هەندلی شۆین .. کە بیتیومن و .. خوشم ویتوون.

دایک: نا .. نا .. ئیرە ناشوبهیتە سەر هیچ بەکێ لەو شۆینانە لەمەوێر بیتیوتن.

کور: ها ؟

دایک: هەرگیز لەمەوێر شۆینکی وەک ئیرەت نەبیتووه .. ئەم چۆرە شۆینانە زۆریان تێ دەچیت .. ئیمەش هەرگیز بۆمان نەرەخساوه کە سەردانیان بەکەین.

کور: ئەی ئیستا؟

دایک: «بەخوشی بەوه» ئیستا هەر وەکو دەبیت .. هاتووینتە ناویهوه .. پێویستە لەم هاتنەمان چێز وەر بگرین.

کور: بڕوا ناکەم بتوانم.

دایک: بۆچی؟

کور: لەم شۆینە زۆر دلنیا نیم .. من .. من .. لێرە هەست بە دلنیا ناکەم.

دایک: «دەنگی گرز دەبی» ئاخ .. خواپە «خەریکە دەگری» ئەگەر دەتزانێ چەند لەسەرم کەوتووه .. ئاخ .. ئەگەر دەتزانێ ..

کور: «بە ساویلکەیی بەوه» نازانم .. پیت نەوتم.

دایک: شتیکی ناوتری .. شتیکی ترخی بو داتانریت .. ئاخ .. کلۆلیم

«دەست بە دەمو چاوی بەوه دەگری»

کور: «بەبی ئەوهی تێ بگات» ب .. ب .. ب .. بۆچی .. ب .. ب ..

دایک: لەبەر ئەوهی هیچی ترم شک نەدەبەرد .. هیچی ترم شک نەدەبەرد تا کامەرانی تۆی پێ بگرم.

کور: کامەرانی من؟

دایک: کامەرانی خوشم .. خۆت دەزانیت بەبی

کامەرانی تۆ شتیکی هیچە .. تازارە .. مردنە .. کوشتە

«دەگری» ئاخ خواپە .. لیوردنت .. خواپە .. بەزەبیت.

کور: دایە .. دایە .. مەگری .. تکات لێ دەکەم .. مەگری ..

خوشم دەوی .. ئەم شۆینەم خوش دەوی ..

دایک: «گومان دەکات» بە .. راستە؟ بەراستە کورە خوشەویستەکەم؟؟

کور: بەلێ .. دایە .. بەلێ.

دایک: ئو .. ئو .. پیم خوشە .. زۆرم پێ خوشە.

کور: ئیتیر .. زوو زوو بو ئیرەش دیم ..

دایک: «بە هەلچوونەوه» نا .. نا.

کور: «بەسەر سورمانەوه» نا .. نا ..

دایک: «دەرك بە هەلچوونەکەیی خۆی دەکات» لە دلەوه ئاوات دەخوازم .. لێرە دەر بچیت و بۆی ئەگەر بیتەوه .. هەرگیز ..

کور: لەبەر ئەوهی زۆری تێ چوووه .. ؟

دایک: لەبەر ئەوه .. لەبەر ئەوهی .. «دەوستی» بەلام .. بەلام بۆچی

دەتەوی زوو زوو بو ئیرە بیت؟

کور: من .. من نامەوی .. ئەو .. ئەو دەپەوی.

دايك: مەبەست كىيە؟

كور: كچه كە... كچه جوانەكەي كە تۇ بەلئىت دامى لىرە بىيىم.

دايك: ئۇ... ئۇ... بىر كەوتە.

كور: بە خەيال كىردىنەنە، داوام لى دەكات... ھەموو سالىك...

بە يادى يەكەم جارى يەكتر بىيىمانەنە لى شۇنەدا كە يەكترمان

تېدا بىيى ئاھەنگ ساز بەكىن.

دايك: ئۇ... ئۇ... ھەموو ئافرەتېك داواي... ئەو

دەكات...

كور: بەلام رەنگە من نەتوانم سالىكى رەبەق... چاوەرى بەكەم.

دايك: بۇچى؟

كور: «بە دەنگىكى خەمگىتە» سال... زۇر درىزە...

دايك: «وەكو ئەوئەي لەگەل خۇي بدوئە» راست دەكەيت...

درىزە... زۇر درىزە.

كور: «بە چوست و چالاكى يەو» ھەموو ھەفتە بەك لەگەلدا ئاھەنگ

ساز دەكەم.

دايك: ھەموو ھەفتە بەك؟

كور: «بە پاشگەز بوونەنە» كورته؟ زۇر كورته... مەبەستم

ئەوئەي... زۇر كەمە؟

دايك: د... رەنگە... رەنگە...

كور: كەوانە ھەموو... ھەموو... «بىردەكەتە» ھەموو كۆمەلە

ھەفتە بەك... دەئەيت؟

دايك: دەئەي... خوشەويستم دەئەي... «بىدەنگى» بۇ... بۇ...

دانا نىشيت؟ ماندوو نەبوئەيت؟

كور: «لاي دايكى يەو دادەئەئە» ئەو وام لى ناكات... لەبەر...

چاوى سووك بەم؟

دايك: بۇچى بروات واپە؟

كور: من بروا ناكەم... كورەكەنى گەرەكەمان وا دەئەين.

دايك: دەئەين چى؟

كور: دەئەين دەئەي پياو ھەروا بە ئاسانى خۇي بە دەست ئافرەتەو

نەدات... دەئەي... دەئەي... خۇي قورس رابىگىرئەيت...

بەتايەتى لە سەرەتاي يەكتر ناسىياندا.

دايك: بۇچى؟

كور: بۇ ئەوئەي ئافرەتەكە زىاتر خۇي پىنو ھەلوئەئەيت... بە

شېوئەكى بەھىزتر و توندتر و پتەوتر «بەجولەي دەستى ئەو پىشان

دەدات، پەنجەكەنى ھەردوو دەستى خۇي لە بەك دەئەئەي و پاشان

لە بەكەن دەكەتە... ھتە ئايا... واپە؟

دايك: لە راستىدا نازانم، لەمەو بەر بىر لەمە نەكردووتەو

كور: ئەي... ئەي... باوكەم؟

دايك: چى يەتى؟

كور: چۇن بە يەكترى گەبىشەن؟

دايك: ھەروەكو خەلكى...

كور: مەبەستم ئەوئەي لە كورنى؟ لە چ شۇنەك؟ ھەر لىرە...

دايك: ئۇھ... ئە... بىگومان ئە...؟

كور: واتە... لە زۇر تىشىكى گەرمى خۇرو لە ناو گول و پالندەو...

دايك: ئە... ئەفسوس... ئە...

كور: كەواتە... لە كورنى دايە؟ لە كورنى...؟

دايك: ئۇھ... واز لەو بەئەنە كورم... ئەو بەسەرھاتىكى كۆتە...

كور: بۇ... بۇچى لە كۆندا شۇنە نەبوو خەلكى يەكترى تېدا

بىيىن؟

دايك: ھەبوو... ھەمىشە شۇنە ھەبە، ھەر لە سەرەتاي بوونى

مروئەو ھەتا ھەتايەش ھەر دەئەي.

كور: ئەي... ئەي ناگورئەيت؟

دايك: دەگورئەيت... ھەموو شتىك دەگورئەيت...

كور: بەلام ئىو سەربارى ئەوئەش ناسىوتانە... بە يەكەو بۇي

چوون...

دايك: «خەيال دەكەتە» بۇي؟ بۇ كورنى؟

كور: بۇ ئەو شۇنەي يەكەم جار يەكترتان تېدا بىيى.

دايك: «توزىك بە جىددى» نا... بە يەكەو بۇي نەچووين...

ھەرگىز... ھەرگىز...

كور: «بەسەر سورمانەو» سەبەر... بۇچى؟

دايك: لەبەر ئەوئەي ھەرگىز لىم خوش نەبوو... تا داواي لى بەكەم

بۇي بچىن.

كور: ئەي ئەو؟

دايك: ئوئەش... بۇي خوش نەبوو... بروا ناكەم كەس ئەو...

شۇنەي بۇي خوش بىت، ئەگەرچى ناچارىش بىت تىپايدا

بۇي...

كور: بۇچى؟

دايك: لەبەرئەوهی شونینکی پسی... هەناسە تەنگ دەکات...
تاریکستانە... ئەنەت خوریش بە شەرمەوه تیایدا
نامینتەوه... خوی پێدا ناکات.
کور: کەواتە... بۆچی شونینکی... ئاوه تەنگ و ناخوشتان
هەلبژارد...

دايك: ئیمە خویمان هەلمان نەبژارد...
کور: ئەی کئی بوتانی هەلبژارد؟ «وەلام نادانەوه» دایکی؟
دايك: «بە دەم زمان تەتە کردنەوه» ن... نه...
کور: دایکت؟
دايك: نە... نە... بەختم... بەختە رەشەکم.

کور: بەخت؟ یانی چی بەخت؟
دايك: کورم... گوئی بگەر... ئەوه مەسەلەیهکە کە دیتەوه یادم
هەست بە شورەیی دەکم... توش بەزەبیت بە دایکتدا
بیتەوه... ئەوه مەهینەرەوه یادم... لەبیر خوتی بەرەوه...
کورم... لەبیر خوتی بەرەوه.

کور: بەلام چی پالی پێوه نایت... خوشەویستی...
دايك: «قەسەکی پێ دەبیرت» بارو دۆخ... هەندلی بارو
دۆخی... سەخت و ناھەموار... کە لە من بەھیزتر بوون
پالیان پێوه دەنام لەو نزیک بێمەوه... و... ئەو بارو دۆخانە
لە سایەیی ئەوهوه گۆران... لە سایەیی ئەو مروفە بەرزەوه...
کە خاوەن دلێکی مروفانەیی مەزن بوو... و گوئی نەدەدایە
کۆمەلێک پێوانگ و نەریت و منی بزگارکرد... ئەگەر ئەو
نەبوایە... ئەگەر خوشەویستی بە مەزەتەکی ئەو نەبوایە...
ئەوا کرم دایدەبزاندم و دەیکوشتم... و دەبوومە مشتێ
ئیسقانی رزیوو بوگەن...

کور: باوکم؟... مەبەست... باوکم...
دايك: ئەی کئی... کئی جگە لەو مروفە خاوەن ئەقل و دل...
گەرەبە ئابرووو ناوی خوی دەبەخشی بە ئافرەتێک کە
خەریک بوو دەبووه پاشماوەیهکی مروفانەیی «کورەکە هەناسە
هەلەدەکشیت، ئافرەتەکە بەناگا دیتەوه» چیتە کورم؟

کور: کاتی لیت دەبێستم ئاوهها بە سەر سورمانەوه باسی باوکم
دەکەیت... لە شونینکی دەروونمدا ئازارینکی... تونسد
دەتەقینەوه... بۆچی من نەمبێنی؟ بۆچی؟ بۆچی؟
دايك: فەرمانی چارەنووس... زۆر جار زالم و نامروفانەپە... زیاد

لە پنیوست، کۆرپەلەبەک لە هەناومدا هەبوو، توونکی
بچکۆلە... پساویک لە زەوی یەکی بەیتدا چاندی... کەچی
چارەنووس دەرفەتی نەدا تا ببینی کە گەشە دەکات وگەرە
دەبیت... «کۆتریک لێیان نزیک دەبیتەوه، کورەکە چاودێری
دەکات و سەر دەکات، لە دایکی و قەسکانی خافل دەبیت»
بەلام نکام وایە بەزەیی بە حالمدا بیتەوه... بەنیات ئەو
دەرخەیی لەو تۆوه پاشەوه سەری دەکرد نەشونما بکات و
بەرگری... تا دەبیتە دەرختیکی بەرزو... لە ژیر ساییدا
دەحەسبمەوه... لە بەرەکی دەخوم... «کورەکە بە پێدزکە
رووهو کۆترەکە... هەنگاو دەنی» ئەوسال و روفانەیی لە
تەمەندا ماومە بە سەر بەرزو و ئابروومەندی... دلنایی یەوهە
پالیدا بژیم... ژیان و زەبزو زەنگی ژیان ناچارم نەکات
چارینکی دی بگەریمەوه ئەو زیندانه بەلایە...

کور: «بەوردی یەوه لە کۆترەکە نزیک دەبیتەوه، پاشان لە... پردا
خوی هەلەدەدات بە سەریدا» کۆترەکە دەفریت و ئەمیش
دەکەوینتە سەرزەوی، ئازاری پێ دەگات و هاوار
دەکات «ناخ... دایە...

دايك: کورەکم «بە پەلە بۆلای دەچیت، لە زەوی یەکە بەرزو
دەکاتەوه، ئەو گیاو دێکانەیی بە دەسوچاوو چل و
بەرگەکانی یەوه دەلکین لێی دەپانکاتەوه» ئاھ... ئاھ...
بۆ... بۆوا لە خوت دەکەیت... ئای خواپە.

کور: کۆترەکە... دایە... کۆترەکە فری...
دايك: چیت لە کۆتر داوه... خو مندال نیت... ئایی خوت بەو
ششانەوه خەریک بکەیت کە مندال خوی پێسانەوه خەریک
دەکات... تەماشای... تەماشای چیت لە خوت کردووه.
کور: داوای... لێ... بوردن دەکم.

دايك: جا تازە سوودی لێ بوردن چی یە... ئاھ... خواپە...
ئەوهندەیی نەمابوو بۆ کۆتریک ملی خوت بشکینیت.
کور: من خۆشم دەوی... دایە خۆشم دەوی.

دايك: ئەمە چ خوشەویستی یە... چ خوشەویستی یە...
دەبگیرت و تووکەکی لێ دەکەیتەوه... وەکو پارچە گوشینکی
رووت و قووت بەرەلای دەکەیت... خوشەویستی وەها...
ناییت... وەها نایی... هەرگیز... هەرگیز... پنیوستە واز لەو

کرده و بهت بهنیت کورم... پیوسته دسه برداری تم جوړه...
شادمانی به نه گریسه بیت.

کور: نه گریس!!

دایک: له وپه پری نه گریسیدایه... زیاد له جارنیک پیم وتوت...
به لآم قسه به گویتدا ناچیت.

کور: من... من.

دایک: بهسه... بهسه... وهره دهمو چاوت بشوم «ده بیاته پشت
کورسی بهکه، جوگه له بهک به ویدا تی ده پریت، دهمو چاوی
ده شوات» نیستاش به لیمم بده ری جارنیک تری شتی وا
نه کهیت... هرگز... هرگز.

کور: به لیمت دده منی دایه... به لیمت دده منی... هر تو تووړه
مه به...

دایک: من تووړه نابم... به لآم نه گهر شتی وا بکه پته ووه... تووړه
ده بم.

کور: نا... نا... شتی وا ناکم... شتی وا ناکم... هرگز...
دایک: باشه... باشه... منیش لیت بوورام.

کور: به راسته دایه... به راسته... لیم بوورایت؟

دایک: بیگومان کوربه شیرینه کم... چونکه من نوم خوش...
ده ویت... هر که سیکش خوشه وستی له دلدا هه بیت
لیبور دنیسی له دلدا به.

کور: نهی... نهی... نهی... نه ویش لیم ده بووری.

دایک: نهو؟! نهو کی به!؟

کور: همدیسان له بیرت چوووه؟

دایک: «دوای تاوینک» نو... بیگومان... بیگومان لیت ده بووریت.

کور: یانی... یانی... منی خوش دهوی... نه ویش وکسو تو منی
خوش دهوی «دایکی به زهرده خه نه ووه سهری... نه ری
ده جوو لینی» گهرچ نه نهو منی بیووه... نه منیش نهوم
بیووه.

دایک: نهو همیشه تو ده بیی... مه بهستم نه ویه ده ته پینه ووه
پنچاوی خوی... له خه پالیدا وینهت ده کیشی.

کور: نهی من... من... من... بوچی نهو نابینم... بوچی ناتوانم
بهینمه پیش چاوم.

دایک: ده توانیت... توش نه گهر ههول بدهیت... ده توانیت...

کور: چون؟ دایه... چون؟

دایک: «به سهرسامی به ووه» نا... چون... راسته... چون وام لی
هاتووه درو ده کم به بی نه ووی نه نجامه کی به چاو
بکم.

کور: ها... دایه... فیرم بکه... دهمه منی بیینم.

دایک: باشه... باشه «بیرده کاته ووه... پاشان له پردا» چاوت بنووقینه

«کوربه که چاوی ده نسووقینیت» هردوو چاوت... باش

بیان سووقینه... نیستاش... جلوه بو خه یالت شل بکه...

مه بهستم نه ویه... خه یال بکه ووه... خه یال بکه ووه...

کور: خه یال له چی بکه ووه؟

دایک: خه یال له کچنیکي جوان بکه ووه... جوانترین کچ که...

ده توانیت خه یالی لی بکه پته ووه...

کور: «دوای ماو به کسی کم... به شادی به ووه» دایه خه یال م
کرده ووه... بیینم... وکو تو وایه.

دایک: «به ههستی کی دژواره ووه» وکو من؟ ده لیم جوانترین کچ که

ده توانیت خه یالی لی بکه پته ووه که چی ده لیت... وکو تو.

کور: تو جوانترین نافرته لی ژیانمدا دیینم.

دایک: له بهرته ووی نافرته تری له ژیانمدا نه دیوه... به سه زمان...

کور: به لکو تو...؟

دایک: بهسه کورم... بهسه... با لهوه زیاتر ههست به ناویندی و

کلولی نه کم...

کور: دایه... هیچ قسه به کم کرده ووه نازارت بدات؟

دایک: بهخوا نازانم نه ووی وت نازارم ده دات یا شادمانم ده کات.

کور: چون نازانیت؟! قسه یان مروف شادمان ده کات، یان نازاری
ده دات.

دایک: رهنگه له هه مان کاتدا قسه سهرچاوه ی شادمانی و نازاریش
بیت.

کور: هرگز شتی وام نه بیستووه... گوايه قسه هه بیت له هه مان
کاتدا سهرچاوه ی شادمانی و نازاریش بیت.

دایک: وا بیست.

کور: نیر وریاتر ده بم... له ساته ووه هیچ قسه به کم نه ویت

که کامه رانت ده کات و به رده وام دل شاد ده کات.

دایک: تنها دلی من؟ «زهرده خه نه بهک سهر لیوی ده گری»

کور: دلی نه ویش «دایکه که زیاتر زهرده خه نه سهر لیوی
ده گریت و... زووی ده کرینه ووه» کاتیک دل خوش ده بیت زووی

مرؤف جواتر دهبيت. زهردهخهتهپهكى بو دهكات.

دايك: كهواته ههميشه با دلّت خوش بى كورهكهم. بهوه دلى

تهوانهش خوش بكه كه خوشيان دهويت.

كور: دلى تهويش پر له شادى دهكهم.

دايك: چون؟

كور: دياريهكى پيشكش دهكهم دلى پر له شادى بكات بو تهوى

رووى ههليت و بگهشتهوه. وهكو رووى تو.

دايك: رووى من ناوئتهى ئهقلى تويه. كاتيك ئهقلت پرووناك

دهبیشهوه. بيگهردى جوانى و روشنايى لهسهر رووى من

رهنگ دهداتهوه. دلم له نازارو خهم پاك دهبیشهوه تهونده

بهسه به ئاقلى و قسهى ريك و پيكهوه بيتيم تا بالى شادى بو

ئاسمانىكى بى سنور بمفرينيت. پيم بلنى.

خوشهويستهكهم.؟

كور: بهلى. دايه.

دايك: ئەم ديارى يەت چون به بيردا هات و له كيوه فيربوييت؟؟

كور: له تهلەفزيونهوه.

دايك: بهلى!؟

كور: ههميشه له تهلەفزيون و. له سينه‌مادا خهلك دهبيت و لبيان

دهبيتهم كه دلدارهكان ديارى و شتى تر بو يادگارى پيشكش

په‌كتر دهكهم.

دايك: وهكو. چى؟

كور: وينه، بهزورى دهياتيتم وينه له نيوانياندا ئال وگور دهكهم.

دايك: شتىكى جوانه.؟

كور: كچهكه وينهى خوى دهكات به كورهكهو كورهكش وينهى

خوى دهكات به كچهكه. وينهنگى يهك دايه. له وينهى

خويم دهكاتى!؟

دايك: له‌گهر ههز بكهيت تا. بهلام تو وينهى تهوت بو چىيه

مادام خويت له‌گه‌لدايه، مهبهستم تهويه له گه‌لندا دهبيت؟

كور: كاتيك لهلام نايت. كه دهروات بو شويينك و. به تهنيا

دهبم. سهبرى وينهكه دهكهم، نهوسا ههست دهكهم ههر له

گه‌لمدايه. ليم جيا نه‌بووه‌تهوه. ليم دور.

تهكهوتووتهوه. دهين ههميشه له‌گه‌لدا به وهفابم.

دلسوزيم.

دايك: «به چرپه، وهك تهوى له‌گه‌ل خوى بدويت» ته‌ميش ههر

وهكو تهو. وهكو تهو.؟

كور: بهلكو. وهكو تو.

دايك: من.

كور: تو به وهفابت. دلسوزيت. تو.

دايك: من؟

كور: زور جار ده‌بينم سهبرى وينهكهى تهو دهكهيت. هه‌ندى

جاريش گويم ليشه قسهى له‌گه‌ل دهكهيت يان قسه له‌گه‌ل

خوت دا دهكهيت. به ته‌واوهتى نازانم. هه‌روهه.

«دهه‌ستيت».

دايك: هه‌روهه چى؟ «به‌ناسكبه‌وه» بيلنى. قسه بكه كورم.

كور: هه‌روهه ده‌گريت.

دايك: تاها.

كور: بوچى دايه؟ وينهكه ده‌نگرينى؟

دايك: نه. بهلام حسرهتى تهو كامه‌رانى يهى رۇزىك له رۇزان

له ژيانمدا هه‌روهه‌كو خهون دره‌وشايه‌وه. بهلام. هه‌ز

ته‌وه‌ندهى چاوترووكاتيك چيزم لى بينى.

كور: كاتيك ده‌گريت ناتوانم ته‌ماشات بكه. فرميسك رووى

مرؤف بى‌رهنگه و چرچ و لوچ دهكات. وهكو رووى

پيره‌ژنه‌كان.

دايك: فرميسك خهم ده‌ره‌وينى.

كور: خهم مه‌خو. دايه. خهم مه‌خو.

دايك: هه‌ول ده‌دهم كورم. ئيشر ههر ته‌وه‌نده خهم هيرشى كرده

سهرم هه‌ول ده‌دهم له رووى تهو كه‌سه‌دا سهاردى بكه‌مه‌وه كه

ته‌ماشام دهكات. تهو كه‌سهى كه ژيانم. لا شيرين

دهكاتوه.

كور: وينهكه؟

دايك: نه. بهلكو. تو «به‌سوزوه لى براده‌مينيت».

كور: من.؟

دايك: ئەى خوشه‌ويستم جگه له تو كنى ده‌توانى جنى تهوم بو

بگريته‌وهو له‌به‌رده‌مدا زيندوى بكاته‌وه؟

كور: بهلام. حهيف.

دايك: حهيف. بو؟

كور: من وينهى خوم نى يه. تا پيشكشى تو يان تهوى بكه.

دايك: خوت ھەيت .. ئەمە گرىنگرە .

كور: داھە .. بۇچى .. وينت نەگرتوم .

دايك: «بە ناسكى و سۆزەو دەست بە دەمو چاويدا دەھىنى» لەبەر ئەوھى پىسوست پىنى نىيە .. چونكە تۆلەگەلمدايت، من لەگەلتدام و لەبەك جياناينتەوھ .

كور: ئەى ئەو؟

دايك: ئەو؟ چىيەتى .. ؟

كور: داواى وينىم لى دەكات .. لەلاى ئاوينىكەمەو ھەلى دەواسىت .. لە ژوورى نووستن .. كاتىك من جى دەھىلم سەبىرى دەكات و لەگەلتدا دەژى .

دايك: ھەول بەدە جى نەھىلت .

كور: جى دەھىلم، دەبى جى بھىلم .. لەوانەيە زياتر لەوھى چاوەرەيت دەكات .

دايك: بۇچى؟ چى وات لى دەكات .. ئەو بەكەيت؟

كور: لەبەرئەوھى .. لەبەرئەوھى من .. لەگەلت تۇدا دەبم .. نامەونى لىت جىايىمەوھ .

دايك: لەم بارەدا دەتوانن ھەردووكتان لەگەلمداين .

كور: نا .. من قايل نام .

دايك: كەواتە من لەگەلتاندا دەبم .

كور: نا .. نا ..

دايك: ھەر نا؟ بۇچى ..

كور: دەترسم بەردەوام گىروگرفت و ناكوكى لە نيوانتاندا رووبدات ئىشر ئەوكاتە من ون دەبم .. نازاتم چون ھەلوئىستى خوم ديارى بەكم ..

دايك: نا .. نا .. شتى وا روونادات .. دەتوانىت دلئايىت .

كور: با رووئەدات .. ئافرەت كە لەگەلت خەسوويدا دەژى دەيىتە سەچاوەي گىروگرفت .. لەسەر ھىچ و پوچترىن .. شت .. جا گەر بىتسو بىتسە ھوى نىگەرانىت .. يان پەنجە بۇ ئالىكى قوت بەرىت .. ئەوا مەنىش دەبىكۆرم .

دايك: «بە ترسەوھ» ئوھ .. خوايە .

كور: بۇيە .. چاكتر وا بە ئەو بە جيا بۇي و نىمەش بە جيا .

دايك: بەلام .. بەلام .. چونت دەوى با وايىت .

كور: بەلام ئەى وينىكە .. وينىكە .. ئەگەر من وينى خومى نەدەمى ئەويش وينى خوم ناداتى .

دايك: كە ھات دەچىن بۇلاى وينىگىرىك .. تا وينىبەكى ھەردووكتان بگرىت .

كور: وەكو وينىكەى تۆلەگەلت باوكمدا «دايكى سەرى ئەرى دەجوئىنىت» نا .. نامەويت .

دايك: ناتەويت؟

كور: بىرم لەوھە كىرەوئەتەوھ .. وەكو دىيارى وينىبەكى خومى بەدەمى .. تەنھا خوم .. بۇ يادگارى .

دايك: لەم بارەدا دەتوانىت دىيارىبەكى تىرى پىشكەش بەكەيت .. مادام تەنھا بۇ يادگارى بە ..

كور: دىيارىبەكى تر؟ چ دىيارىبەك باشە؟ ھەر بە راستى مەنىش بىر لە دىيارىبەكى تر دەكەمەوھ .. بەلام دەترسم شايستەى نەيىت .

دايك: ھەموو دىيارىبەك شايستەيە .. مادام بەلگەى سۆزە و بەيامى خۇشەويستى بە .. ھا .. بىرت لەچى كىرەوھ؟ پىم بلى ..

كور: لە .. لە .. «لەرووى شەرمەوھ بىدەنگ دەيىت»

دايك: بىلى كورم .. بۇچى بىدەنگ بوويت .. بىلى .. بىرت لە چى .. كىرەوھ؟

كور: لە چەپكى .. گول .

دايك: چەپكى گول؟ .. ئەلاھ .. ناسكترىن و جوانترىن شتە بۇ .. دىيارى .. ئاى چەند وىدىن و ھەست جوانىت ناپىنايىت ئەو كەسەى گومان لە ئەقلىت دەكات ..

كور: ئەقلم .. ئەقلم چى يەتى؟

دايك: تەواوترىن ئەقلە لە جىھاندا .. دەتوانم لەلاى خەلك .. شانازى پىنو بەكم .. ھا .. چ جۇرە گوليك ھەلدەبۇرىت؟

كور: نىرگىز .. تۇ خەزى لە نىرگىزە ..

دايك: بەلام تۇ بۇ ئەوى كۆدەكەيتەوھ .. بەنگە خەزى لە نىرگىز نەيىت .

كور: خەزى لە نىرگىز نەيىت؟ .. تەلاقى دەدەم .

دايك: تۇ دەلى چى .. كورم!!

كور: دەبى خەزى لىيىت .. دەبى خەزى لىيىت .

دايك: باشە .. باشە .. خەزى لى دەيىت .. بىگوسمان خەزى .. لى دەيىت .

كور: ئىستا .. ئىستا دەچم چەپكىكى گەورە كۆدەكەمەوھ «دەروات بۇلاى گولەكان» .

دايك: ئېستا... كۆرۈڭەي دەۋەستىتە ئەي... ئەي... بۇ جارى
ۋازى ئىناھىت... ئا... ئاۋەكو ئەۋ دىت.

كۆر: بۇچى؟

دايك: ھېشتا زوۋە... دەترسم لە دەستدا ھەلوەرىت... يان
بۇنەكەي پىرات و جوانى بەكەي ئەمىتتە «كۆرۈڭە بېدەنگە»
ھا... دەپىم بېدەنگە بوۋىتە.

كۆر: راستە... قسەكەي تۇراستە «دۋاي ئاۋىك... لە پىرا»
دايە... چارەسەرەكەم دۋزى يەۋە.

دايك: چارەسەرەكەت دۋزى يەۋە؟ ھەروا زوۋ... ئادەي... با
بزانم...

كۆر: ھەردوۋ مېشم پىر دەكەم لە ئاۋ... تۇش گۈلەكانى... ئىدا
دادەنىت.

دايك: نايىت... ئاۋەكە لە درزى پەنجەكەتتەۋە دەپزىت...
گۈلەكانىش تىنويان دەپىت و دەمرن.

كۆر: پەنجەكانم توند بە يەكەۋە دەنوۋسىم، درزى ئىدا ناھىلم...
ناھىلم لە ھىچ درزىكەۋە ئاۋ پىزىت... ئاۋەھا... سەپىر
پكە... دايە... سەپىر كە «دايك لە ھەردوۋ مېشى
كۆرۈڭەي... رادەمىنى كە چۈن توند پەنجەكانى بە يەكەۋە
نوۋساندوۋە»

دايك: «بە سەرسۇرمانەۋە» جوانە... جوانە...

كۆر: «بەكەفوكۈلەۋە» تاقى بەرەۋە دايە... تاقى بەرەۋە.

دايك: تاقى بەكەمەۋە؟... چى تاقى بەكەمەۋە؟

كۆر: ئاۋ لە جوگەلەكە بېھتەۋە بېكەرە دەستەۋە... بۇ ئەۋەي خۇت
بېيىت «دايكەكە دوۋ دلە» دەي... دايە... دەي... تىكات لى
دەكەم... جوگەلەكە... لەپىشت كورسى بەكە... دەي... تىكات
لى دەكەم.

دايك: بەلام... بەلام... خەلك چىمان پى دەلن... «سەپىرى
ئەملاۋا دەكات» ئەۋەي باشە ھېشتا كات زوۋە... كەس
نەھاتوۋە «دەچىشە لاي جوگەلەكەۋە» ئەگىنا دەبوۋىنە گالەنە
جارى... «پىكەنىشەكەي دەشارىشەۋە» ۋەرە... ۋەرە لە
جوگەلەكە نىك... بەرەۋە «كۆرۈڭە نىك دەپىتەۋە، دايكەكە
دەستى پىر لە ئاۋ دەكات و دەپكانە دەستى كۆرۈڭەۋە، كۆرۈڭە
بە خۇشى يەۋە پى دەكەنىت، دايكىشى پى دەكەنىت» چى
دەتخاتە پىكەنن كۆرۈم؟

كۆر: ئاۋەكە دايە... ئاۋەكە... ختوۋكەي لەپى دەستە دەدات...
ھا ھا ھا... ھە ھە ھە... تۇزىك سارده... بەلام خۇشە...
زۇر خۇشە... ھا ھا ھا... ھا ھا ھا.

دايك: دلشادبە خۇشەۋىستە... چۇت پى خۇشە ۋا پى بەكەنە...
«ئساۋى زىسادتر دەپزىشە دەستى يەۋە»... ئاي خۋايە...
لەكە يەۋە ئاۋەھا بە دلخۇشى نەمىنىۋىت، لەكە يەۋە ئەم
پىكەنىشە ناسكەتم بەرگۈى نەكەۋتوۋە... بەقوربانىت بىم...
«دەنگى پىكەنىشى ھەردوۋكىان بەرز دەپىتەۋە، دوۋ ئاقرەت
دېن، پىكەنىشەكە دەپانەستىنىت... روۋە لاي ئەۋان دەچن،
بەلام دايك و كۆر ھەستىان پى ناكەن».

ئاقرەتى «۱»: «چ پىكەنىشەكە!... دەلنى دوۋ مندالى ساۋان... تۇ
بلىنى كامىان شىت بىت؟ «پاشان» ئاي... ئەۋە خۇنىرگىز
كۆرۈڭەي... چى ئەمانى گەراندەتەۋە بۇ ئىرە!... ئەي روۋن و
ئاشكرا بىيان نەۋتن كە ھىچ سوۋدىكى نى يە.

ئاقرەتى «۲»: «نىرگىز؟ ئاھ... چەند گۇراۋە... ۋەرە... ۋەرە با
سەلامى لى بەكىن و بزانن چى روۋى داۋە».

ئاقرەتى «۱»: «ئا... لى نىك مەبەرەۋە «دوۋم بە سەرسۇرمانەۋە
سەپىرى دەكات» ئاقرەتىكى باش نى يە.

ئاقرەتى «۲»: «بە پىچەۋانەۋە... نمونەي ئاقرەتى باش و بە ۋەفابە...
لەۋنەي مىردەكەي مردوۋە ئەم كاردەكات و رەنج دەدات و...
ئاپروۋى خۇي پاراستوۋە... پاش مردنى مىردەكەشى بە ۋەفابوۋە
بۇي و بەرگەي ئالى و سوۋىرى زىيانىشى گرتوۋە؛ بە پى ئەۋەي
گۈنى بداتە ھىچ شتىك.

ئاقرەتى «۱»: «ۋا نەماۋە... دەلن ھەمدىسان چوۋەتەۋە بۇ... بۇ...
ئاقرەتى «۲»: «بۇ... بۇ... ئىشارەت بۇ شوۋىنىكى نادىار دەكات...

يەكەم سەرى ئا دەلەقىنى» ئا... ئەي بەسەزىمان... ئاي
كلۇل... پاش بىست سال!! ئاتوانم پىرا پكەم... خۋايە
تۇبە... رەنگە نەپسونى و... دەست كورتى بىت... ئەي
بەسەزىمان... نىرگىز!!

ئاقرەتى «۱»: «بەلكو شىتە... ئەۋ خۇشەۋىستى يە پى سنوۋرەي
كۆرۈڭەي ۋاي لى كردوۋە... و نازانىت چى بىكات... ۋەرە...
ۋەرە... پىش ئەۋەي بمانىنىت... «روۋەۋ ساختومانەكە دەچن»
كۆر: تۇكىك ئاۋ چى بە نارزىت... دايە ئاقە تۇكىك... ھا ھا
ھا.

دايک: جلەکانمان هەمووی تەربوون، کەچی دەلنی تەشکێک نەرزۆوه... ها ها ها.

کور: ئاوی زۆرتر بیهێنە دایە... ئاوی زۆرتر...

دايک: بەسە کورم، بەسە... وا خەلک بەرەو ئێرە دێن...

کور: کەواتە دەچم گۆل دەهێنم.

دايک: گۆل؟ ئیستا...

کور: بەلێ مادام خەلکی دێن، ئەویش دیت.

دايک: دەترسم قایل نەبن... مەبەستم ئەوێه نەهێلن گۆل لێ بکەیتەوه.

کور: بۆچی؟... من... ناھێلیم ئازاریان بێ بگات... بەو پەڕی... وریایی و ناسکی بەو لێیان دەکەمەوه.

دايک: دەزانم... دەزانم تۆ چە ناسک و بەسوزیت... ئازاری هیچ بوونەوهرێک ناهیت... بەلام لەگەڵ ئەو شەدا... دەبی

داوای یارمەتی لە خاوەن باخچەکە بکەین.

کور: کەواتە با بچین و داوای لێ بکەین.

دايک: ئەو... ئەو... جاری نەهاتوو.

کور: ئاھ... کچەکەمی لای منیش هێشتا نەهاتوو... خۆرئاوا دەبیت و هێچیان نایەن.

دايک: ئیستا خۆرەهەڵات... ئەوەندە ناییت... ئەو...

کور: تۆزێکی تریش دوا دەکەویت و... دنیا تارێک دەبیت... و لە ژێر بالە رەشەکەیدا هەموو شتیەک دەشاریتەوه... دایە...

من لە تارێکی دەترسم.

دايک: تارێکی شتیەک نێه خەلک بترسینیت!

کور: ئەی ئەو تارمابیانە لە ناوجەرگە تارێکی بەو دینە... دەرەوه؟

دايک: تارمابێ؟!

کور: نازانم... رەنگە خەلک بن... بەلام لە تارێکی بەکەدا دەبنە

تارمابێ و چاویان گری لێ دەباریت، وەک چاوی پشیلە

دەبەرسکینەوه... بە چەقۆی درێژی تیز کە تیشکی

ئەستێرەکانی لێ دەدات لە ناو حەشاماتی خەلکیدا رینگای

خۆیان دەکەنەوه... بەلام ئەوەندە یێ ناچیت... کە

چەقۆکان سک دەدرن و تیشکی ئەستێرەکان نامینیت.

دايک: تۆ باسی چی دەکەیت؟

کور: ئەی دەنگە دەنگە... دایە... دەنگە دەنگە... بە راستی

ترسناکە... وەک چۆن ئاوی دەریا دەوری ماسی دەدات ئاوهە

دەورت دەتەنیت... ئاق ئاق... یا... ئاق ئاق... یا... ئاق ئاق...

فۆ فۆ... جەرگە تارمان دەبێت... گۆی کەر دەکات...

ئێسان لە پیستی خۆیدا دەکوژیت...

دايک: نکات لێ دەکەم کورم... نکات لێ دەکەم... خەیاڵ لە

شتی وەها مەکرەوه کە بوونی نییە.

کور: لە رۆژدا... کاتیەک خۆر هەبە، نییە... بەلام هەر کە خۆر

ئاوا دەبێت... بەلام لە تارێکیدا... تارێکی شتیکی نەگریسە...

ترسناکە... دایە... با پرۆین... بەر لەوێ بیت... یا

پرۆینەوه مالدەوه.

دايک: بەر لەوێ کێ بیت؟... مەبەستت لە کێیە کورم؟؟

کور: تارێکی... تارێکی.

دايک: پێم وتیت ئەوەندە نایێ خۆر هەڵهاتوو... ئەمەیش... واتە

تارێکی زۆری ماوه... لەبەر ئەوەی خۆر لەگەڵماندا زۆر

دەبێتەوه.

کور: «لەخۆر رادەهێنی» من... خۆرم خۆش دەویت... زۆرم

خۆش دەویت... هەمیشە لە ژێریدا هەست بە دلنایی و

ئاسوودەیی دەکەم... خۆزگە هەرگیز ئاوا نەدەبوو...؟ چیی

بۆ تارێکی چۆل نەدەکرد.

دايک: تارێکی لەبیر خۆت بەرەوه کورم... لەبیر خۆتی بەرەوه...

مادام رۆژ بە بەخشندەییەوه هەتاوی خۆیمان یێ...

دەبەخشیت، دەبا چیژ لەو گەرمی و... رۆشنایییە

وهربگرین... بۆچی هەر لە ئیستاوه خۆمان یێ مراد

بکەین... تارێکی دوورە... زۆر دوورە... دوور.

کور: بەلام.

دايک: پاشان... پاشان ئەوەت لەبیاد نەچیت کە ئیمە لەگەڵیدا

وادەمان هەبە... جوان نییە بیت و ئەتیبیت.

کور: بەلام کوانی... کە دەیت؟

دايک: دیت کورم... دیت.

کور: ئاھ... خۆزگە ئیستا دەهات... وا خەریکە لە تامەزرۆیی

ببینیدا دەسووتیم.

دايک: «بە ئازارەوه» ئاھ... من وا دەسووتیم... «وەک ئەوێ لەگەڵ

یەکیک بدویت» من خەریکم دەبمە مشتێ خۆلەمیش... ئاھ...

هەوانامە کتێب

&

KURD ARSHIV

خوايه «نازار دهچيزيت، دهپويت له كوره كهي بشاريتوه»
 كور: دايه... چينه؟ نازار دهچيزيت... له كه سيك دهچيت خهريك
 بي بخنكيت.
 دايك: نه... تكات لي دهكهم نه... من نهوي دهيكهم و نايكهم
 بو نهويه تو نازار نهچيزيت... نازار مهچيزه كورم... نازار
 مهچيزه.
 كور: ناتوانم دايه... كه دهتبنم نازار دهچيزيت من ناتوانم نازار
 نهچيزم.
 دايك: له نيتسا بهدواوه نازار ناچيزم... به نيت دههمني له مهودوا
 نازار نهچيزم.
 كور: دايه با بروين... نهو كچه ريزم ناگريت... مينش بهوه...
 زور نازار دهچيزم كه دهپنم ژنهكهم ريزم ناگريت.
 دايك: ناخر نهو ژنت لي به... مه بهستم... مه بهستم نهويه جاري
 نه بوه به ژنت.
 كور: بهلام دهپيت... نهی بو نهوه نههاتووين؟؟
 دايك: نيتسا نا... كتوپر لهم ساته دا نا... هيتسا ماوه بهكي... زور
 ماوه تا بيت به ژنت.
 كور: با واينيت... بهلام دهپي هه له نيتساوه فيرنييت ريزم
 بگريت... دايه... ته لاقی دهدهم.
 دايك: ته لاقی دهدهيت؟
 كور: نهی پياو كه تووره دهپيت وها ناكات؟
 دايك: جا تو تووره پيت؟
 كور: زور...
 دايك: ناھ... وره خوشه ويسته كه م... وره... سهرت بخه ره ناو
 كوژمه وه... توژيك بجه سيره وه «سه يري كاتزميره كه دهستي
 دهكات» ديت... ديت «دهست به قزيدا دههپيت»
 كور: بوچی دواكهوت، بو كوي چوه؟ پيوسته بزاتم... دهپي
 بزاتم.
 دايك: «خه بالي روشتوه» روپشت... روپشت...
 كور: بو كوي دايه... بو كوي؟
 دايك: «دهست به قزيدا دههپيت» قزي دهشوات... شانه ي
 دهكات و داي دههپيت... كه ي قزيت شت؟
 كور: دويني شه... تو بووت شتم.
 دايك: بوئي خوشه... ناي كه بوئي خوشه...؟

كور: قزي... دريژه؟
 دايك: زور نا... پاكه... داهيتراوه... نهرم و شله...
 كور: دهپي بييريت...
 دايك: بوچی؟ «به نجه كاني له قزه زو ره كيدا ون دهكات»
 كور: حهزم له قزي دريژ ني به...
 دايك: بي رادنييت... رادنييت... وات لي دي ناتوانيت لي ي
 جياپته وه.
 كور: بروا... ناكهم... چونكه من «دهست به قزي دايكيدا
 دههپي» حهزم له قزي كورته.
 دايك: «وهك نهوي له خهون داييت» ك... و... رت... بوچی
 كورت؟
 كور: وهكو قزي تو.
 دايك: قزي من... چي به تي؟
 كور: جوانه... ناسكه... حهزم لي به تي...
 دايك: «راده پريت» نه... دهسكاري قزم مه كه «له خوي دوور
 دهخاته وه».
 كور: دايه... من... من... «به نجه كاني دايكي دهگريت»
 دايك: «به هه لچونه وه دهستي خوي راده كيشينه وه» هيچ
 شوينيكم... دهستم ليوه مه ده.
 كور: دايه... تووره مه به... تكات لي دهكهم... دايه...
 دايك: «به دهست هه ندي ههست و نهستي ناوه ويه وه نازار
 دهچيزيت» ناھ... خوايه...
 كور: رقت ليم نهپيت دايه... تكات لي دهكهم... رقت ليم نهپيت.
 دايك: ناھ... ناھ...
 كور: رقت ليم بيت... خوم دهكوژم.
 دايك: كورم.
 كور: نهگينا له تاريكيدا دهچمه دهره وه... له بهرچاوي...
 پشيله كاندا خوم دهدهمه بهر چه قوكان تا وركم بدين... و...
 نهوكاته... مينش وهكو باوكم... تير هه رگيز ناگه ريمه وه
 بولات.
 دايك: تو... تو خوشت نازانيت ده لي ي چي... نازانيت چي
 دهكيت ناھ... منداليت... منداليت و هيچي تر... تا كه ي
 وا... به مندالي ده مينته وه... تا كه ي... ناخ... خوايه...
 كور: تا نهو كاته ي تو دهتو پت دايه... تا نهو كاته ي تو دهتو پت.

بروو بهينه هه ناسه يهك بدهم تۆزى خوم كۆيكه مه وه .
 ناھ . . . خوايه چاوت له من و له وه وه بىست «ده شله زىت ،
 هه لده سىته سه رى ، به په شو كاوى به وه به دايدا ده گه رىت»
 دور نه كه ويته وه . . له شه قامه كه نزيك نه بيهته وه .
 دهنگى كۆره كه : لى سه . . دايه . . لى سه . . هم . . گرده نزيكه
 هه مه وى نى رگزه «سى پياو له ساختمانه كه وه دىن ، له لاي
 نافرته كه وه ده وه ستن»
 يه كى كيان . . خانم . . هاتوو ين بو . ؟

دايك : ناخ . . . خوايه . . برو كۆرم . . برو . . «به نه رمى به وه له
 كۆره كهى دور ده كه ويته وه» .
 كۆر : بو كۆرى بروم دايه . . بو كۆرى ؟
 دايك : بو . . بو . . نه تده ويست گوڤ لى يكه بيهته وه ؟
 كۆر : نىستا ؟ «سه رى نه رى بو ده له قىنى» چ جورىك هه لى زىرم ؟
 دايك : حه زت له هه ر جورىكه . .
 كۆر : نى رگزه . . نه و جورى منى خوش ده وىت .
 دايك : باشه . . باشه . . تۆ برو ! «كۆره كه به فركان . . ده روا ت»

دایک: «به کولهوه» لهوئی به... تهوئا... گول کولهکاتهوه
پیاوهکه: گول؟ بو کی...؟

دایک: بو خوی... بو من... بو نیوه... نازانم... نازانم بییهن...
بییهن و نیر بهس نازارم بدهن.

پیاوهکه: «بهسر سورمانهوه» نازارت بدهین؟ تهی تو... تهویست
که...

دایک: بهئی... بهئی... ناھ... خوایه... بهلام به هیمنی لهگه لیدا
بجوولینهوه... تکاتان لی دهکهم... مهیلن خم بهخوات
تکاتان لی دهکهم.

پیاو: «نیشارهت بو دووانهکه دهکات بو لای کورهکه... دهچن دلت
هیچ نهکات خانم... نیمه نهرکی خومان باش
دهزانین... تهناهنهت نیمه جل و بهرگه تایه تی بهکانی
خوشمان له بهر نه کردوه.

دایک: هیوادارم... وایت «دهنگی پچر پچر ده بیت» هیو... ا...
دا... رم... وایت»

پیاو: «به پهنوی بهوه» خانم... تو سه لامهت بیت... هیچت نی به؟
دایک: گرنگ تهوه سه لامهت بیت... تهو هیچی نه بیت... گرنگ
تهوه... تهو «جاتشای جل و بهرگه کان له ژیر کورسی بهکه...
دهرده هینی و دیداتی»

پیاو: نهه چی به؟

دایک: جل و بهرگه... ههروهه هه ندی خوار دینشی تیدایه حزی
لیانه... نکات لی دهکهم... بییه... نکات لی دهکهم... تهگر
تهنها بو تهو روزهانی سه ره ناشی بووه... تاوه کو به شونه کهو...
به تهوو... به نیوهش رادیت... نکات لی دهکهم... «پیاوهکه
خیرا لی و هره گریت» نوره... سوپاسی... دلباشیت دهکهم...
زور سوپاس «هاواریکی بهرزه له... کوره کهوه دی... دایکه
را ده په دیت» ناھ... خوایه تهوه چی به!! چی لی دهکهم؟
«هاوار له دوو پیاوهکه دهکات» نا... نا... تکایه ناوهها نا...
برایان... ناھ... «دهستی کابرا ده گریت تا ماچی بکات
نکات لی دهکهم... بهرینز... لیت ده پاریمهوه... دهسته کانت
ماچ دهکهم... بییان بلئی به نهرمی لهگه لیدا هه لوکهوت بکهن...
نازاری نه دن.

پیاوهکه: «به دوو پیاوهکه» لهسر خوتان... لهسر خوبن لهگه لیدا...
گونی رایه له... نازاری کس نادات.

دایک: کوره کهم... ناسکه.

پیاوهکه: دهزانم خانم... دهزانم... منیش ره چاوی هه لوئیست
دهکهم... دلنیا به خانم... دلنیا به... به دلی تو ده بیت... «دوو
پیاوهکه کوره که ده هینن، که له ملاو لاهو گرتویانه... بهلام به
ره فی بهوه نا».

کور: «دهسهوی رووهو دایکی ده رجیت و ههول ده دات خوی له
دووانه که رزگار بکات، بهلام توند گرتوویانه بو به
ناتوانیت» دایه... نه یانه نیش گوله کان لی بکه موه... هر
تهم چه بکه بچکوله یه م لی کردهوه.

دایک: «به دهنگی گریاناوی بهوه» قهینا... کورم... قهینا...
کور: ته مانه چیان لیم دهوی... دهستم له گولی باخچه که ی ته مان
نه داوه... له کرده که کوم کردهوه... له دهروهی باخچه که...
هه مووی نیرگزه... سه بر بکه... هه مووی نیرگزه.

دایک: «نازار ده چیزیت» ناھ... ناھ... ناھ...

کور: بهلام... بهلام... چیان لی مان دهویت «دایکه که به هیمنی
دهگری» ناھ... دایه... تو ده گریت... دایه... ناھ...
بهرم بدهن... بهرم بدهن ناھ... چیان له دایکم
کر دووه...؟ دایه...؟

پیاو: «به دوو پیاوهکه» دهی خیرا بکهن... مهیلن نافرته که لهوه
زیاتر نازار بچیزیت «دوو پیاوهکه رایده کیشن».

کور: «چمکی کراسه که ی دایکی دهگری» ناھ... نا... دایه...
مهیلنه بمبهن... دایه «گوله کانی لی دهکویت» گوله کان...
دایه... گوله کان... نیرگزه که... نا... پی ی پیدا مه نین
«دایکه که داده نهویته وهو گوله کان کوله کاتهوه» ناھ... دایه...
به پی تو چیم بهسر دیت... به پی من چیت بهسر دیت...
دایه... «رووهو ساختومانه که دهی بهن، بهر لهوهی له چاو
ون بیت هاوار دهکات» دایه...

دایک: «له جیگای خویدا جام ده بیت... چاوه کانی له جی بهک
گیرده بن» ناھ خوایه... چیم بهسر دیت... چیم بهسر دیت؟!
«به هه نسکه وه گوله کان به سنگی بهوه ده نووسینیت»

کوتاهی

● لهم کتیه وه ره گیراوه: - «ساء السلامة أیها الزوج البیض
- مسر حیات» تألیف: محی الدین زهنگه نه... من مطبوعات
الأمانة العامة للثقافة والشباب - ۱۹۸۵

شاعير و داهينهرو كۆلۆنيل

نووسىنى: پيتەر ئوستينوف

وهرگيرانى: ياسين قادر بهرزنجى

كاراكتەرەكان:

- جونى: شاعيره، تەمەنى
هەشتاو يىنج سالە.
- شارل: داهينهرو، تەمەنى
هەشتاو سى سالە.
- كۆلۆنيل برادلى: جەنگاوهرى
كۈنە، تەمەنى. هشتاو چوار سالە.
- سستەرىك.

ژوورهكەوه دانىشتووو و غەمبارى پىوھ دياره، رادىيۇپەك دائراوو داگىرساوو لەم كاتەدا سىمفونىي پىنجەمى چاپكۆفسكى لى ئەدرىت...

شاعير: «بە دەم بىر كەردنەووه» پايزىكى ترا
داهينهرو: «پاش ماوېهەك بى دەنگى و بى ئەوې باپەخ بە قسەكى
شاعير بدات» دىسانەوھ دەستت بى كردهووه!

شاعير: «بە وەرسى يەووه» ئەى چى ترم لە دەست دىت؟ من ئەى بۇ
خۆم دابىشەم و ئەو رۆژانە بىزىرم كە تى ئەپەرن، ئىووش ناتانەونى

«روداوھەكان لە جىگاپەكدان كە ژوورىكى تايپەتە لە دەزگای سەرپەرشتى كردن و بەخىسو كردنى پىرو پەك كەوتەكان. ژوورهكە ساكارو ئاسايىيە، زۆپايەكى قەد دىوارى تياپو پەنجەرەپەك لە ناوھراستداپە، لەم پەنجەرەپەوھ چەند درەختىك دىبارن كە تەم دەورى گرتون، كۆلۆنيل لە پەنجەرەكەوھ تەماشاي دەروھ ئەكات، برادلى كاپراپەكى پىرى بالا مام ناوھەندىيە، شارلى داهينهرو لاي زۆپاكەوھ دانىشتووو لە ناگەرەكە ورد ئەبىتەووه، جونى شاعىرىش لە لاي چەبى

گویی له شیعره کانم بگرن!...

کولونیل: «هەر له جیگای خویندوو به دەربرینیکی پر سۆزهوه نیگه ران مبه... ههق نیسه مرۆف ئەمەندەش عاتیفی بی و بهم شیوهی تو ئوقمی ئەندیشه بیت!

شاعیر: «به سەرسورمانهوه» بهلام من شاعیرم!

کولونیل: من ئەمە باش ئەزانم هاویری پیرهکەم، له ئەفەریقا شاعیر هەبوون له دارستانەکانیادا جوۆره جوانی بەکیان ئەبینی که هەرگیز ئیسه بهو شیوهیه بەدی ناکهین... من نکولی ئەمە ناکەم، ئەوان شیعریان بەسەر پلنگ و قەمبورو تەنانت دار مۆزهکاندا هەل ئەدا... ئەمانە هەمووی جوانن، بهلام نەگهتانه خەیاڵیان تووشی دەرەسەری زۆری کردن، تەنانت نەشیان توانی زۆر له ئەفەریقاشدا بژین.

شاعیر: «وهك ئەوهی تۆلهی قەسکانی ئی بکاتهوه» تکایه زۆر لەسەر ئەم قسانە مەرۆ، من شاعیرم، چونم بویت ئاوا ئەژیم، بەئنی من پشت به خەیاڵ ئەبەستم و شانازیش بەمەوه ئەکەم، هەر خەیاڵیسه توانای بەرگهگرتنی ئەم ژبانەیی بی بەخشیوم... من له ساکارترین شتدا جوانی ئەبینم، بهلام هیچ پەپوهندی بەکەم به ئەفەریقاوه نییه، هەر ئەشم دیوهو ناشمەوی بیینم!

کولونیل: «به سەر سورمانهوه» چی؟ ناتەوی ئەفەریقا بیینی؟! من دەستی راستم له پیناوی سەندنهوهی ئەفەریقادا داخەنیم.

شاعیر: «به زەرەخەنەپهکەوه» ئا بەم ئەمەنەوه؟

کولونیل: بەئنی بەم ئەمەنەمەوه، چەندە جەزم ئەکرد له مەیدانی جەنگدا بمرم، چەندە دل گرانیش یووم کاتیک دەستبەردارم بوون و خانەنشین کرام! ترخی من لای خەلکی له سەربازی بەکەمدا بوو، بهلام سوپا مێیان نەویست و وازیان له خزمەت بی هینام... ئای، چەندین شوخەو له چاوم نەکەوت و هەر خەریکی خۆشەندەوهی مینزوی عەسکەری یووم، هەموو خۆزگەپەکە ئەوه بوو بێمە ژەنەرال، بهلام داخەکەم، هەموو ئاوات و خۆزگەکانم تیک شکان و ئەهاتەدی!

شاعیر: «به نارهزاییهوه» ئەم خیکایەتەمان زۆر جاری تر گوئی ئی بووه... کولونیل: «به زەرەخەنەوه» ئەزانم بو و ئەلیت، چۆکە من گوئی له شیعەرەکانت ناگرم، تو ناتەوی گوئی له بەسەر هاتەکانی ژبانی من بگرت، شارل عاقله کەچی ئەویش وشەپەک نادركینی!

داهینەر: «دەمو دەس به هەلچۆنەوه» ئیتر ناتوانم بژیم، به دەرزیایی تەمەنم هەولی ئەووم دا کرۆکی بیرم پیشکەش مرفایەتی بەکەم، به زانست و داهینانەوه، بهلام چی بەکەم بەختم نەبوو، هەر به دواي «مارکۆنی» دا بیرم له بی تەل کردەوه... چەند رۆژیک پاش «ئەدیسۆن» ویستم تەلەفۆن درووست بەکەم، دواي ئەووش کە «بیرد» تەلەفۆنی درووست کرد منیش به چەند سەعاتیکسی کەم درووستم کرد... «به بیزاریهوه» من خەلک فیری کارەباو موگناتیس ئەکەم... بهلام بلیم چی، کەسێک لەم دنیا بەدا نایەویت گوئی له من بگرت لەوانەیه

شاعیر: لەوانەیه چی؟!!

داهینەر: لەوانەیه ئیتر هیچ ئاواتیکم نەبینی و ناتوانم بێم، لەوانەیه گەر زوو بمرین باشتەر بی و دنیا کە ی تر خوشتر بیت... خۆزگە بهو دنیا شاد ئەبووین... ئەو دنیا بەی کەس کارەباي تیا داناھینی، من نەبم... بەئنی بەکەم کەس ئەبم دای ئەهینم... شاعیر: بۆچی ئەبیت گشت کاتیک قەسی دوینیمان بەکەنەوه؟!!

داهینەر: «به بی تاقەتیهوه» تکایه ئەو رادیویە بی دەنگ کە... شاعیر: «رادیۆکە ئەکوژنیتەوه» هەموو بەیانی بەک هەر لەم جی بەدا داخەنشین و تا نیوەرۆ گوئی له رادیۆ ئەگرین، ئینجا ئافەرەتە سستەرە کە دیت و ئەمانبات تا لەگەل پەک کەوتەکانی تردا نانمان بەدنی، پاش نان خواردنیش سەعاتیک ئەخەوین و ئینجا دینەوه شوینەکەیی خومان... هەموو رۆژیک ئەبیت گوئی له کولونیل بگرین و ئەویش باسی سەرچلنی خویمان بو ئەکات، هەموو رۆژیکیش گوئی بو فەلسەفە تالەکەیی شارل شل ئەکەین کە دووبارە کردنەوهی وشە به وشەیی قەسکانی ئەوهو بەریتی! «دواي پشوو بەکی کورت» هەموو رۆژیکیش قایل نابن گوئی له شیعری من بگرن و هوی ئەمەشم بی نالین!!

کولونیل: «به پیکەنینهوه» ئەمەرەوا نییه، وا نییه؟!!

شاعیر: هەرگیز رەوا نییه، «به دەربرینی و دەنگیکی جیاوازهوه» پیرزینیکی فال گرووه پیی وتم: له تەمەنی چل و پینچ سالیدا کسوپەر ئەمیریت، چون مەرگی؟ مەرگیکی دل تەزین، له لوتکەیی چیاوه ئەکەوتە خواری،... بهلام ئەوهنا هەر زیندوووم و لیرەم،

نەزىم و ھەناسە ئەدەم، چىل سال بەسەر وادەى مردنمدا
تېپەربوۋە... «بىر ئەكاتەۋە» لىشتان ناشارمەۋە كاتى خۆى زۆر لەو
پىشېنى يەى ئەو پىرئىزىنە ترسام، ھەر بۇيە ھەمىشە لە چىا دوور
ئەكەتەمەۋە...

داهىنەر: ئەم بەسەرھاتەشمان دۈينى و پىرى و رۇزانى تر بىستوۋە!
شاعىر: «بە ھىمىنى يەۋە» ئەينى شىنك ھەبىت كە نەترابىت؟!
كولونىل: ھەرگىز، ھىچ نەماۋە كە ئەمان وتىت.

شاعىر: «پاش كەمىك بى دەنگى» پازىكى ترا!
داهىنەر: ئەمەشمان بە درىۋايى ۋەرزەكانى سال بىستوۋە، ھەندى
جار لە ناۋەرەستى زستانداۋ ھەندى جارېش لە سەرەتاي
ھاوينداۋ... و...

كولونىل: ئەرنى ئەم گىفتوگو ساردو سرە بى تاقەتتان ناكات؟
شاعىر: با باس لە مردن بگەين...
كولونىل: «ۋەك ئەۋەى تۇلەى قسەكەى لى بكاتەۋە» ئەمەندەت لەسەر
مردن وت تا مردنت كوشت!

شاعىر: خوشەويستىر شت چىپە كە غەمى ئەۋەت بى دۋاي
مردنت جى بېھلىت؟
كولونىل: ئەفەرىقايە.

داهىنەر: خەون و ھىوام، رۇزانى لاۋىم...
شاعىر: بەلام من ناخ بۇ ئەو يادگارە شىرىنانه ھەل ئەكىشم كە لە
شىعەرەكانمدا دەرم بېرىون و بە نەمرى ماۋنەتەۋە. «ھەرسىكىيان
پىكەۋە ئەدۈين و ئىنجا بى دەنگ ئەين».

كولونىل: ئەفەرىقام خوش ئەۋىست «ژىنك و كورېكم ھەبوۋ،
دارستانەكانم ئەپەرست، ئەو كاتەى دېندەكان لە بېشەكانيان
دەرئەپەرىن و گالئەپان بە مروف ئەھات چۈنكە خۆى بە
باشترىن گيان لەبەر ئەزانىت... ماۋەپەك لە بەرەكانى جەنگ
جەنگاۋەر بووم، ھەرۋەھا لە دارستانەكاندا بووم... لە
يارى شەترەنجىشدا ھەموو كات زال ئەبووم بەسەر ئەۋەدا
كە روو بە رووم بوەستاىە... بەلام داخەكەم ئىستا كەسىك
شك ناپەم كە بتوانى بەرامبەرم بكوكى!

شاعىر: من ئەتوانم شەترەنجىشت لەگەلدا بگەم...
كولونىل: تۇ باشى نازانىت، تەئىبا بە بەك دوو گواستەۋە لىتى
ئەبەمەۋە، ھاۋرېم خوت بلى دەرقەتت ناپەم زۆر باشترە.
داهىنەر: «ئوقمى بىر كەردنەۋە» ھەمىشە ئەۋىست بەسەر

رەگەزەكانى سروشتدا زال بىم.

كولونىل: خوزگەۋە ھەزى من كەمتر بوون، من خوا خۋاي ئەۋەم
بوو دوۋىئىك لە روومدا بكوكىت و بىزارى كەم... داگىر
كردن ھەزىكەۋە بە رەچەلەك بوم ماۋەتەۋە لە خۋىنما ئەزى،
لېرە كات و تەمەنم بە فېرۇ ئەروات... ئا ئىستاش گەرم و
گوربى رىبان بە دەسارەكانمدا دىت و ئەچىت... من لەۋە
بچووكتىم كە لە جىپەكى ۋەك ئىرەدا بەند بگىم...

شاعىر: «دلئەۋايى ئەكات» ئاي خوشەويستىم!
كولونىل: تەماشا كەن.

شاعىر: چىپە، شىكى نۆيمان پىشان ئەدەيت؟
كولونىل: «ھەل ئەستى و ئەچىتە لاي دۇلابەكەبەۋە دەمانچەبەكى
كۆن دەردىنى» پروانئە ئەم دەمانچەبە.

شاعىر: خۋايە گيان، ئەمەت چۈن ھىناۋەتە ئىرە؟ ئەمە چەكىكە تەنيا
بە كەلكى زۆردارى و توفاندن دىت.

كولونىل: يەكەم جارە پىشانتانى ئەدەم، لەبەر ئەۋە نا كە پروام پىتان
نەبىۋە، بەلكو ترسم لەۋە ھەبوۋ كە لە بىئاگىمانمدا لاي
سستەرەكە ئەم نەھىيە ئاشكرا بىت، ئەوسا مېنىش خۇم بۇ
رانەتەگىرا... ئەم دەمانچەبە «بە دەنگى نزم» ۋاي بۇ ئەچم كە
ئەم دەمانچەبە چاۋو بېرى ھەبىت، ئەمە بەشدارى يادگارەكانى
ئەفەرىقاۋ ھەردە جوانەكانىتى... قەرەجەكانى، مەترسى يەكانى،
چىياكانى، «بە دەربىرىكى ۋەك ھى نواندەۋە» لە زىانما بېجگە
لە ئەفەرىقاۋ ئەم دەمانچەبە ھىچى ترم خوش نەۋىستوۋە.

شاعىر: «بە پەستى يەۋە» خۇ فېشەكى تيا نى بە؟!

كولونىل: ترست ئەينى، ئىستا ھىچ كەلكىكى پىۋە نەماۋە.
داهىنەر: ئادەى... «دەمانچەكەى لى ۋەرتەگىرەت» تىۋرى دروست
كردنى تىۋرىكى سەرەتساىى يە، رۇزى لە رۇزان مېنىش
دەمانچەبەكەم دروست كرد...

شاعىر: بوچى؟

داهىنەر: لە خوشەويستى داھىنەنەۋە.

شاعىر: «بە ترسەۋە» ھەزەت لەۋە بوو چەكى كوشندە داھىنەت؟!
ئەى ئىستاش ھەزە ئەكەيت؟

داهىنەر: گەر فرېشەى داھىنەنەن ھانم بەدات چەكى كوشندە
درووست بگەم ئەۋا ئەبىت مل بۇ ھەموو ئارەزۋوبەكى كەج
بگەم.

شاعیر: بەلام من شاعر بۇ ناشى ئەنوسم.

كۆلۈنئىل: جۈنى گۈى بگره، تۇ خۇت پىشنيازت كرد كه باسى
مەرگ بېتە باهەتى گفتوگوگه مان، كه چى ئەبېنم ترست تەنانت
له ناوهينانيشىنى!

شاعیر: من مەرگى سەرۈشتىم له لا خۇش و پىروزه، بەلام رقم له
مەرگى كتوپرو پىش وادەبە، ھەرۈھا رقم له مەرگى پىرى و
دواكەوتووه

داهىتەر: دياره تۇ زۇر له مردن ئەترست.

كۆلۈنئىل: بەلى راست ئەكات... بەلام من ھەردەم بە ئاواتى
مەرگىكى توندو تىزۈھەم بۇ خۇم، ۈك دل پىكسان، تەواو ناو
دلە... ئاى كه كوتايەكى خۇش ئەبېت.

شاعیر: من ئەمەۋىت كوتايى ژيانم ھېنم و ئارام بېت... فرمىسك
له كەس ناۋىت، بەلام گۈلى زۇرم ئەۋىت... ئا بە راستمە،
چەندەم ھەز ئەكەم ھەمو ناسراو خانەدانان شوين تەرمەكەم
بەكون و ھەمو جلى رەش له بەر كەن، رېك و پىك بە رېزىكى
بىن كوتايى برون بەرپو، ئاسمانىش بارانى خۇى بيارىنىت، ئەو
كانە گياتم له ناو ئەوانەدا جى بىنىت كه ھاتوون بۇ ناشتم و له
زىر سەبۋانكى شاينى ناوداراندا ئوقره بگرىت.

كۆلۈنئىل: چاۋەرىنى ئەۋەت پياۋانى ناودار بىننۇن؟

شاعیر: بەلى، بەلام من بى بەختم و ھېچم بۇ نايەتە دى... زۇر
ژيام، زۇر بەى كەلە شاعىرانى ھەل كەوتووش له سى سالىدا
ئەمرن، بە سىل ياخود خۇشەۋىستى ئەمرن... ئەۋەتا شومان و
باىرۇن و شىللى و پووشكىن و ھى ترو ھى تىش ھەسو و له
ھەرەتى لاۋىتى دا مردن، ئىمەش خۇشمان ئەۋىن و تا ئىستانش
بۇ ئەۋ تەمەنە كور تەيان ئەگرىن... بە دل رەقى بەۋە بەلام من
لەو جۇرە شاعىرانەم كه مەرگى ئەدەبىسى يان پىش مەرگى
سەرۈشتى يان كەوتووه... ئەم ژيانەم لا خۇش ئى بە، رقم له
مەتقىقە شېتە كەبەتى!

داهىتەر: كه ھېچ خۇشى بەكت له ژيان ئەدىبى ھەق نى بە سل له
مردن بەكەبەتو، مېش ناخۇشى زۇرم بىنى، له نەگەبەتى بەۋ لاۋە
چى ترم تووش ئەھات، تەواو ماندو و بووم، بەلام ھەز بە گۇرران
ئەكەم، ھەز بە سەرچلى تىر ئەكەم!

كۆلۈنئىل: لەگەل ھەمو ئەمانەشدا؛ كى لەۋە دلنىام ئەكات كه
ئەفەرىقا لەگەل منددا ئەگۈيزرېتەۋە بۇ ئەۋ دىنا، ئاى چەندە

دلنەنگم بە دووریت ئەفەرىقا!!

شاعیر: باشە بېچگە له مردن، ئاۋاتى تىرت چى بە؟

كۆلۈنئىل: ئاۋاتم ئەۋەبە مەدالىبايەكەم لەسەر ئەۋ شەرئە ۋەرگرتايە،
ئەگەر له سوپا دەرتە كرامايە ئەمبەردنەۋە، ھەرۈھا ئاۋاتە
خۋازىشم له ئاسماندا له جىگايەكى وادا بوومايە ھەمو
ئەۋانەى تىبا كۆبۈايەتەۋە كه ئەفرىقا يان خۇشۈستوۋە... بە
ھەلچۈۋىكى مندالانەۋە، خۋزگە له ئاسمان رى يان بى ئەدام
راوم بگردايە! من تەنيا ئەۋەم ئەۋىت كه ژيانى پىر له سەرچلىم
بە مەرگ كوتايى بى ئەبەت... ئەبىسنن من ھەر مەيلى
سەرچلىمە ھەز ئەكەم زۇرو نەم رېت!

شاعیر: «بە خەۋبارى بەۋە» جى سەر سورمانە كه له زەۋى ناشتدا
چەكدار بېت! دياره له ئاسمانىشدا ھەزت لەۋەبە ھەست بە باق و
بىرقى شەرە شىرو دەنگى تەقىنى تۇپ بەكەت!؟

داهىتەر: بەلام من پەرۈشى مردنم، ھەز ئەكەم زو و بەرم.
شاعیر: بەلى، لام وايە زىاد له پىۋىست ژياۋىن... لەۋە ئەچى خوا
ئىمەى لەبىر چۈۋىتەۋە!

داهىتەر: من ئەم قەبەم بە دل نى بە!

شاعیر: «باش ماۋە بەك بى دەنگى» تىرە چەند جىگايەكى بى دەنگ و
خاموشە! ھەرگىز ۈك ئىسا ھەست بە شتەكان نەكردوۋە...
ھەست ئەكەم تەنىام، «بۇ كۆلۈنئىل» بەلام دەربارەى
ئەفەرىقا... «كۆلۈنئىل لەسەر كورسى بەكەى خەۋى لى
كەوتوۋە» چى بە... خەۋتوۋە!؟

داهىتەر: برادلى... برادلى...

شاعیر: «بەچرە» نا... نا، لى گەرى، ھەلى مەستىنە، خەۋى
زۇر كەمە، با بۇ خۇى بونىت.

داهىتەر: «ئەروانىشە كۆلۈنئىل و ئىنچا لى تىزىك ئەبىتەۋە»
نەخەتوۋە، مردوۋە!

شاعیر: ئاى، خوايە گيان!

داهىتەر: «رۈۋە دەرگاگە ئەچىت» كوا سستەرەكە؟

شاعیر: نا... نا، بانگى مەكە.

شاعیر: دياره نازانېت پىرى خوا كەوتوۋىنەتەۋە، كۆلۈنئىلى بىر
كەوتەۋە، ئەبىت نۇرەى ئىمەش بېت، ۋەرە... ۋەرە لامەۋە
دانىشە.

داهىتەر: پىنم وايە پىۋىستە كە...

شاعیر: نا . نا . دانیشوو قسه مهکه، بیر کهرهوه «بئ دهنگی بهک» نیستا کولونیل نه زانیت نه فیریقای له گهل دایه یان نا . تو بئلی له ناو هوردا سه رپازگه دامه زرنیت و به سواری نه سه که یهوه به ناو نه ستیره کاندایه هیزش به ریت؟ به ژیانی نوی گه شت . . . یا هردوو له خوا یپارینهوه نیمه شس بیر نه چیت . . . یا لیمان نه گهریت و کوتایی به ژان و نازاری سر زهوی مان بیت .

داهینهر: هیوام وایه لهوی کولونیل به ناواته کانی بگات . شاعیر: به هه موو شتیک نه گات، ههروه ها من و توش «زه رده خه نه ئه ی گریت» لهو جهانه ی داهینانی تیا نی به بو خوت ده ست نه که بیت به داهینان . . . هه موو کاتیک پیوستیان بیت نه بیت . . . داهینهر: نه بیت پیوستیان بیم بیت . . . هه موو کاتیک وا هه ست نه که م له جهاتیک زیاتردا ژیاوم و له هه موو شیاندایه بی خیر بووم . . . بیم وایه وام به سهر لوتکه یه کی به رزهوه هه ست بهو سر وه شیداره ی سهر ته ویلم نه که م . . . تاریکی و تیشک بهر چاویان گرتووم . . . مه نتیق هه رهی هیناوه! «وه کو خه و بیینی» نا نیستا نه توانم که به باشی بییم! . . . «سهری شور نه کاته وه و بی دهنگ نه بیت»

شاعیر: «به پیکه نینه وه» وا شارلیش مرد، نینجا نوره ی منه «هه ناسه یه کی قول ههل نه کیشی و روو نه کاته ناسمان و هاوار نه کات» خو پایه، لیت نه پاریمه وه له بیرم مه که، لیت نه پاریمه وه؛ ته مه نم هه شتاوینچ ساله . . . کولونیل هه شتاو سنی سال بوو، شارلیش هه شتاو چوار . . . نه بوو من پیشیان بکه و تمایه . . . «به پارانه وه وه» خواجه گیان؛ نه م ماوه یه له نازارم دور به خهروه . . . هه ره به وینه ی بروسکه مهرگم بو بنیره، ریم به با گویم له دهنگ دهنگ و هات و هاوار نیست . . . لیم گهری با شونیشان کهوم بو خاکی پر له ناشتی، «دوای تاویک بی دهنگی» نا . نا . دیاره وادهم نزیکه . . . «به تووره بوونه وه» خیرا . . . ده خیرا که، چاوت له ناستم دامه خه، «شینانه» بوچی زهنگه کان دهنگیان برا، ده بو پیشوازی کردنی منی لی دن . . . به هه وره کاندایه هل نه گهریم و هاوار نه که م «هاوار نه کات» نا . نا . بی من ده رگاکه دامه خه، گویم لی بگره . . . گویم لی بگره «شینانه سهیری دهوری خوی نه کات و پاشان به ره دو لابه که ی کولونیل نه چیت و ده مانچه که ههل نه گرتی» . . . ناخ . . . نه گهر فیشه کی تیا نه بووا! «بی ناگا په نجه به په له پیتکه که دا نه نیت و فیشه کیکی له ده ست ده رنه چی و نه بدات له بنمیچی ژووره که» به لی . . . به لی پریه تی له فیشه ک! . . . «نه روانیه ناسمان» خواجه گیان، بمه خشه لهو کاره ی نه که م . . . له توانمدا نه ماوه بمینه وه، نه مووی ماوه یه ک پیش کوتایی ژیانم کهوم . . . بمه خشه . . . «لوهلی ده مانچه که نه نیت سهر ناوچه وانی و هه ردوو چاوی دا نه خات و په نجه به په له پیکه که دا نه نیت، ناتهنقی، چاو نه کاته وه و بو جاری دووه و سنی هم و چوارم

په نجه ی پسا نه نینه وه به لام بی سووده! دهنگی له دهروه دیت و سسته ره که دینه ژووره وه» . . . سسته ر: «به ترسه وه» نهو دهنگه لیره وه بوو؟ شاعیر: به لی .

سسته ر: گه هه مانچه و لاشه کانی دوو مردوه که نه نیت هاواری لی ههل نه ستی و نینجا نه گهرینه وه دواوه . . . تو کوشنت؟ شاعیر: «وه کو مندالیکی تووره» نه خیر . . . فیلیان لی کردم و به تنیا چی یان هینتم . . .

سسته ر: ده مانچه که فیشه کی تیدایه؟ شاعیر: گهر تیدایا نه بوو تاویک نه نه مامه وه . . .

سسته ر: که واته تو ویستوته . . . شاعیر: «به ماندووی به وه» نه موست هه ست به سر وه ی ته ری سهر ته ویلم بکه م . . . به لام بی سوود بوو . . . «به دلته نگه یه کی ته واوه وه» حه زم نه کرد له بهر چاومدا تیشک و تاریکی بییم؛ به لام بی سوود بوو . . . نه موست مه نتیق بریمیم . . . به لام! . . .

سسته ر: به لام چون چون مردن؟! شاعیر: نازانم . . . نازانم . . .

سسته ر: ئوف . . . چند سیره!! شاعیر: «به غه مباری به کی زوره وه» پایزیکی تر . پایزیکی تر و تر . . . تروسکه یه کی روناکمی چی به به دی ناکم! «ته واو بوو»

نووسه ری شانوگه ری به که: پیتهر نه لیکسانده ر ئوستینوف، هونه رمه ندیکمی گه وره ی سه ده ی بیسته مه، نه کته رو نه دیب و شاعیر و موسیقی و نیگارکیش و ده رهینه ری شانویی و سینه ما بووه، به نه سل رووسه و له به ریتانیا له دایک بووه و ژیاوه هه دایمی کومه لی هونه ری شاهانه ی به ریتانیا بووه، گهلک به ره می نه ده بی چاپکراوی له نیوان سالانی ۱۹۴۲ - ۱۹۶۱» دا هه یه .

● تیینی: نه م شانوگه ری به له لایه ن شاعیری مه زن «بدر شاکر السیاب» وه وه رگیراوه ته زمانی عه ره بی منیش له شوباتی ۱۹۸۲ دا له م سه رچاوه یه وه کردومه به کوردی: خالص عزمی، صفحات مطویه من ادب السیاب، بغداد، ۱۹۷۱ .

ليكوئينهوهى شانۆيى

ليزووانىكى هونەر

● شەمال عومەر ●

نيگار حەسيب قەرەداغى

دەربارەى ئەو پەگەزانەى
كە پروفېسسى ئومايىتى
شاخۆف يىك دەلفىنت

● وتەبەك، دەپى بووترى ●

بوونەو سادەكارى بېسۆيرىن، يان راستىر بېلىين با شانۆى
هەشتاكانى ئىمە جىاوازى ھەبىت لەگەل ھى ھەفتاوپىش
ھەفتاكاندا [بىگومان ئەمە لەكاتىكا ئەلىين كە ئەگەر حساب بۆ
ئەو پىودانگانە بکەين كە شانۆى كوردى دەيانگرتە خۆى]، ھەر
لێرەشەو، بەپىوستمان زانى ۋەك پىرکردنەو ھى كەلىنىكى گەرچى
بچكۆلەش بى، گفوتگۆو پىلەبازى بەكى ھونەرى لەگەل ھەندى
مامۇستاۋ رابەرانى شانۆى ھاۋچەرخى غىراقىدا ساز بەدەين
شايسانى وتنىشە، كە ئەم مامۇستايانەش كەم تازۆر خاۋەنى
تاقىكردنەو ھى قول و پىزن و لەبەر رووناكى زانىارى و
رۆشنىرى بەكى ئەكادىميانەى چ ئۆورى، چ پراكتىكى جىھانىدا
بەرھەم و سەلىقەو تواناى خۆيان خستۆتە روو. ھىوادارىن ئەو
خالە گزنگانەى كەدەخىرتە پىش چاۋتان لە جى ورنى
خۆيانداين و، سوودىك بەنەو ھى نۆى شانۆى كوردىمان
بگەپەن].

[گومانى ئىدا نىبە كەشانۆ، ۋەك لىكى گزنگى ھونەر،
چالاكىيەكى فىكرى مروفە ھەر لەم پىودانگەشەو ئەم لەقى
ھونەر لەسەرەتاي پەيدا بوون و گەشە سەندىيەو لەناۋچەو
ھەرىمىكى دىبارىكراو لەلای تەنيا مىللەتىك نەگىرساۋەتەو،
نەخۋازەللا لەرۆژىكى ۋەك ئەمرودا كەھۆبەكانى راگەپاندن و
پەيۋەندى نىو مىللەتان بۆتە كارىكى ئاساى و ھەرىشكەوتن و
گۆزبانىك چ سەلى، چ ئىجابى لەھەر بواریكدا روويدات
ھەموو مروفايەتى دەگرتەو. ئەو ھى مەبەستمانە بېلىين ئەو ھى
ئەمروكەى شانۆى كوردىمان گەلىك ئاتاجى سوود ۋەرگرتن و
شۆر بوونەو ھى بەو تاقى كەردنەو ھاۋچەرخانەى كەلەبوارى ھونەرى
شانۆى گەلاندا دىنە دى، پىمان واپى كاتى ئەو ھى ھاتوۋە
كەخۆمان لەھەندى قاۋغى تەسك و شكلىياتى پر لەدووبارە

رؤزی شانوی جیهانی

هموو سالیك له جیهاندا، بهبۆنهی رؤزی شانوی جیهانی یهوه ئاههنگ و چالاکى هونهرى جوربهجور بۆ ئهم یادو بیرهوهرى به پیرۆزه سازدهکرنى، ئهمهش زیاتر بهرهنجامى ئهو رۆله گهورهو گرنگهیه کهشانۆ لهژپانى مرقاپهتیدا دهپگيرى...

هونهرى شانۆ کۆنترین جموجوڵ و چالاکى به کهمرۆف لهسواری یهوه تهعبیری لهخودى خوینى و هموو چالاکى به کۆمهلايهتیدا کانی کردوهو بووهته گۆرهپانىکی گهورهو فراوانى هموو کيشه فکرى و کۆمهلايهتیدا یهکان، بهلام لهگهڵ هموو ئهو کارىگهرى بهى کهشانۆ لهسواری بهرهو پيشهوه چوونى مرقادا ههپسوه، ههچ دهزگا و بنکه بهى تايهتیدا جیهانى بهخۆوه نهديوو که کاروبارى شانۆ نزيك کردنهوهی لهشانۆی وولاتانى تر لهخو بگرت. ئهوهبوو سهرهتهنجام لهسالى 1946 داو لهسهه داخوازى ریکخراوى بۆنسکو، سى کهله هونهرمهندى شانۆی «ئهرشياندا ماکیش، جۆن بریستلى، فرانسوا مۆریاک» لیژنهیهکی ئامادهکردنى مهلبهندى جیهانى شانۆيان پێک هینا. ئهمه وامابهوه تا سالى 1947، ئهوهبوو کۆمهلیك هونهرمهندى

جیهانى و پهبورانى شانۆی که بریتى بوون له [جان لوی بارو - ئهرمان سالاکروا - جۆن بریستلى - جۆن رۆبن] کۆبوونهوه بۆ گفتوگۆو دامهزراندنى لیژنهى مهلبهندى گشتى شانۆ. دیسانهوه له حوزهیرانى سالى (1948) دا له (پراغ) کۆنگرهیهکی گهورهى شانۆی بۆ ئهم مهبهسته سازکراو لهئهنجامدا رایان گهپاند که «جۆن بریستلى» بکرتیه سهروکی لیژنهى شانۆی جیهانى و ههروهها شارى (پاریس) به مهلبهندى گشتى دابنرت.

لهکۆنگرهکانى بنکهى شانۆی جیهانى دا کۆمهلیك گفتوگۆ بۆ مهسهلهى هونهرى شانۆو رۆشنییری شانۆی و پيشکهوتنى و توێژینهوهى دیارده تازهکانى سازکرا، ههروهها خالى سهههکی کهمهلبهندى ناوبراو گرتیه ئهستۆ، پتهوکردنى پهپوهندى هونهرى نێوان هموو شانۆکانى جیهان بوو، دیسانهوه بهیهك گهپاندن و بلاوکردنهوهى چالاکیهکانیان و ناساندنى نووسهرو ده رهینهرو ئهکترو ههسوو هونهرى یهکانى تر بهیهکتى و پيشکهش کردنى بهرههههکانیان به بینهرانى گشت جیهان. هونهرمهندانى شانۆ لهسالى (1961) دا کۆبوونهوهیهکی فراوانیان کردو بریاریان دا که

یئوسیتمان زانی ئەم دیداره شانۆیییە، پیشکەشی شانۆی کوردیمان بکەین لەپێناوی پیش خستن و فراوان کردنی ئاسۆی رۆشنیری شانۆیی و بره‌وپێدانی رەوتی شانۆی کوردی..»

■ رەگەزە پیکهینه‌ره‌کانی نومایشی شانۆیی:-

ئەم لێدوانە شانۆیییە رەگەزە بنەرەتی یەکانی بەرەم هێانی شانۆیی، یان وێنە پیکهاته‌یی «الصورة التركيبية» نومایشی شانۆیی لەخۆ دەگرێت.

وێنە شانۆیش ئەشی لەچوار رەگەزدا کۆبکێنەوه، ئەوانەش «ووشە، تەعبیرکردن، بێنەر، ریکخەر»، «بایەخیان لەلای توێژەرەوه و رەخنەگرەکان پابەندە بەچالاکی شانۆیییەوه». ئەم رەگەزانە لەشانۆی هاوچەرخدا بایەخیکێ تاییەتی یان هەبە، هەر لەهه‌لبژاردنی دەقی شانۆیییە که‌وه تادەگاتە نومایشە شانۆیییە که‌ تیاپیدا هەرچی رەگەزەکانی دیاردەدی شانۆیی هەبە پێ دەگەن و کامل دەبن. هەر وه‌ها دەشتوانین که‌ ناوی ئەم رەگەزانە لەسی شتی گرنگدا کۆبکەینەوه، که‌ بێریتین له «دەقی شانۆیی، نومایشی شانۆیی - [کاری دەرھینەر و ئەکتەر]، بێنەر» و بەبەسی کوچکە‌ی نومایشی درامای «ثالث العرض الدرامي» دابنێین.

بەچاوپوشینیش لەریکخستن و ریزکردنی یان پاش و پیش خستی بابەتی ئەم رەگەزانە، وێنە‌ی شانۆیی هەرگیز ناگاتە ناستی کامل بوون ئەگەر بێت و ئەو رەگەزانە لەخۆ نەگرێت.

● دەقی شانۆیی یان پرۆژە‌ی کاری دەرھینان:-

جیگای مشت و مرنی یە، که‌ نومایشی شانۆیی، ناشیت بەی دەقی شانۆیی بێتەدی، هەرچونیک بێت لێرەدا دەقی شانۆیی دەبیتە بناغەوه، هیچ نومایشیکێ شانۆیی، دەق بەلاوه نانی، گەرچی تەنانت مەسەلە‌ی لی لابرڤن و بەلاوه نانی هەندیک شت لەدەقه‌ که‌دا بێتەدی، ئەمە زیاتر نزیکە لەکاری ئامادەکردنی دەقیکی گونجاو چ وه‌ك نومایش و چ وه‌ك تیسر وانین، یان تەنانت ئەگەر هەر له‌و حالە‌ته‌دا بەشێوه‌یەکی راگوزاریانە دەست پێ بکړیت، هەر ئەو کاتەش بەشێوه‌یەکی گشتی سیماو تانۆیی دەقی شانۆیی وەر دەگریت، ئیتر ئەورێ و شوێنە‌ی که‌ بەهۆیەوه

(٢٧)ی مارت بکړیتە رۆژی تاییەتی شانۆی جیهانی، لەم رۆژەدا لەژێر دروشمی (شانۆ هۆیه‌که‌ بو تینگە‌یشتن و بەهیز کردنی ناشتی له‌ نیوان گە‌لاندا)، ئاهەنگی شانۆیی و کۆری رۆشنیری و ئامادەکردنی چالاکی جوړبه‌جوړی شانۆیی سازدە کړیت بۆ روون کردنه‌وه‌ی ئەو رۆژە مەزنە‌ی شانۆ که‌ لەشارستانە‌تی مرقا‌یه‌تی دا دیگړیت.

دەست نیشان کردنی «٢٧»ی مارت بەتاییەتی لەلایەن ئەو لێژنە‌یه‌وه بۆ رۆژی شانۆی جیهانی دەگە‌ریتەوه بۆ دەست پێ کردنی قیستیشالی شانۆی «ساره برنارد» له «پاریس» دا که‌ هەموو سالیك له‌و رۆژەدا شانۆیانێ جیهانی یە که‌ دەگرنه‌وه و بەرەمە‌کانیان پیش کەش دەکەن... ئەوه‌بوو شانۆی «ساره برنارد» بە شانۆی گە‌لان «مسرح الامم» ناسرا.

بۆ یەكەم یادی ئەو رۆژە پیرۆزه مەلەبەندی جیهانی شانۆ له سالی (١٩٦٢) دا هەموو کە‌له‌ هونەر مە‌ندان و گە‌وره‌ پیاوانی بواره‌کانی ئەدەب و هونەر و فکریان کۆکړدەوه و یەكەم یادیان له ئاهەنگیکێ گە‌وره‌دا بەتەنجامدا، «سەری بەناویانگە‌ «لورانس ئولیفیه» و شازنی شانۆی ئە‌سانی «هیلینا فایکل» و دەرھینەری مەزنی جیهانی «پیتەر برۆک» و «جان کۆکتۆوی» ئەدی و هونەر مە‌ندی فەرەنسا، بەشداریی یەکی گە‌وره‌ راستە‌وخۆی ئەو رۆژە یان کرد.

مە‌لەبەندی جیهانی شانۆ هەموو سالیك کۆمە‌لیك باسی گرنگ که‌ لەم چە‌ند خالە‌دا کۆدە‌بنەوه و بەشێوه‌ی گو‌فارو نامیلکە‌ی جوړبه‌جوړو بەزۆر زمانی جیهانی بلاو دەکە‌نەوه... ئەمەش گرنگترین ئەو خالانەن:-

- (١) شانۆ مافی مروف.
- (٢) شانۆ پە‌یوه‌ندی بە‌جە‌ماوەرەوه.
- (٣) شانۆ بە‌ی جە‌ماوەر.
- (٤) پە‌یوه‌ندی شانۆ بە‌ کۆمە‌له‌وه.
- (٥) پە‌یوه‌ندی شانۆ بە‌ پژی‌مه‌وه.
- (٦) پە‌یوه‌ندی شانۆ بە‌ لاوانە‌وه.

«بە‌بۆنە‌ی ئەم رۆژە پیرۆزه‌وه «رۆژی شانۆی جیهانی»، بە

دەقەكە چارەسەر دەكریت ھەرچونئىك بىت، نومايشى شانۆيى
ناكرى بەبى دەق بنیات بنرى.

● دەرھینەر :-

ھەلبۇاردن و ئامادەکردنى دەقى شانۆيى، بەكیکە لەکارە
سەرەکییەکانى دەرھینەر، ھەر ئەویشە كەئەركى «دەرھینان»ى
نوومايشى شانۆيى دەگریتە ئەستوو لەم کارەشیدا پشت بە ھەموو
رەگەزە ھونەرى و مرقوبى بەکان دەبەستى. ھەر لەم بوارەشدا
پیداووستیەکانى نومايشى شانۆيى دیارى دەكات، كەواتە
دەرھینەر ئەو عەقلە ریکخەرو چاوە تیز و کراوەیە بە كە ئامانجى
بەرووداى، بەدى ھینانى ئەو خواستەبە، كەنوومايشى شانۆيى
دەستەبەرەى ئەكات. ھەر وھا وەك عەقلىكى زیرەك و وریا
ھەموو پرۆسپسەکانى بەرھەمھینانى شانۆيى ریک دەخات، ھەر
لە ھەلبۇاردنى دەقە شانۆيى بەكەو تادەگاتە نومايشى شانۆيى،
كەتیايدا ھەموو رەگەزەکانى دیاردەى شانۆيى، [ووشە، ئەكتەر،
چوارچىووی تەشكىلى وەك «دیکۆر و جل و بەرگ و ئىكسسوارو
رووناكى»، بىنەر، پى دەگەن و کامل دەبن، ھەموو ئەوانەش لە
چوارچىوویەكى بیناسازیانەى نومايشەكەدا دیتەدى. لێرەو
دەگەینە ئەو بەرەنجامەى كەبلىن، لەشانۆيى ھاوچەرخدا،
دەرھینەر پلان دانەر و نەخشە كىشى پرۆزەى بەرھەمھینانى
شانۆيى بە، لەھەمان كاتشدا عەقلىكى كراوە و پرووناكیرو
داهینەرە بۆ ووردو درشت و لاپەنە گشتى بەکانى نوومايشى
شانۆيى. جاھەر لەروانگەى ئەم سیفاتەو، جەلەوى ھونەرى و
فیکرى پرۆسپسى شانۆيى دەگریتە دەست بەوہى كە لەئاستىكى

بەرزدا ریزوو شۆوازىك پىشان ئەدات، بەشۆبەك كە لەبوارى
بەكەى ھونەرى کارە درامایى بەكەو، دووا ئامانجى نومايشەكە
بەھینتەدى، یان بەواتایەكى تر تاكە ئامانجىك دەھینتەدى ئەویش
نوومايشى شانۆيى بە.

بىنەر :-

شتىكى بەلگە نەووستە كەھىچ نومايشىكى شانۆيى
ناپەتەدى، گەر بىتو بىنەر كاری وەرگرتن مەیسەر نەكات و بەشدار
نەبىت لەدارشتنى وینەى شانۆيى دا. شانۆش نايبتە «شانۆ» بەبى
ئەو پەيوەندىیە جەدەلیە پشەوہى كەلەنیوان ھەردوو لادا ھەبە،
لاپەکیان داهینەرەو، ئەوى تریان ئەو لاپەنە بە كاری وەرگرتن
بەجى دەھینى.

شانۆيى ھاوچەرخ زۆر بەتوندی ھەولى دەستەبەرەکردنى ئەو
پەيوەندى بە جەدەلى بە ئەدات كە لەنیوان كاری ھونەرى و
بىنەراندە ھەبە، چونكە ھەر كاریكى ھونەرى، گەر نەچىتە
چوارچىووی ئەم پەيوەندى بەوہ، ئەوا برىكى زۆر لەنرخى خوی
وون دەكات. كاتىكیش «بىنەر» بەرەو رووی ئەم کارە ھونەرىیە
دەكریتەو بۆ ئەوہە ھەستى بەخوی و جیھانەكەى دەوروبەرى
بجولیت و بىتە ماہى تیرامان و ووردبۆنەوہ.

كاری ھونەرى راستەقینە بەرگە و سىماہىكى تازەتر دەپوشى و
لەراستیدا «واقىعىكى نوئى» لەخۆدەگریت، ئەك پىچەوانە
بۆنەوہ یان تەعبىرو دەنگدانەوہى واقىعى دەرەوہ بىت بە ھەموو

مهودا كۆمه لايه تي و سياسيه كانيه وه .

جا هر ئم [واقيعه نوي يه ش] مهوداو تاييه تيشي كۆمه لايه تي و رۇشنييري و سياسي و شارستاني خوي هه يه وه ، له هه مان كاتيشدا داب و ده ستورو ياساي تايه تي خوي هه يه . مامه له كردني بينه له گه ل ئم واقيعه نوي يه دا ، وه ك ئالوزي و به يه كاچوون ، هه چي كه مترني به له و مامه له كردني كه له گه ل واقيعي ده ره وه دا هه يه تي ، راسته واقيعي ده ره وه ده چينه چوار چيوه ي ئم پرؤسيسه ئالوزه وه وه ك يه كيك له پيكه ينه ره كاني به لام له گه ل ئه وه شدا نايته پنه ره وه پنه وانه يه ك په له و ناستي سه ركه وتن و سه رنه كه وتني كاره كي ي هه لسه نكي نيري ، ته نانه ت وه كو ئامانج و مه به ستيني سه ره كيش ته ماشاي ناكرنى وه ك زوربه ي تيسوريه كاني ئستاتيكي واقيعي بييري لى ده كه نه وه . به لكو ئامانجه كه خوي له خويدا ره ت كردنه وه يه كي سه رتاسه ري ئم واقيعي ده ره وه يه به له بواري هه ولداني مرؤفدا ، «هونه رمه ندو وه رگر پيكه وه» - له پيناوي به ره وه باشتر چوون .

ئه گه ر كاري هونه ري بينه «واقيعيكي نوي» ، ئه وساكه مه رجه كاني بووني ئم واقيعه نوي يه نايه ته دي ئه گه ر بيتوو لايه نيك نه بي ئم كاره وه ك وه رگرتن وه ربيگرنى ، هر ئم وه رگرته شه كه رول و (ده لاله تي) گه وه ده به خشيته هه ندى له و كارانه ي كه نرخ و بايه خيان له ناست و نرخيكي مام ناوه نديدايه . بو زياتر شاره زا بوون و قولبوونه وه و ناسيني زياترى ئم ره گه زه گرنگانه ي هه موو نومايشيكي شانويى و ده سه به ره كردني ئه و په يه وندي به جه ده ليه ي كه له نيو كاره هونه ري به كاندايه ، ليره وه وامان به پيوست زاني «چه ند پرسيارنيكي هونه ري» ئاراسته ي ئم هونه رمه ندانه (ماموستا سامي عبدالحميد ، دكتور عوني كرومي ، دكتور صلاح القصب ، دكتور عقيل المهدي) بكه ين ، ئاشكرايه هه ريه كه بيان له بواري بوچوون و پنه وانه و ئه زمونه كانيانه وه ، حساب بو ئم ره گه زه به ره تي يانه ي كاري شاه نبي ده كه ن و تيشكي شي كردنه وه ده هاويزنه سه ره هه موو قوژبن و سووچيكي گرنگ و ، خاله سه ره كي به كان رۇشن ده كه نه وه ، به هيواي ئه وه ي ئم هه لوسته هونه ري يانه جوړه دروست بوونه وه به خويدا چوونه وه و دارشتنيكي نوي تر

له لايه ن جه ماوه رو كارگيرياني شانوي كورديماندا به نيته دي . شتيكي بوون و دياره كه تاوه كو ئيستاكه ش زوربه ساكاري و ته قليديانه مه سه له كان به شانوكه مان ئاشنا بوون و ، هر ئه مه شه هوي وون بوون و به لاوه ناني گه لنى پيودانگي هونه ري له نومايشه كانماندا ، ئه مه ش خوي له خويدا مه ترسي به كي فره گه وره و ترسناكه بو سه ره به وتي به ره وه پيشه وه چوون و به ئاكام هيناني شانوي به كي ئه زمونگه ري «التجربيه» كوردي ، كه ئه وه به ري ئاوات و خوژگه ي هه موو مرؤفيكي هونه ر په ره وه راسته قبه ي كارواني شانوي كورديمانه .

● ئم خالانه ي خواره وه بنكه ي ئم ليدوانه هونه ري يه ن :-

● پرسيارى به كهم :- پرؤسيسى هه لبيژاردي بايه تيكى هونه ري چون نه نجام ده ريت ؟!

● پرسيارى دووهم :- ئاشكرايه ده قي شانوي بناغه ي نومايشى شانويى پيك دينيت ، به لام له ته ك ئه وه شدا تاقي كردنه وه هاوچه ركه كان كه له بواري كاري شانويى دا هاتونه ته دي ئه وه يان سه لماندووه كه هه ميشه ده قي شانويى تاكه بناغه ني يه بو نومايشى شانويى ، هه ره وه ك چون نو سه ري شانويش

روخسارى به كهم ني يه له شانودا . ئه مه چونه ؟ وه بوچى ؟

● ده قيكي شانويى هاوچه رخ پيوستى به ده ره هيناتيكي هاوچه رخانه هه يه ، ئه مه چون ديه تي و ئه و خاله ش كامه يه كه هاوچه رخيئي ده ره هيناتي تيا به دي ده كرنت ؟

● ده لين : ئه گه ر هه لوستى ده ره هينه ري شانويى پيچه وانه و دژ به هه لوستى نو سه ر بيت ، يان كاتيك له تيروانين و گوشه نيگايه كي جياواز له تيروانيني نو سه ره وه پرواينه هونه رو دياره كاني ژيان ، ئه و كاته كاري شانويى هه چ سه ركه وتنيك به خويه وه نايينيت .

● نايا له سه ره ده ره هينه ر پيوسته كه خوي پابه ندى هه لوستى فكري و هونه ري نو سه ر بكات ؟ يان راسته وايه بيروراو هه لوستى خوي له ريگاي گه شه پيداني ئه و واتاو بيرورايانه ي كه ده قه كه له خوي گرتوه به رجه سه بكات .

● پرسيارى پينجه م :- نايا به شيويه كي گشتي ده توانين بلين كه (بينه ر) تاكه پنه وانه يه بو هه لسه نگاندي هه موو نوومايشيكي شانويى ؟!

■ «له وئلامى پرسىارى يه كه مدا»

■ ماموستا سامى عبدالحميد :-

پروسيىسى ههلبژاردنى ههه كارىكى هونهريى بهش بهحالى خوم، لهچهنه كوشه نيگايه كه وه به نه نجام ده گه به نم، نه وانهش :-
پيشه كى نه وه كاره هونهريى به تيروانين و بز چونيكي ديارى كراو له باره ي بهرجه سته كردنى سه وه، له ميشكمدا به خولقيني، به شيويه كه كه بگونجيت له ته كه حهزو ويسته كانمدا، نه وپيش هاوگونجاندن و به كه خستنى ره گهزه جوانكارى به كهانه شان

ههروه ها پيوندانگى كومه لايه تي و حسي و جوانكارى به وه ده كه وئته روو. واته تيروانين و ههست بي كردنيكي قوون به پيداويستي به كاني نه م چه رخنه مان كه نه مهش له بواري دهست نيشان كردنى نه و نامانجه سياسي و كومه لايه تي و هونهريى بانه دا كه كه وئوته سه رشاني هونه رمه مند خوي ده نوئيت، ههروه ها پابه نديبون و تيروانيني بز ژيان و بوون.

دووهم :- توانستى مادى و پراكتيكي نه وه كاره هونهريى به ي كه له دام و ده زگاو كات و شويئيكى تايه تي بهر هه مه كه دا، ده رده كه وئيت، واته دا بين كردنى كه له وپهل و نامراره كان، ده كريت به دوو به شه وه: «مادى و به شبرى».

سى هه م :- نه م پيوندانگه شيان له مه سه له ي زه مه ندا خوي ده نوئيت، نه وهش مه به ستمان له و كاتانه به كه ناماده كردن و پيش كهش كردنى كاره هونهريى به كه ي تيا به نه نجام ده گات، شان به شاني پاراستى پيوانه هونهريى و ئيستاييكي و فكري و مادى به كاني كاره كه).

● له تهنگ و چه له مه و گيرمه و كيشه ي ههلبژاردنى ههه كارىكى هونهريى دا، چه نده ها تيروانين و واتاو سه رنجمان له لا كه لاله ده بن، كه له نامسوونى مروفي داهينه ر، له واقعه كومه لايه تي به كه ي و پاشان نامسوونى له ده ورو به ره هونهريى به كه يدا به ديار ده كه وئيت، كه نه مانهش به ره و دوو

به شاني نه وه ره گهزه درامايى بانه ي كه له ده قه كه دا ده سته به ره كراوه . پاشان نه وه كاره هونهريى به جو ره ئيتطباعات و ههستيكي مروفايه تي بانه بهه ژئيت، ده باره ي تيروانيني مروف به ره و نامسوويه كى فراوان ترو ژيانىكي مه زتر بوخويى و كومه لگايه ي و بارى مروفايه تي به گشتى . ديسانه وه نه وه كاره هونهريى به نه كاتي نوماپشت كردنى دا بيته هوي خولقاندن و بزواندنى ههستيكي قوون له لاي بينه ران.

ههه نه مانهش ده بنه خالى دهست پيكردى هه موو كارىكى هونهريى له نه زمونه كانمدا.

● دكتور عوني كرومي :-

[ههلبژاردنى ههه كارىكى هونهريى له م پيوندانگانه ي خواره ودا خوي ده بينته وه :-

به كه م :- ههست كردنى هونه رمه مند به و سه رده م و بارودوخه ي تيايا ده ژى، نه مهش له بواري پيوندانگى رامپارى و فكري و

له ههلبژاردنه كاندا - مه به ستم نووسين و دانانه كانمه له سهر ناستى دهقى خومالى - هه مان هوكارو هيز ده مجوليينيت. ئەمەش زياتر له و خواسته مه وه به كه ده مه ویت، بینه ر ووریاو ئاگادار بیت له و مه ودا رۆشنییری بی یانه ی كه خو ی ده به یئیته به ره هم و منیش ئەوه نده ی له نواناماییت له بواری شانۆدا به رجسته ی ده كه م. به گشتی ده بیت هه مه و به ره مه یكی شانۆی لایه نی چیژ و

رۆحیمان ده و له مه ند بکات، هه ره ها له گه ل پله و ناستی گه رم و گویری خه لکیدا په ک بکه ویت، ئەو خه لکه ی كه هه ر خو یان خواه نی به رژه وه ندی راسته قینه ن له هونه ردا. هونه رمه ند سه ره بسته له هه لبژاردندا، به مه رجیک له ئه رکه پیرۆزه کانی هونه رو فکر دوور نه که ویته وه، وه کو ئیلتیزام.

■ (دکتۆر عونی کروی له وه لامي پرسیا ری «دووهم و سی به م و چواره مدا)

«شانۆ له دوو ره گه زی به ره تی پیک دیت، ئەویش «ئه کته رو بینه ره»، به بی ئەم دوو ره گه زه ناتوانی ت به هه یج کاریکی

هونه ری بو تری «شانۆ، به لام ئەمەش ئەوه ناگه به نیت كه شانۆ له م دوو ره گه زه به ده رنه بیت، به لکو نووسه ر یان ده قی شانۆیش په كيك له ره گه زه پیک هینه ره کانی شانۆ پیک دینیت. ده قی شانۆی له م سه رده مه نو ی به ماندا، هه ره کو چون له رابوو رده وشدا و با بووه، یان ده قیک «ئیرتجالی» بووه، یا خود ئەو ده قه بووه كه به تایه تی بو نوو مایشت کردن نووسراوه، یان ئەوه تا ده قیک بلا و کراوه و ناسرا و بووه. له و سه رده مه دیرینه دا، واته ئەو کاته ی نووسه ری شانۆی «پروسیسی داهینانی» گرتۆته ئەستۆ، هه یج جیا وازی په ک له نیوان ده قه که و نو مایشه که دا نه بووه، واته له کاری نووسه رو ده ره ناند، ئەمەش زياتر لای «نووسه ره گریکی په کان و هه ره ها شه کسپیر و مولیر» دا به رچاو ده که ون. که واته ئەو بو شای به نه بینه ره، وه ک چون له ته نگ و چه له مه ی ده قیش به ده بوون، چونکه هه موو ده قیک راسته وخو بو نوو مایشت کردن ده نووسرا، واته هه موو نووسه ریک ده ره نانی شانۆی په که ی له خو گرتوه، به کورتی فکری دراما له په ک کاتدا، فکری ده قه که و نوو مایشه که ش بووه.

به لام له چه رخی نو ی داو پاش شو رشی ته کسه له سو زیاو شارستانه ت و سه رده می راپه رین و، ده رکه وتی «ری سو رتواری شانۆی - المنهج المسرحي» و هه ره ها به دیا رکه وتی شانۆکان و نه ش و نما کردنی پای ته ختی ده و له تان، هه ر لیره وه ده قی شانۆی خاسیه ته ئە ده بی په که ی خو ی وه رگرت، لیره شه وه که سیکی گرنگ به دیا ر که وت و بووه ناوه ندی ک، یان هویه کی گه په نه ر له نیوان نووسه رو ئە کته رو جه ما وهر دا، هه ر ئەو که سه په که بی ی ده لئین «دراماتورک» یان «تیوری په کانی شانۆ»، که هه ول ئە دات بو ئاماده کردن و تو بیژ پنه وه و شی کردنه وه و نه فسیر کردنی ده قه کان و، دیسانه وه ره خساندن ی با ریکی گونجا و بو نو مایشت کردن ی، واته ره خساندن ی ده ره نیه رو ئە کته ر. له سه ده ی نو ی دا،

دهرهینه رگه لئی سیفاتی «دراماتورک» نووسه رو به رههم هینه ری له خو گرتوه، هه ره ویش بووه به پرسیاری به ریوه بردنی کاروباری نومایشه شانوی یه که، هه ره له قوناغی هه لباردنی دهق، ته فسیری و تویشینه وه و شی کردنه وه ی تاوه کو ناماده کردن و پیشکش کردنی به تیروانینیکی هاوچه رخانه وه، که کاریگری یه کی زوری پیوانه و پیودانگی پیشکشه وتنی شارستانی ته له سه ره به تابه تیش لهم چه رخه ی ئیستاماندا.

هونه ری شانو دوو جور دهرهینه ره له ئامینز ده گرتیت :-
 دهرهینه ریک که ته نهها ته فسیر ده کات، ته وه ی دیکه شیان دهرهینه ریکی داهینه رو خولقینه ره. هه رچی یه که میانه له نه مانه تی نه ده بی و پاراستنی بیرو شیوازی ته کنیکی ده که ده خوی ده نونینیت. به لام «ده هینه ری داهینه ره» ته کنیک و شیوازو تان و پوو مورکی روشنیری ده که به لاوه ده نی و ره تیان ده کاته وه. ئه م دهرهینه ره هاوچه رخه، وای ده بینیت که تیروانینه جوانکاری و فلسفه ی یه کانی نومایشه که، که وتوته سه رشانی و نهها لئیرسراویکیشه به راهه بریان، لیره وه ده بیت له بواری هوشانوی یه جور - به جوره کانیبه وه، نومایشه که ناماده بکات، له و گوشه نیگایه وه که خولقینه رو نووسه ری دووه می نومایشته شانوی یه که یه، ته نانه ت ئه گه ره پابه ندیش بیت به ده قی نووسه ری یه که مه وه.

ئه مه خاسیه ت و جیا که ره وه یه کی به دیاری ته و پیشکشه وتنه خیراو فراوانه یه که شانو به خو یه وه بینویه تی، به لام سه ره بری هه ره هموو نه مانه ش، هه میشه شانو پابه تده به ده قی شانوی یه وه هه رگیز لی جیانا بیته وه، جا ئه گه ره ئه م ده قه ش نووسراو بیت یان ناماده کراو به هه ر ینگایه ک. زورجار هه ندیک له دهرهینه ره ان جوره ریکه وتینیک له گه ل نووسه ره کاندا، له تیروانین و شیوازو نامرازه کاندا، پیک دینیت، واته کاره هاو به شه که یان ئیزافه یه کی گرتنگ ده خاته سه ر میژووی شانو، له شیوازو هه ندیک سیمای

تایسه تی دا، به م چه شنه شانو پیشکشه وتینیکی سه رتاپاگیری به ده ست ده هینیت. جئی مشت و مرنی یه، نزیک بوونه وه و یه کگرتنی بوچونی نیوان نووسه رو دهرهینه ره زورجار روو ده دات، به ئامانجی پیک هینان و ئاراسته کردنی یه که نومایشه شانوی یه که، به نمونه :- ته و پیک گه یشته گه وره یه ی نیوان (چیخوف و ستانسلافسکی) یان پیک گه یشتی (ئه رئه ر میلیه ر) به، (ئه لیا کازان)، یان «ماموستا ابراهیم جلال» و «یوسف العانی و عادل کاظم» که به ئاشکرا جینگه په نه جیهان له شانوی عیراقی دا دیاره، هه ره ها به یه ک گه یشتی منیش له گه ل «فاروق محمد» دا، زیاد له کاریکی هونه ری.

ئه گه ره هات و ئه م لایه نه گرتنگه به شیوه یه کی زانستیانه به شه نجام گه یشت و یه که ی نومایشیکی ته واوو یه ک گرتووی خولقاند، ته وا ده توانیت خاسیه ت و سیمای تایسه تی و روون به شانو یه خشینت.

سه ره بری گشت نه مانه ی باسما ن کرد، پرؤسنیسه دهرهینانی شانوی هه میشه پیشه ننگه و، چه سپاندن و به خشین سیماو خاسیه ته هاوچه رخه کانی هه رکاریکی شانوی له خو ده گرتیت.

■ ماموستا سامی عبدالحمید، له وه لامی پرسیاری دووه مددا :-

«زوری جار که دهرهینه ره ده قیکی شانوی هه لده بزیریت، وه کو ئاشکرایه زور لایه نی وا به دی ده کات که له گه ل تیروانین و ئاراسته کردنه کانیدا گونجاوه، له هه مان کاتدا لایه نی تر هه یه که به دهره له ئامانجه کانی ته و، لیره وه ده بینین هه ر دوو لایه نه جیاوازه که ده خاته بواری هه لسه نگانده وه جا ئه گه ره هات و ئه م پرؤسنیسه یارمه تی دا بو هینادی ته و ئامانجه نی که مه به ستی یه تی، لیره وه دهرهینه ره ده بیته نووسه ری دووم، ته وسا له روانگه ده ست نیشان کراوه که وه مامه له له ته ک ده قه که دا ده کات

نهویش به پاش ویش خستن و لابر دن و ئیزافه کردنی هندی
حیوارو دیمه نه کانی شانوگری به که. منیش زوربه ی جار ثم
رینگه یهم گرتونه بهر به بی ی ئه و تیروانینه ی که ده قه شانویی به که م
بی چاره سهر کردوه.

یه کیك له ده رهینه ره به ناویانگه کان ده لیت :- (ده قی شانویی
ههروهك پارچه سه هونگی گه وری نیو ده ریا وایه، ئه گه ر ئه و
پارچه یه ش له هه شت به ش پیک هاتی، ئه و ته نها به شیکی
ده بینین، لیره دا کاری ده رهینه ره به دیارخستنی ههوت به شه
شاردراوه که یه). ده رهینه ره گه نه بیته نووسه ری دووه می
کاره شانویی به که، ئه و ته نها وینه گریکی فوتوگرافی به و هیچی تر،
که شته کان ههروه کو خویان ده گوینزته وه بویه نه ران، لیره شدا
سیفه تی ده رهینه ریکی داهینه ره و خولقیه ری بی نابه خشریت،
به لکو ده بیته ده رهینه ریک ته نها ته فسیری کاره که ده کات.
له هه موو باریکدا نووسه ر بناغه ی داهینه تی هه موو کاریکی
شانویی به، پیوسته ریزی کاره که ی بگریت، چونکه ده رهینه ره
به بی ئه و بناغه به ناتوانی پابه ندی به و بنکه یه ی که نوومایشه که ی
له سه ر بیات ده نریت.

■ «دکتور صلاح القصب» له وه لامی پرسیاری دووه م و
سی یه م و چواره مدا :-

ده رهینه ره خاوه نی تیروانینه کی قوول و بی پایانه و رووباریکی
فراوانی له خوگرته وه، به بی ی ئامانج و تیروانینه کانی پری
ده کاته وه، هه ره له هه مان کاتدا هه نده ك تیشکی ره نگا و ره ننگ
ده بیته زه مینه ی کاره که ی که پابه نده به جیهانی شیعره وه هه ره له و
جیهانه شه وه هه لده قوولی. ده قی شانویی ئه و پانتایی به نی به به و
شیه وه یه ی که ده مه ویت کاری له ته کدا بکه م، به لکو کاری
هونه ری به گشتی له جیهانه شیعری به که ی مند، نه ش و نما

ده کات و له پیش که وتن و گوزانکاری به کی به رده وامدایه،
هوکه شی ده گه ریته وه بو ئه وه ی «ساتی ئه فراندن - ابداع -
له دایک بووی ساته بریسه نه دراوه کانه»، کاری هونه ری
ته قینه وه به که له جیهانی «لاشعور» دا روو ئه دات که ده بیته هوی

هه ژاندنی تیرامانیکی قوول و ووروزاندنی گروتینی سه ر
سورهینه رانه له ناخماندا. کاتیک ده رهینه ره ده قیکی شانویی
یه کالاً ده کاته وه، مانای وایه رووبه ریکی فراوانتر ئیزافه ده کاته
سه ر پیکهاتی ده قه که، ئه مه ش زیاتر له ره گزه بینه ره کاندای خوی
ده نونیت. هه رگیز ناتوانین نووسه ره رهت بکه یته وه، چونکه ئه گه ر
نووسه رمان رهت کرده وه، واته ده قه شانویی به که ش فراموش
ده که ین و ره تی ده که یته وه.

هه له م گوشه نیگایه وه ده قی شانویی له ئه زمونه کاندای
پروژه ی کاری ده رهینه ره، ئه مه ش ئه وه ناگه یه نیت ده قه که بیته
بنکه یه ک و تواناو داهینه نام وهك ده رهینه ریک ده ست نیشان
بکات.

من به ش به حالی خوم ژبانیکی ترو، کیشه ی سه رده م و
جموجوول و تیروانینه کی قوول تر ده به خشمه نووسه ر. دیسانه وه
هیچ ده قیکی شانویی سنوردار نی یه به که موه لی یاساو
بچه سپینریت به سه ر ده رهینه رداو ته نها له بواری هیماو ره مزه کانیه وه
هه نگاوی خوی بنیت. جیهانی ده رهینه ره فراوانه و سنوریک نی یه
کاره که ی تیا رابگریت، هه ره ئه مه شه وامان لی ده کات که پیوسته
خهون به ده قی شانویی به که وه بینین، تاوه کو ته نها له شیه وه ی
کومه لی ووشه ی ریزکراودا به ئه نجام نه گات و نه خویندریته وه.
ده رهینه ره کاتیک مامه له له ته ك ده قیکی شانویی دا ده کات،
شتیکی به لگه نه ویسته ئه و مامه له یه سنووری تان و پو
ئه ده بی به که ی ده بریت و جیهانیکی فراوانتر له ئامیز ده گریت. بو
نمونه :- ئه گه ر ده قی شانویی به بی ی گریمانه ئه ده بی به که ی
بخوینزیته وه به ئه نجام بگات، ئه و هه موو ده رهینه ره جیهانیه کان

له خالی له یهك چووندا كو دهنه وه، واته نو دهرهینه ره ی
له غیرا قدا «نه وره سی دهریا» ی چیخوف بهرجه سته دهكات و
پابه ندی گریمانه و یاسا باوو چه سینتراره کانی کاری شانو ده بیت،
بیگومانم له وهی ههمان «نه وره سی دهریا» یه که له «موسکو» یان
هر شونینکی تر، نومایش ده کری. ههرگیز یاسایه کی
دهستنیشان کراوانی یه، ناراستهت بکات، به وهی چون
بیربکه یه وه، چون داهینه ر بیت، نه فراندن «ابداع» ههرگیز
مل که چی یاساکان نی یه، دهنه به ره وه نه مان ده چیت. من
دهرهینه ریکم، جیهانینکی تازه ده به خشمه نووسه ر، نو
جیهانه ش له چونی یه تی شی کردنه وهی فله سه فیانه ی ده که دا
خوی دهنونیت. من سه ره ستم، چونم بوویت به و شینوه یه
مامه له له گه ل نو جیهانه دا ده کم، ناپشینیم، هینه ی نو وهی
به خه ونی گول گولی و روون پری ده که مه وه.

■ دکتور عقیل المهدي، له وه لامي پرسپاری دووه مدا :-
له وه لامي پرسپاری دووه مدا، به کورنی ده لیم «دراما» له وه دا
کوبوته وه که هه ردوو ره گه زی ته دب و کرداره له بهرچاوه کان،
له خو ده گرت، به حساب کردن بو نو وهی که هه ردوولا له سه ر
بنه مای خویان بنیات نراون، که به هونه ری درامایی و سه ر ته خته ی
شانو ناو ده برین. هه ر نه مه شه وای کردوه که له جیهانی
هاوچه رخمماندا جوړه نارزه وویه ك به مه به سته په ره پیدانی
«ووتاری شانوی» بخوولقیته و جوړه لایردن و زیاد کرنیک له
ره گه زه کاندا بیته ناروهو، پیکهاته کان له گورانی به رده وامدا بن
له شینوه یه که وه بو شینوه یه کی تر، یان مه ودا یه کی ته شکیلی یان
سینه مایی ته نانه ت ره گه زه ته که لوزی یه کانی تر له پاتالی شانودا
بخریته کار. من له لای خومه وه نه شی له بواری هه ولدانی
دهرهیناندا نامیز بو نم تازه گه ری و پیشکه ورتانه بکه مه وه، چونکه

جیهانی شانو بهرینه به بارته قای زه وی و ناسمان.

نه مه ش کاتیک دینه دی که جوړه پیوستی یه کی قوول
بیخوولقیته. به لام له م مه سه له یه شدا نیمه نابیت به و چاوه وه
سه بری نو ده سکه وت و پیشکه وته تازه یه بکه ین له سه ر حیسایی
نو وهی که شانوو میزو وویه که ی مایه پوچ دهرچوون و، له په نا
کومه لیک بره به هانه ی بی بناغه دا، له قه له م بدریت، وه ک
هه ندیک که س وای بو ده چن که گوایه، نم ده سکه وته تازانه
به دیلیکه بو بووکانه وهی نو
بلیمه ته شانوی یه کی که بیرو میشکی هه موو گه لان هیناویانه ته
دی. نو وهی جیگه ی مشت و سه ر نه بیت و خالیکی جه وه ره ی
له کاره که دا به ده ست به نیت، نو وه یه که هه له نجانن تم
تازه گه ری یه له و کاره دیرینه وه، ده بیت به بی زور له خو کردن و
له هه مان کاتیشا به بی دروست کردنی زمانیکی بووخینه ری
دور منکاری یانه بیته دی.

هه رلیره وه بو نو وهی وه ک «کونه پاریز» خومان نه نونین،
پادروشممان نو وه بیت، که له گه ل مه سه له ی رووخاند بین،
به مه رچیک نه گه ر دروست کردنه وه یه کی بناغه دار له جی ی نو
روخاندنه به نیرینه کایه وه.

■ له وه لامي پرسپاری سی یه مدا :-

■ ماموستا سامی عبدالحمید :-

هیچ جیاوازی یه که له نیوان دهرهینانیک و دهرهینانینکی
تردانی یه «هیوادرم مه به سته کم به پیچه وانه وه وهرنه گرن»، هه ر
له و پروانگه یه وهی که دهرهینانی شانوی پروسیسنیکی
هونه ری یه گه لیک لایه نی جیاوازی هونه ری ره گه زی بیستن
وینین و بزواتن له خو ده گرت، پیوسته هه ر هه موو نو لایه نانه
جوړه هاوگونجاندن و ته بایی یه که له پشت گیری کردنی تیروانین و
بیره سه ره کی یه کانی دهرهینه ر له کاره که یدا بکه ن. که واته نه گه ر

جیاوازی هه بیت له ده رهینسانیکه وه بو ده رهینسانیکه تر، ئەوا له چوینیه تی بهرجهسته کردن و ئاراسته کردنی ئەو ره گه زانهدا خوێ دهنوینیت. ده رهینانیکه هاوچهرخانه تهنه ده قه شانویی به نوئی و هاوچهرخه کان ناگریته وه، به لکو ده قه شانویی به تهقلیدی و کلاسیکی به کانیس له خو ده گریت، بو نمونه: - کاتیک ده رهینه ری به ناویانگ «پیتەر برۆک» شانوگری «خهونی نیوه شهوینکی هاوین» ی ده رهینا، که ده قینکی تهقلیدی به وه ده رهینه ره کان و اراهاتوون رووداوه کانی له دارستانیکدا به خه نه روو، به لام (پیتەر برۆک) ئەم ده قه ی له شوینیکدا نوومایش کرد که له حه له به ی سیرک ده چوو، نمونه به کی تر، ده رهینه ری ئینالی «زفریللی» شانوگری «رۆمیوو جۆلیت» ی پیشکەش کرد به شیوه یه ک ما مه له ی له ته ک که سایه تی به کاند کرد هه ره وه کو ئەوه ی له م چه رخه دا ده ژین نه ک له چه رخیکه پیشووتردا. له م دوو نمونه به وه ده گه ی نه ئەو راستی به ی، ئەگه ر وستان ته فسیریکه هاوچهرخانه بو ده رهینان بکه ن، به بروای من هاوچهرخیتی له تیروانینی تازه ی ده رهینه ردای خوێ دهنوینیت، واته تیروانینه نوئی که ی بو ده قه که وه ئەو تان و پیوه ی که له وه و پیش له ناوه ندی شانودا نه بیتراره.

● دکتور عقیل المهدي :-

گومانێ تیندا نی به که هه رچه رخیک پرسیری خوێ ده سه پینی و، له هه مان کاتیشدا وه لام ده خاته به رده می هه ر پرسیریانک ئەمهش له چوارچینه ی کاره شیاهه کاندایته دی، که نا کریت له ته نیا به ک حالته ی داهینه رانه دا پایه ند بکریت. به لکو ده بیت سه رنج له و تان و پیوو سیما شاراوانه بدریت، گه رچی لایه نی ده ره وه یان له به ک داپچه راون، به لام په یوه ستن به به که وه به واتایه کی تر جو ره ریک و پیکه یه کی ناوه کی سه رتا پایگر هه به، که ئەم دابهش بوون و په ل په لی به پیکه وه کو ده کاته وه ئەگه رچیش به شیوه یه کی دژ به یه ک به دیار بکه ون.

ئەگه ر له و روانگه یه وه بروانینه «هاوچهرخیتی» که بریتی به له

ساتانه ی تیا ده ژین، ئەوا ده توانین به هه موو نووسین و دیارده یه کی هونه ری بلین به ره مه میکی هاوچه رخ، به لام ئەگه ر مه به ستمان له هاوچه رخیتی، هه موو ئەو چاره سه ره هونه ری یانه بیت که سیمای تایبه ته مندیتی و تازه گه ری له خو ده گرن، و هه ره ها ته عبیریکی راسته قینه له خو دو شته بابه تی به کان و مل ملانی ی سه رده م و دیسانه وه ته عبیر له کروکی دیارده ئیستاتیکی و فکری به کان، ده کات، ده توانین بلین ئەم کارانه زور به فراوانی سیمای هاوچه رخیتی له خو ده گرن زیاتر له و بابه تانه ی که بانگه وازی هاوچه رخیتی ده که ن و ته نیا تان و پیوو بری و شوینی پیشکەوتنی ته که له سوژیایان پوشیوه، به لام له سنووریکه زور دواکه وتوویدا ده خولینه وه له پینداویستی به کانی هاوچه رخ به درن. که واته هاوچه رخیتی چاره سه ر کردنی کیشه کانی سه رده مه له بواری تیروانینیکه ته واوو قوله وه.

ئەو ده رهینه ره ی که زور دیارده ی پر و پو وچ له خشته ی نابات، واته له گوشه نیگایه کی بازرگانی یه وه ناروانینه به ره مه مه که ی، ئەو هونه رمه منده به نرخه به که له و بروایه دایه ده قی درامای پیوست، ئەو ده قه به که له بواری هه وه ته عبیری مرو فابیه تی یانه ی خوێ ده کات و ده روانینه جیهانی شته کان که به پیندانگه بالاکان به هانه کراون.

ئەم ده رهینه ره به که م جار ده روانینه سروشتی فکری و نه ژادی ده قه که، تاوه کو له و ئاسۆیه وه چاره سه ری پانتایی شانوبکات، ئەمهش هه ر بو ئەوه ی بینه ساری نوومایشه که له سه ر به مه یه کی تووندو به هیز بنیات بنریت. ده رهینه ری هاوچه رخ هه رگیز ریگه به خو ی نادات هه ولدانی به چینه خانه ی کاته به فیر و چوه کانه وه، به لکو به و په ری تواناوه ئەو کاتانه ی ده ته قینته وه له بواری داهینان و خولقاندنه وه، که ئەمهش له تیروانینه کانیدا بو جیهان و ژیان، خو ی دهنوینیت و دیسانه وه له ریگای هه ست کردنیکه زانستیانه ی به هاوسه نگی گشت لایه نه کان. ده رهینه ری نومایشیکه هاوچه رخ چاره سه ره هونه ری یه که ی، به ره نجامی

ههولدا ئىككى ھۆشمەندى يانەى قولەو، پاشان پابەند بوونى بەھەندى مەرجى خودى يەو، وەكو خەيالىكى شاعىرانەو رەسەنایەتى و توانايەكى بى پايان. ھاوچەرخىتى و تازەگەرى، لەنگە پىشتىكى ووردى ھەموو جەدەلىياتىكى دەرھىناندا جەشاردراو، پاشان تىروانىتىكى زانستى دەر بارەيان و ھەر وھا پەلەنە كىردن و دەر نە پەراندىنى كۆمەلى حوكمى بى سەر و شونى، دىسانەو ھىمنى يەكى زور لە تىگە پىشتن و گفتوگو كىردن لە بارە يانەو. مەبەست لە گشت ئەم شتائە ئەو يە كە دەرھىنەرى داھىنەر سەر لە نوئى واقىعە كەى بە چەندەھا تونى يەك لە دوای يەكى ھەلچوو، دا بىر ئىتەو و وەكو ھۆشمەندى يەكى ئىستاتىكى نوئى لەو بزوتنەو پەى دەر پەيدا خوى بىنئىتەو.

لىرەو بە گشتى دەتوانىن بلىين ھىلى دەرھىنانى ھاوچەرخانە، ئەو چارە سەر يە كە لە بواری زمانى ھاوچەرخانەو تەبىر لە دەقە درامىاي يە كە دەكات بە بى ئەو ھى دىنامىكى يەتى ژيان و بوون پىشت گونى بخت، كە دە بىتە زەمىنەو ئىقاع و ئەو پانتاي يەى كارە كەى لە سەر بىيات دە نرىت.

■ لە ولامى پرسیارى چوارەمدا :-

■ ماموستا سامى عبدالحمىد :-

سەر كەوتى دەرھىنەر لە كارە كە پىدا، بە ھىچ شىو بەك پابەندى يەك نەكەوتن ياخود پىشت گىرى كردنى نووسەرنى يە، بەلكو پابەندە بە مەوداى حسە جوانكارى و شانوى يە كەى دەرھىنەرەو پاشان تواناى ئەو دەرھىنەرە بۇ بە دىيار خىستى بىر وراو تىروانىنە كىنى و گەياندى بۇ بىنەران، ھەر وھا چونىەتى بە كارھىنانى ئامرازە كىنى و ئەو رەگەزانەى كە لە كىش كردن و بزواندى بىنەراندا بولى خويان دە بىنن، دىسانەو دابىن كردنى ئىقاع و بارودوخى گىشتى شانوگەرىسى يە كە. ئەزۇر كاتىدا دەرھىنەر ھەرگىز دۇى ھەل وىستە كىنى نووسەر ئاوە بىنئىتەو، دەنا بۇچى لە سەر ئاوە ئەو نووسەرە ھەل دە بۇ بۇرى، يان بۇچى دەقكى شانوى دەست نىشان دەكات، كە لە گەل

تىروانىنە كىنىدا رىك ناكە وىت، واتە بۇچى خوى دەخاتە ئەو گىرمەو كىشە يەو ۱۴. ھەندى جارى ترىش وارىك دەكەوى تىروانىنە كىنى دەرھىنەر بۇ ھونەر و ديار دە كىنى ژيان، بە پىچە واتەى راو بۇچونە كىنى نووسەرەو ئەكە وىتەو ئەگەر ھات و لەم حالەتەدا دەقكى ئەو نووسەرەى ھەل بۇزارد ئەو رەنگە تەكنىكى درامىاي دەقە كە جىگای سەر سورمانى دەرھىنەر بىت، لىرەشەو پىو بىستە لە سەر دەرھىنەر لە روانگەى فكىرى خۇبەو چارە سەرى كارە ھونەرى يە كە بىكات، بۇ نمونە: كاتىك لە «چاوەروانى گۆدۆداى - سامۆيل پىكىت - م پىشكەش كرد، بە ھىچ شىو بەك لەخانەى تىروانىنە فكىرى يە كىنى «پىكىت» دا خوم نە بىنى يەو، لە ھەمان كاتىدا بە پىو بىستە زانى ئەو بۇچوون و تىروانىنە بىتە ما يەى تىرامانى بىنەران، ئاوەكو بە گەرىت بە شونى «بە دىلىكدا» بۇ ئەو كە سا يەتى يانە، كە واتە «پىكىت» رەش بىنە لە كارە كە پىدا، بۇلام مەن بە گىيانىكى گەش بىنەو ئەم كارەم ئاراستە كرد كە دەر ووانى يە ئاسوى مروفا يەتى.

■ دكتور عقيل المهدى :-

«داھىنانى راستەقىنە، ھەمىشە ئەو داھىنانە يە كە مەبەستى بەرودەو مروفا»، زۇر جار كە دەرھىنەر روو بە پرووى دەقكى شانوى دە بىتەو، مەسەلەى ھەل بۇزاردنە كەى لە ھىز و پىزى ھونەرى بەرھەمە كەو دىتەدى، بەلام لە گەل ئەو شىدا ئەشنى كە ھەندى بىر وراى و ھەى تىدا بىت كە باو بەرى بىنى يە، رەنگە ئەو ھى بە ھوى كۆنى و بە سەرچوونى ئەو بىر ورا بەو بى، يان زور دوور بىت لە چىز و پىدوانگى بەرزى مروفا يەتى يەو. دەرھىنەر لەم حالەتەدا ئەو بىر ورا يانە رىشە كىش دەكات و زەت يان دەكاتەو، ئەمەش مافى خويەتى، نەك ھەر ئەو، بەلكو دە بىتە پىو بىستى يەكى بىنەرتى و سىما يەكى دىبارى دەرھىنەر. لىرەو پىسارنىك خوى دەسە پىنى، ئەو بىش ئەو يە كە لەم حالەتەدا دەرھىنەر چى دەكات؟! لىرەو دە بىت دەرھىنەر دەقە كە بختە ژىر نەشتەرى شى كىردنەو ئەو لەبەر رۇشناى ئەو بۇچوونە فىكرى و

جوانکاری بهی که بر اوای پی به تی ز بر جرایش ده رهینەر دهقی شانووی هه لده بژیریت، که ره زوگزار موزکی نه مری پیوه ناوه و گیانیکی ئیستاتیکی به رزی له خوگرتووه، که یاساکانی ئیستاتیکی مرقایه تی به دییان هیناوه. ووشه ی درامایی ده شی به هه زاران ریگا بحرینه کارهوه، له هه ر جار یکیشا نیشانه و هیمایه کی جیاواز له خو ده گریت، ثم ووشه یه له ناو پیکهاته ی کردار و کیش مه کیش و ونه ی ببنراوی بهش بهش یان گشتی دا ده رهوشیته وه. نه و بیرو رایانه ی که سیما و ناوه روکیکی زور که سایه تی یان پیوه دیاره هه میسه وه که مه سه له یه کی گو مرابوو ده مینته وه، نه گه ر بیتو پیناسی خو یان دیاری نه که ن، ده رهینەر بیروارای که سایه تی خو ی له هه موو نه وه له ویسته شانو یانه دا یان نه وه ده قه درامایی یانه دا ده بیئته وه، نه مه له کاتی کدا نه گه ر ده سه لاتی به سه ر نه وه دا بشکی که گیانیکی سه ره به خو، له ری ی شیوازی ده رهینانی خو یه وه به خشیته نه وه ده قانه.

■ له وه لامی پرساری پینجه مدا :-

■ ماموستا سامی عبدالحمید :-

کی ده لیت بینەر تاکه پیوانه یه بو هه لسه نگانندی کاری شانووی! له گومه لگایه کدا بینهران له ئاستیکی روشنییری نزمدا بن و خواونی ههستیکی هونه ری به رز نه بن، هه رگیز ناکریت راو بو چونه کانی بکریته پیوانه یه ک و کاره هونه ری یه که ی پی هه لسه نگینریت. کومه ک بوونی بینهران بو بیئینی شانوگه ری یه ک، به لگه نی یه بو سه ره که وتنی نه و کاره، هه ندیک جار بینەر گرنگی به پیوانه ی فکری و هونه ری نادات هینده ی نه وه ی شوین مه به سه ساکارو تایه تی یه کانی خو ی ده که ویت. له گه ل نه وه شدا هه رگیز شتیکی راست نی یه له پیشکه ش کردنی کاریکی شانووی دا بینهران فه راموش بکریت، به لکو پیوسته جو ره هاوسه نگی و ته بایی یه ک له نیوان پیوانه فکری و هونه ری یه کان و بینهراندا بخولقینین.

■ دکتور عونی کرمی :-

بینەر هه میسه به گه زیکی به ره تی به له شانودا، بو یه پیوسته له سه ر هه موو کارگیرانی شانو له جیهاندا به ته نها نه لین «هونه ری شانو» یان «هونه ری نه کته ر» به لکو پیوسته ئاماژه بو (هونه ری - بینهران) یش بکه ن و، له یادی نه که ن. نیوزه نو ی یه کان له و باوه رده ان که بینەر مرقیکی داهینه ره له نیو کاره هونه ری یه کاند، هه ر نه ویشه کاری ته فسیرکردن و شی کردنه وه و تیگه یشتن ده گریته نه ستو، هه ره ک چون رولی به جی هینه رو بزونه ره ده بیئیت به رامبه ر نه و شتانه ی که هه ری به که له نه کته رو ده رهینه رو نو سه رو گشت داهینه ره کانی تری نیو کاره هونه ری یه که ده یخه نه روو. لی ره شه وه وای به پیوست ده زانم به توندی پی له سه ر خالیکی گرنگ دا بگرین نه ویش نه ویش نه وه یه که ناتوانریت بینه ره وه کو نه کته ریکی داهینه ری نیو کاره که ئاماده بکریت، واته به و شیوه یی که پرۆسیسی ئاماده کردنی نه کته ریکی داهینه ره به نه نجام ده گات، که ناوی ده نیین (پرۆسیسی ئاماده کردنی نه کته ر بو خو ی و کاراکته ره که ی. لی ره وه هونه ره مند له کاری داهینانیدا، پیوسته له هه مان کاتدا به کاری ئاماده کردنی «بینهران» یش هه ستی، واته ئاماده کردنی پیودانگه ئیستاتیکی و فکری یه کانی له پال نه و شتانه ی که له کاره هونه زی یه کاند له سه ری راهاتووه، پاشان هه ولسدان بو په ره ره کردنی و تیگه یاتندی له ره گه زه شانووی یه جو ره جو ره کان.

پیوسته کاری روشنییری کردنی بینهران له ناو شانوو ده ره وه ی شانو نه نجام بگه یه نریت، له ناو شانودا له بواری راچله کاندن و وورژاندنی تیروانینه ئیستاتیکی و فکری یه کانی یه وه، له ده ره وه ی شانوشدا له بواری نه و په یه وه ست و باز نه روشنییری یه ی که له نیوان ره خنه گرو تو یتر یه وه ره خنه ی یه کان و لی کو لینه وه ئیستاتیکی یه کان و گفتوگو زیندوووه کاند دروست ده بیت،

ههروهه ها له بوارى گهيشتن به بينه ران و گوئى شل کردن بو
 راوبو چونه کائى گومان له وهدا نى به، گهيشتنى ههه کارئىكى
 هونه رى به بينه ران و تيگه يشتيان له هه ندى لايه نى وهه کاره،
 ده بيته پيوانه به كى گرنگ بو هه لسه نگاندى «سه ركه وتن يان
 نشوستى هينانى» كاره كه. ده بيت ته وهش بخهينه پيش چاومان،
 كه سه ركه وتن يان سه رنه كه وتن ههه كارئىكى هونه رى له بوارى
 زورى ژماره و كومه كه بوونى بينه رانه وهه ده ست نشان ناكرت،
 به لكو له تواناي كاره هونه رى به كه خويه وهه بريارى له سهه
 ده درت، كه بيته مايه و وورژاندن و گوپينى بينه ر بو مروفيكى
 داهينه رو خولقينه رو هه ستيارى هونه رو ژيان.

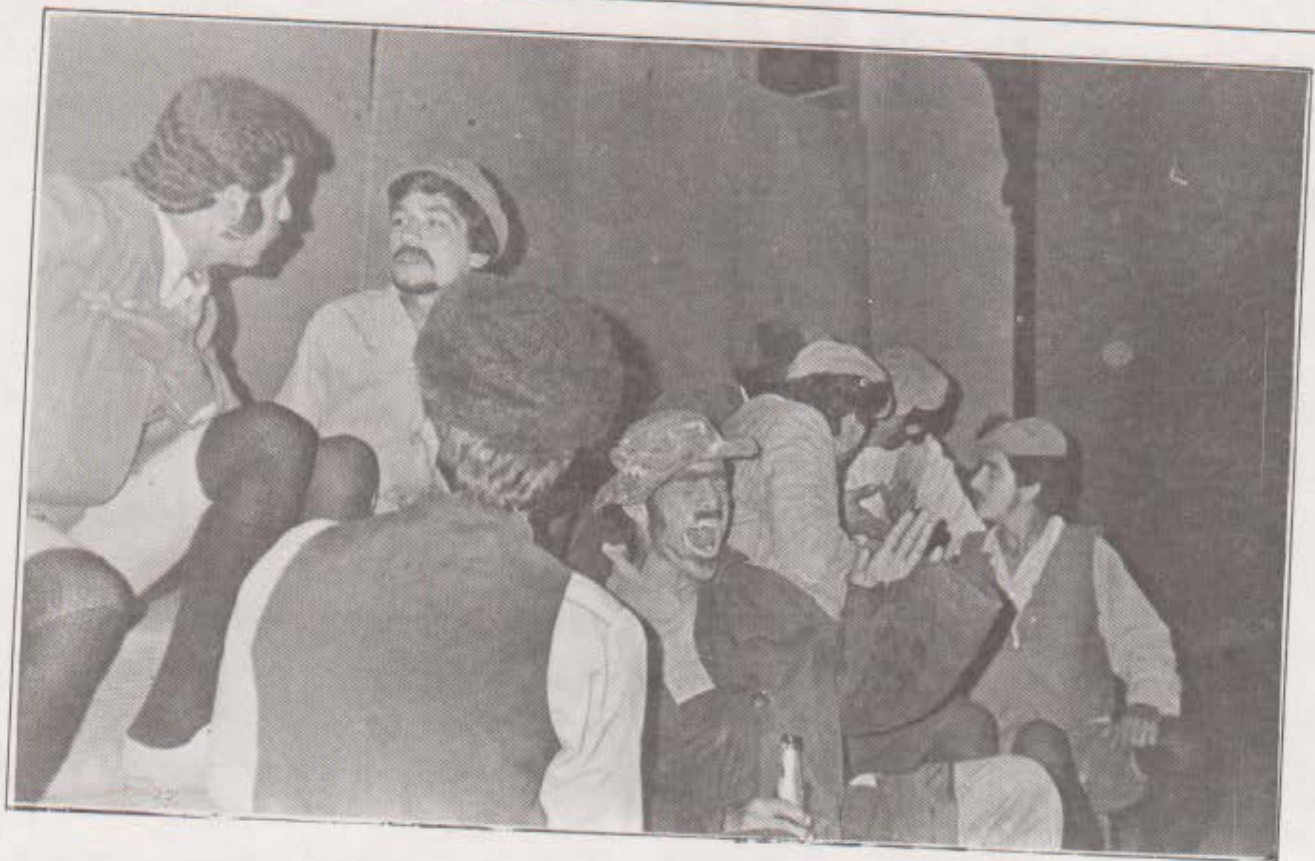
■ دكتور صلاح القصب:-

ئاتوانين هه ميشه بينه ر بكهينه پيوانه به كه بو هه لسه نگاندى
 به كه ي نوومايشته - كه مان. كاره ته زمونگه رى به كان
 (التجريبية) پيوستيان به هوشمه ندى و نمونه به كى تايهت هه به.
 پيوسته بينه ران به لاي كه موهه، ده رك پى كه رى هه ندى واتاي
 رو شنييرى و هوشمه ندى به كى واين كه له بوارى به وهه بتوانن
 به به رده وامى چاوديرى ته وهه مانه حسي به بكه ن كه به كه ي
 نومايشه شانويى به كه ده بخولقينيته. بينه ر له قوناعي
 ته زمونگه رى دا زور گرنگه، كاتيك توانيمان ته زمونگه رى
 به ده ست به نين، ههه له و كاته دا ته نك و چه له ميه بينه ران
 به لاهه ده نيين، (مه به ستم ته وهه به كه بينه ر بگه به نينه ئاستيك
 له كاره كانمان بگات)، چونكه حاله ئيكى تازه له دايك ده بيت،
 له بوارى ته زمونگه رى تازه و بينه رى كى تازه دا. له كاره
 شانويى به كانماندا هه ميشه به كه به كه له نيوان نوومايش و بينه ردا
 پيك ده هينم، به وهى بارودوخنيكى ته قسى ده خولقينيتم
 كه توانايه كى وا به خشيته بينه ر تا وه كو به وينه شانويى به كاندا
 شوپيته وه، كه ده بنه مايه تيرامان و وورژاندن ناخمان و
 ههروهه ها پالپيونه ريك بو گه رانى بي پايانمان له شوين پيوانه
 فكرى و جوانكارى به كان.

■ دكتور عقيل المهدي:-

تاكه پيوه ريك بو هه لسه نگاندى نومايشى شانويى برى ته به له
 «بينه ر»، چونكه ههه بينه ره وه «جه ماوهه» پيك دئى، كه
 ده رينه ر له رازه ي وهه دايه به شسيوه به كى گشتى. ته گهه
 ژماره به كى زورى خه لك له بهه ر دهه په نجه رى بليت برى
 نومايشيكي دواكه وهه دا چ له لايه نى فكره وه، چ له لايانى
 هونه رى به وه، كوينه وه، ته مه يان ناچيته خانى سه ركه وتن و
 به پيره وه چوونى جه ماوهه وه، بو ته وهه كاره. راسته مه سه له ي
 «چه ندايه تى» له شانودا شتيكى پيوسته، به ويى به ي كه شانو
 له بنه ردا هونه رى كى سه ربه جه ماوهه، به لام له گه ل ته وه شدا وه
 «ريزه كه ميه» كه ده چه بينى شانويى به پيزو چاكه وه،
 له داهاتوودا ته وريزه كه ميه ده بيته «زوربه»، ههه له پاشه رنوژيشدا
 ريزه به كى چاكي وهه جه ماوهه، ده بيته هينما و ئامازه كه رى
 گه شه سهندن راسته قينه ي شانو، ته گه رچيش هه ندى ديارده ي
 هه لچوون و داچوون له شانودا به دى بكرى.
 ههه ريره وه ده پرسين كى ده كوانيت پيش بينى ته وهه بكات
 كه حالى بينه ر له دوا رنوژدا چى به سهه ر ديت، ته گهه ر بيت و وهه
 كارانه ي پيش كه ش ده كرئين په وهه به پيزن و له بوارى بوچوونه
 ئيستايكى و فكرى به به هينه ركه انه وهه چاره سهه ر بكرت؟! وهه
 جه ماوهه رى كه له چه كى «ببرى هونه رى» بى به ش بيت، زور
 به ئاسانى ده شيت كه له ناوه ندى كارى بى هيزو باق و برى قى
 ساخته ي نومايشه بازرگانيه كاندا پايه ست بكرت، به لام ته گهه
 بيتو و له چوارچيويه به ره ميه شانويى به به نر خه كان و نومايشه پر
 له داهينه ره كاندا، جه ماوهه هوشمه ند بيت، وهه كاته من گره نتي
 ته وهت ده ده ميه كه چ مروف و چ هونه ريش به ره و لوتكه ي
 گه شه سهندن و پيش كه وتن ده چن و، ههه ته ميه شه ليپرسراونتي و
 ئيلترامى هونه رمه ندان پيك ده هينى.

پیره میردو زرباوقی «خاتوو ستوکمان» شاره‌کی دکتور شاریکی پیه
خیر و بهره‌کعت و نه‌خوشخانه‌به‌کی سروشتی به بۆ نه‌خوش که‌سالی
به‌هه‌زارها له خه‌لکی دین بۆ چاک بونه‌وه.
نه‌ویش به خوشتن له‌گه‌رمساوه‌کاتی شاردا گوايه ناوی شاره‌که‌بان
کیمیایه‌و عیله‌ت په‌رینه بۆ زور له نه‌خوشی‌به‌کاتی پیست وه‌کو
گه‌ری و هند... زبره‌کی و دانایی نه‌پسن له‌وه‌دایه که توائیویه‌تی زور به
ووردی و درشتی مه‌سه‌له‌به‌کی زورگه‌وره و مه‌زن پیشان بدات له‌پال
مه‌سه‌له‌به‌کی بچوکدا که نه‌ویش پیس بوونی کۆمه‌لگای ته‌وسای
ئه‌ور و پایه له‌لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی و رامیاری و روشنییری یه‌وه‌یه‌و
شیهانندی به‌پیس بوونی ناوی گه‌رمساوه‌کان، پاشان تاوانبارکردنی
زوربه‌یه‌کی ناروشنییری و به‌ریه‌رج دانسه‌وی ته‌و خو‌به‌وشه
«ته‌قلیدی‌یه» کۆنانه‌ی که هاتوون له‌سه‌ر بناغه‌یه‌کی بۆش و بی‌سه‌رو
بن... پاشان سه‌پانندی هه‌لۆیستی «ناکه که‌س» و به‌رگری کردنی
«زوربه‌ی چه‌واشه» به ناکه که‌سی داناو بلیمه‌ت... «دکتور
ستوکمان» نمونه‌ی مروفتی به‌تواناو نازایه نمونه‌ی مروفتی به‌ویژدان و

ئه‌مه‌یه پییری سه‌ره‌کی شانویی «دوژمی گه‌ل» که گه‌بشتونه
به‌رزترین لوتکه‌ی هیزو باوه‌رو ویزدانی مروفتایه‌تی...
«دکتور ستوکمان» پاله‌وانی سه‌ره‌کی شانویی‌یه‌که‌ نه‌م ووتیه به‌کردار
ئه‌سه‌لمینی و نه‌ینه‌ بناغه‌ی قه‌ناعت و به‌خوبوون و خو‌به‌خت کردن
له‌پیناوی مه‌سه‌له پیروژه‌کانا...
خیزانیکی مام ناوه‌ندی که‌پنک هاتوو له «دکتور ستوکمان» که
سه‌روکی خیزانه‌و خاتوو ستوکمان» و دوو کور به‌ناوی «ئیلیف و
مورتن» له‌گه‌ل کچی گه‌وره‌یان «ست پیترا».

له لایه‌کی تره‌وه برای «دکتور ستوکمان» که ناوی «پیتره»
قایمقاسی شاره‌و به حوکمی پیشه‌که‌ی خاوه‌نی ده‌سه‌لانه‌و له‌چینی
سه‌روه‌ی کۆمه‌له‌و دادگاو دام و ده‌زگای شار ها له‌زیر ده‌سه‌لاتیا...
لایه‌نی سینه‌م بریتین له‌ده‌روه‌ی خیزانی دکتور که نه‌واتیش
نوو سه‌ری پۆژنامه‌ی «ده‌نگی گه‌ل»، کرێکارانی رۆژنامه‌که‌ و
خاوه‌نی چاپخانه‌و کاپتی که‌شتی‌به... له‌گه‌ل «مورتن کییل»ی

به سلیقه‌ی که بوهه به رمزی باوهر به خوبوون و له خوبووردن بو
 بهرچ دانه‌وی «زور به‌یکی» به‌هیزو به ده‌سلات، نهو زور به‌یکی
 که به‌رای زور کس شاخی ناسینه و فوتاندنی بونی به ههر یه که لم
 لایه‌نانه بوون به‌نمونه بو مه‌سه‌له‌ی گوره‌تر له خویان...
 ههر یه که له «کاراکتیره‌کانی» نهو شانونی به هه‌لگری جوهر بیریکی
 جیاوازه ههر یه که بیان «ته‌عیر» له جوهر چین و تو‌یزیک نه‌کن نهو
 شانونی به نمونه‌ی «شانونی واقعی» به دوی به‌سه‌رجوونی چند
 قوناغیکی جیا جیا گه‌یشته‌ته نهو پله‌یو شانونی «نه‌پسنی» بی ناسراوه
 به‌ناوی «ریبازی واقعی رمزی»...

دکتور شوکمانی رمزی حقیقت و راستی رمزی دکتوری
 مرفقیه‌تی چاره‌سازی درده کوشنده‌کانی باری کومه‌لایه‌تی و رامیاری
 ناوکومه‌لگا له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی تره‌وه قایمقامی ناراست و
 «دیکتاتور» و خو هه‌لکش به‌پله‌و پایه‌وه، دوولایه‌تی نه‌واو جیاوازن
 دوو بارگی جیاوازه نه‌به هوی دروست بوونی نه‌واو به‌رزبوونه‌وه
 درامی‌یه‌ی «التصاعد الدرامی» له شانونی‌یه‌که‌دا نه‌به هوی
 دروست بوونی «ململانی‌یه‌کی» توندوتیز تا نه‌واو راده‌یه‌ی که
 «چاره‌ی» «الحل» ی نهو دوو دزه‌وه بیان سه‌رکه‌وتن و زیرک‌هوتنی
 به‌یک له دوو لایه‌نه‌جیاوازه هه‌ردوولایه‌نی خیزو، شه‌ر، نه‌که‌وینه
 لای‌بینه‌رو، بینه‌ر به‌بی‌ی بو‌چسوونی خوی، له‌دوی «گری‌ی
 شانونی‌یه‌که‌وه» نه‌گه‌رین به‌دوی چاره‌سه‌رداو گفتوگو دروست
 نه‌بی‌و بینه‌ر خوی حوکی له‌سه‌ر نه‌دات، هه‌ر بویه «بینای درامی»
 لای نه‌پس به‌په‌چه‌وانه‌ی شانونی «ته‌قلیدی» به‌وه به‌م جوهر... شانونی
 ته‌قلیدی: - ده‌ست بی‌کردن، گری، چاره‌سه‌ر شانونی نوی:
 - ده‌ست بی‌کردن، گری، گفتوگو.

ده‌ست بی‌کردنی نهو شانونی‌یه به‌وه نه‌بی، که دکتور لای خویه‌وه
 گه‌یشته‌ته سه‌ر نه‌نجامی مه‌سه‌له‌یه‌ک، که ماندوو بوونی سالیکی ره‌به‌قه‌و
 ناشکراکردنی حقیقته، ناوی گه‌رماوه‌کان میکروباوی بوون،
 چونکه نهو بو‌ریانه‌ی که ناوی پاک‌ی گه‌رماوه‌کانی پیاره‌ت نه‌بی کاتی
 خوی له‌کاتی جی‌به‌جی کردنی ئیشه‌که‌دا به‌غه‌له‌ت دائراون و تیکه‌ل
 به‌ناوی زیرابه‌کان بوون، نه‌مه‌ش نه‌نجامی گونی‌نه‌گرتنی قایمقام بووه
 بو‌تینی‌یه‌کان دکتور و هه‌ر به‌ته‌نھا قسه‌ی خوی فه‌رز کردوو، ئیستاش
 بووته هوی گبروگرفتیکی گه‌وره‌وه هه‌موو شاری خر‌وشاندوو...
 «چاو داخستن له‌حقیقت و ده‌وله‌مه‌ند بوون و به‌زیرخستنی
 به‌رزه‌وه‌ندی گشتی»، بان:

«ناشکرا کردنی حقیقت و به‌گزارچوونی هه‌موو جوهره‌کانی مروی
 خاوه‌ن به‌رزه‌وه‌ندی، نه‌وانه‌ی که به‌رزه‌وه‌ندی تاییه‌تی له‌پیش هه‌موو
 شته‌کانی تره‌وه نه‌پیش... ناله‌مه‌یه که دکتور رو‌به‌رووی نه‌بینه‌وه،
 نه‌بینه‌وه رووناسکی بو‌خه‌لکی و سووتاندنی دوا روژی خوی و
 خاوه‌خیزانی. قایمقام به‌هوی فیلبازی خوی و دام و ده‌سته‌که‌یه‌وه تا
 راده‌یه‌ک هه‌ست به‌و مه‌ترسی‌یه نه‌کات، به‌لام که‌لکه‌له‌ی نه‌وه‌یه‌تی
 که‌چون نهو باس و خواسه‌ لای دکتور بکاته‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی
 ماوه‌یه‌کی زوره‌ درکی به‌مه‌سه‌له‌که کردوو و تووشی نازاریکی زوری
 کردوو نه‌وه‌تا به‌چهند هه‌ره‌شه‌یه‌ک دکتور ناگادار نه‌کات و بی‌ی
 نه‌لی: -

«دکتور تو زور حه‌زت به‌تاکه‌وه‌ی به... نه‌میش له‌ناو کومه‌لکی
 ریک و پیک نالوی... تاک ده‌بی مل که‌چی کومه‌ل بی...
 نه‌وامن هه‌ر له‌ئیستاهه ناگادارم کردیته‌وه، نه‌گینا دره‌نگ بی‌یان
 زوو زورت له‌سه‌ر نه‌که‌ویت».

چاوه‌روان کردنی دکتور ستوکان و هاتن و نه‌هانتی بوسته‌چی نه‌بینه
 نیشانه‌ی پرسپاریک لای‌بینه‌ر، نه‌ویش گه‌وه‌به که‌نایا نه‌وه بوسته‌چی به‌ی
 دی هه‌لگری چ هه‌والیکی گرنه‌گ... هه‌له‌ته نه‌وه قه‌له‌قی و چاوه‌روان
 کردنه‌ی دکتور بو‌کاریکی گرنه‌گ و رو‌وداویکی تازه نه‌چینه سه‌ر
 رو‌وداوه‌کان «شالیره‌دا گرنه‌گی ده‌ره‌ینه‌ر وشه‌کته‌ر نه‌وه‌یه که‌به‌چ
 وه‌سیله‌یه‌ک بتوانیت بینه‌ر تووشی چاوه‌روانی بکات و نه‌مانیش
 چاوه‌روانی بوسته‌چی به‌که به‌شتیکی گرنه‌گ بزانتن، چونکه له‌م
 شانونی‌یه‌دا سه‌ره‌له‌دانی «کیشه سه‌ره‌کی به‌که له‌هانتی بوسته
 چی به‌که‌وه دروست نه‌بیت، نه‌ویش وه‌لامی نه‌وه راپورته
 پزیشکی به‌یه که‌هول و ته‌قلای بی‌نه‌ندازه‌ی دکتوره
 بو‌دو‌زیته‌وه‌ی نه‌وه راستی به‌ی که‌نایا ناوی گه‌رماوه‌کان نه‌خوشی
 چاک نه‌کاته‌وه یان زیاتر نه‌خوشیان نه‌خات».

«پتسرای» کچی دکتور نه‌وه‌ه‌واله گرنه‌گ بو‌باوکی ده‌هینتی و به‌وه‌ی
 له‌ده‌روه تووشی بوسته‌چی به‌که نه‌بیت و راپورته‌که‌ی
 لی‌وه‌رده‌گریت،...

دکتور به‌ناواتی خوی نه‌گات و شه‌ونخونی و ماسو‌بوونی چند
 مانگی به‌فیر و ناچی، به‌لی ناوی گه‌رماوه‌کان پسن و میکروباوی
 بوون، نه‌وه‌تا دکتور به‌و پیری دل خوشی و به‌وپیری هیواو ناواته‌وه
 هه‌ست به سه‌رکه‌وتن نه‌کات و ئینجا په‌له‌ی نه‌وه‌یه‌تی که زور
 به‌زووی نه‌وه‌ه‌واله گرنه‌گ لای خه‌لکی بدرکینیت نه‌وه‌تا رووی

دهمی له «هوفستادی» خاوهن چاپخانه نکات و نهیوئی په زووترین کات هم شهره گوره په بدات، به روزنامهی «دهنگی گهل» هممه نهو پاسه خاوهن کاشا، نه اوقانیه، قایه ام و دام... زوگه کی تنگاو نکات و نهکونه سه غلته و جوړه ها هره شه و گوړه شه له دکتور و چال هملکندن بوئی، هه لیه نه نیاچوونی په رژه و هندی قایمقام نیاچوونی په رژه و هندی سرمايه داریه... له لایه کی تره وه بوونی دکتور ستوکمان و نمونه ی مروقی وه که نهو مترسی په کی گوره په له بهر دم پیش که وتی سرمايه اداره کانا... هه ربویه له ساوه په کی زور کم دا تناسهت دارو په ردوی ماله که ی خوشی لی نه که ن به دوژمن و کاریکی پی نه که ن باه دهواری شری نه کات... هه رلام کاته وه نمونه ی مروقی «همل پرست» و دوو روو هه ر زوو ناشکرا نه بی... که کی به نیشتمان په روو؟

کی به نیشتمان فروش؟ نهوانه کی هاوروی و پشت و پنه ای دکتور بوون دوی ناشکرا کردنی حقیقه ته که بوون به چی دکتور؟... هه موو هم بازار دانه دهرونی یانو زیاتریش له مانه به ردیک له قه لا گوره و پته وه که ی دکتور لانا بات، هه ربویه تا زه یرو زهنگ زیاد بیت دکتور زیاتر له سر هه لو بیستی خوی به رده وام نه بیت...

چهنده های وهک و «مورتن کیل» ی دارده ستی قایمقام نه خله تیر و به چهنده ها بارو لیکدانه وهی جیا جیا مه سه له که لنگه و قوچ نه که نه وه، هه ربویه لای «مورتن کیل» ی به سال اچوو نه و مه سه له پیروژه نه بیته «فیلی مه میمونان» له لایه کی تره وه «هوفستادی» رو شنبیرو نووسه ری «دهنگی گهل» هم راپورته ی دکتور به جوړه ها بارو لیکدانه وهی جیا جیا نه با، تووشی نه و حالته نه نه بی که لایا منیش خوم بخمه به پریشکی هم ناگره، یان نه... نه و تا دیت به دکتور نه لی: - دکتور: هم راپورته ی تو هه رچهنده زیانیکی زوری بوسه ر نابووری و ولات هه یه... له هه مان کاتدا نه توانین بیه سینوه به هه ندلی لایه نی راپاریاره وه وه هم زه هری که ناوه کانی پیس کردوه له کارگی «دال» وه نایهت، بدلکو له وزه لکساوانه وه دیت که هه موو پیسایه کانی ژبانی روزانه منانی له سه رکوبوته وه...

به هه ر حال هه ریبه کی له «هوفستاو» و «سه لاکسن» و «پلینگ» که سه ر به چی نی مام ناوه نلین کاتیک که نه بیین په رژه و هندیان وا له سه ترسی دا زور به خیرای خویان نه کشینه وه و نه چنه پال قایمقام... به هه هه موو په یمان و ویزدان و مروقیه تی خویان نه دورین و نه بن به

به شیک «له زوربه» چه واشه که... نه بی کی بی خوی بکات به سووته منی بوگه له که ی و هه موو ژبانی پیش که شی کومه ل و نیشتمان بکات...

له هه مان کاتدا چهنده سه یرو سه مه ربه که هه رنه و مروقه کومه له که ی خوی به رده بارانی بکاو ناوی لی بی «دوژمنی گهل» چوک داندهان و کرنوش نه بردن بو زورو ستم له مروقی نازاو بیرو باوهر نه وه شینه وه، هه ربویه نهوانه ش که چی په نجه ی هم جوړه مروقیه یان پیوه دیاره دیسان چاوه پروانی شتی باشیان لی نه کری...

«ست پیترا» هم جوړه یو شوین پی باوکی وون نه کردوه و بوته نمونه ی نافرته ی به تواناو روونک بیرو نه میشی شان به شانی باوکی به رگری له حقیقه ت نکات... هه مان شت به دی نه کری له هه ردوو مناله ژیره که ی دکتوردا که نه وانیش «ئیلیف و» «مورتن»...

خاتوو ستوکمانی خیرانی دکتوریش پیش نه وهی هه ست به بازار ی دکتور بکات و له بیرو باوهری شاره زا بیت دوی نه و هه لس و کهوته ناشرینه ی که روو به رووی دکتور بووه له چاپخانه دا گه بیته نه و حقیقه ته ی که دکتور له سه ر حقه و نه مانه هه مووی مروقی په رژه و هندی تایه تین... لیره دا خاتوو ستوکمانیش که وتوته نیوان دوو شتی گرنگه وه، یه کم خوشه ویستی، دل سوزی میرده که ی دووم: تیا چوونی دواړوژی مال و منداله کانی... نه و تا.

خاتوو ستوکمان له یه کم جاردا زیاتر لایه نی سوزو خوشه ویستی کاری تی نکات و له «ستوکمان» نه پارینه وه که له که لی شه یان بیته خواره وه بوته وه ی باری ژبانیان تیک نه چی و به ناسوده یی بزین، به هه ر حال خاتوو ستوکمان نه یه و نی کار له دکتور بکات و به پاس کردنی هه ندنی مه سه له ی «عاطفی» دکتور په شیمان بکاته وه، به لام هه مان شت نه میشی لای دکتور کاریگری نی یه و ناسنی سارد کوتانه... هه رچهنده له کوتالی دا خاتوو ستوکمان په شیمان نه بیته وه له قسه کانی و پستی دکتور نه گری و نه میشی شان به شانی دکتور ده ست نکات به هه ول و تیکوشان...

دکتور ستوکمان له چاوی خویه وه نه روانیته هاوړیکانی و دل خوشه به و ی که کومه لی لای خوین گه رم و تازه پیگه پشوو له ده وری کوبوونه ته وه، دل خوشه به و ی که شه مانه ن ترکی روزنامه گری و نووسنیان له سه ر شانه و به خامه ی رنگینی نه مانه له پهری روزنامه کان نه رازینه وه... هه میسه دکتور به سانده هه ل نه دات و به رگری یان لی نکات... به لام به داخوه نه وه ی دکتور چاوه پروانی نکات نه وه یه

چیرۆکی تەمسیلی

زالان

چەند وردە تیپنیەك

● أحمد محمد ئابلاخی ●

١ - دەقەكە چاپ كراو نەبە بە شیۆی ریوایەتیک یا سیناریۆ كراو.
٢ - نوڤەر، خۆی ماوهو هاوری و ئەندامانی ئەو تیپەبە و نەركی
سەرشانی خۆبەتی تا چەند لادان لە دەقەكە قبول بكات یا نەكات
بەلام ئەوی كە پیشكەش كرا بە ئامادەبوونی خۆی رازیش نەبیت
هەر رازیبە چونكە نەگەر رازی نەبوابە ئەو ئەهەشت بەو شیۆبە
پیشكەش بكریت كە لە سنووری وێست و مەبەستی ئەو بچیتە
دەرەو.

لەبەرئەوه من ئەم لایەنەیان چی ئەهێلم بۆ نووسەر و سیناریۆ
نووس كە كاك كاوی أحمد میرزا بوو.

باش ئەوهش فلیمیکى سینەمایى یا تەلەفزیونی نەگەر حسابی
ئەوی بۆ نەكریت كە كوردبە ئەوا ولاتەو ولات ئەروات و چی
تیاوو ئەوه بە «نظری اعتبار» وەرئەگیرى چونكە مەرج نەهێلگەن

هونەرماند جلیل زەنگنە هاوڕێمەو شارەزای ئەوه هەم كە حەز بە
خۆمساندوكردن و ئەرك كێشان ئەكات لە پێناوی هونەری شانۆی
كوردی دا، بەلام ئەمە رێگەى ئەوێم لى ناگەرى كە كەم و كورتى
دەقەكە پیش چا و بخەم، هەندى بىروبا هەبوو كە گواپە جلیل
دەقەكەى لە «المعلم الاول» جەنگیز ئەتماتوفەوه وەرگرتو پاش
ئەوه هەندى راي تر هەبوو كە دەقەكەى جلیل كورتەو رووداوهكان
بەو شیۆبە نین، ئەوهش كە باوه لە رەختەى شانۆی دا رەختەگر ئەبى
دەقە ئەصلبەكە بخوینێشەوه بەراوردی بكات لەگەڵ ئەوه دا كە
پیشكەش كراوه و منبش لەوه پیش ئەو رێگەبەم گرتووه پەنجەم بۆ
هەموو لادانیک دریز كرده كە رووی داوه بەلام لە بواری رەختەى
تەمسیلی تەلەفزیونی و فلیمی سینەمایى دا من ئەم لایەنەیان بەراست
نازانم لەبەر ئەم هۆیانە :-

فلیمه‌که‌دا ده‌قه‌که روشتی یا له ناستی بلاو بونه‌وه‌ی فلیمه‌که‌دا نه‌ویش بلاو بویته‌وه.

چهند هه‌له‌یه‌کی زه‌ق له سه‌ر جه‌می ده‌قه‌که‌دا به‌دی نه‌کری، نه‌گه‌ر نه‌و هه‌لانه‌ لایب‌رین نه‌وا ده‌قه‌که‌ نه‌مینیته‌وه هیچ چونکه‌ شا‌ره‌گی مه‌سه‌له‌که‌ په‌یوه‌سته‌ به‌و هه‌لانه‌وه، سه‌ره‌تا مه‌سه‌له‌ی ئاغاو ئاغایه‌تی زان‌راوه‌ که‌ چه‌وساندنه‌وه سه‌ره‌به‌شی جووتیاران بوو هه‌ندی له‌ جووتیاران چلکاو خورو ده‌ست و پشوه‌ندی ئاغای بوون به‌لام وه‌کو بی‌راو له‌ ته‌مبیلی ژاله‌دا نه‌و جه‌ورو سه‌مه‌ به‌ جووتیارانه‌وه‌ دیار نه‌بوو به‌ هیچ شینوه‌یه‌کیش نام‌زای بو‌ نه‌کراسوو، له‌وه‌ نه‌چو مه‌سه‌له‌ی چه‌وساندنه‌ویان هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ ده‌ستی بی‌ کردی که‌ ماموستا هه‌مین چه‌و دیکه‌، خو‌ نه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌ی سه‌له‌ کو‌یرو کوشتی بی‌ت نه‌وه به‌شیک نه‌بوو له‌چه‌وساندنه‌وه‌و یاخی‌بوونی سه‌له‌ کو‌یریش بریتی نه‌بوو له‌ رایه‌ربینی‌ک دژی نه‌و چه‌وساندنه‌وه‌یه، سه‌له‌ کو‌یر خوی یاخیه‌کی جه‌ره‌زه‌بوو پی‌اوه‌کانی ئاغای نه‌تک نه‌کرد له‌سه‌رچی؟ نه‌میش هیچ ده‌ستی بو‌ رانه‌کیش‌رابوو.

مه‌سه‌له‌ی جوامیریش هیچ مۆرکیکی چه‌وسینه‌ری پنه‌و دیارنه‌بوو ته‌انه‌ت سه‌راعه‌که‌ی نه‌م له‌گه‌ل کوره‌ جووتیارنیک‌ دا په‌ یوه‌ندی به‌ مه‌سه‌له‌ی نه‌رزو ئاوه‌وه‌ نه‌بوو به‌لکو‌ هه‌زی له‌ کچیکی نه‌کردوو کوره‌ جووتیارنیکیش مو‌نافه‌سه‌ی نه‌کرد، خو‌ نه‌ک جوامیر ئاغای منیش به‌م نه‌و گو‌بنده‌ نه‌گیرم، دیاریش بوو که‌ جوامیر خو‌شه‌ویسته‌کی راسته‌قینه‌ی هه‌یه‌ به‌رامبه‌ر به‌ کچه‌که‌ وه‌ک دیار‌بوو به‌ کو‌ژرانی «گولاله‌» چی به‌سه‌ر دیت نه‌و خو‌شه‌ویسته‌ش مافی خو‌یه‌تی و مه‌سه‌له‌یه‌کی عاتفی رو‌وته. له‌وانه‌بوو نه‌گه‌ر شو‌انه‌ له‌ئارادا نه‌بوایه‌ گولاله‌ زور ناسایی شوی به‌ جوامیر نه‌کردوو کوا مه‌سه‌له‌ی هوشمه‌ندی لای کچه‌ لادی‌یه‌ که‌ هه‌یه‌ که‌ بیر له‌وه‌ بکاته‌وه‌ شوو به‌ هه‌ژاری‌ک بکات نه‌ک ده‌وله‌مه‌ندی‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌ره‌بایی ده‌چه‌وسینیته‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ش له‌وانه‌بوو جوامیر که‌ گولاله‌ی به‌نیایه‌ ته‌نانه‌ت بی‌وايه‌ هاو‌پ‌ری شو‌انه‌و خزم و که‌سانی گولاله‌ پاش نه‌وه‌ خو‌ه‌ره‌ج نه‌یه‌ هه‌رده‌م ئاغایه‌تی وه‌ک ره‌وشتیکی کومه‌لایه‌تی به‌ شینوه‌یه‌کی «ورانی» گو‌یزرایته‌وه‌ بو‌ جوامیر کوا به‌ هیچ جو‌ری‌ک جوامیر باسی نه‌رزو ئاوو به‌راوو دینه‌ رو‌که‌کانی

کرده‌ نه‌ی مارکس کوری کابرایه‌کی ده‌وله‌مه‌ند نه‌بووه‌؟

مه‌سه‌له‌یه‌کی تر هه‌یه‌ که‌ هه‌موو رو‌وداوه‌کان له‌ ده‌وروشتی نه‌سورینه‌وه‌ نه‌ویش نه‌وه‌یه‌ که‌ ئاغای گه‌وره‌ برا بو‌ شار کو‌یخا ره‌زا جری‌ن دا‌نرا له‌ شوینی که‌ نه‌وه‌ی نیمه‌ ئاگاداری بین هه‌شتا له‌ می‌زوی ده‌ره‌به‌گیایه‌تی کوردستاندا ئاغای له‌ کاتی نه‌بوونی خوی‌دا که‌سی له‌ جی‌ی خوی‌ دا‌نه‌ناوه‌و نه‌گه‌ر که‌سی‌کیش پی‌وستی به‌ ئاغای کو‌ت نه‌وا هه‌ر کوری ئاغای ئاغایان بریار نه‌ده‌ن یا چاوه‌روانی گه‌رانه‌وه‌ی ئاغای نه‌کری‌ت. خو‌ نه‌گه‌ر نه‌م ئاوه‌ ژوه‌ش له‌ ده‌قه‌که‌دا نه‌کرایه‌ نه‌وا جی‌گی سه‌ره‌جه‌می باسه‌که‌ نه‌نه‌به‌وه‌وه‌ چونکه‌ گه‌وره‌ترین مه‌سه‌له‌ نه‌وه‌یه‌ له‌ ری‌گه‌ی رو‌خسه‌نی کو‌یخا ره‌زاوه‌ مه‌کتەب له‌ دی‌که‌دا کرایه‌وه‌و مندالان‌ ترانه‌ به‌ر خو‌یندناو ماموستا هه‌مین جی‌ نشین بوو.

مه‌سه‌له‌یه‌کی تر هه‌یه‌ که‌ زور پتو‌یستی به‌ له‌سه‌ر دوانه‌ نه‌ویش نه‌وه‌یه‌ ئایا جووتیاران هه‌ل‌نویستیان چونه‌و ئاکامیان چونه‌، جووتیاران چینیکی هه‌له‌به‌سه‌ت و بی‌ هه‌ل‌نویستن، نه‌و به‌شه‌شیان که‌ شو‌ر‌ش‌گیر ده‌ره‌چن شو‌ر‌ش‌گیرنیک‌ دیموکراتین، ئاغاش هه‌ر سه‌ر به‌و شو‌ر‌شه‌یه‌ چونکه‌ له‌ دا‌به‌ش کردنی چینه‌کاندا ده‌ره‌به‌گه‌ هاوتاو هاوه‌لی بو‌رزوای وه‌ته‌نیه‌ ره‌وتی ئال‌و‌ق‌وری چینه‌کانیش نیشانی ته‌دات که‌ ئاغای به‌ ده‌ستی جووتیاران له‌ ناو ناچی و ده‌ره‌به‌گیایه‌تی به‌ جووتیاران نارو‌خینه‌ترین چونکه‌ له‌ کاتی شو‌رش‌ی دیموکراسی‌دا ئاغاکانیش به‌ره‌وه‌ندیان پارێزراره‌، به‌لام ورده‌ ورده‌ شو‌رش‌ی بی‌شه‌سازی هه‌ل‌ده‌گیرسی‌و سه‌رسایه‌داری تا راده‌یه‌کی زور پال به‌ ده‌ره‌به‌گیایه‌ته‌وه‌نه‌نی و لاوازی ته‌کات‌گه‌گه‌ر پاشماوه‌یه‌کی که‌میان مایه‌وه‌ نه‌وا له‌ قون‌اغی سوشیالستی‌دا هه‌ردولایان به‌ یکه‌وه‌ گو‌ر نه‌کری‌ن و مه‌زراکان نه‌به‌ هه‌ره‌وه‌زی و جووتیارانیش هه‌نده‌ له‌گه‌ل مه‌سه‌له‌که‌دان تا چنگیان له‌ پارچه‌ زه‌ویه‌ک گیر نه‌بی‌ت. نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌یان زوری ته‌ویت لیره‌دا وازی لێ نه‌هه‌نین و دینی‌ه سه‌ر وه‌لام دانسه‌وه‌ی پرسیارنیک‌ نه‌ویش نه‌وه‌یه‌ ئایا ماموستا هه‌مین بو‌ توله‌ سه‌ندنه‌وه‌ی مافیکی شه‌خسی چوو‌یا دا‌کوکی کردن له‌ مه‌سه‌له‌ی جووتیاران و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی خو‌یند‌واری، پته‌وکردنی هه‌ستی شو‌ر‌ش‌گیرانه‌.

نه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ شه‌خس بوو نه‌وا قیلبازانه‌ ری‌گه‌ی برده‌ به‌ر په‌که‌م

جی کردنه وی خوی له دیکه دا به هوی خوینه واریه و دووم به هوی مهسه له جوتیاران و شوانه گولاله شهوه پالپستی بو خوی دروست کرد که وایوو مهسه که به ستراوه تهوه به وهه که باوکی کوژراوه به دهستی نه و ناغایه نه و نه میش فرسه تیه تی توله ی خوی بکاته وه، خو نه گهر نه میان نه بوو به لکو مهسه له جوتیاران و رزگارکردنی خه لکی بوو له چه ساندنه وه نه بوو به کم مهسه له کوژرانی باوکی نامازه ی بو نه کرایه چونکه هه موو جوتیاریک هه ر باوکی نه وه نه ی بوچی رووی له دی به کی تر نه کرد نایا جوتیار ناغاو چه ساندنه وه هه ر له ژاله دا هه بوو؟ نه ی بو به هه یج جوړیک ته نانه ت به تایل یا بانتومیم نه وه نیشان نه درا که ماموستا به رده واه له کاره که ی دا نه وسا نه مان ووت مهسه له نه وه به که بیسی شورشگیر ی له شاره وه هه له قولی و نه گوژرینه وه بو لادی و لادیش که ره سه ی سوتهمه نی نه و شورشن نه وه شمان بیس نه چیت به کم شورش هه ر بو دی به ک ناگوژرینه وه دووه میش شورش له ریگه ی ماموستاوه ناگوژرینه وه بو لادی چونکه ماموستا رو شیبیره و فرمانبیره نه مانه ش سه ر به ورده بوژوای بچوکن نه و شورشی که جوتیاران به شداری تیا نه کن که شورش دیموکراسیه خوی له لادی وه دهستی پی نه گات به لام نه و شورشی که له کارگه کانی شاره وه دهستی پی نه کات شورشی برولتیاریه و ماموستا رابه رو گوژره وه ی نه یه . مهسه له به کی تریش هه به که مه داری ته میسلیه که به نه ویش مهسه له ی نه مه رو نه وه به له دیکه دا، نه میان له دوو روانگه وه بوی نه جم، نه گهر وه که مهسه له به کی رووت و په تی و دوور له هینما بیت و دیکه دوو به ری هد بیت نه و هه یج کام له ناغاکانی نه و سه رده مه نه وه نده گیل نه بوون له بهر دوژمنایه تی خه لکی دی دهستیان له به ریکی شتی و پاش نه ویش ناغا هه بوه چه ند دی به کی هه بوه نه ک به ک دی ته نانه ت سه دان خوینیش له نیوان نه و دی بانه دا بوایه ناغا به رزه وه ندی خوی پاریزراوه جگه له ویش دابه ش بوونه که له سه ر نه و بناغایه نه بوو که به ریکی دیکه دژ به ناغابن و به ره که ی تری چلکاو خو رو پیاوی ناغا به لکو به ریکیان له وه نه چو هه ر هه یج مولکی ناغا نه بیت خو نه گهر واش بیت نه بی هی ناغایه کی تربیت یا مافی خودموختاری خویمان زه ویان وهرگرتی ! نه گهر سه ر به ناغایه کی تریش بن نه و اهرسورایان به دهستی نه و ناغایه ی تر نه بوو، خو نه گهر مهسه له به کی ره می بیت نه و وه که له ده که دا هاتوه نه و دوژمنایه تیه نه گهرینه وه بو ۲۰ سال له مه و به ر

که یان ۲۰ سال پیش ۵۴ که ۳۴ نه گه به نیت که دوو مهسه له له نارادا نه بووه به ک مهسه له له نارادا بووه نه گهر ۲۰ سال پیش ناماده کردنی شاتویه که ش بیت که ۸۶ یا ۸۵ یا ۸۷ نه کات نه میان لیوه دا هی دهستی لی دان و لیوه دووان نی وه . نه و مهسه لانه ش وا نه شکاوه ته وه که تیبی نواندنی سلیمانی نیشانیان داین .

پردیکی له رزوکی تریش هه به بو پیکه وه بهستی رووداوه کان نه ویش مردنی ناغایه مردنیک که مه ته که ی له شار گه رابه وه نیژراش هیشتا لابه کی دیکه پی نه زانی بوو هه ر خه ریکی زه ماوه ند گبرانی گولاله و شوانه بوون که نه میان به هه یج جوړیک و هه ر ناگیر ی چونکه نه ک ناغایه ک به و زلیه به لکو مه پی مالیکیش گورگ بیخوات هه موو خه لکی دی هه ر نه و نیواره به نه زانن، هه ر نه م پرده لاوازه ش بووه هوی هه والی کوتوپیری راگه به تراو به جوامیر ده رباره ی شوو کردنی گولاله به شوانه جگه له وانه ش هه له به کی زه فی تر له دارشتندا به دی نه کرا نه ویش نه وه بوو که هه من چه ژاله مام که ری می بینی دیاریوو که ناسیوانیکی له وه پیشتری له گه لبا هه بوو نه وه بوو به بانتومیم نیشان دران که نریک دارفر و شه کان به به که وه قسه یان نه کرد، که چی نه م مام که ری مه جارنیک له جارن وه ک باوکی لادی نه گه رابه وه به لای که مه وه له نیوان قسه دا له به رده م مزگوت دا له بهر به روچکه که دا به دم جگه ره کیشانه وه باسینکی نه وه بکات که ساله کویر کوره که ی گه وره بووه نه و نه م جاره له شارینویه تی تا نه و هه والی هه من به مام سلیمانی وت له کاتی چونیا بو ژاله نه وه نده کوت وپرو سه ر سو ره تهر نه بوایه .

دوا هه له ی چنینی ژاله نه وه بوو دوا ی کوژرانی گولاله نیتر شوانه روون بوو نه ما که نه بوو گه وره ترین خوینخواری مالی ناغاییت و پشی هه من بگریت، خو نه گهر شار به ده ریش کرابوون نه نه بوو هه روا به ناسانی دهس له مهسه له که هه لگری به تابه تی نه و گه نجیکی خوینی گهرم و هاویری خوشه و یستی ماموستا هه من هه روه ها خوشی بووه خاوه نی توله .

مهسه له ی ریکهوت له ژاله دا :

پسوستی چنینی رووداوه کانی داستانیک یا فلمیکی سینه مایی یا

جامانه زلانه نەت وت بە شىرو كيكەكەى گەرەكە دەولەمەندەكانى گەرەبەبون.

عورف و عادهتى كوردهوارى له ژالەدا:

له ژالەدا گەلینگ سەرپنچى له عورف و عادهتى كوردهوارى كرابوو كه پيوسته له بەرھەمە ئەدەبى و ھونەرپەكاندا پاريزگارى له ھەندى باوو نەرىتى كۆن بگرت ئەوانەى كه گونجاوو شياون و ئەبى ئەوہى كه ماہەى شانازى و رەوش بەرزى كوردانەبەو دەلالەت له ئوسولۆ نەرىتى سەردەمىكى پيشتەر ئەكات ەك مېزوويەك يا كەلەپورنك پيوسته بە زەقى دەرېخرى پاريزگارى لى بگرت، ئەو خالانەى كە له ژالەدا سەرپنچى لى كرابوو ئەمانەببون: -

١ - له ئاغسا دىدا تەكەى نى بە بەلكو دىبەخان ھەبە وتەكەبە له شىخەدەى دا ھەبە ئەو دىبانەى كه شىخىك سەرگەرەو رابەر و دەرەبەگەبەى كەچى له ژالەدا وا ھاتووە كه «تەكەبە كرا بە قونابخانە»
٢ - كه ماموستا ھېمەن و ھىروى خوشكى گەشتە نزيكى دى لاياڻ داپە سەر كانى بەك كه ئافرەتى ترى لى بوو ئەو شوپانە له لادى دا بە كانى ژنان ناسراو و ھەرگيز رېگەى پياوانى تى ناكەويت.

٣ - له كوردهوارى دا وا باو نى بە كه زاوا خوى بچى بو بووك ھېنان بەلكو له گونساوانەى بەردەرگاي خويانەو چاوەروان ئەبیت و بە قامبشكەو كه بووكى ھاتە ژورنى قامبش بەسەرا ئەكشې و نوقل بارانى خەلكەكە ئەكات.

٤ - له ئەلقەى شەشەم دا مام كرىم ميوانى ھېمەن بوو بەلام ھېمەن بە جى ئەھىلى و ئەروات بو مالى مام سلیمان كه ئەمە وىل و رەفتارى كوردهوارى نى بە.

٥ - له ھەمان ئەلقەدا ھېمەن جامىك ماستاو ئەنى بە سەرپەو بەلام فەرموويەك له مام سلیمان ناكات كه بە بەكەو دانیشتون و لەویش گەرەترە.

ئىتر ھىوادارم ئەم تى بىنناھ سەودبەخش بىت بو كارى داھاتوو.

پەراويز:

● تەمىسى ژالە جلیل زەنگە نووسيوەو تىبى. نواندنى سلیمانی له ئەلفزىسونى تەمىم بە ھەشت ئەلقە پشكەشى كردو كاتى خوى دەترگای رۆشنىرى و بلاوكردەوہى كوردى كۆرینكى بو ساز كردم له سلیمانی ئەم باسەم تیدا خویندەوہ.

تەمىسلىكى ئەلفزىسونى لەسەر ئەو پناغە رىبالستە بىت، كه لىك دايران و بروابوونى ئەواوى بە مەسەلەى جەدەلەبەتى رووداووہ ھەبىت، ئەگەر دىوارىك رووخا لەبەر ئەوہبە كه پەيوەندى بە رووداووہ كسانى پيش خويەوہ ھەبە وەكو چوئەبەتى دروست كردن و كەرەسەى دروست كردن و يا بە كارتى كەردنى شتىكى تر نەك بە رېكەوت كه ئەشروخى پەيوەندى بە رووداووہ كانى پاش خويەوہ ھەبە وەك دروست كەردنەوہى يا لاڤەردنى كەرەسەو شوپنەوارى كەواتە ھەمسو رووداوونك ھوؤ ئەنجامى ھەبە كەواتە ئەگەر رووداووہ رېكەوتەكان بەخەبە بەردەم مەسەلەى ئەگەر و نەگەرەوہ و بلىبىن ئەگەر فلان شت وا ئەبوايە وا بوايە ئەوا فلان شتى تر وا رىك ئەكەوت، ئەگەر ماموستا ھېمەن و شوانە لەسەر مەسەلەبەكى ھەق بە رېكەوت پەكتريان لە سەرەتاي چوونى ماموستا ھېمەن دا بەو شىوہبە ئەناسيايەو بە پىچەوانەوہ بوايەو جوامىر دەست درىزكەر ئەبوايەو شوانە دەست درىزكەر بوايە ئەوا سەرچەمى رووداووہكان بەو شىوہبە ئەببون و ھىلى فەكرى سەرەكى ئەگۇرا، ھەرەھا بە رېكەوت ئەو دكتوہى ئاغسايان بەرە لای بەرادرى ھېمەن دەرچسو بوى ھېمەن گىرايەوہ كه له عبادەكەى دا جوامىر تەگىبرى له ھېمەن كەردوہ. بە رېكەوت كرىم و فرج له دوكانى سەوزى فرۆشكە پەكيان گرتەوہو بە رىكەوتن بو ژالەو مەسەلەى داواكەردنى مروارى بو فرج ھاتە گۇرپى خو ئەگەر دوكانى بەقالبك بوايە ئاساي تر ئەبوو چونكە زور جار لادى بەك تىك را مامبلى بەقالبكى كه ناسياويانە يا خزمایەتبان ھەبە.

زمان له ژالەدا:

ژالە بە پى شىوہ زمانى ئەكتەرەكان لەسەر نەخشەى لادىكانى ئەم كوردستانە ديارنەبوو، جھاد دلپاك بە شىوہ زمانى گەرميانى ئەدوا ئەگەر حسابى دوانى ئەم بەكەين ئەبى ئەو ژالەبە ژالەى بەر دەرەبەندى باسەرا بىت كه سەر بە ناوچەى گەرميانە كەچى سەرچەمى ئەكتەرەكانى تر كه خەلكى ژالەبوون بە شىوہ زمانى ناو شارى سلیمانی ئەدوان و ھىچ بەكار ھىناتىكى لەوہى نەكەرد كه خەلكى دى بەكەن له دەوروبەرى شارى سلیمانی تەنھا وشەى «لەتەك» دوپات ئەكرايەوہ، تەنانتەت له شىوہ زمانى شارى بەكەى سالى ٩٥٤ پيش نەئەچوو، ئەمەش كەلینكى گەرەبوو ئەو ھەموو رەش و رووت و

ره‌خه‌نی

شانۆی

مۆنۆدرامای سروودی خۆشه‌ویستی

● محسن محمد ●

که‌وا ئەکتەریکی تر له‌گه‌ڵ پالەوان دا هه‌یه به‌لام زۆر به‌ی ئەو هونەرمەندانە ویستویانە به‌ شێوه‌ی مۆنۆدراما پیشانی بدهن، شانۆگه‌ریه‌که‌ش له‌لایەن ئەم هونەرمەندانە دهره‌یتراوه، ئەحمەد سالار جاری یه‌که‌م سالی ۱۹۷۳، عومەر عه‌لی چوارتایی سه‌لام خۆشناو، سۆران صدیق، سۆران عثمان کاوه‌ جووتیار، مۆنۆدرامای زیانی تۆتن وەرگێڕانی رۆوف خسن دهره‌یتانی أحمد سالار له‌ سالی ۱۹۷۳ پیشان درا، ٢»

ئەوه‌ی من ناگادارم ئەوه‌ یه‌که‌م جاره‌ له‌ کوردستانی عێراق ئافره‌تی کورد پالەوانیەتی مۆنۆدراما بکات ئەم پالەوانه‌ هونەرمەندەش گه‌زیزه‌ عمر علی ئەمینە، شاپانی باسیشه‌ که‌وا شانۆگه‌ریه‌که‌ له‌ وەرگێڕان و دهره‌یتانی خۆی بوو که‌ توانی به‌شدارێ مه‌هره‌جانی شانۆی په‌یمانگای هونەرە جوانه‌کانی سه‌لیمانی بکات.

مۆنۆدرامای سرودیکی خۆشه‌ویستی له‌سەر ئاره‌زوی هونەر دوستان برا بو به‌غداو له‌ کۆمه‌له‌ی رۆشنبیری پیشان درا هه‌روه‌ها بۆماوه‌ی رۆژێک له‌ شاری هه‌ولێریش پیشان درا له‌ هۆلی رۆشنبیری جه‌ماوه‌ری هه‌ولێر له‌ بواری چالاکیه‌کانی کۆمه‌له‌ی هونەرە جوانه‌کانی کورد لقی هه‌ولێر له‌گه‌ڵ کۆریکی هه‌له‌نگاندن له‌ لایەن هونەرمەند

مۆنۆدراما Monodrama ئەو شانۆگه‌ریه‌یه‌ که‌وا یه‌ک ئەکتەر پیشانی ده‌داو توخمه‌کانی شانۆگه‌ری تیدا نه‌واوه‌ . شانۆگه‌ری «زیانی تۆتن»ی ئەنتوان چیه‌خوف چاکترین نمونه‌ی ئەم جوهره‌ شانۆگه‌ریه‌یه‌ . جوهره‌ مۆنۆدرامایه‌ک له‌ ئەلمانیا دا باوبوو له‌ نیوان ساله‌کانی ۱۷۷۵ - ۱۷۸۰ دا کۆمه‌له‌ی ده‌نگ دار یا یی ده‌نگ یارمه‌تی ده‌دا له‌سه‌ر ده‌ستی جوهران برانسیزی ئەکتەر ۱۷۳۵ - ۱۷۹۹» ١» ئەگه‌ر ئاوێرێکی خێرای رابردووی شانۆی کوردی به‌دینه‌وه‌ ده‌بینین له‌ سه‌ره‌تای سالی ۱۹۷۰ ئەم هونەرە به‌ته‌واوی گه‌شه‌ی کردو مۆنۆدراما ورده‌ ورده‌ سه‌ری هه‌له‌ده‌دا له‌ باوه‌شی چهند هونەرمەندییك له‌ ناهه‌نگه‌کان یا له‌ بۆنه‌کان دا به‌لام ئەم جوهره‌ مۆنۆدرامایه‌ دهره‌یتانی تیا نه‌بوو به‌لکو زۆر جاریش به‌ ره‌وان پیشان ده‌درا، هه‌ندی جاریش برینی بوو له‌ لاسای کردنه‌وه‌ی هه‌لس وکه‌وتی چهند که‌سانیکی ناسراو به‌ تایه‌نی ماموستای قوتابخانه‌کان، که‌ شانۆگه‌ری دوا گۆرانی یا گۆرانی مائشاوای یا گۆرانی چاپکای ئەنتوان چیه‌خوف کرا به‌ کوردی له‌ لایەن محمود زامدارێ نووسه‌رو ئەحمەد سالاری هونەرمەند، شانۆگه‌ریه‌که‌ هه‌شت جار پیشان درا . هه‌ر چهنده‌ ئەم شانۆگه‌ریه‌ مۆنۆدرامایه‌کی ته‌واو نی‌یه‌ به‌لکو نهمچه‌ مۆنۆدرامایه‌ به‌وه‌ی

نازاد مولود راسته و خو دووای پیشاندانه که رۆژی ۷ ی ۵ ۱۹۸۷
 له باسه‌م دا نامه‌وی به نووسینه‌دا بئمه‌وه که‌شان و شکۆی
 هونه‌رمه‌ند گه‌زیزه‌ی بی برابه‌ ناسمانی سه‌روه‌و رۆلکی نه‌و نۆی
 نه‌بیی له رۆشکردنه‌وه‌ی به‌رده‌می گه‌زیزه‌و له‌م نا‌قی‌کردنه‌وه‌ سه‌خته‌و
 چونه‌ نه‌و دیوی هونه‌ره‌که، هه‌موو نه‌و نووسینه‌نه‌ به‌م چه‌ند رسته‌به
 کورت ده‌که‌مه‌وه ده‌لیم، نه‌و نووسینه‌نه‌ی ده‌رباره‌ی شانۆگه‌ری
 «سروونکی خوشه‌ویستی» دامالراون له‌ هه‌ستی هونه‌ری و زۆربه‌یان
 ته‌ریسن له‌گه‌ل تیروانینی نووسه‌ره‌که‌و جو‌ری پیشاندانی
 شانۆگه‌ری‌که‌ی گه‌زیزه‌.

به‌لکسو ده‌مه‌وی چه‌ند راسته‌کی هونه‌ری له‌ باره‌ی شانۆی
 نه‌زمونگه‌ری و شیوه‌ی پیشاندانی و ناوه‌رۆکی مۆنۆدرا‌ما‌که‌ به‌خه‌مه‌ روو
 بو‌ نه‌وه‌ی ئیمه‌وه هونه‌رمه‌ندانی نه‌زمونگه‌ری؟! بگه‌ینه‌ نه‌و راسته‌ی
 نه‌وان چی ده‌رده‌بهرن؟ چی دووباره‌ ده‌که‌نه‌وه؟ ئیمه‌ له‌م کاره
 هونه‌ریانه‌دا چ ده‌بینن.

وه‌ک راسته‌کی میژووی ته‌پ و تو‌زو پرۆپاگاندە‌ی شانۆی
 نه‌زمونگه‌ری نه‌یتوانیوه‌ جیگه‌ی خو‌ی له‌ بیرو هۆشی هونه‌رمه‌ندان و
 بینه‌رانی شانۆی کوردی بکاته‌وه. نه‌م و ته‌یه‌مان په‌هیچ شیوه‌یه‌ک
 شانۆگه‌ری «نالی له‌ خه‌ونیکی ئه‌رخه‌وانی» دا ناگرێته‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی
 نه‌م شانۆگه‌ریه‌ ده‌چته‌ میژووی شانۆی کوردی هاوچه‌رخ به‌ گو‌رینی
 شیوه‌ی پیشاندانی شانۆی و به‌ر جه‌سته‌کردنی که‌لیشی نه‌کته‌ر له‌ چه‌ند
 وینه‌یه‌کی ئاهه‌نگی دا له‌باوه‌شی، ژیره‌وه‌ی گو‌ره‌که‌ی نالی و سه‌روه‌ی
 قالیه‌کی کورده‌واری که‌وا سه‌رجه‌م ده‌کاته‌ که‌لوپوور له‌گه‌ل مۆسیقای
 زنده‌و شه‌ره‌کسانی نالی و گو‌رانی له‌سه‌ر ناوازی مللی بو‌یه‌ نه‌م
 شانۆگه‌ریه‌ ده‌توانی ناوی بنین شانۆی ئاهه‌نگی نه‌ته‌وايته‌.

به‌لام هونه‌رمه‌نده‌ به‌ناو نه‌زمونگه‌ریه‌کانی تر هه‌لبێاردنی نه‌م جو‌ره
 ده‌قه‌ بیانیانه‌یان وا ده‌گه‌یه‌نی که‌وا گه‌یشته‌نه‌ته‌ نه‌م باوه‌ره‌ی چیره‌که
 ریالزیمه‌کان یان پیشاندانه‌ ریالزیمه‌ سواوه‌کان بینه‌ر وه‌رس ده‌که‌ن و
 شانۆ نۆی بو‌ونه‌وه‌ به‌خویه‌وه‌ نابینی، بو‌یه‌ وا به‌ چا‌ک ده‌زانن شانۆ
 به‌رگی خو‌ی بگۆری له‌ ریگه‌ی ره‌نگ دانه‌وه‌ی قه‌واره‌و جه‌سته‌و
 کیشه‌ی خودی مرو‌ف به‌ دا‌برای له‌ کۆمه‌ل له‌گه‌ل گه‌ران به‌دوای
 بی‌کۆنای له‌ ده‌ره‌وه‌ی سنووری سرووشت. ده‌بینن نه‌م هونه‌رمه‌ندانه
 له‌ گێژاوی تارمایی دا مه‌له‌ ده‌که‌ن و تووشی ره‌شینی و رووخان و
 خو‌کوشتن بوون له‌ پال ئاره‌زووه‌ خودیه‌ سیکسه‌کان و هاودزایه‌یه‌کان

که‌ له‌ نه‌نجام دا به‌ره‌لا ده‌بن بو‌ جیهانی بی‌کۆنای. نه‌مانه‌ش هه‌موو
 هۆی نه‌وه‌یه‌ نه‌و هونه‌رمه‌ندانه‌ ناتوانن راسته‌وخو‌یا ناراسته‌و خو‌
 بیریکی نۆی له‌ پال پیشاندانیکی نۆی دوور له‌ لاسای کردنه‌وه‌و
 پیشاندانی ئاویته‌ی ده‌ربهرن. بو‌یه‌ هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ سه‌ره‌تای نه‌م جو‌ره
 نه‌زمونگه‌ریانه‌ کۆتایه‌.

شتیکی تر ماوه‌ جاری ده‌رکیان بی نه‌کردوه‌ یا نایانه‌ونی زوو
 ده‌ربهرن نه‌ویش خواردنه‌وه‌ی مه‌ی و شه‌کانی تری به‌راست بزانن بو‌
 هه‌لاتن له‌ ئاره‌زووه‌ ره‌واکانی کۆمه‌ل له‌وه‌ی که‌وا پیوسته‌ بی.

هونه‌رمه‌ند گه‌زیزه‌ بو‌ سه‌لماندنی توانا هونه‌ریه‌ نه‌زمونگه‌ریه‌که‌ی

مۆنۆدرا‌مای سروودیکی خوشه‌ویستی پیشان داین به‌لام نه‌وه‌ی له‌یاد
 چووبوو که‌وا پیشاندانه‌که‌ی شانۆیه‌کی ئاویته‌ی بو‌و له‌ کاروانی
 شانۆی جیهانی دوا‌ی جه‌نگی جیهانی به‌که‌م و دووهم. یان پیشاندانی‌ک
 بو‌و له‌ سه‌رجه‌می هونه‌ری نه‌م قوناغه‌ به‌بی نه‌وه‌ی شتیکی نۆی بخاته
 سه‌ر شانۆ ئاویته‌یه‌که‌ی بو‌یه‌ مۆنۆدرا‌ما‌که‌ی به‌ شانۆیه‌کی نه‌زمونگه‌ری
 نازمیردری، دۆزینه‌وه‌کانی شانۆی دوا‌ی نه‌م دوو جه‌نگه‌ بریتیه‌ له‌،
 ده‌ربهرینی ریالزیمی ده‌رونی، ده‌ربهرینی خودی، ده‌ربهرینی زۆر
 به‌که‌م، به‌سته‌انه‌وه‌، ده‌ربهرینی فیزیکی ده‌ربهرینی مینافیزیکی،
 گه‌رانه‌وه‌ بو‌ ده‌نگی مرو‌فی سه‌ره‌تایی، تواندنی نیشانه‌ی بی‌ده‌نگه‌،
 یاری کردن به‌تیشک و ره‌نگه‌کان، لادان له‌ نه‌مانه‌تی ده‌قی شانۆی،
 به‌ دنیایه‌وه‌ ده‌لیم گه‌زیزه‌ له‌پال ئاویته‌کردنه‌که‌ی هیچی نه‌خته‌ سه‌ر
 نه‌م قوناغه‌. وه‌ک ئاشکرایه‌ دوان له‌ باره‌ی نه‌م جو‌ره‌ پیشاندانه‌ ده‌بی له
 ریگه‌ی پیشاندانی خودرا‌مه‌که‌ بی نه‌وه‌که‌ ده‌قه‌که‌و نووسه‌رو
 سه‌رده‌مه‌که‌ی، پیشاندانه‌ ئاویته‌یه‌که‌ی گه‌زیزه‌ په‌رده‌یه‌کی ره‌شی له
 دوا‌وه‌ بو‌ ناوه‌راسته‌که‌ی له‌ شیوه‌ی بازنه‌ برابوو چه‌ند نیشانه‌ی
 مۆسیقی ره‌شی تی‌خرا‌بوو، پیشه‌وه‌ی ناوه‌راستیش قوماشیکی ره‌شی
 خه‌ریقه‌ی شو‌ر بیه‌وه‌ نیوه‌که‌ی تریش له‌سه‌رشانۆ بو‌و له‌ چه‌پی بینه‌ر
 قه‌ریوله‌یه‌کی سوور له‌ شیوه‌ی ته‌له‌فون پال که‌وتیوو، کورسیه‌کی زه‌رد
 له‌ به‌رده‌می دانرا‌بوو له‌راستی بینه‌ر مینزیک له‌ شیوه‌ی دل‌دانرا‌بوو
 مۆمینی له‌سه‌ر بو‌و ده‌مامکیکی به‌سه‌ردا شو‌ر بیه‌وه‌ سی‌ده‌مامکی
 تریش هه‌بوون له‌ ده‌مامکه‌کان سیاتیان رووخسار بوون په‌کیان پشته
 سه‌ر بو‌و. نه‌مانه‌ هه‌موو زۆر به‌ چری له‌پال یه‌ک دانرا‌بوون وای
 کردبوو پاله‌وان ماوه‌ی بزواتنی زۆر که‌م بیته‌.

که‌ بینه‌ر ده‌رژینه‌ ناو هۆله‌که‌ پاله‌وان شو‌ر بو‌نه‌وه‌ سه‌ر کورسیه‌که‌و

خوشه‌ویستی بو چیزی راستگۆو، جوانکاری بهرز کردینه‌وه دژ به
چیزی رهفتاری سیکسی همه‌لا، نه‌وه‌ک خودراما‌که خوی
سرودنکی خوشه‌ویستی بی له ناوه‌وه.

به‌لام بو کیشه‌ی خو‌کوشتنه‌که نه‌وه‌نده ده‌لیم که نه‌وه چاره‌سه‌ر
نی‌سه، دیسان نابینه له دایک بوون به‌لکو ده‌توانی له ریگه‌ی
وینه‌یه‌کی تری کاره‌سات پیشان بدا چونکه خو‌کوشتن له‌م جو‌ره
ململانییه له کومه‌لی سه‌رمایه‌داری دا جو‌ره روخانیکی تری مایه‌ی
شانازیه که‌وا هونه‌رمه‌ند گه‌زیزه توانی له ریگه‌ی نواندنکی گه‌وره
کیشه‌ی هست و خه‌یالاتی چیزی سیکسیمان زور به زه‌قی پیشان
بدا که‌وا له ناوه‌وه‌ی دا هونه‌ریکی زور گه‌وره بوو.

له باره‌ی ده‌ره‌ینانی مۆنۆدراما‌که گه‌زیزه چند مه‌رجیکی سه‌ره‌کی
ده‌ره‌ینانی شانۆی له ده‌ست دا بوو نه‌مه‌ش وای کردبوو له نه‌نجام دا
شانۆگه‌ریه‌که بی ده‌ره‌ینان ده‌ره‌چی، هه‌رچه‌نده ده‌ره‌ینان له
مۆنۆدراما‌دا جو‌ره تاییه‌یه‌کی هه‌یه به‌وه‌ی که‌وا مه‌رجه‌کانی ده‌ره‌ینان
چر ده‌بنه‌وه به‌سه‌ر یه‌ک نه‌کته‌ردا هه‌ر نه‌وه نه‌کته‌ره هه‌ول ده‌دا به‌ته‌نیا
هه‌موو ماوه‌کان پر بکاته‌وه. به‌لام نه‌مه نه‌وه ناگه‌یه‌نی خودراما پینچ
بنه‌ره‌ته‌که‌ی ده‌ره‌ینانی شانۆی له ده‌ست بدا که بریتین له
پینک هینان، وینه‌کیشه‌ی خه‌یالی بزاونن، ره‌وت، وینه‌کیشه‌ی
درامی. نه‌وه مه‌رجانه بنه‌ره‌تی سه‌ره‌کی هه‌موو جو‌ره ده‌ره‌ینانیکی
شانۆن. شانۆکه‌ی گه‌زیزه نه‌بازنه‌یی بوو نه شانۆی لاکیشه‌ی ئیتالی
بوو هه‌روه‌ها که‌لوپه‌له‌کان زور به چری له پال یه‌ک دانرابوون و
ماوه‌ی نواندن زور چر کرابووه نه‌مه وای کردبوو بزاونن مه‌ودای
ته‌سک بوو هه‌ر هه‌مووی که‌و تبووه نیسه‌ی دووه‌می پشه‌وه‌ی
ناوه‌راستی ناوه‌راستی، دیسان نه‌م چریه کاریکی گه‌وره‌تری کردبوو
نه‌ویش نه‌وه بوو وینه‌ درامیه‌کان که زور به‌یان له‌یه‌ک ده‌چوون بینه‌ر
زور به زه‌حمه‌ت له یه‌کیان ده‌کاته‌وه، ماوه‌ی ئیوان وینه‌یه‌ک و
وینه‌یه‌کی تر دوو هه‌نگاو بوو یا سی هه‌نگاو بوو جاری واش هه‌بوو
له‌یه‌ک شوین دا دوو وینه‌ پیشان ده‌درا، ته‌نیا نه‌وه وینه‌یه نه‌ییت که‌وا
قه‌ر سوله‌که ده‌یینه تله‌فۆن و پاله‌وان به ده‌وری دا ده‌سورینه‌وه
تاره‌زووی دواندن و چیز وه‌رگرتنی. ده‌ره‌یه‌ری. هه‌روه‌ها دواندنه‌کان
به‌ته‌واوی زال بوون به‌سه‌ر بزاونن وینه‌کان نه‌مه وای کردبوو پاله‌وان
زور خول بخواته‌وه‌وه بی هۆ خوی داپوشی له‌مه‌دا «پینک هینان» له
مۆنۆدراما‌که‌دا ناوه‌واو بوو هه‌رچه‌نده هه‌ر دوو توخمی «پارسه‌نگ» و

«ده‌ست نشان کردن» ناوه‌ ناوه‌ هستی بی ده‌کرا دووه‌میان له ریگه‌ی
رووناکی.

که‌چی ده‌بینن وینه‌ کیشه‌ی خه‌یالی وینه‌ کیشه‌ی درامی به‌وه‌ پهری
داهینه‌انه‌وه هستی بی ده‌کرا به‌لام، ره‌وتی مۆنۆدراما‌که زور جار خوی
دووباره ده‌کرده‌وه‌وه جو‌ره بیزاریه‌کی تی ده‌که‌وت له ریگه‌ی چه‌ند
وینه‌یه‌کی له‌یه‌ک چوو، نه‌مه‌ش هۆی نه‌وه بوو ده‌ره‌ینه‌ر نه‌یتوانی بوو
ره‌وتی وینه‌کان له یه‌ک جیا بکاته‌وه. له‌به‌ر نه‌م هۆیانه ده‌ره‌ینان
ده‌چینه‌ه دووه‌ی نواندن هۆی نه‌مه‌ش نه‌وه بوو پاله‌وان خوی
ده‌ره‌ینه‌ری شانۆگه‌ریه‌که بوو جا چاکتر بوو یاریده‌ده‌ریکی بوو خوی
دانا باو له ریگه‌ی یاریده‌ده‌ره‌که تیر واته‌یکانی خوی دا‌بین بکرده‌یه
بیگومان نه‌وه‌ش له نرخی ده‌ره‌ینه‌ری که‌م نه‌ده‌کرده‌وه به‌لکو پتر
سوودی بی ده‌گه‌باند.

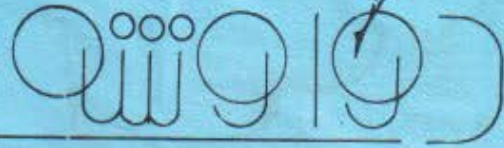
به‌پرای من نه‌م جو‌ره نشوسینه‌ی ده‌ره‌ینانه‌که له نرخی هونه‌ری
گه‌زیزه که‌م ناکاته‌وه نه‌گه‌ر گه‌زیزه نه‌وه بزانی. زور جار نه‌وه
رووی داوه له فسته‌فاله شانۆیه‌کانی جیهان، ده‌بینن نه‌کته‌ریک له
شانۆگه‌ریه‌ک دا خه‌لاتی چاکترین نه‌کته‌ر وه‌رده‌گرنی که‌چی ده‌بینن
ده‌ره‌ینه‌ره‌که‌ی خه‌لات وه‌رناگرنی، وایزانم نه‌وه براوه‌ته‌وه پنیوست
به‌وه ناکا له‌سه‌ری بروین. هیوادارم هونه‌رمه‌ند گه‌زیزه مۆنۆدراما
بکاته‌ پشه‌ی هونه‌ری و سه‌ر بکا به‌ناو چیروکه کورده‌یه‌کان داو ده‌یان
چیروکی له‌مه به‌رزتر هه‌یه ده‌شی گه‌وره‌ترین مۆنۆدرامای لێ ناماده
بکرنی له بری وه‌رگیران که‌وا سوودی نه‌م و شانۆی کوردی تیا نی‌یه.
دیسان هیوای به‌ره‌مه‌یکی ترو داهینه‌نیککی گه‌وره تری بوو ده‌خوازم.

سه‌رچاوه‌کان

۱ - معجم المصطلحات الدرامية والمسرحية

تأليف د. ابراهيم حمادة

۲ - بیللوگرافیای شانۆی کوردی محسن محمد

ئېمەو شانۆگەرىيە و ئەم ژمارەيەمان

«۱۴۴» لاپەرە، لە پەنجاکاندا «۱۲» کتیب بە قەوارەي «۵۰۸» لاپەرە، لە شەستەکاندا «۷» کتیب بە قەوارەي «۵۲۶» لاپەرە، لە هەشتاکاندا «۱۸» کتیب بە قەوارەي «۱۷۰۳» لاپەرە لە هەشتاکاندا «۱۹۸۰ - ۱۹۸۶» چل و حەوت کتیب بە قەوارەي «۵۴۴۰» لاپەرە، هەمسوی کردیە «۸۶» کتیب بە قەوارەي «۸۳۲۱» لاپەرە، ریزەي صدی کتیبی شانۆگەریمان لەچاو سەرجمی کتیبی کوردی دەکاتە لە ۳٪ ئەمەش تابلێی لەخوارەووە کەمە، پڕکردنەووەی ئەم بەتالییە ئەکەوێتە سەرشتانی ئەدیپ و نووسەر و دەرهێنەر و ئەکتەر کارامەکان و ماموستایانی سەر شانۆمان.

هەرچەند گوڤاریکی هونەری کوردیمان بەخۆمانەووە نەبێنێوە بەلام لاپەرەي گوڤارەکانمان باوەشيان کردووەو بو یابەتی شانۆگەری، لەمە زیاتریش ناوبەناو گوڤارەکانمان ژمارەي تاییەتییان تەرخان کردووە بو شانو «بەیان» «کاروان» «رۆژی کوردستان» هەریەکەیان سەرژمارەي تاییەتییان لەهەشتاکانەووە بو شانو تەرخان کردووە وایستتا گوڤاری «بەیان» ژمارەيەکی تاییەتی پێشکەش خوێنەرانی شانۆي کوردی ئەکات، لەم ژمارەيەدا شانۆنامەي رەسەنی کوردی شان بە شان شانۆنامەي وەرگێراو و بلاوئەکاتەووە جگە لە لیکۆئێنەووەي شانۆي و رەخنەي شانۆگەری، ئەم ژمارەي بەهەموو کەرەستەکانیەووە لەلایەن زاناسیانی شانۆووە پەسەندکراون و دەنگیان لە سەر دراووە لەگەڵ ئەمەشدا ئێمە لەو باوەرەداين هیشتا پڕ بەپێستی مەبەست ئێیە ئێووە ئەم دیارییەمان لێ قبوڵ بفرمون چونکە لەخۆتانەووەیو پیش کەش بەخۆتانیش کراووە، لە سالانی داهااتودا بابەتی ئەمە پوخت تران پێشکەش ئەکەين...

خوا بو ئیمەت بەتلی کاک محمد ئەمین بوژ ئەرسەلان کە ئەم کەلپورە هیزابەت بو کورد لە هەندەران لە سوید زیندوو کردووە.

بەشیووەیەکی سادەو سەرەتایی کورد شانۆگەری زانیووە لە بەهاراندا «میرمیرین» ئەکرا، یەکیک ئەکرایە سەردار «میر» و دەستەپیاو ماقولانیشی داتەنران و میر هەفتەيەک دوان حوکمرانی ئەکرد. لە زستانانیشدا لە مالان «میروگزیڕ» ئەکرا کورگەل و پیاوانی گەرەک هەر شەوی لە مایک کۆئەبوئەووە بە ئەمۆستیلە لە سەریشتی دەست یەکیک ئەبو بە «میر» یەکیکش «وەزیر» یەکیکش «نوژدار» پزیشک» ئەو دواي کۆرەکە یەک لەدواي یەک هەولیان ئەدا شوینی ئەو سێ کەسە بگرن ئەگەر ئەمۆستیلەکە چووە ناو یەکیک لەوسێ ئەمۆستانەبووە ئەوا شوینی یەکیک لە گەورەکانی ئەگرتەووە ئەگەر ئەوێ لەحالی ئەدرایە دادگاوی سزای خوی ئەبینی، کە رادیوو تەلەفزیوون پەیدا بوون ئەم جوړە شانۆگەرییە سادانە ئەمان و لەبەرەووە چوون، وا بزانم رۆژنامەي «زین» ئەستەمۆل ۱۹۱۸ - ۱۹۱۹ بو یەکەمین جار لە لاپەرە «۲۱» - «۲۴» ی ژمارە «۱۵» ییدا پێسەسکی تەمسیلی بلاوکردووەتەووە لە دووپەرەدا، ماموستا «ع - رەحمی» مەمی ئالانی خستووەتە سەرشانۆ ئەمە بەیەکەم شانۆگەری ناو رۆژنامەي کوردی داتەنریت. بە کتیبیش یەکەم شانۆگەری «پێسەس تەمسیلیکی راستی لە ولاتی خۆماندا رویداووە» ی پیرەمیردە کە لە سالی ۱۹۴۲ «پیرەمیردە» لە سلیمانی چاپی کردووە دوايەدواي ئەم «ا . ب . هەوری» لە سالی ۱۹۴۳ دا «دەلداری و پەیمان پەرەو» چاپ کرد کە دەیهەا جار خراووەتە سەر شانۆ.

لە سالەکانی پێشدا لە سلیمانی و هەولێر نواندن «شانۆگەری» هەبوو ماموستا قوتاییان ئەم ئەرکەیان خستووەتە ئەستوو، چەند جاریک لەسەر ئەم لایەنە نوسراو.

ئەگەر بەشیووەیەکی گشتی بڕوانیشە بزوتنەووەي شانۆگەریمان لە چلەکانەووە تا ئەمرو ئەبینین لە شارەکانی کوردستان ئەم بزوتنەووەي رۆژ بەرۆژ لە پێشکەوتنەدا بەلام بەشیووەي کتیب لەو رادەیدا ئێیە، ئێمە لە چلەکاندا دوو کتیبی شانۆگەریمان چاپکراووە بە قەوارەي

رئيس مجلس الإدارة ورئيس التحرير
مصلح مصطفى الجلالى

بهيان
مجلة ادبية شهرية
تصدر عن دار الثقافة والنشر الكردية
وزارة الثقافة والاعلام
بغداد

BAYAN

Literary Monthly Magazine

Ministry of Culture and Information

Issued by: The Kurdish House for Culture and Publishing

Baghdad - Iraq

EDITOR IN CHIEF

**MUSLEH MUSTAFA
JALALY**

دار الحرية للطباعة

تاريخي ١٠٠٠ فلس